JAZZ, BLUES, EMPROVİZE MÜZİK

JAZZ

TEMMUZ-AĞUSTOS-EYLÜL 2007 / 03 • 106422 • YIL 11 • SAYI 47 • 6 YTL

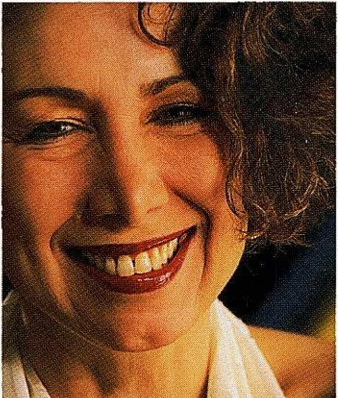

Nükhet Ruacan

Christof Lauer

Wolfgang Muthspiel

Alper Yılmaz

14. İstanbul Jazz Festivali

Wynton Marsalis

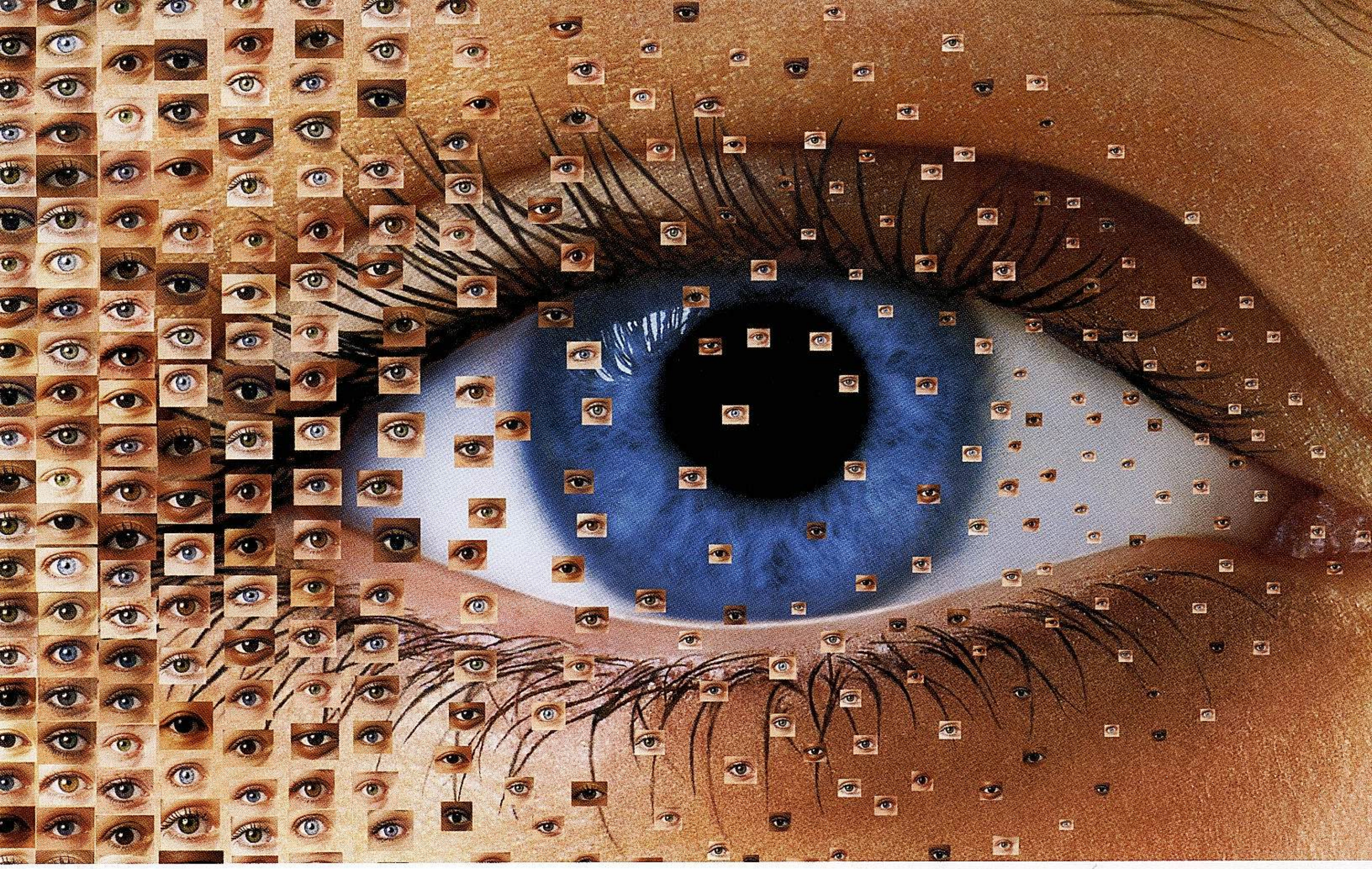

Pioneer sound.vision.soul

Hayat HD ile daha gerçek... Yeni Pure Vision HDTV serisi.

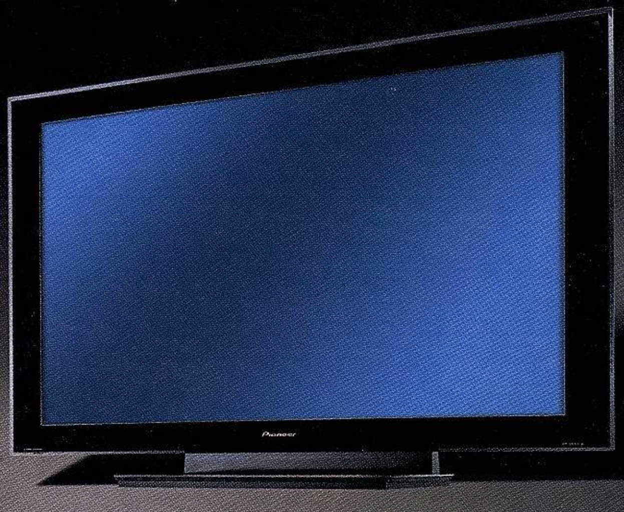

EISA AWARD Best Product 2006-2007 HD-Component Pioneer PDP-5000EX

Yeni 7. jenerasyon Pioneer Pure Vision HDTV'nin görüntü kalitesini karşılaştırın. Gözlerinize inanamayacaksınız. Çünkü daha önce hiç görmediğiniz keskinlikte canlı görüntüye ulaşmak için 50 inç plazma TV, gerçek High Definition'ın limitlerini zorluyor ve 1080p'e ulaşıyor. İzlemeye hazır mısınız?

HD ready

Pioneer, dünyanın "plazma teknolojisi" üreten 5 markasından biridir.

212 470 0 800 | www.digicom.com.tr

DIGICOM

NARDIS

Merhabalar,

Dergimizin yaz sayısını beklendiği gibi 14. İstanbul Jazz Festivali ağırlıklı hazırladık. Festivalde bu yıl jazz severleri ilgilendirecek konser sayısı çok fazla olmamakla birlikte nitelik açısından tatmin edici diyebiliriz. **Wynton Marsalis**'i Lincoln Jazz Orkestrası ile dinleyebilmek çok önemli. **Terence Blanchard**, **Joe Sample** & **Randy Crawford**, **Mike Manieri** bizim için festivalin ağır toplarını oluşturuyorlar. Yerli müzisyenlere, gençlere ve jam-session'lara da yer verilmesi ayrı bir önem arz ediyor yine.

Dergimizin sayfaları arasında Wynton Marsalis ile son albümü "From the Plantation to the Penitentiary"nin yayınlanmasından sonra ABD jazz radyo kanallarından birisi için yapılmış bir röportajı okuyacaksınız. Bu röportaj sanatçının dünya görüşlerini yansıtıyor olsa da biz kullanmak istedik. Zira 10 Temmuzda Fransız Kültür Merkezinde yapılacak söyleşiye katılmak isteyenler için kaynak olabilir diye düşündük. Ayrıca sanatçının çaldığı müzik de, onun dünya görüşünü yansıtıyor.

Dergimizin bu sayısında röportajlarını bulacağınız sanatçılar arasında yer alan **Ömer Göksel** ve **Alper Yılmaz** yaptıkları yeni çalışmalar ile yer alıyorlar. Akbank Kültür Sanat Merkezinde verdiği konser sırasında yapılan röportaj ile gitarist **Wolfgang Muthspiel**, yeni çalışmalarıyla da **Okay Temiz** ve **Erdem Helvacıoğlu** yer alıyorlar.

Bu yıl festivalde jazz'a yaptıkları katkılardan dolayı **Ayten Alpman** ve **Rüçhan Çamay** ödül alacaklar. Sanatçılarla ilgili yazılarımızı Tunçel Gülsoy ve Hülya Tunçağ hazırladılar.

Bu yıl malesef jazz dünyamız acı kayıplar yaşadı. Hem TRT Caz Orkestrası'nın kurucusu ve şefi Süheyl Denizci'yi hem de Türk jazz vokalinin önde gelen sesi, Bilgi Üniversitesi'nin jazz vokal bölümünün değerli eğitimcisi Nükhet Ruacan'ı kaybettik. **Süheyl Denizci**'yi TRT stüdyolarında canlı olarak çekimi yapılan bir TV programı ile TRT andı. **Nükhet Ruacan** için ise bize ulaşan haberlere göre Mustafa Koçaslan'ın sahibi olduğu SuAda'da pek çok sanatçının yer alması beklenen bir konser gecesi düzenlenecek. İlerleyen günlerde kesin tarihi belli olacak olan, Ağustos sonu, Eylül başı gibi olması planlanan bu konseri Süheyla Yengi düzenleyecek. Kendisine **suheyla.yengi@yahoo.com** adresinden ulaşabilir, detaylı bilgi alabilirsiniz.

Dergimizin içeriğini oluşturan çeşitli bölümlerdeki yazılarıyla, bize desteklerini esirgemeyen Uğur Hüküm, Ali Sönmez, Tunçel Gülsoy, Can Ergelmiş, Emre Memecan, Seda Binbaşgil, Emra İşlek, Viktor Bensusan, Orhan Kahyaoğlu, Serdar Karabatı, Hülya Tunçağ, Devrim Dikkaya, Selim Benba, Gülüş Gülcügil, Cem Tuncer, Fusun Levet, Filiz Küçük, Heymi Bahar, Murat Beşer yazılarıyla, Özge Özman çizgisiyle sizlerle...

2003 yılından beri 4 yıldır, 5 YTL olan fiyatımız bugünden itibaren 6 YTL oldu.

Hepinize keyifli festivaller, iyi tatiller dileklerimizle...

ZUHAL FOCAN
focan@nardisjazz.com

Sayı: 47
Temmuz - Ağustos - Eylül 2007 ISSN 1300 - 6846

Boyut Yayıncılık ve Tic. A.Ş. adına sahibi ve
Genel Yönetmen
Bülent ÖZÜKAN

Genel Sanat Yönetmeni
Murat ÖNEŞ
Genel Müdür
Nilgün ÖZÜKAN
Genel Müdür Yardımcısı
(Reklam)
Yaprak ÜNER

Yayın ve Reklam Yönetmeni
Zuhal FOCAN
focan@nardisjazz.com

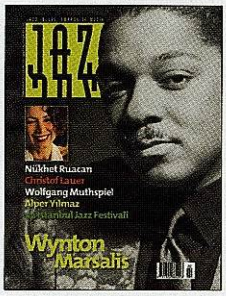

Kapak: Wynton Marsalis

Reklam Müdürleri
Selim Erem
Aslı Balımtaş

Katkıda Bulunanlar
Can Ergelmiş, Ceyda Balkaya, Devrim Dikkaya, Emra İşlek, Emre Memecan, Evrim Gürel, Eylül Biçer, Filiz Küçük, Gülüş Gülcügil, Gökçe Özücoşkun, Heymi Bahar, İmge Özbek, Özgen Özman, Özlem Oktar Varoğlu, Seda Binbaşgil, Selim Benba, Uğur Hüküm, Yaprak Melike Uyar.

Grafik - Tasarım
Bülent USTAOĞLU

Matbaa Müdürü
Memduh ARSLAN
Müessese Müdürü
Ejvet OKTAY
Abone İlişkileri
Sedef Varıcı

Boyut Abonelik ve Müşteri Hizmetleri Hattı
0212 444 53 53
Reklam İletişim
0212 413 33 28
Bu yayın ve diğer tüm Boyut ürünlerini edinmek için yukarıdaki telefon numarasından gönderim ücreti ödemeden sipariş verebilirsiniz.

Yönetim Yeri
Jazz Dergisi
Matbaacılar Sitesi 1. Cadde No: 115
(Milliyet Gazetesi Arkası)
34204 Bağcılar / İSTANBUL
Tel: 0.212.413 33 33
Fax: 0.212.413 33 34

Antalya Bürosu:
Barbaros Mah. Akarçeşme Sok No: 23
Kaleiçi/Antalya
Tel: 0.242.244 49 90-91
Fax: 0.242.244 49 92

Basıldığı Yer
Boyut Matbaacılık A.Ş.

BOYUT YAYIN GRUBU

© 2007 BOYUT YAYINCILIK ve TİCARET A.Ş.

Elvis Costello
İstanbul Jazz Festivali
Fotoğraf: Murad Şekerli
2005

içindekiler

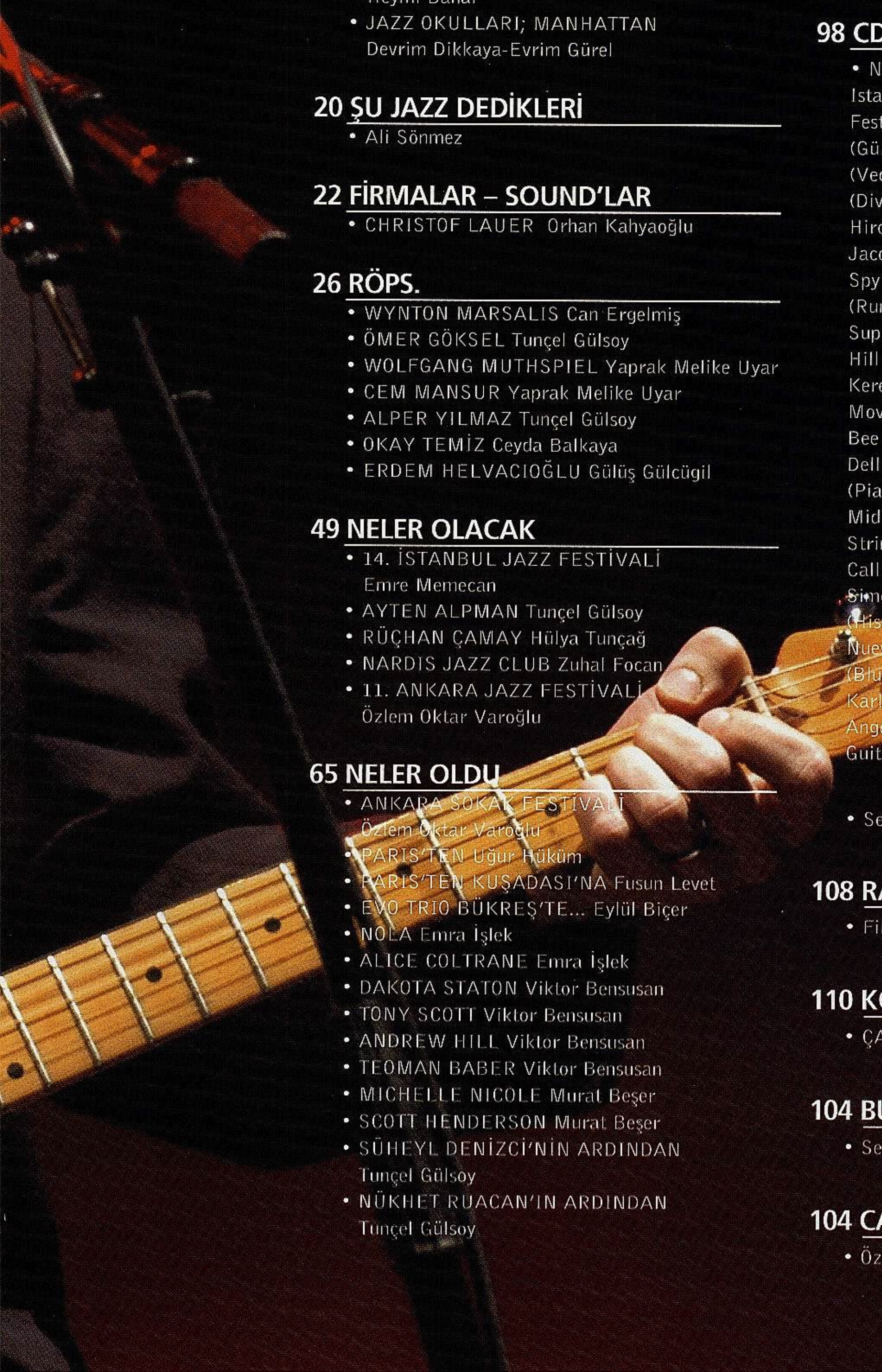

1 NARDIS

6 RIFFS
- LAURENT DE WILDE Gökçe Özücoşkun
- BLACK PAINTINGS Gülüş Gülcügil
- METHENY-MEHLDAU QUARTET Selim Benba
- BAŞKENTTE JAZZ İmge Özbek
- JAZZ ŞEHİRLERİ; BOMBAY, KALKÜTA Heymi Bahar
- JAZZ OKULLARI; MANHATTAN Devrim Dikkaya-Evrim Gürel

20 ŞU JAZZ DEDİKLERİ
- Ali Sönmez

22 FİRMALAR – SOUND'LAR
- CHRISTOF LAUER Orhan Kahyaoğlu

26 RÖPS.
- WYNTON MARSALIS Can Ergelmiş
- ÖMER GÖKSEL Tunçel Gülsoy
- WOLFGANG MUTHSPIEL Yaprak Melike Uyar
- CEM MANSUR Yaprak Melike Uyar
- ALPER YILMAZ Tunçel Gülsoy
- OKAY TEMİZ Ceyda Balkaya
- ERDEM HELVACIOĞLU Gülüş Gülcügil

49 NELER OLACAK
- 14. İSTANBUL JAZZ FESTİVALİ Emre Memecan
- AYTEN ALPMAN Tunçel Gülsoy
- RÜÇHAN ÇAMAY Hülya Tunçağ
- NARDIS JAZZ CLUB Zuhal Focan
- 11. ANKARA JAZZ FESTİVALİ Özlem Oktar Varoğlu

65 NELER OLDU
- ANKARA SOKAK FESTİVALİ Özlem Oktar Varoğlu
- PARIS'TEN Uğur Hüküm
- PARIS'TEN KUŞADASI'NA Fusun Levet
- EVO TRIO BÜKREŞ'TE... Eylül Biçer
- NOLA Emra İşlek
- ALICE COLTRANE Emra İşlek
- DAKOTA STATON Viktor Bensusan
- TONY SCOTT Viktor Bensusan
- ANDREW HILL Viktor Bensusan
- TEOMAN BABER Viktor Bensusan
- MICHELLE NICOLE Murat Beşer
- SCOTT HENDERSON Murat Beşer
- SÜHEYL DENİZCİ'NİN ARDINDAN Tunçel Gülsoy
- NÜKHET RUACAN'IN ARDINDAN Tunçel Gülsoy

93 TEKNOLOJİ HABERLERİ
- B & W 600
- REFERENCE 220
- DRIVE & PLAY

95 KLİNİK
- KADANS CÜMLELERİ Cem Tuncer

98 CD VİTRİNİ
- Nilüfer Verdi (İzhar), Ömer Göksel (Plays Istanbul Superband), 14.Uluslararası İstanbul Caz Festivali, Alper Yılmaz (Clashes), Engin Gürkey (Güldede), Ercan Irmak (Davet), Süren Asaduryan (Veda), Alpago Polat (Alamut), Tahsin İncirci (Divan), Michel Camilo (Spirit of the Moment), Hiromi (Hiromi's Sonicbloom - Time Control), Jacques Loussier Trio (Bach The Brandenburgs), Spyro Gyra (Good to Go Go), Arturo Sandoval (Rumba Palace), Turtle Island Quartet (A Love Supreme), Dexter Gordon (Clubhouse), Andrew Hill (Compulsion), Traincha (The Look of Love), Keren Ann (Keren Ann), Van Morrison (At The Movies), The Bird And The Bee (The Bird And The Bee), Robert Glasper (In my Element), Christophe Dell (The World We Knew), Michael Wollny (Piano Works VII), Ida Sand (Meet Me Around Midnight), Matthias Schriefl (Shreefpunk plus Strings), Carste Daerr & Daniel Erdmann (Berlin Calling), Pink Martini (Hey Eugene!), Nina Simone (Remixed & Reimagined), Dany Brillant (Histoire D'un Amour), Martirio (Primavera En Nueva York), Lyambiko (Inner Sense), Anjani (Blue Alert), Eric Person (Reflections), Aydın Karlıbel (Uyarlamalar ve Özgün Eserler), Ryland Angel (Ryland Angel), David Russell (Art of the Guitar), Vaughan Williams (Serenade to Music).

- Seda Binbaşgil'in Seçtiği Yeniler

108 RADYOLAR
- Filiz Küçük

110 KÖRLEME
- ÇAĞRI SERTEL Serdar Karabatı

104 BULMACA
- Serdar Karabatı

104 CAZGIR
- Özgen Özman

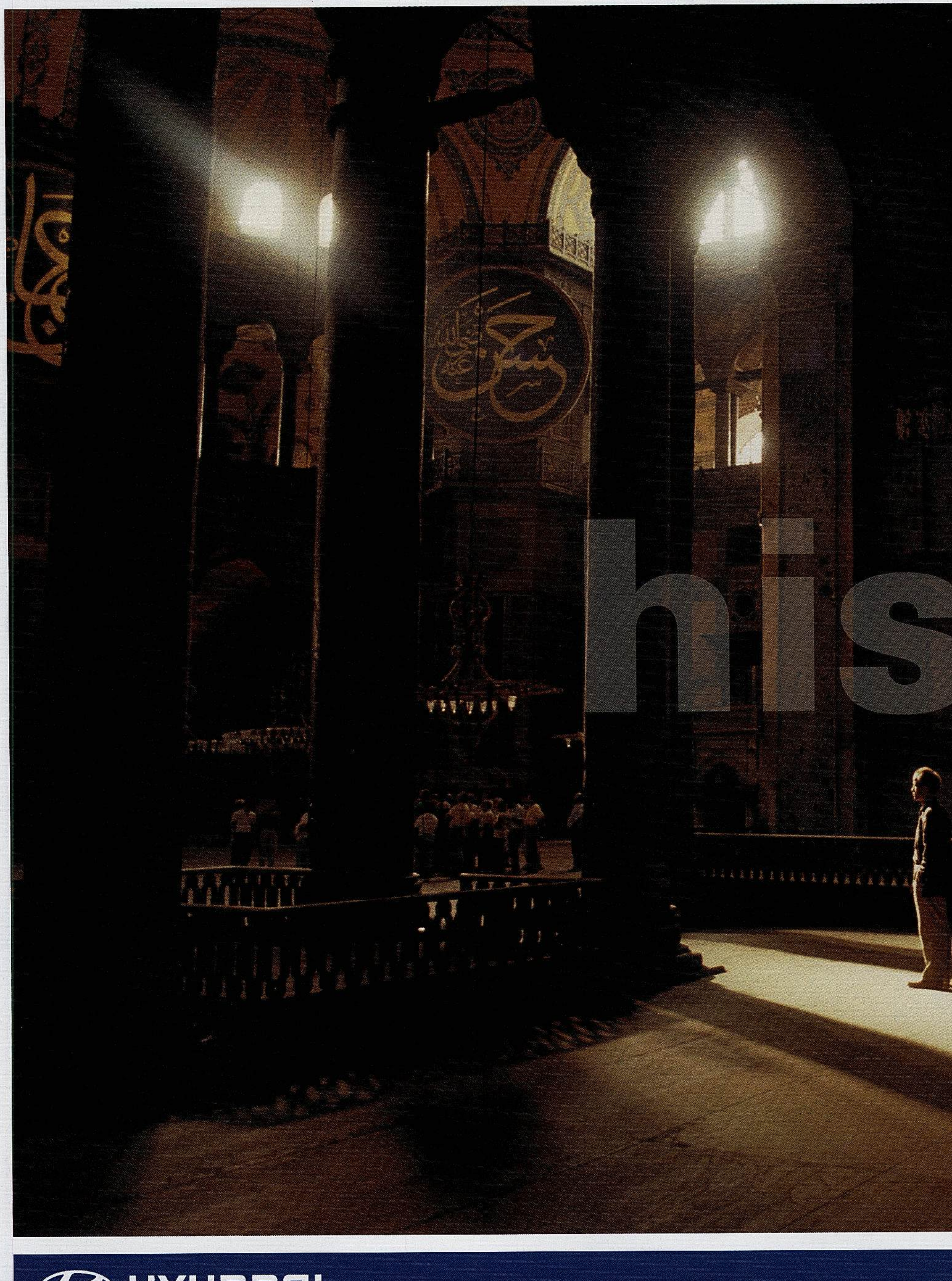

HYUNDAI www.hyundai.com.tr

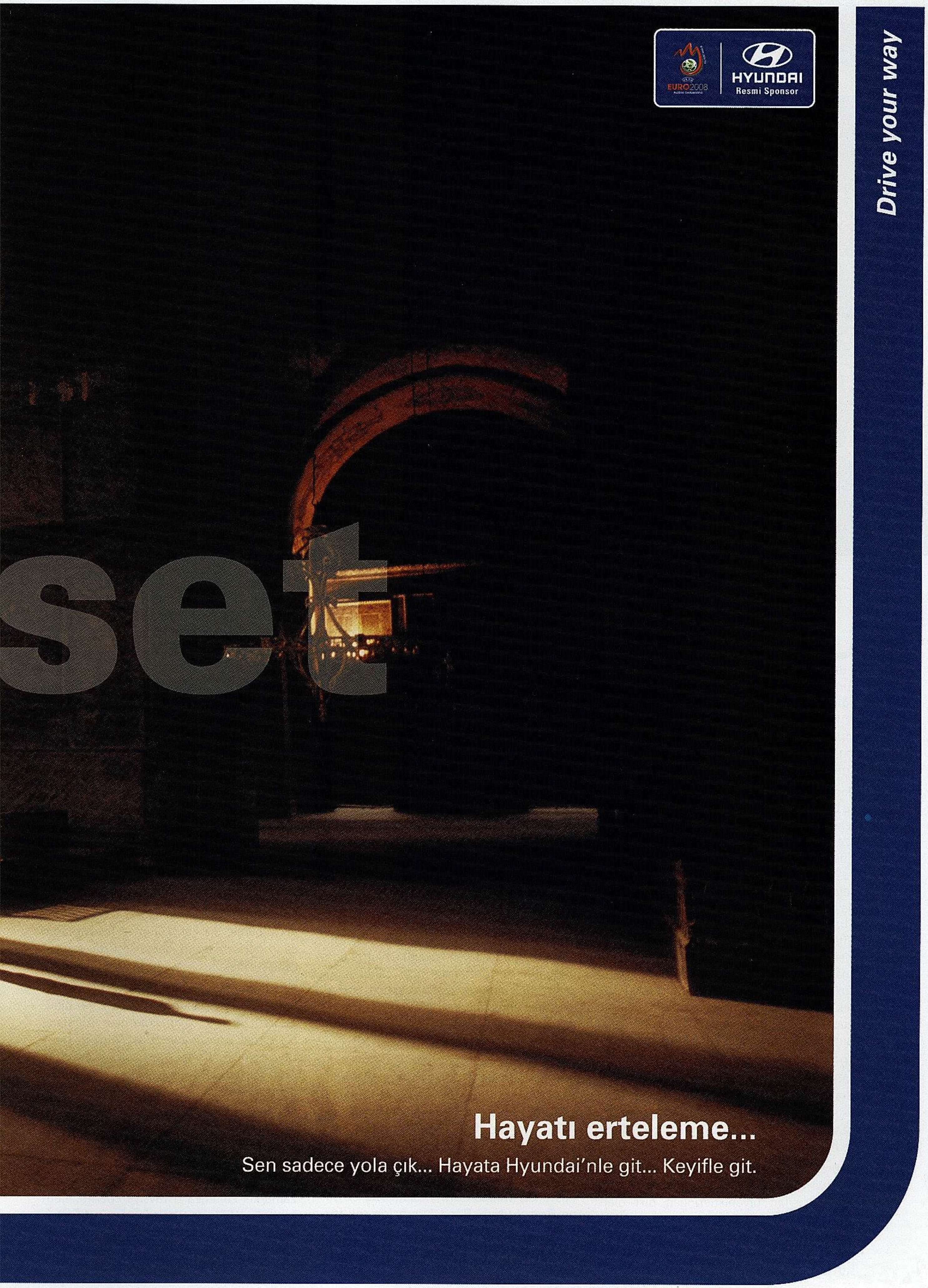
EURO2008
HYUNDAI
Resmi Sponsor
Drive your way
set
Hayatı erteleme...
Sen sadece yola çık... Hayata Hyundai'nle git... Keyifle git.

Gökçe Özücoşkun
gozucoskun@gmail.com

LAURENT DE WILDE

Laurent De Wilde 1960'da Washington D.C.'de doğdu. Doğumundan 4 yıl sonra 1964 yılında ailesiyle Fransa'ya gitti ve çocukluğunun geri kalan bölümünü orada geçirdi. 1981 yılında "Ecole Normale Supérieure"'de felsefe okudu. 1983'de müzik bursu kazanarak "Long Island Üniversitesi Brooklyn" kampüsüne New York'a gitti.

Jim McNeely, Phil Markowitz ve Mulgrew Miller gibi birçok önemli piyanistin teşvik ve tavsiyeleriyle Reggie Workman, Ralph Moore ve Greg Osby ile piyano çalmaya başladı ve trompetçi Eddie Henderson'un grubuna katıldı. 1987'de Ida Records için yaptığı 4 albümlük serinin ilk albümü olan "Off the Boat"'u trompette Eddie Henderson ve saksofonda Ralph Moore, Ira Coleman bas ve Billy Hart'ın davul olarak katılımlarıyla oluşumunu gerçekleştirdi.

İkinci albümü "Odd and Blue" 1989'da yine basta Ira Coleman'la birlikteydi fakat bu sefer davullarda Jack DeJohnette olmak üzere oluştu. Yine Ira Coleman, trompette Eddie Henderson ve davulda Lewis Nash ile 1990'da "Colors of Manhattan" albümü geldi. Bundan sonra Laurent de Wilde Paris'e gitti fakat 1992'de trio albümü "Open Changes"ı , basta Ira Coleman ve davulda Billy Drummond olmak üzere stüdyoya girmek için New York'a geri döndü. Bu proje ona "Django Reinhardt" ödülünü kazandırdı ve onun Fransa'daki kendisinden önceki meslektaşları: Martial Solal, Jean-Luc Ponty veya Michael Petrucciani gibi isimlerin arasında yer almasını sağladı.

1994'de Sony Jazz France ile kontrat imzaladı ve 1995'de Colombia için "The Black Burner"'ın kaydını gerçekleştirdi. Trompette Eddie Henderson, alto saksofonda Antonio Hart, Billy Drummond davulda ve basta Ira Coleman bulunuyordu.

Laurent de Wilde'in uzun zaman araştırarak meydana getirdiği jazz'ın tarihinde en çok tartışılan piyanistlerinden biri olan Monk'un biyografisini 1996 yılında tamamlayarak "L'Arpenteur / Gallimard" basım evi tarafından Fransa'da basılarak satışa sunuldu. Yazarın dikkati, yazım tarzı, yenilikçiliği jazz literatürüne bir ölçü getirdi. Bir gecede büyük başarı sağladı, bir yılda dört kez tekrar basılarak ekim 1997'de "Gallimard"'ın daimi koleksiyonu oldu yılın en iyi jazz kitabı olarak "Charles Delaunay" ödülünü kazandı. "Pelleas" ödülü ve "Chicago FAB" ödülünü de kazandı ve İngilizce, İtalyanca ve Japoncaya tercüme edildi.

"Spoon-a-rhythm" Sony'den piyasaya çıktı ve teşekkür olarak Laurent de Wilde 1997'de "Victories de la Musique Jazz"da yetenek zaferi olarak Fransız Grammy ödülünü kazandı. Albümü gerçekleştirdikleri trio ile (basta Ira Coleman, davulda Dion Parson) Laurent de Wilde 1997 ve 1998'de Japonya, Ortadoğu, Güney Avrupa ve Amerika'da turnelere çıktılar.

Bu esnada Laurent de Wilde kendini oldukça geliştirdi ve büyük adımlarla doğruca jazz dünyasına girdi. Ragge'nin büyükbabası sayılan Ernest Ranglin ile, "Cosmic Collection" gibi parizyen kökenli davul ve bass ile canlı performanslarında çaldı. Londra'ya yolculuk ve oradaki sahne performansları onu daha ileri götürdü.

Laurent de Wilde kendini yeni yüzyılla birlikte çok yeni bir akım olan elektronik jazz gelişmelerine derinden dalmış olarak buldu. Bu alanda 2000 yılında "Warner Jazz" için yaptığı çok iyi bilinen albümü "Time for Change" albümüyle dinleyiciye ulaştı. "Time for Change" albümünde trompette Flavio Boltro, saksofonda Gael Horellou, basta Julies Bikoko, davullarda Stephane Huchard - Philippe Garcia, perküsyonda Minino Garay, vokallerde ise Dana Bryant vardı. Band Avrupa'da çok fazla döndü ve hızla nu-jazz referansı oldu.

Elektronik alandaki başarısından sonra Laurent de Wilde stüdyoya geri döndü ve 2003'de "Stories" albümünü trompette Flavio Boltro, flütte Orlando Maraca Valle, saksofonda Gael Horellou, trombonda Julien Chirol, davullarda Julien Charlet - Laurent Robin - Stephane Huchard, Basta Remi Vignolo - Julies Bikoko, vokalde ise Malia olmak üzere, elektroniğin kusursuzluğu, akustiğin entonasyonlarıyla birleşmesi sonucunda bu albümü yayınladı. Çeşitli konserlerle bu iki elektronik albümünü izleyicilerine sundu.

2004'de "Organics" Nocturne tarafından yapıldı ve piyasaya sürüldü. Saksofon ve elektronik programlamada Gael Horellou, Philippe Bussonnet Basta, Yoann Serra davuldaydı. Laurent de Wilde'nin bu albümü elektronik albümlerinin arasında en sert olanıydı. Sert ritimler ve distortion tonlar oldukça öndeydi. Bu devamlı kaynayan sahnede doğan yıldızdı. Bu üç elektronik albümle bir çok kulüp ve festivallerde canlı performanslar gerçekleştirdi ve gerçekleştirmekte.

Elektronik süreç devam ederken 2005 yılında akustik trionun geri dönme yılı oldu. Laurent Robin davul, Mathias Alamane bas olmak üzere Laurent de Wilde ile biraraya geldiler. Bu trio'yu Laurent de Wilde organize etti. Bu onun piyano ihtirasının, akustik sevgisinin, istediğinin bir kez daha patlamasına sebep oldu ve 2006 yılında bu patlama "The Present" albümü olarak sunuldu. Trio albümde basta Darry Hall ve davulda Laurent Robin, Laurent de Wilde'e eşlik ediyorlar. Bu keyifli albümü en kısa zamanda edinmenizi tavsiye ederim. Laurent de Wilde ayrıca birçok çeşitli abüme'de misafir sanatçı olarak eşlik etmiştir. Ülkemizi 2001 yılında ziyaret etmiş ve Babylon'da dinleyenleriyle buluşmuştu.

Garanti

CAZ
yeşili

ON

JAZZ

Tam On Yıldır
Uluslararası
İstanbul Caz Festivali
Garanti'den.
Başka Bir Arzunuz?

Uluslararası
İstanbul Caz Festivali
2007 Sponsoru

Gülüş Gülcügil
gulus.gulcugil@gmail.com

Çığlıklar ve sessizlik üzerine alabildiğine özgür bir yorum:

BLACK PAINTINGS

"Screams & Silence"

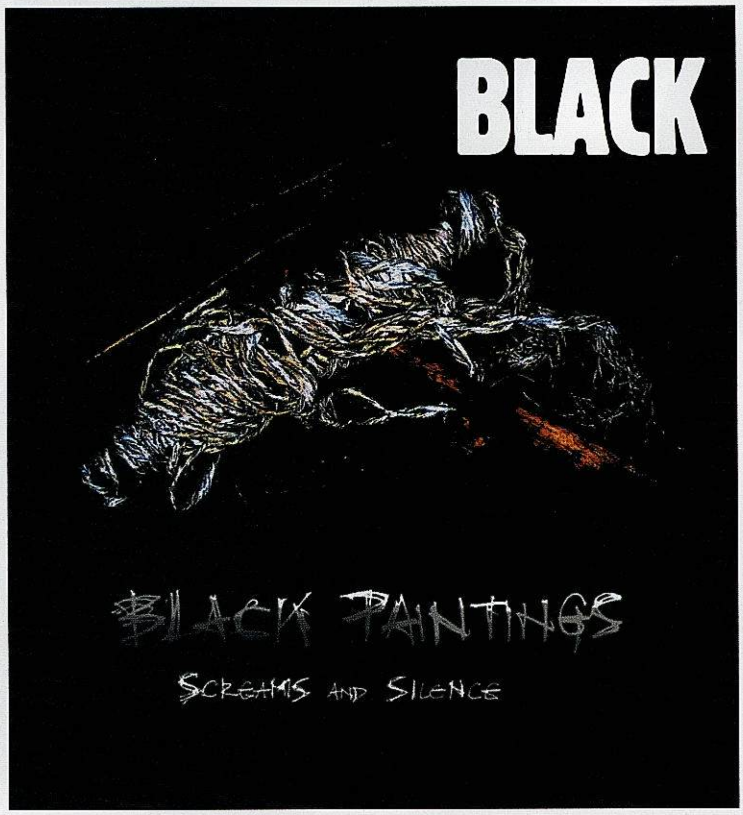

Daha fazla bilgi için:
www.voiceofshade.net
www.timhodgkinson.co.uk
www.hyder.demon.co.uk

Black Paintings ismi yeni sayılır, fakat müzisyenleriyle önceden tanışıklığınız olabilir: Tim Hodgkinson (klarnetler), Ken Hyder (davul, perküsyon ve vokal) ve bir süredir İstanbul'da yaşayan Nikolai Galen (vokal). Grup, yıllar önce Leipzig Jazz Günleri'nde verdiği bir konserin ardından bir albüm kaydetmeye karar verip, kaydı Galler'de bir stüdyoya girerek gerçekleştirmiş. "Screams and Silence", dört yıl önce kaydedilip, bir dizi sorundan dolayı ancak geçtiğimiz günlerde yayınlanabilen iki CD'lik bu albümün adı.

Üç özgür doğaçlamacı, ortak ilgi alanlarının Orta Asya müziği ve Orta Asya kültürü olduğunu söylüyor. Fakat grup müziğinde Orta Asya'ya kasıtlı olarak göndermeler yapmaktan ziyade, bu dünyayı kişisel bakış açılarıyla –bakış açılarını tanımlamaya çalışmaktan özenle kaçınıyorlar- yeniden yaratmayı tercih etmiş. Kendilerini algılarını açık tutmaya, içinde bulundukları sessizliğin ve yaşadıkları çevredeki gizemin farkında olmaya, bunları kendi "süzgeçlerinden" geçirerek ifade etmeye adamışlar. Müziklerini sesin ve sessizliğin akışına bırakırken, "sessizliğin sesin, sesin de sessizliğin eşiğinde gezindiği" anlamlı bir doku arayışına girmişler.

"Özgür müzik" adı altında beni şahsen en çok heyecanlandıran isimlerden biri, Tim Hodgkinson'dır. Klarnetinin sınırlarını ararken her zaman yanındaki müzisyenleri (ve dinleyiciyi de) heyecanına ortak eder. Şansıma, yolu sıkça Türkiye'ye düşüyor! Darphane-i-Amire'de Robert Reigle, Şenol Küçükyıldırım ve Onur Türkmen'le verdikleri konserin tadı hala damağımda. Black Paintings albümünde ise Hodgkinson'ın daha yumuşak bir yüzüyle tanıştığımı söyleyebilirim.

Biri "Screams", biri "Silence" adını taşıyan iki CD'lik çalışma, Hodgkinson'ın başınabuyruk klarneti, hassas bir davul ve iki enstrümanın arasından süzülerek ortaya çıkan Galen'in beklenmedik vokali ile açılıyor. Hiçbir enstrüman diğerine oranla baskın değil, hiçbiri müziği tek başına yönlendirmiyor. Efekt veya akorlar arkasına gizlenmeden sunulan bu "ham" müzik, belki dinleyiciye fazla yoğun ve "direkt" bir duygu olarak döndüğünden, bir garip yapabiliyor insanı, zaman zaman rahatsız ediyor, dinleyicisini yerine mıhlayıp, tüylerini diken diken ediyor. Yer yer vokal ile klarnetin birbirine karıştığı, veya hangi enstrümanın ne çaldığını anlayamadığınız anlar olsa bile albüm, müthiş bir akustik sadelik içinde seyrediyor. "Screams" ve "Silence" CD'leri arasında çok belirgin bir fark olmamakla birlikte "Silence", bir konserin ikinci bölümü gibi tınlıyor: Daha sıcak, daha rahat (belki de üç müzisyene daha çok ısınan benim kulağımdır, kimbilir?). İki CD arasında düşünsel bir yaklaşım farkı olduğu da düşünülebilir. Kanımca vokalde en ilginç bölümler "Silence" CD'sinde.

Black Paintings, özgür müziğin geniş caddelerinde kaybolmadan yürümeyi başaran üç müzisyenden özgün bir ifade deneyimi. Duyduğunuz şeyleri tümüyle değerlendirmek ve bir isim vermek isteseniz, albümün adının önerdiği gürültü ve sessizlik arasında kalıyorsunuz. Bu durumda sanırım doğru cevap: Her ikisi!

movida plus map

FORTIS

Şimdi Fortis'i dinleme zamanı.

www.fortis.com.tr | 444 0 144

Selim Benba
selim.benba@gmail.com

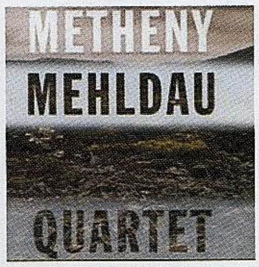

Pat Metheny & Brad Mehldau ve “Metheny - Mehldau Quartet 2007”

Aralık 2005'te Pat Metheny ve Brad Mehldau'nun New York Right Track Recording stüdyolarında yaptıkları kayıtların bir bölümü 2006 yılında “Metheny – Mehldau” adlı CD ile dinleyiciler ile buluşmuştu. Ağırlıklı olarak gitar – piyano düetlerinden oluşan bu albüm gerek Metheny, gerek Mehldau hayranlarını oldukça memnun etmişti.

Bu çalışma ki müzisyenin karakteristik yönlerini sergileyen, gitar ve piyano gibi birlikte “sound” yaratılması son derece zor bir birleşimin en güzel örneklerinden biri idi. Aynı kayıt session'unda Jeff Ballard ve Larry Granadier'in katılımı ile oluşan dörtlünün çaldığı 7, Metheny ve Mehldau'nun düet olarak çaldığı 4 parçanın toplandığı yine “Nonesuch” etiketi taşıyan “Metheny Mehldau Quartet” 2007'nin ilkbaharında dinleyiciler ile buluştu.

Albüm bir Metheny-Mehldau ortak bestesi olan “A Night Away” ile açılıyor. Jeff Ballard'ın ve Larry Granadier'in kararlı ritmik figürleri ile başlayan parça, medium tempoda olmasına karşın son derece tansiyonlu ve dinamik bir hava taşıyor. Albümün belki de en önemli özelliklerinden biri olan gitar piyano ikilisinin müthiş uyumu ilk notadan itibaren kendini belli etmeye başlıyor. Metheny'nin çaldığı melodiyi Brad'in muhteşem solosu takip ediyor. Metheny'nin ana melodide de kullandığı karakteristik buğulu elektro tonunu ile çaldığı solo sonrasında rüzgârlar duruluyor. Melodinin tekrarı ve sürpriz bir final akoru ile parça son buluyor. Albüm Pat'in özel yapım 42 telli gitarını kullandığı kendi bestesi “The Sound of Water” ile devam ediyor. Davulun yer almadığı, piyano, gitar ve kontrbas üçlüsü ile çalınan bu parça özellikle farklı bir sistemle, muhtemelen Uzakdoğu'nun etnik enstrümanlarına benzer bir şekilde akort edilmiş 42 telli gitarın da etkisi ile son derece sakin ve meditatif bir etki yaratıyor. “Suyun Sesi'nin bitmesi ile Pat'in distorsiyonlu elektro tonu ve Ballard'ın post-bop rimi ile New York'a geri dönüyoruz. Tipik bir Brad Mehldau bestesi olan “Fear And Trembling”, karmaşık melodik ve armonik yapısı ile Metheny'ye muazzam bir doğaçlama altyapısı sunuyor. Davul, bas ve piyano eşliğinin üst seviye interplay eşliği ile doruğa ulaşan gitar soloyu, Mehldau'nun kendine has stilinin tüm özelliklerini taşıyan solosu takip ediyor. Metheny'nin meleodiyi yeniden ele alışı, finalde Ballard'ın davul doğaçlamaları ile parça son buluyor. Albümün dördüncü parçası “Don't Wait” çok güzel bir düet. Serinin ilk albümü olan “Metheny-Mehldau” yu andıran bir atmosfer yaratan “Don't Wait”te Metheny akustik gitar çalıyor. Steinway Grand ile akustik gitarın tınılarının kombinasyonu, Pat'i (!) bilmesek nerede ise naif olarak nitelendireceğimiz kadar saf ve güzel bir melodi ile birleşiyor ve kanımca albümün en güzel parçalarından biri ortaya çıkıyor. Bir sonraki parça modern, abartıdan uzak ve düz bir ritm ile başlayan “Towards The Light” ta elektrogitarla bir çello edası ile şaşırtıcı derece az nota kullanılarak çalınan melodi, sanki bir eşlik niteliği kazanıyor. Davul, bas, piyano altyapısı tam olarak ön plana çıktıktan sonra Pat gitar synthizer solosuna giriyor ve havayı tamamen değiştiriyor. Kademe kademe yüksen tansiyon solonun sonlarına doğru parçayı nerede ise hard rock kimliğine büründürüyor. Parçanın son bölümünde ise başlangıçtaki havaya geri dönülerek beklenen simetri sağlanıyor. ? lük ritmdeki bir Metheny bestesi olan “Long Before”u latin feel'li En la Tierra Que No Olvida” takip ediyor. Bir sonraki parça medium swing ritmdeki “Santa Cruz Slacker”, gitar piyano ünison melodisi ile dikkati çekiyor. Albümdeki favori parçam çok hoş bir bolero olan “Secret Beach...” Brad Mehldau'nun melodik dehasını gözler üzerine seriyor. Ünison olarak çalınan melodi sonrasındaki Brad Mehldau solosuna Pat Metheny'nin muazzam uyum ve dinginlikle eşlik ediyor, melodinin B bölümü ile yeniden çalınan ünison ve Pat Metheny'nin gitar synth ile çaldığı parlak solo parçayı sona ulaştırıyor. Bir Pat Methny ballad'ı “Silent Movie”ile ortalık yeniden sakinleşiyor. Albümün kapanış parçası Metheny'nin bir İtalyan yönetmen olan Antonio Baiocco'nun bir filmi olan “Passagio Per Il Paradiso” için yapmış olduğu soundtrack albümünden “Marta's Theme” in düet versiyonu...

Pat Metheny, Brad Mehldau'nun çalışmalarını 1990'ların başlarından itibaren hayranlıkla takip ettiğini, üzerinde pek konuşmasalar da her zaman ortak bir çalışma yapacaklarını sezdiğini söylüyor. Brad ise Pat Metheny'yi bir Miles Davis, John Coltrane veya Keith Jarrett ile aynı şekilde konumlandırdığını, müzikal kimliğine şekil verirken etkilendiği en önemli şahsiyetlerden biri olduğunu söylüyor. İki müzisyen de genelde müşterek projelerde müziğe bakış açılarındaki farklılıklar nedeni ile taraflardan birinin diğerini tolere etmesi veya geri plana çekilmesi gerektiğini, ancak bu projede istisnai bir uyum sağlandıklarını söylüyorlar. Gerçekten de albümün basındaki kritiklerin de, biz dinleyicilerin de bu albümde etkilendikleri konu bu... Metheny ve Mehldau albümün tanıtımı için dünyayı dolaşmaya başlıyorlar. Umarım yakında yolları buraya da düşer...

Akbank Sanat
Sanat üretmek, paylaşmak, tartışmak ve yaşamak için...

Beyoğlu'nda sizleri bekliyor.

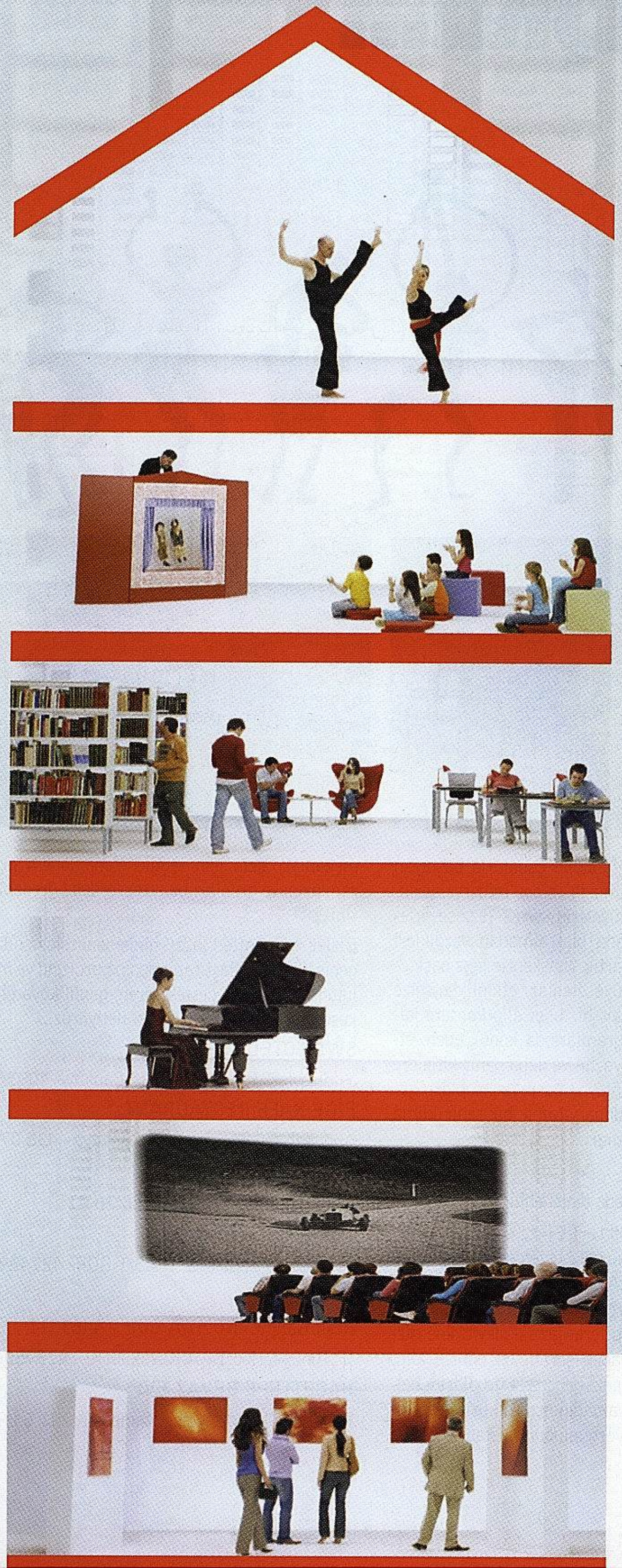

>Bilgi için
(0212) 252 35 00 - 01
İstiklal Cad. Zambak Sok. No:1
34435 Beyoğlu, İstanbul
www.akbanksanat.com

AKBANK
SANAT

İmge Özbek
acd@acd.org.tr

Başkentte jazz artık bir başka...

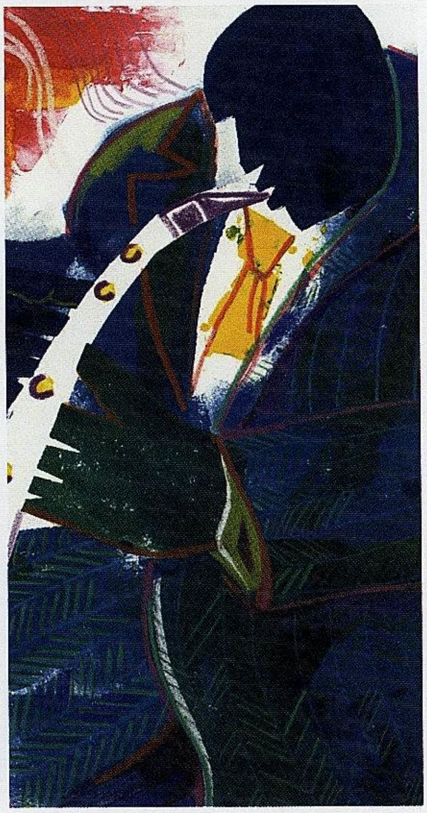

Ankaralı jazz severler olarak artık "bütün etkinlikler İstanbul'da, bütün büyük sanatçılar önce İstanbul'a geliyor" diye yakındığımız, doya doya jazz dinlemek için İstanbul yollarına düştüğümüz zamanlar çok geride kaldı.

Yetiştirdiği çok önemli jazz'cılar bir yana, festivalleriyle, jazz günleriyle, ağırladığı dünyaca ünlü jazz sanatçılarıyla da anılmaya başladı artık Ankara.

1995 yılında tamamen gönüllü çabalarla kurulan Ankara Caz Derneği'nin kuruluş amacı bu şekilde gerçekleşmiş oldu. 2001 yılında "ODTÜ Caz Günleri" adıyla başlayan etkinlikler, bugün uluslararası bir kimlik kazanarak "Uluslararası Ankara Caz Festivali"ne dönüştü. MartfestODTÜ, üniversiteli gençleri düşük maliyetlerle dünyaca ünlü müzisyenlerle ve jazz'dan rock'a müziğin farklı renkleriyle buluşturdu. Dianne Schuur, Michelle Nicolle, Charlie Haden, Carla Bley gibi dünyanın dört bir yanından duayenlerin turnelerinde "ilk" durakları başkent oldu...

Küçük bir ekiple ve gönüllü çabalarla başlayan bu serüvende yanımızda olan müzisyenlerin, sponsor firmaların, üyelerimizin ve jazz severlerin, belki de farkında bile olmadan verdikleri destekler sayesinde artık "başkentte jazz başka" oldu. Derneğimize üye olanlar, etkinliklerimize sponsor olan firmalar, bir bilet alıp konsere katılanlar, bizleri programlarında konuk eden, etkinlik haberlerimiz yazan ve daha geniş kitlelere seslenebilmemizi sağlayan basın mensupları, gönüllüler Ankara'yı daha yaşanır bir şehir kılma çabamıza ortak oldular...

Ankara'da jazz nerede dinlenebilir?

Tüm bunların sonunda artık jazz'ı canlı dinlemek için festival zamanlarını beklememize de gerek kalmadı. İçlerinde Ankara Caz Derneği üye işyerleri de olduğu birçok mekan haftaiçi ve haftasonu çeşitli alternatiflerle jazz dinleyicisine hizmet veriyor. Bir kadeh şarabınızı elinize alıp, belki yeni tanıyacağınız genç jazz gruplarını belki de dinlemeye doyamadığınız eski ustaları dinleyerek haftanın yorgunluğunu atabileceğiniz mekanları sizin için seçtik. Yeni dönem programlarını ve grupları bu adreslerden öğrenebilirsiniz.

Bizler başkentte "jazz" dinlemenin, jazz'ı daha geniş kitlelere ulaştırabilmenin gururunu ve mutluluğunu yaşıyor, destek veren, gönül koyan herkese sonsuz teşekkürlerimizi iletiyoruz...

SWISSOTEL ANKARA:
Yıldızevler Mah. 21. S. No:2 Çankaya-4093442

FİGE KAFE RESTAURANT:
Abdullah cevdet sok. no:15 Çankaya - 438 07 21

SİYAH BEYAZ:
Kavaklıdere S. No.3/1- 428 26 41

TENEDOS BRASSIERE:
Arjantin C. Budak S. NO:5/1 GOP- 4274294

SATSUMA:
Reşit Galip C. NO:57/A GOP – 4463311
IF:Tunus C. No:14-A Kavaklıdere - 4189506

HACETTEPE BEYAZ EV:
Hacettepe Üniv.Beytepe Kampüsü- 297 64 95 ♫

Corvus
VINEYARDS

Artık saklayabilirsiniz!

Corvus
VINEYARDS
CORPUS
2004
Corvus
VINEYARDS
ÖKÜZGÖZÜ
BOĞAZKERE
KIRMIZI SEK ŞARAP
RED DRY WINE
2004
Corvus
VINEYARDS
BLEND №1
2004

Özel siparişleriniz için:
444 CRVS
info@corvus.com.tr

Heymi Bahar
heymibahar@superonline.com

Jazz Şehirleri:

Bombay ve Kalküta

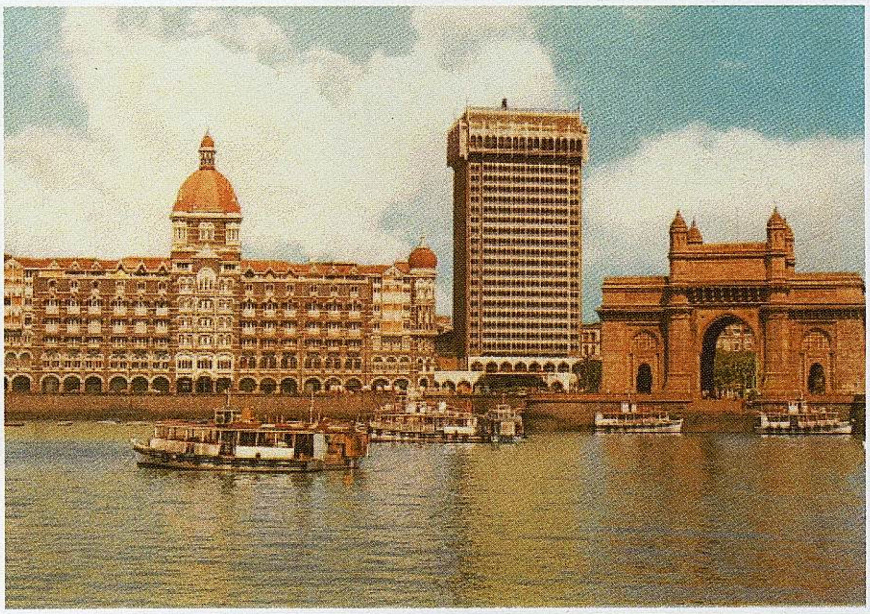

Dünya'nın ikinci en büyük nüfuslu ülkesi Hindistan'ın şehirlerinde jazz müziğini aramak belkide Çin'den daha kolaydır ancak herhangi bir Avrupa ülkesinden daha zor olduğu kesin. Asya politik, sosyal, kültürel ve ekonomik olarak dünyanın çoğu bölgelerine göre daha değişik ve zor gelir genelde insanlara, aslında bu zor durum müziğin ve yaşam tarzının çeşitlenmesi açısından Asya ülkelerinde bir artı yön olarak kabul edilebilir. Hindistan gibi kendi klasik ve konservatif kültürüne bağlı ve aynı anda teknoloji, bilim gibi modernite'nin getirdiği batılı gelişmelere göz kapamaktan kaçmayan ülkeler de her zaman batı müziği ile Asya müziği arasında etkileşim olduğu gözlenmiştir. Tüm bunların yanında eğer o ülkenin denize kıyısı ve bir limanı varsa o ülke değişik kültürler ile tanışmaya ve kaynaşmaya hazırdır demektir. Hindistan için ise Bombay ve Kalküte aynen yukarıdaki kriterlere uyan şehirlerdir ve 1856-1950 yıllarından İngilizlerin ticaret limanı olarak kullandıkları bu iki şehir, kendi öz kimliklerinden kopmama savaşı verirken Batı'nın kültürel özelliklerini de yanlarında taşımışlardır.

İngiliz Aristokrat Yaşamı ve Hindistan'ın Jazz ile Tanışması

Bilindiği gibi İngilizler eğer bir bölgeyi kolonileri haline getiriyorlarsa orada mutlaka aristokrasiden bahsedilebilir. Üstelik hiç sınıfa meraklı olmayan toplumlar bile birden bu durumdan etkilenip sınıflara bölünebilir, üstelik bu sınıf aristokrasi olursa. Hindistan'a jazz 1920'lerde gelmiştir ancak geldiği tarihin önceliğinden çok burda nasıl geldiği önemlidir. Fransa'da ve diğer Avrupa ülkelerinde olduğu gibi ordu bandoları ile gelmemiştir jazz Hindistan'a, jazz Kalküta ve Bombay'a talep üzerine getirilmiştir. Özellikle Hint ve İngiliz Aristokratlarının eğlencesi olarak sadece pahalı ve özel otellere getirilmiştir. Tabiki de bu durumda öncelikle bölgede Avrupalı ve özellikle İngiliz Aristokrasi'si dururken Hint Aristokrasisi için değildir ancak İngilizler ile işbirliği yapan zengin Hintler bu yaşam tarzı ve müzikten oldukça etkilenmişlerdir. Kanada ve Amerika'dan gelen büyük bandolar şık gece eğlencelerinin vazgeçilmez sahne şovlarıydı.

Tac Mahal Hoteli ve Jazz

1920 ve 1930'larda Hindistan'da jazz'ın merkezi Bombay'da bulunan ünlü Tac Mahal Oteli'ydi. Hindistan belki de birçok beyaz Amerikalı'nın haritada yerini bile bilmediği bir ülkeydi o tarihte ancak Hindistan'ın jazz ziyaretçileri ilk başlarda beyaz Amerikalılardan çok siyah Afrikalılardı. Afrika kıtasının çeşitli ülkelerinden siyah jazz sanatçıları ticaret gemileriyle Bombay'a geliyor ve burada uzun süreler kalıyorlardı.

Daha da ilginç olanı ise trompetçi Chick Chocolate'ın Louis Armstrong ile olan benzerliği ve bundan sevilce yararlanmasıdır. Trompet çalma stili de Armstrong'a benzeyen Chocolate kendini onla özdeşleştirmiş gibi davranıştır yıllarca ve Tac Mahal Oteli'nde bu yolla inanılmaz konserler vermiştir.

Bunu yanında 1930 ve 40'larda yine Otel'de çalan Paul ve Tony Gonsalves kardeşler de Hindistan'da Hollandalı ve Endonezyalılar için çalmış olan sanatçılardır.

Amerika'dan Hindistan'a Göç Eden Solak Piyanist

Teddy Weatherford 1903 yılındı Virginia'da doğdu ve 1913 yılında New Orleans'a taşındığında jazz ile tanışmaya başladı. Küçük gruplarla çalmaya başladıktan sonra 20'lerde Chicago'ya taşındı. 20'lerin sonunda Asya turnesine çıktığında bir süre Japonya'da kaldı ve ardından Hindistan'a yerleşme kararı aldı. Kalküta'ya küçük bir eve yerleştiğinde kazancını bu şehirde zenginler için çaldığı barlardan kazanıyordu. Weatherford'un çok kaliteli bir müzisyen olmamasına rağmen bölgede tek Amerikalı jazz'cı olması onun diğerlerine örnek olmasını sağladı ve yaptığı blues'a yakın müzik Kalküta'dakileri çok etkileri. 1942-1944 yılları Hindistan'da Big Band'lerin yılları olarak adlandırılabilir.

Film Endüstrisi ve Sessiz Direniş

1945 sonrası Bombay ve Kalküta'nın tarihinde jazz açısından pek parlak günler değildi. Bunun iki nedeni var birincisi Bollywood film endüstrisinin büyümesi ve paranın buradan gelmesiyle birlikte yetenekli sanatçıların buraya doğru kayması. İkincisi 1950'lerde başlayan ve Hindis-

The U.S. Consulat
Calcutta
&
Congo
pres
Thelonio
stitute of Jazz

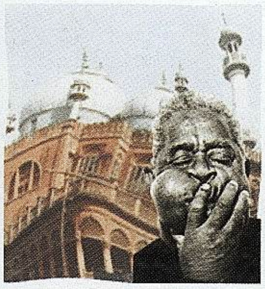

tan'ın özgürlüğü için Gandhi önderliğinde başlayan Batılı herşeyin sessiz boykotu. Jazz da bir boykot olmuştu Hindistan'da. Bir batı fikri olarak jazz boykot edilmeye ilk karar verilen şeylerden biriydi. Ancak devletin kurulmasının ardından kendilerini Hint İngiliz (Anglo-Indian) diye tanımlayan bir grup jazz sahnelerini yeniden yeşertmeye başladı. 1940'larda kurulmuş olan Bombay Swing Club 1950'lerde Saksofon çalan Norman Mupsbee tarafından yeniden popüler hale getirildi. Devletin kurulmasıyla beraber bir Hint yüksek sınıfı da ortaya çıkmış oldu. Bu sınıf genelde kendini Hindistan Kriket Kulübü gibi yerlerde ve lüks otellerde aynen eskiden olduğunu gibi göstermeye başladı. 1950'lerdeki başka bir gelişme de Amerikan Devleti'nin jazz'ın tanıtımı için sanatçıları uzak yerlerde sponsor etmesiydi. Louis Armstrong, Jack Teagarden ve Red Nicholas ilk defa Bombay ve Kalküta'da konserler verdiler. 50'lerin diğer bir önemli gelişmesi ise Braz Gonsalves adlı Hintli saksofoncunun yükselişidir. 1960'ların başında Bombay'da Charlie Parker'la tanışan Gonsalves onun tarzından o kadar etkilenir ki yaklaşık 5 sene kadar buna çalışır ve ardından da başarılı olur. Japonya ve Avrupa'nın birçok yerine turnelere çıkar. 1960'larda ise Duke Ellington'un Bombay'a gelişi olay olur. Konserinin yapılacağı mekanın hemen yanındaki restoranlarda ise Ellington'ın orkestra üyeleri ile Gonsalves jam-session yapmaktadır. Tüm bu organizasyonlar tüm gençliği çekmeyi başarmıştır. Bir diğer ünlü kişi de Louis Banks'tir. 1940'ların başında Kalküta'ya yerleşen Nepal doğumlu Bank birçok Avrupalı grupla turnelere katılmaya başlar. Ardından oğlu müzik okumaya karar verir ve ülkesi Hindistan'a geri döner. O da hala Kalküta'daki Hindustan Otel'de çalmaktadır.

Büyük Üçlü Birleşiyor: Yatra Sextet

Hindistan'ın en tanınmış jazz vokali ile güçlerini birleştiren Braz Gonsalves ve Louis Banks Yatra Sextet adlı grubu oluştururlar. Birçok Hintli jazz müzisyenine göre Yatra Sixtet Hint jazz'ının dünya sahnesinde en önemli grubudur. Bu grubu ve jazz festivalini en çok destekleyen Hintli sanatçı da Niranjen Jhaveri'dir. Bombay'da doğan ve burada hayatını sürdürmüş olan Jhaveri Latin Amerikalı sanatçı Xavier Cugat Orkestra'dan etkilenir ve bu müziğe yönelir. Adından 1950'lerin sonunda Hindistan'ın ilk jazz dergisi olan Blue Ryhthm'i çıkarır. İlginç olan durum ise derginin Pakistan, Burma ve Ceylon'da yüksek sayıda abonelerinin olmasıdır. Hint ezgilerinden etkilenmeye başlayan Amerikalı jazz'cılar şarkılarında bu müzikleri kullandıklarını açıkça söylemişlerdir. Örneğin John Coltrane'in My Favorite Thing adlı parçası Hint ezgileri içerir. Saksofoncu Sonny Rollins ve Trompetçi Maynard Ferguson'un Hindistan gezileri de kültürün yayılması ve etkileşime girmesini sağlamıştır.

1975 Jazz India ve Jazz Yatra

Jhaveri'nin önderliğinde kurulan Jazz India kuruluşu ise Yatra Müzik Festivali'ne 1978'de sponsor oldu ve başlamasını sağladı. Yatra'da sadece jazz çalınmıyordu; klasik, karnatik, gosper, new age, samba, Güney Afrika folklor ve Hint-jazz'ı gibi bir çok çeşit müzik çalınıyordu. Jazz India'nın kurulması ile beraber Bombay'da çeşitli jazz okulları da açılmaya başlandı. Ayrıca festivalin başlangıcı ve birçok yabancı sanatçının bu festivalde çalıyor olması yerel hint jazz sanatçılarını da cesaretlendirdi. Film endüstrisi bile jazz'dan oldukça etkilenmeye başladı. 1970 ve 80'lerde yapılan birçok Bolywood filmini müzikleri jazz'dan etkilenmiştir. 1982'de Bombay'ın merkezinde yerel grupların çalması için her Pazar günleri bir jazz kulübü oluşturuldu. Ayrıca Amerika'nın sponsor olmasıyla günümüzde yılda birçok uluslararası wokshoplar düzenlenmektedir.

Günümüzde Hint jazz'ı etnik müzik ile karışık bir yapı içerisindedir. 1970'lerdeki hızlı çıkışını sürdüremese de hala belirli bir genç grup Bombay ve Kalküta gibi modern şehirlerde jazz geleneğini sürdürmektedirler. Bombay'da Jazz by the Bay adlı kulüpte haftada 3 ya da 4 kere jazz dinlemek mümkündür. Kalküta ise Bombay'a göre daha zayıf bir durumdadır ancak hala jazz okulu mevcuttur. Maalesef Hindistan çok sayıda ünlü jazz sanatçısı çıkaramamıştır.

Devrim Dikkaya -devrim@genccazcilar.org
Evrim Gürel - evrimgurel@yahoo.com

Manhattan Müzik Okulu

"Amerika'nın bir numaralı özel müzik okulu"

Bu sayıda, müzik eğitimini yurtdışında sürdürmeyi düşünen jazz severler dostlara Manhattan Müzik Okulu'ndan söz etmek istiyoruz.

80 yıl önce açılan Manhattan Müzik Okulu, bugün klasik müzik ve jazz eğitimi konusunda Amerika'nın önde gelen özel konservatuarı. Okul, Amerika'nın yetenekli gençlerini performans müzisyenleri, müzik öğretmenleri, müzik yöneticileri olarak yetiştiriyor.

1917 – 1918 yıllarında piyanist ve hayır sever Janet D. Schenck tarafından "Mahalli Müzik Okulu" (Neighborhood Music School) olarak açılan okul, o günlerde New York City'nin Yukarı Doğu Yakası'nda yer alıyordu. Pablo Casals ve Harold Bauer gibi seçkin sanatçılar sayesinde gelişen ve mükemmelliyetçi yaklaşımı ile ünlenen okul bir süre sonra, bulunduğu semtten dolayı "Manhattan Müzik Okulu" olarak anılmaya başladı.

Manhattan Müzik Okulu, jazz'ın, müzik piyasasının ve metropol hayatının kaynağı New York'un tam göbeğinde yer alması açısından jazz eğitiminizi planlarken iyi bir seçenek olarak değerlendirilebilir. Okul sadece "Amerika, New York ve jazz" eşsiz üçlemesinin bir parçası olduğu için değil, 85 yıldır, dünyanın dört bir yanından gelen yetenekli ve seçme müzisyen adaylarına verdiği kaliteli müzik eğitimi ile de jazz okulları listemizde ön sıralara oturmayı hak ediyor.

Okul, Amerika'nın en iyi özel müzik okullarından biri olarak öğrencilerine klasik müzik ve jazz alanlarında ön lisans, lisans, yüksek lisans, doktora gibi farklı seviyelerde müzik eğitimi alma şansı veriyor. Manhattan Müzik Okulu'nda tüm orkestra enstrümanları, vokal, piyano, eşlik, kompozisyon, saksofon, gitar, org, yönetim ve jazz gibi ana dallarda eğitim almanız mümkün. Ayrıca okul, üniversite öncesi müzik eğitimleri, çeşitli yaş gruplarına yönelik müzik eğitimleri gibi farklı kurs programları ile çocuklara ve yetişkinlere yönelik müzik eğitimleriyle her yaştan müzikseveri müzikle buluşturuyor.

Manhattan Müzik Okulu'nu, dünyaca ünlü diğer konservatuar ve müzik okullarından ayıran en önemli özellik ise, okul müfredatı dahilinde "performansa" verilen büyük önem. Tüm müzik okulları, öğrencilerini en iyi müzik bilgisi ve en yüksek becerilerle donatılmış yetenekli müzisyenler haline getirmeye çabalarken, Manhattan Müzik Okulu, bütün bu çabanın yanı sıra öğrencilerine sayısız performans olanağı sunarak, teorideki mükemmelliyetçilik arayışlarını pratik ile bütünleştiriyor. Her yıl gerçekleşen 400'den

Arçelik'ten Bir Hayal Ürünü Daha...
444 0 888 www.arcelik.com
Koç
arçelik | mutfak

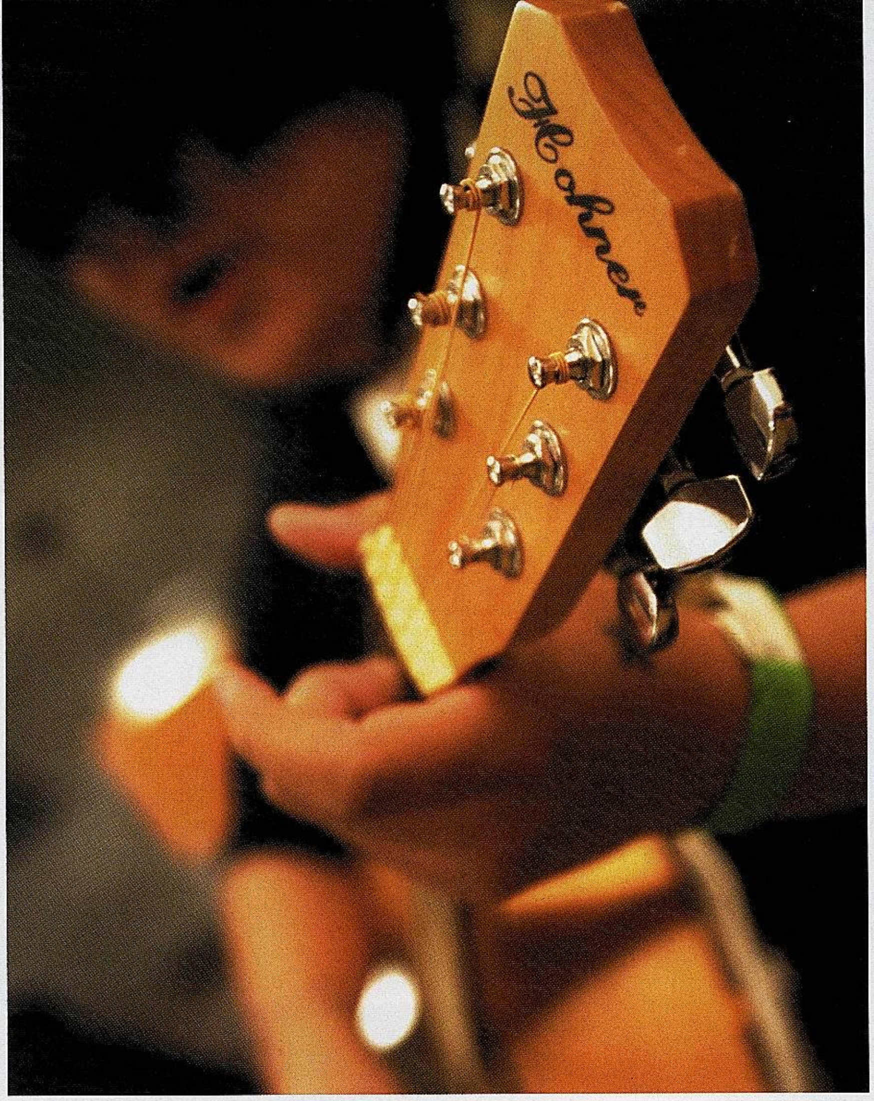

fazla konser, resitaller ve yıllık master (ustalık) dersleri ile okul öğrencilerini, çalışkan müzisyenlere dönüştürüyor. Okuldaki engin performans fırsatının yanı sıra, serbest çalışma ve profesyonel müzisyenlerle bağlantılar kurma fırsatı yakalayan öğrenciler, henüz okurken profesyonel birer müzisyen gibi düşünme ve hareket etme yetisi kazanıyorlar. Bu destek sayesinde, kendine güvenleri artan öğrenciler yeteneklerini, eğitimlerini ve müzik bilgilerini sonuna kadar ilerletme şansına sahip oluyor.

Manhattan Müzik Okulu ile bağlantılı olarak yapabileceğiniz tek şey, lisans ve diğer diploma derecelerine başvurmak değil. Okul her yıl, çeşitli özel programlar ve yaz kursları ile çok sayıda müziksevere ve müzisyene, eğitimlerinden yararlanma şansı da veriyor. Yaz müzik kampı, yabancı değişimi ve uzaktan öğrenme gibi özel programlar incelemeye değer. Bilgi için http://www.msmnyc.edu/special/.

Jazz Bölümü Lisans Programları

- Bass (akustik ve elektrik)
- Kompozisyon (yeni öğrencilere artık bu dalda lisans verilmemektedir)
- Perküsyon
- Gitar
- Piyano
- Saksofon
- Trombon
- Vibrafon
- Keman
- Vokal (yeni öğrencilere artık bu dalda lisans verilmemektedir)

Manhattan Müzik Okulu Jazz Bölümü Lisans programları, "performans" ve "müzikal kompozisyon" olarak 2 alana ayrılıyor. Öğrenciler eğitimleri sırasında ana dal eğitimi, ensemble performans, müzik tarihi, müzik teorisi gibi derslerin yanı sıra uygarlık (okuma, yazma, eleştirme, konuşma, tarih, politika, felsefe, sanat ve coğrafya) dersleri de alıyorlar. Lisans eğitiminde, performansçıların, bestecilerin ve aranjörlerin yeteneklerini geliştirerek jazz kariyerlerine hazırlık yapmalarını hedefliyor.

Ustalardan Dersler (Master Classes)

Her yıl pek çok uluslar arası ün sahibi değerli müzisyen Manhattan Müzik Okulu'na davet edilerek Ustalık Dersleri vermeleri sağlanıyor. Bu dersler sayesinde, öğrenciler, eğitimleri boyunca bir yandan fakültedeki değerli öğretim üyeleri ile çalışmalar yaparken, öte yandan dünyada ünlü misafir sanatçılarla birlikte çalma, usta sanatçıların tavsiyeleriyle bilgilerini pekiştirme fırsatı buluyorlar.

Bugüne dek, Ustalık Dersleri ile öğrencilere bilgilerini aktaran müzisyenlerden bir kısmı şöyle: Pablo Casals ve Harold Bauer, Julian Bream, Alicia de Larrocha, Ezio Flagello, Marian McPartland, Sherrill Milnes, Yehudi Menuhin, Birgit Nilsson, Elmar Oliveira, Jean-Pierre Rampal, Ned Rorem, Mstislav Rostropovich, Arthur Rubinstein, Billy Taylor, Dawn Upshaw, Andre Watts ve Pinchas Zukerman, Stefon Harris, Gary Bartz, Hamiet Bluiett, Graham Collier, Wycliff Gordon, Andrew Hill, Dave Liebman, Jason Moran, Lewis Nash, Antonio Sanchez ve Sean Smith Quartet.

Jazz Sanatları Gelişimi Doktorası

Manhattan Müzik Okul'u "müzikal sanatlarda doktora derecesi," Jazz Sanatları Gelişimi konusunda verilmektedir. Program boyunca doktora öğrencileri, temel kompozisyon dersleri, doğaçlama, araştırma metodları, jazz semineri, sanatçı pedogojisi, jazz tarihi (seçmeli), lisans (seçmeli), küçük ensemble resitali, ders resitali, büyük ensemble resitali, tez dersi, genel sınav ve tez sınavı gibi aşamalardan geçerek mezun olurlar. Doktora programı ile ilgili daha fazla bilgiyi http://www.msmnyc.edu/jazz/jazzdma/ adresinden edinebilirsiniz.

Başvurular Hakkında Bazı Notlar

Amerika dışından okula başvuruda bulunacak öğrencilerin http://www.msmnyc.edu/admission/apply/ adresinden başvuru koşullarını, tarihlerini, gerekliliklerini sıkı bir şekilde takip etmelerinde yarar var. Okula başvuru için belli bir başvuru ücreti (bu yılki 100 Dolar) yatırmak gerekiyor. Başvuru sırasında adayın ya Manhattan'da sınav için hazır bulunması ya da posta yoluyla başvuru yapması kabul edilmişse başvuru dalına göre (kompozisyon, perküsyon, vokal, klasik keman vb.) her bir adayın, kendi dalı için bir DVD hazırlaması gerekiyor. Bu DVD için istenen repertuvar da yine başvuru için gereken şartlarla birlikte her yıl başvuru ve sınav dönemi öncesinde okul sitesinde açıklanıyor. Söz gelimi 2007 yılı sınavı Mart ayında gerçekleşti. Bu sınav için başvuruların bitiş tarihi ise Aralık, 2006 idi. Tüm şartları, her yıl değişebileceklerini düşünerek sürekli takip etmekte; plan yaparken vize ve pasaport süreçlerini de hesaplamakta fayda var.

Sınavlara Manhattan'da bizzat bulunarak katılacak tüm yabancı öğrenci adaylarının Columbia Üniversitesi'nde İngilizce yeterlilik testinden geçmesi gerekiyor (English Placement Test "EPT"). Kendilerinden DVD kaydı beklenen, posta ile sınava katılacak yabancı öğrenci adaylarının ise TOEFL sınavına katılmış olması gerekiyor.

"Not Dökümü" (Transcript), önceden hazırlığını yapmanız gereken bir başka önemli konu. Uluslararası not karşılaştırmaları yapmak zor olduğundan, not döküm belgenizle birlikte, Türkiye'deki okulunuzda gördüğünüz derslerin ve aldığınız notların karşılıklarını "Yurtdışındaki okulların Amerika'daki karşılıkları" listesinden bularak belirtmeniz gerekebilir. Bu karşılaştırma için www.wes.com (Wes= Dünya Eğitim Hizmetleri) linkini kullanarak başvuruda bulunabilir ve 6 hafta içinde gerekli bilgileri alabilirsiniz. Tabii ki belli bir ücret ödeyerek. Eğer burs almak istiyorsanız bu konuda, önceden okulla yazışarak bilgi almanızda fayda var.

Okul ve başvurular hakkında daha ayrıntılı bilgi için http://www.msmnyc.edu/ linkini kullanabilirsiniz.

Daha geniş bilgi için:

Genç Cazcılar:
www.genccazcilar.org
caz@genccazcilar.org

SF DIŞ TİCARET

PERFORMANCE
by DESIGN
PRX SERIES
POWERED SPEAKERS by JBL
JBL
POWERED BY crown
PRX515
SMARTERA

YETKİLİ DİSTRİBÜTÖR
SF DIŞ TİCARET A.Ş. Palanga Cad. M.İbrahim Sok. No:8/A-1 34347 Ortaköy-İstabul Tel: 0212 227 68 00
info@sftr.com www.sftr.com

Derleyen: Ali Sönmez
(alisonmezjazz@hotmail.com)

Şu jazz dedikleri...

*"JAZZ is the type of music that can absorb so many things and still be jazz.
JAZZ pek çok şeyi soğuran ve hala Jazz kalabilen müzik türüdür." – SONNY ROLLINS*

Genç Koleksiyoncu: GERRY MULLIGAN - 2

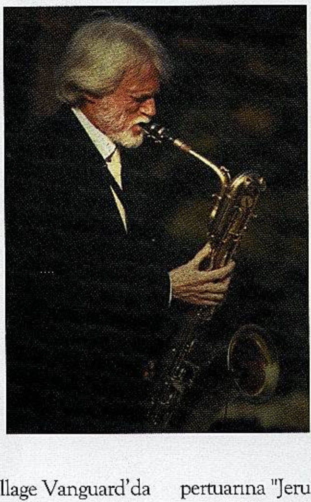

6 Nisan 1927'de, New York'un Queens bölgesinde doğan ünlü bariton saksofoncu, besteci ve aranjör Gerald Joseph (Gerry) Mulligan'ın geçen sayımızda gözden geçirmeye başladığımız müzik yaşamını kaldığımız yerden sürdürüyoruz... 1958 yılında, daha sonra "Jazz on a Summer's Day" adlı filmle görsel kayıtları da tarihe geçecek olan Newport Jazz Festivali'nde, Duke Ellington Orkestrası'nın önünde bariton saksofoncuların piri Harry Carney'le birlikte sahne alan Gerry Mulligan, ertesi yıl ikinci eşinden boşandı. Dönemin ünlü artistlerinden Judy Holliday'le girdiği ilişki sayesinde, hem psikolojik sorunlarını yendi, hem de Hollywood için film müzikleri bestelemeye başladı (ve 1958'de grubuyla görüldüğü "I Want to Live"den sonra, 1960 yılında 3 filmde birden aktörlük yaptı: müziğine de katkıda bulunduğu ve bir rahibi canlandırdığı "The Subterraneans"; Holliday'in başrolünü oynadığı "Bells Are Ringing" ve "Rat Race"). 1959'da, Ben Webster ve Johnny Hodges gibi iki usta müzisyenle, ve şarkıcı Jimmy Witherspoon'la başarılı plak kayıtları yapan sanatçı, 1960 yılının Mart ayında "Concert Jazz Band" adını verdiği 13 kişilik ünlü orkestrasını kurdu. 6 bakır saz, 5 saksofon içeren bu toplulukla Village Vanguard'da sahne aldı ve yıl sonuna doğru Avrupa turnesine çıktı. Kendi deyimiyle, "volümden çok, bir oda müziği topluluğunun kıvraklık ve çevikliğini hedeflediği" bu grupta, bariton saksofonun yanısıra, bazen piyano ve klarnet de çalan Mulligan'ın yeni beste ve düzenlemeleri, hem müzikseverlerin, hem de eleştirmenlerin beğenisini kazandı. 1964 yılına kadar, Bob Brookmeyer, Zoot Sims, Clark Terry ve Mel Lewis gibi değerli müzisyenleri de içeren bu orkestrasını konserler ve plak kayıtları aracılığıyla ayakta tutmayı beceren Mulligan, daha sonra, trompet ve flügelhornda Art Farmer, pistonlu trombonda Bob Brookmeyer ve gitarda Joe Pass'i de içeren bir altılı kurdu. Judy Holliday'in ölümünün ardından, 1965 yılında aktris Sandy Dennis'le evlenen ve Jazz dünyasının içine düştüğü belirsizlik yüzünden bir müddet için stüdyo müzisyeni ve bağımsız aranjör olarak çalışan Mulligan, 1968'de Dave Brubeck Dörtlüsü'ne konuk müzisyen olarak katılıp Avrupa, Japonya, Avustralya turnelerine çıktı. Bu birliktelik büyük bir ticari başarı kazanınca Brubeck'le ortak çalışmalarını bir kaç yıl daha sürdürdüler. Artık saçını uzatıp sakal bırakmış olan bariton saksofoncunun, yedi yıllık suskunluk döneminin ardından, kendi adı altında kaydettiği ilk albüm olan ve onun besteci, aranjör ve solist olarak bir big band'le Jazz dünyasına geri dönüşünü müjdeleyen "Age of Steam" 1972 yazında piyasaya sürüldüğünde büyük ilgi uyandırdı ve Mulligan ilk kez Grammy ödülüne aday gösterildi. 70'li yıllarda soprano saksofon da çalmaya başlayan ve bu dönemde Astor Piazzola'dan Charles Mingus'a kadar, sıradışı müzisyenlerle konserlere çıkan Mulligan, 1974 sonbaharında, Milano'da Piazzola ile kayıt yaptığı sırada, bir sonraki eşi olacak Kontes Franca Rota Borghini Baldovinetti'yle tanıştı. 24 Kasım 1974'te Carnegie Hall'da verilen ve kayıtları plak olarak yayınlanan bir konserde, yıllar sonra Chet Baker'la bir kez daha aynı sahneyi paylaştı. 1978'de 14 kişilik yeni "Concert Jazz Band"iyle Newport Jazz Festivali'ne katılan ve turneye çıkan sanatçı, 1980 yılında bu kadroyu genişleterek 20 kişilik bir orkestraya dönüştürdü. Bu toplulukla kaydettiği "Walk on the Water" adlı albüm, 1981'de Mulligan'a ilk Grammy ödülünü kazandırdı. 1983 yılında, GRP plak şirketinin kurucusu besteci vee aranjör Dave Gruisin'in elektrikli piyano ve synthesiser, Michael Brecker'ın tenor saksofon çaldığı "Little Big Horn"da dönemin sentetik pop caz akımına göz kırpan bariton saksofoncu, yine de standardını düşürmemeyi başardı. 80'li yıllarda Jazz çalışmalarının yanısıra, senfonik orkestraların önünde, bariton saksofon için yazılmış eserleri de seslendiren Gerry Mulligan'ın müzik yaşamının son dönemine damgasını vuran albümler arasında, 1986'da, gözde "mainstream" saksofoncusu Scott Hamilton'la kaydettiği ve Grammy ödülüne aday gösterilen "Soft Lights and Sweet Music", 1987'de Erich Kunzel'in yönettiği Houston Senfoni Orkestrası'yla gerçekleştirdiği "Third Stream" senfonik Jazz projesi "Symphonic Dreams", ve özellikle "Birth of the Cool" seanslarında seslendirilen parçaları 1992'de yeniden yorumladığı "Re-Birth of the Cool" sayılabilir. Kayıtlarında yer almayı kabul etmiş olan Miles Davis'in ani ölümüne karşın büyük ilgi gören bu son plağın tanıtım turnesi kapsamında, Art Farmer, Lee Konitz, Ken Peplowski ve Bill Barber gibi değerli müzisyenlerle birlikte, 1992 yazında ilk ve son kez İstanbul'a gelen Mulligan, Açıkhava Tiyatrosu'nda Jazzseverlere unutulmaz bir gece yaşattı. Koyu bir Demokrat Partili olan müzisyen, Bill Clinton'ın başkanlık yemin töreni kutlamalarında sahne aldı. Sağlık sorunları olduğunun duyulmasına (ölümünün ardından karaciğer kanseri oldugu açıklanacaktı) ve çok zayıflamasına karşın, 1995 yılının Kasım ayına kadar konser vermeyi sürdüren Gerry Mulligan, 20 Ocak 1996 günü, dizinden geçirdiği bir ameliyatın ardından enfeksiyondan kaynaklandığı belirtilen komplikasyonlar sonucu, Connecticut'ta Darien'deki evinde, 68 yaşında yaşama veda etti... 50 yıllık müzik kariyeri boyunca, yukarıda isimleri geçen müzisyenler dışında, Louis Armstrong'tan Dizzy Gillespie ve Miles Davis'e, Lester Young'tan Coleman Hawkins ve Charlie Parker'a kadar, Jazz'ın tüm büyük ustalarıyla sahne almış ve/veya plak kaydı yapmış olmasını, "Çok şanslıydım. Bu insanlarla beraber çalma imkanı bulmak ve onlar tarafından müzisyen ve dost olarak kabul edilmek, istediğim tek şeydi" diyerek alçakgönüllülükle karşılayan, "Cool" ve "West Coast" akımlarının öncülerinden, kendine özgü yumuşak tınısıyla bariton saksofonun gelmiş geçmiş en büyük ustası, Jazz repertuarına "Jeru", "Rocker", "Walkin' Shoes", "Line for Lyons", "Bark for Barksdale", "Bernie's Tune", "Festival Minor", "Blight of the Fumble Bee", "Five Brothers", "Tell Me When", "The Red Door", "Night Lights", "Song for Strayhorn", "Song for an Unfinished Woman", "K-4 Pacific" ve "I Never Was a Young Man" gibi unutulmaz yapıtlar kazandıran, Down Beat dergisinin geleneksel anketlerinde 29 yıl arka arkaya en iyi bariton saksofoncu seçilerek kırılması güç bir rekora imza atan, değerli müzisyen, besteci ve aranjör Gerry Mulligan'ın sayısı yüze yaklaşan özgün albümlerinden yaptığımız bir seçkiyi aşağıda bulacaksınız. Bunlar arasından belli bir dönemde ülkemize ithal edilmiş olan CD'leri birer ay-yıldızla işaretledik. Öncelikli olarak alınması gereken, en başarılı yapıtları ise birer okla vurguladık.

ÖZGÜN ALBÜMLER

(Kapsamlı bir koleksiyonu hedefleyenler için)

* Mulligan Plays Mulligan (1951) PRESTIGE / OJC 003
* Gerry Mulligan Quartet (1952-53) FANTASY / OJC 711
➲ The Original Quartet With Chet Baker (1952-53) PACIFIC JAZZ 94407 (2 CD)
* The Original Tentet & Quartet (1953) GNP CRESCENDO 56
➲ Konitz Meets Mulligan (1953) PACIFIC JAZZ 46847 ☪
* Gerry Mulligan in Paris Vol.1 (1954) VOGUE/RCA 68211
* Gerry Mulligan in Paris Vol.2 (1954) VOGUE/RCA 68212
* California Concerts Vol.1 (1954) PACIFIC JAZZ 46860
* California Concerts Vol.2 (1954) PACIFIC JAZZ 46864
➲ The Original Sextet [Presenting the Gerry Mulligan Sextet + A Profile of Gerry Mulligan + Mainstream of Jazz] (1955-56) LONE HILL JAZZ 10223 (2 CD)
➲ Gerry Mulligan Quartet at Storyville (1956) PACIFIC JAZZ 94472 ☪
* Mullenium (1957 / 1946-47-49) COLUMBIA CK 65678
➲ Gerry Mulligan - Paul Desmond Quartet (Blues in Time) (1957) VERVE 519850
➲ Mulligan Meets Monk (1957) RIVERSIDE/OJC 301 ☪
* Getz Meets Mulligan in Hi-Fi (1957) VERVE 849392 ☪
➲ The Gerry Mulligan Songbook (1957) PACIFIC JAZZ 33575 ☪
➲ Reunion with Chet Baker (1957) PACIFIC JAZZ 46857 ☪
* Gerry Mulligan Quartet - Complete Studio Recordings [Gerry Mulligan Quartet + The Spring Is Sprung] (1957, 1962) LONE HILL JAZZ 10242
➲ What Is There to Say? (1958-59) COLUMBIA 52978
* Jazz Soundtracks [The Subterraneans + I Want to Live] (1958-59) GAMBIT 69257
➲ Gerry Mulligan Meets Ben Webster (1959) VERVE 841661 ☪
* Gerry Mulligan Meets Johnny Hodges (1959) VERVE 065513
➲ Gerry Mulligan and the Concert Jazz Band at the Village Vanguard (1960) VERVE 589488
* Jeru (1962) COLUMBIA-SONY 77634
* Gerry Mulligan '63 – The Concert Jazz Band (1960, 1962) VERVE 840832
➲ Gerry Mulligan Sextet - Complete Studio Recordings [Night Lights + Butterfly with Hiccups] (1963, 1965) LONE HILL JAZZ 10222
➲ Age of Steam (1971) A&M 75021-0804 ☪
* Tango Nuevo (w/ Astor Piazzolla) (1974) ATLANTIC 250168 ☪
➲ Carnegie Hall Concert (w/ Chet Baker) (1974) CTI/COLUMBIA 40689 ☪
* Lionel Hampton Presents Gerry Mulligan (1977) WHO IS WHO IN JAZZ 21007
➲ Walk on the Water (1980) DRG 5194 ☪
* Little Big Horn (1983) GRP GRD 9503 ☪
➲ Gerry Mulligan Meets Scott Hamilton – Soft Lights & Sweet Music (1986) CONCORD JAZZ 4300 ☪
* Symphonic Dreams (1987) AKUSTIK 18130
* Lonesome Boulevard (1989) A&M 75021-5326 ☪
➲ Re-Birth of the Cool (1992) GRP GRD 9679 ☪
➲ Dream a Little Dream (1994) TELARC JAZZ 83364 ☪
* Midas Touch – Live in Berlin (1995) CONCORD JAZZ 2169

ÖLÜMSÜZ STANDARTLAR

I CAN'T GET STARTED (WITH YOU)

Söz: Ira Gershwin
Müzik: Vernon Duke

I've flown around the world in a plane
I've settled revolutions in Spain
The North Pole I have charted,
But I can't get started with you

Around the golf course I'm under par
And all the movies want me to star
I've got a house, a show place,
But I can't get no place with you

You're so supreme, lyrics I write of you
Scheme, just for a sight of you
Dream, both day and night of you
Baby but what good does it do?

In 1929 I sold short
In England I'm presented at court
But you've got me downhearted,
Cause I can't get started with you

LOVER MAN (WHERE CAN YOU BE?)

Söz ve Müzik: Jimmy Davis
& Roger 'Ram' Ramirez

I don't know why but I'm feeling so sad
I long to try something I never had
Never had no kissin'
Oh, what I've been missin'
Lover man, oh, where can you be?

The night is cold and I'm so alone
I'd give my soul just to call you my own
Got a moon above me
But no one to love me
Lover man, oh, where can you be?

I've heard it said
That the thrill of romance
Can be like a heavenly dream
I go to bed with a prayer
That you'll make love to me
Strange as it seems

Someday we'll meet
And you'll dry all my tears
Then whisper sweet
Little things in my ear
Hugging and a-kissing
Oh, what I've been missing
Lover man, oh, where can you be?

ŞU CAZ DEDİKLERİ

Her Cuma gecesi 23:00-24:00 arası, TRT Radyo 3'te.

Önemli kadın Jazz şarkıcılarının tanıtımı, Betty Carter (BC) ve Carmen McRae'nin (CM) özgün albümleriyle sürüyor.

6 Temmuz	BC: "Betty Carter Album" - 2 + "It's My Turn" - 1
13 Temmuz	BC: "It's My Turn" - 2 + "The Audience with Betty Carter" - 1
20 Temmuz	BC: "The Audience with Betty Carter" - 2
27 Temmuz	BC: "Look What I Got"
3 Ağustos	BC: "Droppin' Things"
10 Ağustos	BC: "It's Not About the Melody"
17 Ağustos	BC: "Feed the Fire" - 1
24 Ağustos	BC: "Feed the Fire" - 2
31 Ağustos	BC: "I'm Yours, You're Mine"
7 Eylül	BC & CM: "The Carmen McRae – Betty Carter Duets"
14 Eylül	CM: "Bethlehem Recordings" + "By Special Request"
21 Eylül	CM: "Torchy" + "Blue Moon" - 1
28 Eylül	CM: "Blue Moon" - 2 + "After Glow"

BİR KİTAP / BİR VİDEO

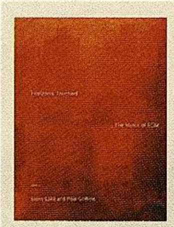

HORIZONS TOUCHED:
The Music of ECM

Editörler: Steve Lake
& Paul Griffiths
Granta Books
ISBN: 978-1862078802
İngiltere, 2007
448 sayfa
Kutu İçinde Bez Ciltli
68 € / 45 £ / 90 $

Alman bas gitarcı ve plak yapımcısı Manfred Eicher tarafından yaratılan ECM, ya da tam açılımıyla Edition of Contemporaray Music (bazı yazarlar, ECM için "Eicher's Collection of Music" ya da "Eicher's Collected Memories"i daha uygun görürler!) albümleri, 1970'li yıllardan itibaren, ön yüzünde çarpıcı fotoğrafların yer aldığı, arkasında ise, alışılagelmişin aksine, içerdiği müzik hakkında hiçbir açıklayacı yazı bulunmayan plak kapakları, özenli kayıtları ve kaliteli baskılarıyla dikkat çekmiştir. Kendine özgü "sound"u ve estetik kimliğiyle kısa sürede audiophile'lerin vazgeçemediği markalardan birine dönüşen ECM için kayıt yapan ve bu şirketle adeta özdeşleşen isimler arasında Keith Jarrett, Jan Garbarek, Paul Bley, Dave Holland, Gary Burton, John Surman, Ralph Towner, John Abercrombie, Egberto Gismonti, Kenny Wheeler, Eberhard Weber, Terje Rypdal, Art Ensemble of Chicago, (ve artık yollarını ayırmış olsalar da) Pet Metheny, Chick Corea, Bill Frisell ilk akla gelen Jazz müzisyenleridir. 1984'ten beri ECM New Series logosu altında yaptığı çağdaş sanat müziği, world music, folk ve film müziği kayıtları da dahil, geride kalan 28 yılda 1000'i aşkın albüm çıkaran Eicher ve şirketi hakkında yayınlanan ilk kitap, 1996 tarihli "Sleeves of Desire" (şu anda e-bay'de 300 dolara satılıyor; bense bu koleksiyon parçasının yeni bir kopyasını Dallas'taki ikinci el bir kitapçıda 5 dolara bulmuştum!) sadece 4 makale ve o güne kadar piyasaya sürülmüş tüm ECM albümlerinin kapak fotoğraflarını içeriyordu. Nisan ayında piyasaya sürülen büyük boy (30x23sm), 4 sm kalınlığında ve 3 kilo ağırlığındaki, bez ciltli "Horizons Touched" ise, tam anlamıyla bir "kahve masası kitabı"! İçinde, Jean-Luc Godard'dan Keith Jarrett'a 24 yazarın kaleme aldığı çok farklı konularda makaleler, editörlerin Eicher'le yaptıkları iki söyleşi, 165 siyah-beyaz ve 260 renkli fotoğraf bulunduran bu eser, ECM'in gelişimini, kendine özgü estetik anlayışını, "auteur" Eicher'ın çalıştığı sanatçıları ve kaydettiği müziği en iyi biçimde yansıtıyor. ECM'in web sitesinden (http://www.ecmrecords.com) ısmarlanabilecek kitabı, fiyatı epeyce yüksek olduğu için, şimdilik ancak komple ECM koleksiyonlarıyla övünen, tuzu kuru müzikseverlere önerebiliyoruz. Yakın bir gelecekte karton kapaklı edisyonunun çıkması ümidiyle...

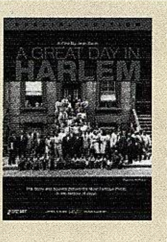

A GREAT DAY IN HARLEM
"Special Edition"

Yönetmen: Jean Bach
Home Vision HVE 3035
ISBN: 14381-3035-2
ABD, 2005 (1994)
60' + 92' / 168'
Siyah-Beyaz & Renkli
1.33:1; DD 2.0 Mono
2 DVD Region 0 / NTSC
24.99 $

1958 yılının güneşli bir Ağustos sabahında, New York'un zenci mahallesi Harlem'in tipik bir binasının önündeki merdivenlerde çekilen ve Esquire dergisinin Jazz'a adanmış Ocak 1959 sayısında yayınlanan Jazz tarihinin en ünlü fotoğrafıyla ilgili bu bir saatlik belgesel, 1995 yılında Oscar'a aday gösterilmişti. Aralarında Dizzy Gillespie, Charles Mingus, Thelonious Monk, Count Basie, Coleman Hawkins, Lester Young, Gerry Mulligan, Sony Rollins ve Art Blakey'nin de bulunduğu, farklı kuşak ve akımlardan 57 Jazz müzisyenini bir arada yakalayan ve geçtiğimiz yıllarda poster olarak da piyasaya sürülen efsanevi fotoğrafın nasıl çekildiğini anlatan bu belgesel, o gün Milt Hinton ve eşi tarafından çekilen 8mm'lik renkli filmin yanısıra, yine o dönemden gelen arşiv görüntüleri (özellikle DVD'ye eklenen bonus materyelde, 1957'de CBS tarafından canlı yayınlanan ve dönemin en önemli Jazz müzisyenlerini TV stüdyosunda bir araya toplayan "The Sound of Jazz" programı neredeyse bu foto kadar mercek altına yatırılmış) ve fotoğrafta yer alan müzisyenlerle 1990'ların başında yapılan söyleşilerle renklendirilmiş. 1950'lerin genç ve yetenekli sanat yönetmeni Art Kane'in fikir babalığını yapıp ilk kez profesyonel fotoğrafçılığa soyunarak ölümsüzleştirdiği bu unutulmaz an üzerine böyle bir belgesel hazırlama düşüncesi de, New York'lu bir radyo yapımcısı olan 60'lı yaşlarında bir hanımdan, müzisyenlerle söyleşileri evinin oturma odasında gerçekleştiren ve DVD'ye eklenen ek materyelde anlatıcılığı da üstlenen Jean Bach'tan çıkmış. Belgeselin, Stories from the Making of 'A Great Day in Harlem' (44 dak), Art Kane (10 dak), The Next Generation: Bill Charlap & Kenny Washington (26 dak); The Copycat Photos (12 dak) başlıklı ek çekimlerle zenginleştirilmiş DVD'si, fotoğrafta yer alan müzisyenler hakkında ilginç bilgilerin aktarıldığı 3-6 dakikalık kliplerden oluşan ve toplam süresi 3 saate yaklaşan bir başka DVD eşliğinde sunuluyor. Tüm büyük ustaların faal olduğu Jazz'ın tartışmasız en verimli döneminin öyküsünü ilk elden yaşamak isteyen müzikseverlerin hiç düşünmeden koleksiyonlarına katmaları gereken bir DVD seti. (Konuyla ilgili daha fazla bilgi için: www.a-great-day-in-harlem.com)

Jazz Sözlüğü

W

Wilaphant - Çirkin kız ("*Willaphant Winnie*" – Benny Morton)

Wild – (Sözlük anlamı: vahşi; çılgın) 1. Zenci ve Jazz argosunda çoğu sözcük ters anlamda kullanıldığı için: müthiş, süper; 2. Saksofoncu "Wild" Bill Moore (1913-1971) ile orgçu William Strethen "Wild Bill" Davis'in (1918-1995) lakabı; **Wild about** – Birisi veya bir şey için deli olmak, çok sevmek ("*Wild About You*" – Blossom Dearie)

Wind – (Sözlük anlamı: rüzgar; nefes); **Winds** – nefesli sazlar; **Windjammer** – (sözlük anlamı: yelkenli gemi; yelkenli tayfası; argoda: dillidüdük, çenesi düşük kişi) 1. Trompetçi; orduda borazancı; 2. Her cins nefesli sazı çalan müzisyen ("*Windjammer*" – Freddie Hubbard)

Windy City – (Sözlük anlamı: Rüzgarlı Şehir) Devamlı rüzgar altında olan Chicago kentinin takma adı.

Wolverine – (Sözlük anlamı: kutup porsuğu) Sevgili ("*Wolverine Bues*" – Louis Armstrong); **Wolverines** - 1. Michigan eyaletinde oturanların lakabı ("*The Volverines*" – Jelly Roll Morton); 2. 1924 yılında kadrosunda kornetçi Bix Beiderbeckie ve tromboncu Tommy Dorsey'i de içeren Chicago'da kurulmuş bir grup.

Wood – (Sözlük anlamı: odun; tahta; ahşap; deli) Sözlük anlamı balta olan **axe** (bkz. bu sözcük) ve sözlük anlamı testere olan **saw** (bkz. bu sözcük) gibi sözcüklerin penis anlamında kullanıldığı bir argoda, odun ve tahtanın da kadın cinsel organını ifade etmesi doğaldır; **Chop (cut) someone's wood** - (sözlük anlamı: birisinin odununu kesmek, yarmak, doğramak) sevişmek, cinsel ilişkiye girmek; **Woodchopper** – (Sözlük anlamı: oduncu) Sevgili ("*Woodchopper Blues*" – Champion Jack Dupree)

Woodblock – (Sözlük anlamı: tahta kalıp) İlk dönem Jazz gruplarında ve dans orkestralarında vurmalı bir ritm enstrümanı olarak kullanılan bir ucu açık tahta kutu.

Woodshed(ding) – (Sözlük anlamı: odunluk; odun yarmak) 1. Bir müzisyenin enstrümanında tekniğini geliştirmek için kendi başına çalması, idman yapması; 2. İlk kez bir arada çalacak olan müzisyenlerin yaptığı prova; 3. Sürekli çalışılan mekan ve zamanların arasında, bir kereliğine çalınan gayrıresmi konser veya **jam session** (bkz. bu sözcük).

Woody'n You – (Sözlük anlamı: Woody ve Sen) Woody Herman için yazılmış olan (ama o hiç seslendirmemiştir), ilk kez Coleman Hawkins'in 16 Şubat 1944 tarihli kayıt seansında yorumlanan ve Bebop akımına öncülük ettiği varsayılan Dizzy Gillespie bestesi. Jazz eleştirmeni Ira Gitler'e göre "bu çığır açan başyapıt, yeni müziğin kayda geçirtilmiş ilk resmi beyanı"ydı.

Woogie – (Sözlük anlamı: rayları taşıyan travers) 1. Penis ("*Wiggle Woogie*" – Count Basie); 2. Sevişmek ("*Want to Woogie Some More*" – Washboard Sam); **Boogie Woogie** – bkz. bu sözcük.

Work – (Sözlük anlamı: iş; yapıt; çalışmak; uğraşmak) 1 – Fahişelik yapmak; 2. Etkilemek; 3. Para sızdırmak; **Workout** – (Sözlük anlamı: idman, antrenman) Jazz'da özellikle yüksek tempolu parçaları tanımlamak için kullanılan bir terim ("*Another Workout*" – Hank Mobley); **Workshop** – (Sözlük anlamı: atölye; seminer) Jazz müzisyenlerinin yeni araştırma ve deneyler için bir araya geldikleri kurs. Charles Mingus'un 1950'li yıllarda kendinin ve diğer genç bestecilerin öncü eserlerini seslendirmeye yönelik "workshop"ları Jazz tarihindeki en ünlü atölye çalışmalarının başında gelir ("*Workshop*" - James Moody).

Work Song – (Sözlük anlamı: iş şarkısı) Zenci kölelerin tarlada (veya mahkumların demiyolu veya yol inşaatlarında) çalışırken söyledikleri, nakaratı bol, basit, ritmik şarkı ("*Work Song*" – Cannoball Adderley). İş şarkılarının **Spiritual** adı verilen zenci ilahilerinin ve **Blues**'un kökenlerinde yattığı kabul edilir.

Work Under Cork – (Tam çevirisi: mantar altında çalışmak) Zenci sanatçı ve müzisyenlerin ticari başarı uğruna kültürel miraslarına ihanet edecek işlerde çalışmaları. Deyimin kökeninde, "minstrel show" adı verilen komik gösterilerde, zencilerin müziğini taklit eden beyazların yüzlerini yakılmış kara mantarla siyaha boyamaları yatar.

Orhan Kahyaoğlu
orhankahyaoglu@hotmail.com

Christof Lauer:

soğuk, modern, yenilikçi...

Christof Lauer, Avrupa jazz'ının enteresan saksofoncularından biri. Stiliyle, hiçbir zaman, dokunaklı bir derinliğin izini sürmedi. Onu dinleyenler, hep kendine has bir gerçekçilikle baş başa kaldı. Buna rağmen, sözkonusu stilinin köklerinde post-Coltrane'ci, kendine has bir mistisizmin izleri yakalandı. Kendi tonunu büyülü biçimde renklendirir, zenginleştirirken, onun benzersiz, tekil bir yeteneği olduğunun birçok jazz otoritesi farkına vardı. çalışında tonal anlatımındaki farklılık, apayrı bir duygusal kuşatıcılığı da, beraberinde getirdi. Tenor ve sopranoyu aynı mükemmeliyette çaldı. En duygusal kesitlerinde bile, soğuk olmayan ama mesafeli bir müzisyen niteliği ön plana çıktı. Mükemmel doğaçlamacılığında abartıyla hiç karşılaşılmadı. Çalışındaki "soğuk duygusallığı" hep korudu. Müziğinde tutku hiçbir zaman ön plana çıkmadı. Gerçekliğinin içinde, dibindeki lirizm ise yer yer su yüzüne çıkıverdi. Lauer için yıldız bir müzisyen demek doğru olmaz. Ancak, Avrupa jazz'ının son çeyrek yüzyıldaki yeniden biçimlenişinde, geliştirdiği stiliyle hep ayrıcalıklı bir müzisyen olageldi. Duygusal deneyimini stiline bu denli güzel, hakiki yansıtabilen nadir müzisyenlerden biri kabul edilebilir.

Lauer'i birçok yönü ve özelliğiyle gündeme getirmemizin nedeni, öncülüğünde oluşan üçlüsüyle, 2007'nin Ocak ayında "Blues In Mind" adlı bir albüm çıkarması. Lauer'in bu albümdeki üçlüsünde Avrupa jazz'ının iki enteresan müzisyeni daha yer alıyor. Bunlardan biri, Avrupa jazz'ının fenomen müzisyenlerinden, tuba ve ortaçağ enstrümanı serpent ustası Michel Godard, diğeriyse İngiliz jazz'ının özel, entelektüel davulcu ve piyanisti Gary Husband. Godard, Lauer'le uzun yıllardır çalışıyor. Yani, eski yol arkadaşları. Husband'sa Lauer projelerinin son dönem müzisyenlerinden. Grup, albüm için bir araya gelmedi. Belli bir süredir, trio olarak Avrupa ve dünyada geziniyorlar. İşin çarpıcı yanı, bu üç müzisyenin de birbirlerinden devamlı esinlenmeleri. Her müzisyen iki ayrı enstrüman çalıyor. Üç müzisyenin de kompozitör kimliği albümde belirginleşebiliyor. Lauer'in beş bestesinin yanında, diğer iki müzisyenin de üçer bestesiyle karşılaşılıyor. Ama, nasıl bir duygudaşlık ki, onbir besteyi, birbirine bağlanabilen, ortak duyarganın yanında, özgün stillerinden hiç ödün vermeyen üç ustanın bireyselliği, tekilliği içinde de dinleyebiliyoruz. Lauer'se triounun asli solisti olarak, hem ortak hem de ayırıcı özellikleri tüm çıplaklığıyla yorum tarzına yedirebilmiş.

Son albüm, Lauer'in stilinde ulaştığı özel dil ve estetiğin gerçekten sembolü durumunda. Biz de, biraz gecikmeli de olsa, asıl olarak yazımızda Lauer'in jazz algısını, serüvenini, vizyonunu ayrıntılı biçimde ön plana çıkaracağız. Lauer aslında Avrupa jazz'ının merkezine 1980'li yıllarda yerleşmeye başladı. Albüm çıkarmasıysa 1990 yılına denk geliyor. Biraz gecikmeli bir zaman dilimi denilebilir buna. Çünkü bu Alman müzisyenin doğum yılı 1953'e uzanıyor. Çocukluğunda piyano, ilk gençliğinde ise viyolonsel çalan Lauer, saksofonla 1971'de, henüz onsekiz yaşındayken tanışmış. Çello eğitimine Frankfurt Hoch's Üniversitesinde başlayan sanatçı, saksofona geçmesiyle birlikte müzik eğitimini Avusturya Graz'daki Müzik Yüksek Okulu'nda sürdürür. Hocası, profesör Dieter Glawischanig'dir. Sanatçı, Avusturya'da birkaç yıl yaşar ve ilk turneye de buradan kendi oluşturduğu grupla çıkmaya başlar. Öğrenciliğinde Viyana ve Münih'teki grupların da üyesidir.

Lauer'in Frankfurt'a geri dönüşü 1978 yılını bulur. Avusturya'da, oldukça yetenekli bir performans müzisyeni olmuştur. Gelir gelmez, Hessian Radyo Jazz Topluluğunun bir üyesi haline gelir. Bu topluluğunun başında ünlü Albert Mangelsdorff bulunmaktadır. Hemen ardında Heinz Saver, Ralf Hübner, Bob Degen ve Thomas Heideprien'den oluşan "Voices" grubunun üyesidir. Bir yıl sonra, Lauer Almanya'nın en iyi saksofoncularından biri olarak anılmaya başlamıştır. Müzisyenliği kadar, dinamik ve orijinal doğaçlamalarıyla jazz ortamının ilgi odağı durumundadır. 1980'li yıllar boyunca birbirinden önemli jazz grup ve orkestralarının üyesi olmuştur. Gerçek anlamda parıldayışı Joachim Kühn Beşlisi'nin üyesiyken gerçekleşir. Billy Hart'dan Billy Cobham'a, Steve Swallow'dan Eberhard Weber'e, Trilok Gurtu'dan Charlie Mariano'ya sayısız jazz müzisyeninin albüm ve konserlerinde çalar.

Lauer'in parıltılı yanı, stilindeki olgunlaşma, 1980'li yılların ikinci yarısında belirginleşti. 1986'da Güneybatı Alman Radyosu'nun prestijli Jazz Ödülü'ne layık görülmüştü. 1988'de Alman Jazz Festivali'ne dörtlüsüyle katıldı. Piyanist Joachim Kühn ve davulcu Roy Hayness konuklarıydı. Bu arada ünlü Carla Bley Big Band'in Avrupa turnesinde de Lauer çalıyordu. Bley Band'in "Fleur Carnivore" albümünde de çaldı. Yükselen aktivitesiyle 1989'da İsviçre Ulusal Televizyonu için oluşturulan grubun da üyesi olacaktı. Al Foster'dan Buster Williams'a, Geri Allen'dan Robin Eubanks'a birçok yıldızla çaldı bu toplulukta. Ardındansa, Paris'te Jenny- Clark ve Billy Hart'la triosunu oluşturdu. Bu üretim, sanatçıyı ilk stüdyo albümüne doğru taşır. Hatta üçlüsünden önce ilk albüm kayıtlarını yapar. Ekibinde Kühn'ün yanında ünlü davulcu Peter Erskine, basçı Vitous ve Michel Portal çalmaktaydı. 1990'da yayımlanan ilk albümü kendi adıyla çıktı. 1991'in sonunda, Joachim Kühn Jubilee Band'inde Randy Brecker'dan Joe Lovano ve Mangelsdorff'a birçok devle çalacaktı. 1992 başıyla birlikte önemli grup projeleriyle Amerika'da turnelere çıktı. Avrupa'daysa Bobo Stenson, Palle Danielsson ve Anders Kjellberg'le uzun turneler yapacaktı.

Lauer'in kendi adına çıkan ikinci albümü, 1992'de yoğun bir konser ve üretim temposu ortamında çıktı. Albümün adı "Bluebells"di. Wolfgang Puschnig, Bob Stewart ve Thomas Alkier'den oluşan dörtlüyle çalınmıştı bu albüm. Modern jazz'ın sayısız açılımlarının izleriyle doluydu. Başta değindiğimiz özellikler su yüzüne çıkarken, post-Coltrane'ci jazz algısının derin izleri belirginleşmişti. Rock jazz, farklı fusion açılımlarına da ilgi gösteren bir müzisyendi. Nitekim 1994'de ise Avrupa'nın ünlü United Rock And Jazz Ensemble'inin üyesi olmuştu. Kenny Wheeler da bu topluluğun aktif üyesiydi. Kendi adına oluşturduğu projelerdeyse Wolfgang Puschnig, Michel Godard ve Thomas Alkier'le çalmaktaydı. O zamandan bu son albüme dek Michel Godard, Lauer'in en önemli yol arkadaşıdır. Bu süreçte bir de triosu vardı. Daniel Humair ve Anthony Cox'la. Sanatçının kendi adına çıkan üçüncü albümü, 1996'da "Evidence" adıyla yayımlandı. Anthony Cox ve Daniel Humair'le kaydedilmişti bu albüm. Çağdaş jazz'ın, çağdaş müziğin, deneysel ve zengin melodik açılımlarının büyülü bir buluşması çıkmıştı ortaya. Gelenekten modern avangarda uzayan geniş bir jazz yelpazesi içinde gezinmiş. Bu birikimin oluşumunda, 1993'de üyesi olduğu NDR Big Band soundunun da özel katkılarından söz edilebilir. 1996'daysa ustası Albert Mangelsdorff'un yine üyesi olacaktı.

Lauer artık Avrupa jazz'ının en kıymetli saksofoncularından biri durumundaydı. Albüm üretimini arttırma, kompozisyon yetisini öne çıkarma zamanı gelmişti. 1999'dan bu yana ACT Company'nin sanatçısı olan Lauer, o günden bu yana geçen sekiz yıl içinde kendi adına veya duo yayımlanan altı albüme ek olarak, bu firmanın sayısız devinin albüm ve projelerinde daha çok görülür oldu. Lauer'in ACT'den çıkan ilk albümü "Fragile Network" adını taşıyordu. Kendine özgü, Avrupa kimlikli bir özel jazz vizyonunun içinde dolaşıyordu artık. Tekilleşmiş bir kompozitör kimliği bu albümle birlikte belirginleşti. Bu tekilliğin zenginleşmesinde Lauer'in solistliği kadar aranjörlüğü de dikkate değer bir özellikti. Alman eleştirmenlerce yılın en iyi albümü ödülünü almıştı bu çalışma. Avrupa'nın en iyi saksofoncularından biri olmasının yanında, stili ve yorumundaki benzersizlikti ön plana çıkan.

Lauer, ACT ailesinin içine girdiği süreçte, yanında çaldığı müzisyenlerden biri Türkiyeli neyzen Kudsi Ergüner'di. ACT patentli "Ottomania" adlı bu albümde Osmanlı İmparatorluğunun klasik müziğiyle batı doğaçlamaları ve jazz ritimleri buluşup, ortaya büyülü bir kaynaşım çıkmıştı. Bu, arayış dolu Kudsi Ergüner soundunda Lauer'in ciddi katkıları oldu. Joachim Kühn'den Christopher Dell'e birçok önemli müzisyenin bu firmadan çıkan albümlerinde Lauer'in benzersiz stil ve doğaçlamacılığının devamlı katkılarına rastlandı. İlk ACT albümünün çıktığı 1999'da Lauer'in çok önemli bir buluşması özel önem taşıyacaktı. İkili, özel bir müzikal buluşmanın deneyim ve arayışlarının içine girmişti. Garip bir duygudaşlıkları vardı. Lauer'in jazz vizyonuna yepyeni renkler, açılımlar, bulutlar ve parıltılar katabiliyordu Thomas. İkilinin 2001'de ortaya çok ilginç bir proje albümü çıktı. Bilinen Sting şarkılarına apayrı bir jazz vücudu oluşturuyorlardı. "Shadows In The Rain" adlı albümde yer alan onbeş parçanın onbiri Sting bestesiydi. Biri Sting ve Prokofieff"in ortak yapısı, iki tanesi Lauer, biriyse Thomas besteleriydi. Özellikle Thomas, ilk gençliği ve sonrasında Sting'in grubu the Police tutkunudur. Bu grubun- üçlünün- gitaristi Andy Summers The Police'nin ardından tamamen jazz'a kayarken; Sting, 1984'le başlayan solo çalışmaları ve turneler için oluşturduğu The Blue Turtles grubuna, Amerikan jazz'ının üç dev ismi Branford Marsalis, Kenny Kirkland ve Omar Hakim'i katmıştı. Yani, Sting şarkılarında da dipten dibe jazz unsurlara hep rastlandı. Bu esinin de etkisiyle, ikili, iki yıl süren ortak çalışmalarının ardından "Shadows In The Rain"i kaydettiler. İlginç bir jazz düzenlemesi yapılırken, bu işi ünlü aranjör ve yazar Colin Towns üstlenmişti. Şarkılara nefis bir jazz kimliği kazandırılışının yanında, ikiliye, vokalist Sidsel Enderesen katılacaktı. Bu albümün en çarpıcı yanıysa, Cikada Yaylılar Dörtlüsü adlı, klasik merkezli nefis bir topluluğun bu yorumlara kazandırdığı boyut oldu. Jazz ikilisi, klasik yaylılarla, Sting şarkılarına apayrı bir müzikalite kazandıracaktı. Christof Lauer'in virtüözitesi kadar doğaçlama sezgisi de tamamen öne çıkıyordu. Sting besteleri ilk defa bu denli ilginç bir jazz formuna taşınıyordu. Çağdaş jazz'dı çalınan. Düzenlemeler albümde bir ortak duyuşu simgeliyordu. Bu arada Lauer'in iki bestesi "Ecilop" ve "Ballad For Sting", albümün Sting yorumlarının ruhunu tamamlar nitelikteydi. "No Matter What They Say"se bir Thomas bestesiydi.

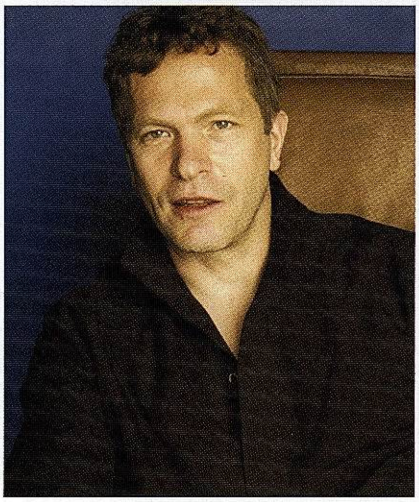

"Shadows In The Rain" albümü, Lauer'in müzik vizyonundaki genişliğin, zenginliğin göstergesi oldu. Çok olumlu tepkiler aldı bu albüm. İkili, Avrupa ve Asya'da prestij turneleri yaptı. Önemli ödüller aldılar. İkili, Avrupa merkezli ciddi bir popülerlik kazandı. Lauer ve Thomas ikilisinin, asıl jazz vizyonunu, kompozisyon yetisini, gerçek bir duo olarak yani besteden düzenlemeye her şeyini üstlendikleri ikinci ortak albümleri, 2003 Nisan'ında, yine ACT'den yayımlanacaktı. "Pure Joy" adını vermişlerdi bu albüme. Basit, kompakt ve etkili parçalardan bezeliydi bu albüm. Stilini bir jazz geleneğine özgürlükçü açılımlar kazandırırlarken; abartıdan, virtüöziteden yine de mesafeli duruyorlardı. Lauer'in gitgide sofistikeleşen saksofon stili, solist kimliği bir ayrıcalık olma noktasına gelmişti. Avrupa jazz ortamına, yüksek bir müzikal profil kazandırmışlardı. İşin hoş yanı, Lauer'in tekil üslubu tüm hakikiliğiyle su yüzüne çıkmıştı bu albümde. Güzellik ve vahşet bu sounda iç içe belirmişti. Garip bir düşselliğin yanında, ilginç gerçekçilik algısı iç içe varoluyordu.

Lauer'in babası Pastördü. Dolayısıyla da, çocukluğu hep kilise müziğiyle, dini müzik geleneğiyle iç içe varolmuştu. 2003'un sonunda, şaşırtıcı biri Lauer projesiyle, albümüyle karşı karşıya kaldık. Çocukluğunun müzikal atmosferine, yaşadıklarına bir geri dönüşü düşlemişti sanatçı. Kilisenin dini ve kutsal müziğini merkez yapan, arzulayan bir albüm düşlemişti. Tabii ki tekil enstrümantalist kimliği ve stilinden ödün vermeden. Norveçli aranjör ve direktör Geir Lysne'ye önermişti projesini. Devrede Norveç Nefesliler grubu olacaktı. Ayrıca, yine Norveçli iki şarkıcı Sondre Bratland ve Rebekka Bakken şarkıların vokalistleriydi. Beklenmedik bir çalışmaydı bu. Klasik kilise şarkıları ve dini müziğe, Geir Lysne bambaşka bir müzikal yapı kazandırdı. Bir tür folk geleneğine özel bir altyapıyla yeni bir anlatım boyutu kazandırmıştı aranjör. Lauer'se bir yanıyla çocukluğuna dönüyor, öte yandan stiline yepyeni bir örgü, anlatım kazandırıyordu. Bu albüme "Heaven" adını vermişti Lauer. Kendine has bir mistik atmosferle kuşatılmıştı albüm. Toplam oniki parça seçilmiş. Dini öğelere müzikte özen gösterilirken; Lauer'in bireysel, biraz soluk ama o denli de içli üslubu ön plana çıkmıştı. Lauer için pek kolay rastlanmayacak bir projeydi bu. Aynı zamanda, sanatçının mistik algısına da özel bir öneme sahip olduğunun göstergesiydi "Heaven" albümü.

Lauer, özellikle ACT firması sanatçılarının albüm ve projelerine katkılar yapmaya devam etti. Birçok jazz yıldızının yanında çalmayı sürdürdü. Ancak, Lauer'in özel müzik yolculuğunda Jens Thomas'dan sonra bir başka piyanistin daha özel katkısı ve müzikal ilişkisi çıkmıştı ortaya. Bu, Paris'te yaşayan Amerikalı piyanist Eric Watson'dı. Birbirlerini uzun süredir tanıyorlardı. 2003 Nisan'ında Fransa'da birlikte turneye çıktılar. Bir dörtlüydü ortaya çıkan. Lauer, Watson'un üçlüsüyle birlikte çalıyordu. Basta Mark Dresser, davulda Ed Thigpen yer alıyordu. Watson, Lauer için birçok kompozisyon yazmıştı. Modern jazz geleneğinin içinde gezinen, çağdaş Avrupa jazz'ından esinler taşıyan parçaların bir araya gelişiyle, ortaya "Road Movies" adlı sıkı, mükemmel bir jazz albümü çıkmıştı. Ayrıca, Eric Watson'ın "Jaded Angels" albümünün baş konuğu yine Lauer olacaktı. Lauer'in değindiğimiz dörtlüyle çıkan "Road Movies" 2003'de kaydedilmiş, 2004 Eylül'ünde yayımlanmıştı. Yalnız Avrupa jazz'ına değil, dünya jazz'ına göndermelerle doluydu kompozisyonlar.

Lauer'in son albümü "Blues In Mind" değindiğimiz son albümün ardından filizlenmeye başlamıştı. Fransız Godard ve İngiliz Husband'la bir sürecin ardından yeni üçlüsünü oluşturmuştu. Lauer bir usta konumuyla sahnelerdeydi ardık. Diğer iki müzisyen de Avrupa jazz'ının kalburüstü isimleriydi. Çalarak ortak, benzersiz bir duyarga oluşturmuşlar, bu deneyim tam anlamıyla "Blues In Mind" albümüne sinmişti. Adının çağrıştırdığı gibi bir blues albümü değildi çalışma. Yer yer esinlerine rastlanıyordu. Enstrümantasyon anormal güçlü bu albümde. Garip, dinleyeni transe edecek bir havanın da sıkça içine giriliyor. Lauer'in saksofon çalışındaki yaratıcılık, çarpıcı imge gücü; o denli de soğuk, içe dönük havası, ortaya garip ruh halleri doğurmakta. Dolayımlı da olsa, Lauer'in bir John Coltrane müridi oluşunun dolaylı izleriyle karşılaşılıyor bu albümde. Bu nasıl bir ortak duyuştur ki, üçlü arasındaki terapik bağı hissetmemek mümkün değil. "The Kite" adlı Lauer bestesi, biraz bluesy ama aynı zamanda doğa tutkusu ve yalınlığı, arınmışlığı işaretliyor. Tenor'un doğaçlama cümlelerindeki anlatımcılığını es geçmek olası değil. Nefis bir beste. Melodik cümlelerin dinleyeni kuşattığı "Pan Fatigué"de Lauer'in dingin jazz vizyonunu keşfetmek için elverişli bir parça. Evet, Coltrane'e de biraz şapka çıkarıyor bu bestede. Husband'ın lirik piyanosunun belirdiği, Godard'ın mükemmel, fenomonik dilini yansıtan "Suave Sospiro" adlı Godard bestesi albümün en çarpıcı örneklerinden. Kuşatıcı, garip bir ruhaniliğin de izleri sürülüyor. Bir başka Godard bestesi olan "De Cuir et de Cuivre'de aynı mükemmeliyette. Büyülü cümlelerin öne çıktığı, sopranonun ağıtımsı havası ortaya garip, çarpıcı bir atmosferi de getiriyor. Husbanda'ın "Angels Over City Square" bestesi davulcunun piyanist yetkinliğini tekrar ön plana çıkarıyor. Görece tempolu, davul ve tuba sololarının dinleyeni şaşırttığı bir örnek bu. Yine Husband'ın bitiş parçası "One Prayer"da, Coltrane'un ruhundan çokça uzaklaşmış, ilginç bir mistisizmle baş başa kalınıyor. Lauer bestesi "Blues In Mind", hüzünlü, ağıtımsı olduğu kadar, Lauer'in avangard yanını da yansıtıyor. Albümün çarpıcı yanı, üç müzisyeninin de kendi stillerinden ödün vermeden, yol arkadaşlarını etkileyebilmeleri. Tutkunun, abartının izini hiç sürmemişler. Dinginlikleri ön planda. Lauer'in gerçekçilik algısının bestelerde izdüşümleri var. Ama, buna rağmen garip bir mistifikasyonla da karşılaşılabiliyor. Avangard jazz'a kendi dilleriyle parçalar boyu saygı ve göndermelerde bulunuyorlar.

Lauer, yaklaşık otuz yıldır, ağırlıklı Avrupa merkezli olsa da, dünyanın dört bir yanında çalmış bir saksofoncu. Küçük gruplardan, büyük orkestralara her tür jazz deneyiminin içinde başarıyla yer tutmuş. Virtüöz olmaktan çok, hakikiliğin, gerçek olanın izini sürmüş hep. Çalışındaki tekil tavır, onun ayırıcı özelliği. Çağdaş jazz'ın yenilikçi açılımlarına hep ayak uyduran, bireyselliğinden hiçbir projede ödün vermeyen bir usta. Avrupa jazz'ının gözbebeklerinden biri. Çarpıcı yanı soğukkanlılığı. Ama, gerektiğinde, uçlarda gezinmekten de hiç korkmuyor. Müziğinde ve çalışında saplantıları yok. Özgürlükçü. Jazz'da da, tek bir akıma bağlanamayan, üretime ve yeniliklere açık bir sanatçı olagelmiştir.

SHURE®

E500PTH

Ses Yalıtımlı Kulaklıklar

Benzersiz Akustik hassasiyet :
Üçlü Yüksek çözünürlüklü detaylı sürücüler, her kulakta 1 tiz 2 bas frekans sürücüsü

PTH (Push to Hear) kontrolu :
Kullanıcı VoicePort® mikrofonu aktive ederek kulaklıkları çıkarmadan konuşmayı sağlar.

Teknik Özellikler:
18 Hz - 19 kHz
119 dB SPL/mW
36 Ω
30 Gr,
3.5 mm altın kaplama konnektör

MP3 çalarların vazgeçilmez tamamlayıcıları

Ses yalıtımlı tasarım :
Özel tasarım ile çevre gürültülerini süzerek daha düşük ses seviyesinde daha kaliteli müzik dinlemeyi sağlar, kulak sağlığını korur

Kişisel Kullanım Uyumu :
Düzgün kablo tasarımı; her boy silikonlu ve esnek kulağa uyum adaptörleri ; pratik taşıma çantası

Sağlam Tasarım :
1.5 mt esnek kablo ve güçlendirilmiş, altın kaplama stereo jak konnektör

E2/E2c	E3/E3c	E4/E4c
Dinamik Mikrosürücü Teknolojisi	Geniş bantlı Mikrosürücü Detaylı Tiz ve Baslar	Ayarlı Geçit Teknolojisi ile Ultra Geniş Frekanslı ses kalitesi
16 Ω 30 Gr, 105 dB SPL/mW	26 Ω 28 Gr, 115 dB SPL/mW	29 Ω 31 Gr, 109 dB SPL/mW

SATIŞ NOKTALARI

Teknoloji Merkezi,
İçerenköy
Tel : 0216 5797999

Mekel Elektronik,
Maçka
Tel : 0212 260 4677

Tunç Elektronik ,
Akmerekez
Tel : 0212 283 0331

Nino Ses , Hasanpaşa
Tel : 0216 325 3553

www.mydukkan.com

TÜRKİYE YETKİLİ DİSTRİBÜTÖRLÜĞÜ

NEFAN TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.

Hattat Halim Sok. No: 8 Gayrettepe - İstanbul Tel: (0212) 288 4139 Fax: (0212) 275 9118
Uğur Mumcu Sok. No: 5/8 G.O.P. Ankara Tel: (0312) 447 0792 Fax: (0312) 447 0793
nefan@nefan.com www.nefan.com

SHURE®
LEGENDARY PERFORMANCE™

Can Ergelmiş
can.ergelmis@aygaz.com.tr

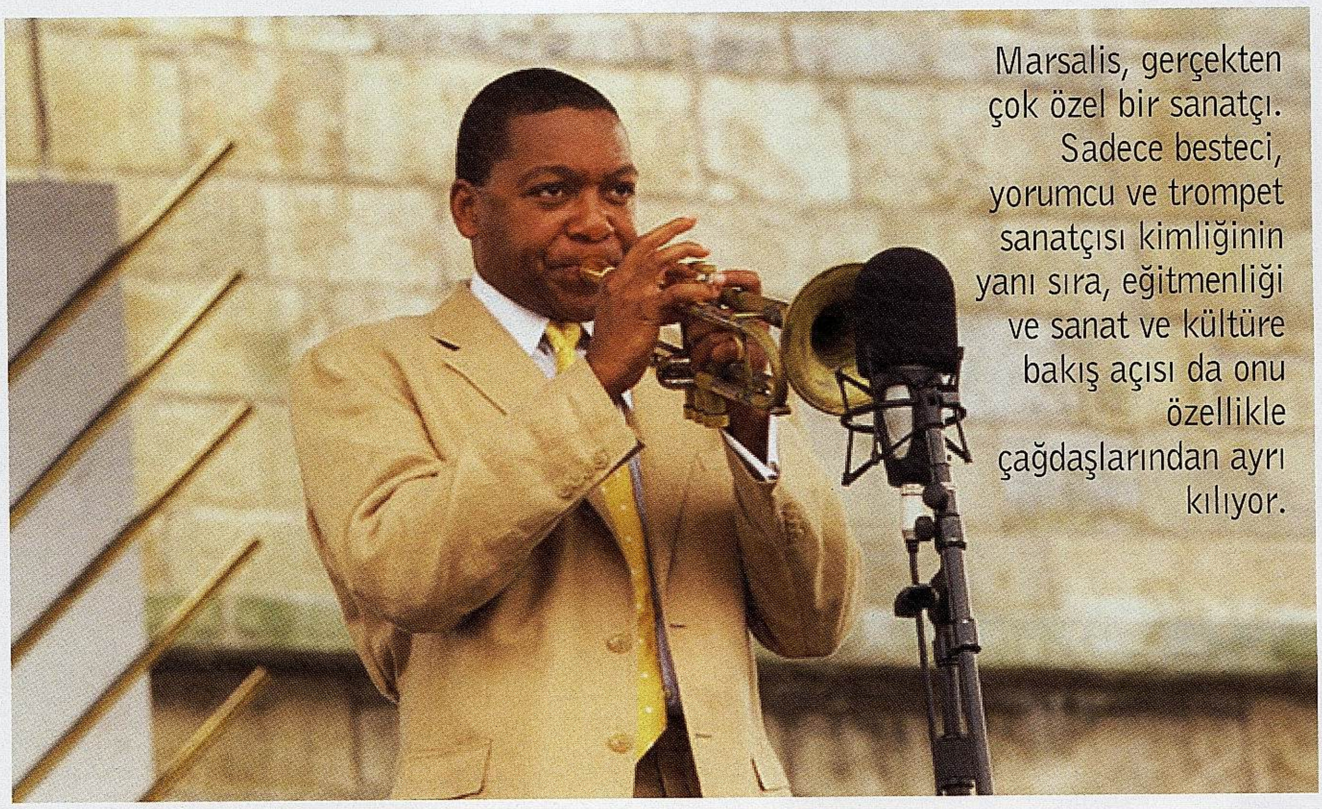

> Marsalis, gerçekten çok özel bir sanatçı. Sadece besteci, yorumcu ve trompet sanatçısı kimliğinin yanı sıra, eğitmenliği ve sanat ve kültüre bakış açısı da onu özellikle çağdaşlarından ayrı kılıyor.

Wynton Marsalis İstanbul'da

İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı'nın bu yıl gerçekleştirdiği 14. Uluslararası İstanbul Jazz Festivali'nin birçok jazz sever için en dikkat çekici konuğu Wynton Marsalis kuşkusuz. 3-18 Temmuz tarihleri arasında gerçekleşecek olan festivalde, Marsalis Lincoln Center Orchestra ile birlikte iki farklı akşam, iki farklı mekanda sahne alacak. 10 Temmuz'da Kemer Golf and Country Club'da ve 11 Temmuz'da Cemil Topuzlu Açıkhava Sahnesi'nde konser verecek olan sanatçıya, Ryan Kisor (tp), Sean Jones (tp), Marcus Printup (tp), Vincent Gardner (tb), Chris Crenshaw (tb), Elliot Mason (tb), Joe Temperley (bs, clt), Walter Blanding (ts, clt), Sherman Irby (as, clt, f), Ted Nash (as, clt, f), Victor Gones (ts, s), Carlos Henriquez (b), Dan Nimmer (p) ve Ali Jackson (d) eşlik edecek.

Marsalis, gerçekten çok özel bir sanatçı. Sadece besteci, yorumcu ve trompet sanatçısı kimliğinin yanı sıra, eğitmenliği ve sanat ve kültüre bakış açısı da onu özellikle çağdaşlarından ayrı kılıyor.

Aslında Marsalis'in hayat öyküsü ve hayatında gerçekleştirdiği seçimler de onu bu noktaya taşıyan en büyük etmenler.

Marsalis, 1961 yılında Louisiana'da dünyaya geldi. Çok küçük yaşlarda müzikle ve kendi kültürel geçmişiyle ilgilenmeye başlayan müzisyen, daha 8 yaşındayken bir Baptist kilisesinde geleneksel New Orleans müzikleri icra ediyordu. Lise yıllarında New Orleans Symphony Brass Quintet, New Orleans Community Concert Band, New Orleans Youth Orchestra ve New Orleans Symphony gibi eyaletin en önemli orkestralarında çalarken, kendi arkadaşlarıyla da haftasonları jazz, rock, funk gibi tarzlarda çalışıyordu. 17 yaşındayken, Amerika'nın en önemli müzik okullarından biri olan Tanglewood's Bershire Music Center'a kabul edilen müzisyen, bu kuruma kabul edilen en genç müzisyen olma unvanını da hak etmiş oluyordu. Aslında lise yıllarının ardından, birçok değerli üniversiteden burs teklifi alan Marsalis'e göre sanat, toplum hayatına ve kültürel geçmişine en iyi şekilde hizmet verebileceği alandı. Bu sebepten ötürü dünyanın en prestijli konservatuarlarından biri olan Julliard'da 1978 yılında eğitim görmeye başladı.

Julliard'daki yılları boyunca birçok ünlü jazz ve klasik müzik sanatçısıyla tanışma ve onlarla birlikte çalma fırsatını bulan Marsalis, ünlü jazz davulcusu Art Blakey'le çalıştı. Art Blakey, ona jazz'ın aslında Amerika Birleşik Devletleri'nin en büyük kültürel mirası olduğu fikrini aşıladı; Marsalis'in jazz'ı sadece bir müzik olarak değil, bir hayat biçimi olarak kabullenmesini sağladı. İlerleyen yıllarda Sarah Vaughan, Dizzy Gillespie, Sweets Edison, Clark Terry, Sony Rollins gibi devlerle birlikte sahne alan müzisyen, ayrıca günümüzün en değerli klasik müzik yorumcularından biri olarak da kabul edilmektedir. Marsalis ayrıca En İyi Klasik Müzik Solisti dalında Grammy ödülünü almaya hak kazandı, geçtiğimiz yıllar içinde New York Filarmoni, Los Angeles Filarmoni, İngiliz Oda Orkestrası, St. Louis Semfoni, gibi ulusal orkestralarla birlikte Toronto Senfoni Orkestrası ve Londra Kraliyet Orkestrası gibi son derece prestijli orkestralara solistlik yaptı.

Marsalis, müzisyenliğinin yanı sıra, eğitimciliğiyle de öncü olan bir sanatçı. Birçok üniversitede atölye çalışmalarına ev sahipliği yapan sanatçı, James Carter, Christian McBride, Roy Hargrove, Harry Connick Jr., Nicholas Payton, Eric Reed ve Eric Lewis gibi ünlü jazz sanatçılarının yetişmesinde de rol oynadı. 1995 yılında ulusal televizyon kanalı PBS ile birlikte Marsalis on Music adlı bir belgesel kaydeden Marsalis, özellikle çocuklara ve gençlere yönelik bir müzikal eğitim programını sundu. Hem performansların ve konser videolarının bulunduğu, hem de Marsalis'in uygulamalı olarak anlatımlar gerçekleştirdiği bu kayıtlar, Amerika'da ve dünyada birçok çocuğun ve gencin jazz'a aşina olmasını, jazz hakkında daha detaylı bilgi sahibi olmasını sağladı.

1987 yılında Lincoln Center'da bir jazz programının başlamasına öncü olan sanatçı, bununla birlikte her yıl 15'in üzerinde ülkede 400'ün üzerinde farklı etkinliğin düzenlenmesine de katkıda bulunmaktadır. Lincoln Center, Amerikan kültürünün –jazz'ın- dünyaya yayılması ve insanlara aktarılması konusunda büyük rol oynamış, hatta 1998 yılında New York eski valisi Rudolph Guiliani tarafından Columbus Circle'da yenilenmiştir.

Wynton Marsalis'in aldığı ödüller gerçekten saymakla bitmez: Grand Prix Du Disque (Fransa), Louis Armstrong Memorial Medal, Edison Award (Hollanda), Sanatta Mükemmeliyeti Temsil eden Algur H. Meadows Award bunlardan sadece bir kaçı. Ayrıca Amerika Birleşik Devletleri Temsilciler Meclisi'nde de sanata ve kültüre katkılarından ötürü ödüllendirilen sanatçı, Time dergisi tarafından 1995 yılında 40 yaşının altındaki en çok gelecek vadeden liderler arasında ve 1996 yılında da Amerika Birleşik Devletleri'nin 25 En Etkili Kişisi arasında gösterilmiştir.

2001 yılı, Marsalis için ayrı bir önem taşıyor. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan, Wynton Marsalis'i 2001 yılında Birleşmiş Milletler Barış Elçisi olarak görevlendirdi. Özellikle yirmi yılı aşkın bir süre boyunca gerçekleştirdiği turneler aracılığıyla dünyanın birçok ülkesinde bulunma fırsatı yakalayan Marsalis, bu fırsatları o ülkeleri tanımak ve o ülkelerin insanlarına çeşitli yollarla yardım götürmek için değerlendirdi.

Bir müzisyen için Pulitzer Ödülü'nü almak çok zor olsa gerek. Ancak Marsalis, bunu da başardı ve 1997 yılında epik oratoryosu *Blood on the Fields* ile birlikte Pulitzer Ödülü'nü kazanan ilk ve tek jazz müzisyeni oldu.

Marsalis'in bütün başarılarının yanında, onun kişiliği ve kendini hayata adamışlığı, onu çok özel kılıyor. Sadece 46 yaşında olan müzisyen, bu sürede yaşamına birçok başarıyı sığdırmakla kalmamış, ayrıca birçok insanın hayatına girerek, onlara farklı farklı konularda yol göstermiş.

Marsalis'in tınısı çok temiz, üslup olarak da jazz çaldığında bizi eskilere götürüyor. Wynton Marsalis, bir anlamda jazz'ın temellerini tekrardan gündeme getirmiş ve bu temeller üzerine inşa ettiği yapıyla yeni ve orijinal bir yorum getirmeyi başarmıştır. Aslında Marsalis, Miles Davis, John Coltrane ya da Charlie Parker gibi müziğe ve jazz'a yenilikler getiren, çığırlar açan bir müzisyen değil. Ancak, tekniği, sonoritesi, tarzı ve genel duygu yapısıyla eskiyi yeniden ele alması ve bu yeninin orijinalliğini koruması Marsalis'i jazz tarihindeki en önemli müzisyenlerden biri haline getirir. Kardeşi Brandford Marsalis ile birlikte de zaman zaman çalan müzisyene şimdiye kadar kendi gruplarında Wycliffe Gordon, Wes Anderson, Todd Williams, Marcus Roberts gibi daha konservatif müzisyenlerin yanı sıra, Jeff "Tain" Watts, Kenny Kirkland, Bob Hurst gibi çağdaş ve yenilikçi müzisyenler eşlik etti.

İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı, Marsalis için şöyle belirtiyor: "Olağanüstü çok yönlülüğüyle, "Big Band" geleneğini geleceğe taşıyan Wynton Marsalis önderliğindeki Jazz at Lincoln Center Orchestra, 15 önemli jazz solistinden oluşuyor. Repertuarında Wyton Marsalis, Ted Nash, Ron Westray ve orkestranın diğer üyelerinden özgün bestelerin yanı sıra Ellington, Mingus, Coltrane gibi jazz efsanelerinin de yapıtlarına yer veren topluluk, jazz alanındaki eğitsel etkinliklerde de başı çekiyor... Marsalis, JALCO ile İstanbul Jazz Festivali'nde "misafir sanatçı" olarak yer alacak ve konserlerin yanı sıra atölye çalışmaları ve söyleşilere katılacak."

Wynton Marsalis, Blue Note şirketinin katkılarıyla ve Ketih David'in sunumuyla, dünya görüşü, müziğe bakışı ve özellikle son albümü *From the Plantation to the Pentientiary* hakkında samimi bir kayıt gerçekleştirdi. Bu kayıtta, Marsalis'in duyarlığını izleyebilir, müziğiyle ifade etmeye çalıştıklarını okuyabilirsiniz.

Plantation to the Penitentiary, aslında müzik otoriteleri tarafından çokça eleştirilen bir albüm. Marsalis'in Amerikan toplumundaki önemli yaralara dikkat çekmeye çalıştığı albüm, müzikal anlamda da bazı yenilikçi noktalar taşıyor. Vokaller yoğun olarak konuşma şeklinde kullanılmış ve aynı zamanda müziği fazlaca önüne geçiyor. Marsalis Quintet'in iyi bir uyum yakaladığı, ancak genellikle eserlerde bütünlükten uzak yapılar olduğu görülüyor.

Size burada, Marsalis'in en samimi açıklamalarını sunarken, Wynton Marsalis'in sahne alacağı konserleri kesinlikle kaçırmanızı öneriyoruz.

Her on yılda bir, kültürle bir şekilde ilişkili olan bir albüm kaydetmeye çalışıyorum. 1980'lerde, siyahların kültürüyle ve underground kültürle ilgili bir albüm kaydettim, 1990'larda ise yine kendi tarımla ilişkili kültürümüze değinen bir albüm kaydettim.

Şimdi de çiftliklerden cezaevlerine olan yolculuğa (Plantation to the Penitentiary) bakışımı anlatıyorum. Bu bizim her zaman yaşamış olduğumuz sorunlarla ilgili; çünkü bir açıdan çiftliklerle cezaevlerini birbirlerine çok benzer olarak görüyorum. İki olgu da birçok açıdan aynı sonuca ulaşıyor, hem yüklü bir miktarda gelir sağlıyor, hem de orada bulunan insanların kendilerini indirgemesine yol açıyorlar. Bu albümde bahsettiğim şeyler, aslında birçok jazz müzisyeninin şimdiye kadar farklı şekillerde zaten bahsettiği konular...

Bir sanat eseri, bir protesto biçimidir. Bir olguyu doğrularken, başka bir olguyu protesto eder. Bu kadar büyük bir sorumluluk ve duyarlılık, Wynton Marsalis'in yaptığı işi çok önemli ve ciddi bir konuma getiriyor. Çünkü o, yarım yüzyıldan daha uzun bir süredir kendi insanlarının kimliğini taşıyor. Trompetçi, besteci ve yorumcu olan Wynton Marsalis, hiçbir zaman kendi aklında olanı ifade etmek konusunda çekingen olmadı. Trompet sololarının duruluğu, eserlerinin ağırlığı ve kendi ağzından çıkan sözler provokatif değilse, nedir? Marsalis sadece bir dünya görüşü sunmuyor, ancak bu görüşü dışa vurabilmek için gerekli olan tekniğe ve ruhsal enerjiye de sahip.

Mesaj basit: "Jazz, Amerika tarihi kadar komplike olan, bir Amerikan sanat biçimidir. Jazz, toplumsal hafızayı yorumlayan bir aynadır. Jazz, insanlarımızın rüyasıdır. Ancak, jazz aynı zamanda sanattaki güzelliği yansıtan bir görüntüdür."

Wynton Marsalis, New Orleans'ta dünyaya geldi; müzisyenlerden oluşan, politika, kültür ve toplum hakkında görüşlerini açıkça açıklayabilen bir aileye sahipti. Evleri, fikirlerin ve görüşlerin çoğalmasının desteklendiği bir yerdi. Marsalis'in, yerel ve ulusal

politik diyaloga katılım isteği, erken yaşlarda başladı.

Bilinçli olmak benim için her zaman çok önemliydi, gençken de bu konuda çok konuşurdum, hala da insanların bilinçli olmaları gereksinimi hakkında konuşuyorum. Louisiana'da büyürken, ırkçılık ve cahillikle mücadele ettim. Benim yaşadıklarım babamdan bile daha fazlaydı. Onunla hala konuşuruz, onun zamanında zaten toplum ayrılmıştı. Topluma gerçek anlamda entegre olan ilk nesil benimki.

Hep jazz müzisyenleriyle birlikte bulunmamdan ötürü, ayrımcılık konusunda onların gerçek tepkisini anlamıştım. Onlar, beyazlara karşı olan bir tutum ve tavır içerisinde değillerdi, onların tepkisi ayrımcılığın kendisine karşıydı. O zaman medyada da, sessiz kalmayan ya da birilerine yalakalık yapmayan, devlet düşmanı olarak algılanıyordu. Bu durum da insanları, değişikliğe ilgi gösterebilecek insanlarla etkili bir şekilde iletişim kurmaktan alıkoyuyordu.

Jazz, değişim müziğidir, jazz birleşme müziğidir, jazz entellektüel bir müziktir, jazz duygu dolu bir müziktir. Bütün bu kavramların müziğin içinde olması gerekir.

Wynton Marsalis'i dinlediğinizde, bütün bunları duyabilirsiniz.

Amerika'da durum şu anda çok ilginç. Bir uygarlık olarak, şu anda kendi sorunlarımızı dengelemek için yeteri kadar hazırlıklı değiliz. Siyahlarla ilgili, kadınlarla ilgili, cinsel özgürlükle ilgili, dini özgürlüklerle ilgili ne yapacağımızı bilemiyoruz. Bu sorunları çözmeye geldiğimizde de, harcanabilir gelirimizle ilgili, nükleer güce sahip bir ülke olarak dünyadaki politik konumumuzla ilgili, diğer ülkelerin konumuyla ilgili, kendimizi doyurabilecek kadar gıda üretemememizle ilgili ne yapabileceğimizi bilmiyoruz. Eğer bu sorunlarımıza olan tepkilerimizi incelersek, şu anda ülke olarak bulunduğumuz konumda neden olduğumuzu anlayabiliriz. Ancak, hayatımın büyük bir bölümünde dünyayı dolaştığım için de ülkemiz hakkında her zaman için olumlu oldum. Ben diğer Amerika karşıtı insanlar gibi değilim, ben içeriden eleştiriyorum, tıpkı bir insanın kendi kendini eleştirmesi gibi.

Diyelim ki, 200 yaşına kadar yaşayabiliyorsunuz ve 1800 yılında dünyaya geldiniz. Birçok temel hakkınıza kavuşmanız için 165 yaşında olmanız gerekiyor. 165 yıl... Sonra da kendinizi hapiste buluyorsunuz, kendinizi kendinizden korumak için. Sonra da hapisteyken, başkaları için değer üretiyorsunuz, başkalarına para kazandırıyorsunuz. Çünkü oradayken bir değersiniz ve kaybetme ihtimaliniz de yok. Sonra da özgürlüğünüz için savaştınız ve belirli bir noktaya geldiniz. Sonra ne oldu? Hiç yardım alamıyorsunuz. Başkaları bütün işleri almış, bu sefer de işiniz yok.

Marsalis'e göre, problemin temel sebeplerinden biri, vatandaşlarımızı eğitme yöntemimizde bulunuyor. Kölelik döneminden bugüne, kitapsız bir eğitimden, devlet okullarının olduğu bugüne bir bağlantı çiziyor.

O zamanlar kitap okumak yasaktı, kitapla; okurken yakalananlar cezalandırılıyorlardı. Şimdi ise, devlet okullarında okumayı bilmemen senin için sorun olmuyor. Bu nedir? Bu cahilliğin kutlanmasıdır, cahilliğe değer verilmesidir. Eskiden, insanlar öğrenmek istiyorlardı, çünkü kölelik konumundan çıkabilmeleri için eğitilmeleri gerektiğini anlamışlardı. Ancak şimdi, kimse okumuyor çünkü yazılanların kendi kimliği olmadığını düşünüyorlar.

"Özgürlük adına, seni bir yabani olmaktan çıkarıp, benim mobilyam olmana izin vereceğim." Biz hep bu fikirle mücadele ettik. Bu mücadele, birçok kişinin hayatına ve enerjisine mal oldu; ancak aynı zamanda büyük bir zenginlik de yarattı. O zaman tarlalarda çalışan köleler mücadele verirdi, şimdi ise asıl mücadele şehirde, sokaklarda veriliyor.

Aslında, sen de Amerikalısın, sen de Amerika'da yaşıyorsun. Ancak insanlar sana zenci adını verdi, komedyenler senin üzerinden çok büyük paralar kazandı, şimdi müzisyenler bu konudan ötürü çok para kazanıyorlar. Müzisyenler senin üzerinden 1835'ten 1990'lara kadar hep para kazandılar. Artık bu durumun ortadan yok olmasının zamanı geldi.

Amerika, ticaret ve ekonomi üzerine kurulmuş olan bir ülkeydi. Marsalis, günümüzdeki durumu, dengesiz bir sistem olarak tanımlıyor: Süper kapitalizm.

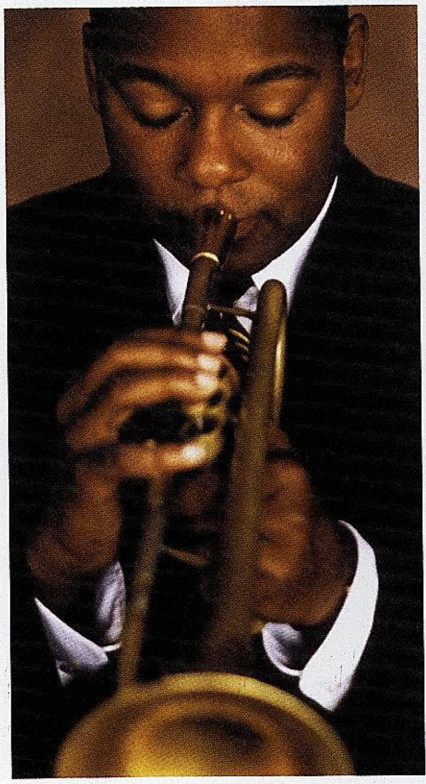

Süper kapitalizm, paranın sınırsız önem kazandığı, paranın etrafında bulunan insani her şeyin hiç değerinin kalmadığı bir sistemi simgeliyor. Para, her şekilde kazanılabilir. Bu tabi ki, para kazanmanın yanlış bir şey olduğunu ifade etmiyor, ancak denge ne olacak? Finansal başarı mutluluk verici olabilir, ancak bu hiçbir zaman kişinin ruhani değerlerini kaybetmesiyle elde edilmemelidir.

Amerika'da şehirlerde yaşayan evsizlerin sayıları gitgide artıyor. Peki biz, Amerikalılar olarak bu sorunla nasıl mücadele ediyoruz? Kendini, diğer insanların bulunduğu durumdan ayrıştırarak objektif olarak dünyaya baktığın zaman, diğerleri için üzülmemeye başlıyorsun. Kendi sorunların, kendi yaşamından ortaya çıkan konular senin aklını daha çok karıştırıyor. Ancak, başkalarını düşündüğün zaman, kendini kaotik bir konumda buluyorsun.

Bu aslında "sen ve ben" konusu değil, insanın kendini evsizlerden ayrıştırmaması gerekli; ümitsizlik içerisinde olmaması gerekli. Sonuçta uygarlıklar da geçicidir, hepimiz yaşarız ve ölürüz. Bu da yaşamın döngüsüdür.

Bu albümde, evsiz insanlardan bahsederken, kendi memleketim olan New Orleans'ta yaşayan insanlara da değinmek istedim. Biz, son derece zayıf bir şekilde yönetilen bir grup insanız. Çünkü biz, her şeyden çok, daha çok para kazanmak tutkusuyla yönetiliyoruz; bizi yönetenler dini bir politik araç olarak kullanıyor ve biz kabullenmek istemediğimiz bir ırkçı geçmişin anılarıyla yönetiliyoruz.

Ancak, ne olursa olsun, biz severken kategorize etmiyoruz. Bizi insan yapan da o. Ancak liderlerimiz, insanların cehaleti üzerinden politika yapıyor.

Biz hala genç bir milletiz ve daha gelişebiliriz, sadece dikkatli olmamız gerekiyor. Köleliği kaldırmak konusunda başarılı olduk, eğitim konusunda başarılarımız oldu, toplumsal özgürlüklerin artırılması konusunda başarılı olduk. 1785 yılından bu yana, ulus olarak gerçekleştirdiğimiz başarılara bakarsak, geleceğe umutla bakabiliriz. Şu anki durumumuzdan tatminsizim, çünkü geldiğimiz noktaya bakınca daha iyi olabileceğimizi görüyorum.

Biz, demokratik süreci geliştirmek için gelecek nesillere güveniyoruz. Onları eğitmek ve onlara sevgi vermek, bizim geleceğimizi güzelleştirecektir. Sonuçta, jazz da, demokrasi de ortak süreçlerdir. Sonuçta jazz'da ne hissediyorsak çalıyoruz.

Çocukları seyrederek ilham alıyorum. Sizin dünyanız her zaman karanlıktır, onlarınki güzel ve aydınlıktır. Siz her zaman *blues* hissediyorsunuzdur, âşıksınızdır ve kalbiniz kırıktır. Ama onlar mutludur. İşte bu hayat...ve onları izlemeye bayılıyorum.

ASUS, Windows Vista™ Business ürününü önerir.

intel
Centrino Duo
Core™ 2 Duo
inside™
Windows Vista
Home Premium

ASUS W5Fe SideShow Notebook
Intel® Inside ve Windows Vista™ ile

Tümüyle Yeni Bir Bakış Açısı!

İkinci Ekran

ASUS W5Fe, entegre SideShow desteğiyle Windows® Vista™'yı tüm gücüyle kullanabilmenizi sağlıyor. Etkin ve enerji tasarrufu sağlayan yeni sistemle, tüm sistemi çalıştırmanıza gerek kalmadan e-postalarınızı kontrol etmenin, müzik dinlemenin ve daha birçok uygulamayı kullanmanın tadını çıkarın.

Windows Vista™ Home Premium yüklü ASUS W5Fe ile müzik listenizi evinizin her yerinde dinlemenin keyfine varın. Yapmanız gereken tek şey PC'nizden müzik listenizi ya da favori şarkılarınızı seçmek ve kendinizi müziğin akışına bırakmak!

ASUS W5Fe, Intel® Centrino® Duo Mobile teknolojisiyle destekleniyor.

www.asus.com.tr

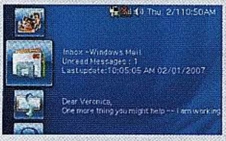

Inbox - Windows Mail
Unread Messages : 1
Lastupdate:10:05:05 AM 02/01/2007

Dear Veronica,
One more thing you might help -- I am working

Sync E-posta
Hızlı bilgi kontrolü için e-postaları SideShow'da görüntüleme
- Bu fonksiyon, Office® 2007 ile kullanılabilir.

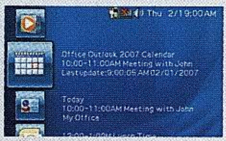

Office Outlook 2007 Calendar
10:00-11:00AM Meeting with John
Lastupdate:9:00:05 AM 02/01/2007

Today
10:00-11:00AM Meeting with John
My Office

Kişisel Bilgi Yönetimi
(PIM-Personal Information Management)
Takvim, randevu defteri ve iletişim bilgilerine hızlıca göz atma
- Bu fonksiyon, Office® 2007 ile kullanılabilir.

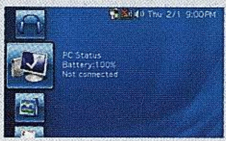

PC Status
Battery:100%
Not connected

Pratik Sistem Durum Ekranı
Kablosuz bağlantı, ses, sistem açma/kapama ve pil ömrünü de içeren önemli sistem durumu bilgilerine anında ulaşın.

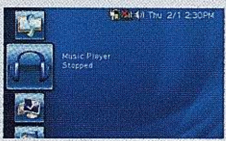

Music Player
Stopped

Dilediğiniz An Multimedya Keyfi
SideShow media player, fotoğraf görüntüleme ve müzik dinleme işlemlerini anında yapmanızı sağlar.

ASUS TEKNİK DESTEK MERKEZİ
(0216) 521 47 25

SideShow Notebook Serisi – W5Fe

- Intel® Centrino® Duo Mobile teknolojisi
  - Intel® Core 2 Duo işlemci 7200
  - Mobile Intel® 945GM Express Chipset
  - Intel® PRO/Wireless 3945ABG Ağ Bağlantısı
- Genuine Windows® Vista™
  - Genuine Home Premium
- 1024 MB DDR2 667 MHz
- 12.1" WXGA 1280x768 Color Shine 2.8" QVGA 320 x 240 SideShow ekranı
- ASUS Video Intelligence teknolojisi
- 120 GB 5400 Rpm (SATA)
- 8 x Super-Multi Yazıcı
- Entegre 1.3 mega-pixel 235° döner webcam
- 10/100 Ethernet, Bluetooth V2.0 + EDR
- 3 x USB 2.0, 8-1 Kart okuyucu
- 30.5 x 22 x 31 cm, 1.7 kg (3 Cell pille birlikte)

ASUS®
Rock Solid · Heart Touching

Intel, Intel logo, Centrino ve Centrino logo, Intel Core ve Core Inside; Intel'in ya da Amerika Birleşik Devletleri ve diğer ülkelerdeki yan kuruluşlarının ticari markası ya da tescilli markasıdır.

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy@gmail.com

İSTANBUL SUPERBAND
PLAYS
ÖMER GÖKSEL

İstanbul Superband plays Ömer Göksel

Sevgili arkadaşım Aycan Teztel bana yeni bir albüm yaptıklarını söylediği zaman çok sevinerek ne zaman yayınlanacağını sormuştum. Üç yıl önce İstanbul Jazz Festivali konserinde konuştuğumuzda sonbaharda albümü dinleyeceğimi umuyordum. Umuyordum diyorum çünkü o güne kadar hiçbir albümün haberini alışımla evimde dinleyişim arasında üç yıl olmamıştı. Bu sefer oldu. Ama sabreden derviş muradına erermiş hesabı gün geldi artık unuttuğum albüm elime geçti. Bir gece yarısı İstanbul Superband'in değerli saksofoncusu Yahya Dai eski atlı ulaklar hesabı motosikleti ile evime geldi ve sonunda üç yıldan beri süren bir kovalamaca da bitmiş oldu.

Bu albümün öyküsünün önemli bir parçası da Ömer Göksel. Geçtiğimiz üç sene boyunca albümle ilgili olarak kendisine her takıldığımda mütavazı bir gülümsemeyle neden geciktiklerini anlatan sessiz ve beyefendi bir insan.

Ömer Göksel 1988 Boğaziçi Üniversitesi'nden Kimya mühendisi olarak çıkmış başarılı bir iş adamı, önce çeşitli şirketlerde profesyonel yönetici olarak çalıştıktan sonra ablasıyla beraber bir şirket kurmuş ve halen dış ticaret üzerine faaliyet gösteriyor.

Bu görüntüye yakın binlerce Boğaziçili iş adamı olduğunu ben de biliyorum, ama bakın dananın kuyruğu nerede kopmuş, biraz sabırlı olun onu anlatalım:

Bu adam müzik seviyor, bigband tabir edilen bir jazz grubunu finanse ederek bir albüm yaptırmış, onlara daimi bir sponsor arıyor, ama daha da önemlisi desteklediği big band onun eserlerini çalıyor.

Ömer Göksel bir iş adamı ama o bu yönüyle farklı bir iş adamı.

TRT Caz Orkestrası'ndan başka Türkiye'de kurulmuş ve yaşayan tek bigband tabir ettiğimiz jazz orkestrası İstanbul Superband'in en yakın destekçisi ve albümlerinin sponsoru. Albümün öyküsünü ondan dinlemek istedim:

Aycan'la ben 1985 yılından beri arkadaşız, eşi Gülden'in abisi de Avusturya Lisesi'nden benim sınıf arkadaşım. Gülden ile de evlenince katmerli bir tanışıklığımız oldu. O dönemde Aycan bu bigband'i kurduğu zaman ortak bir arkadaş grubumuz vardı.Gülden'in arkadaşı olan Pınar Tamar o dönemde Efes Pilsen ile konserler düzenleyen ekipte idi. Bir dönem bu grup Beck's Big Band adı altında Efes Pilsen için Beck's birasının lansmanı için yapılan konserlerde çaldı. Bu konserlerin provalarında grubu yakından tanıma fırsatım oldu, fotoraf çektim, Aycan'ın gruba verdiği emeği gördüm. Gerçekten çok zor bir iş bu. Türkiye de müzisyenler bir gruba bağlanıp çalamıyorlar maalesef öyle bir imkân yok. Herkes aynı anda birkaç grupta birden çalıyor. Bir bigband'in normal standart kişi sayısı 17kişi.Günümüzün ekonomik şartlarında 17 kişiyi bir araya getirmek, toplamak, repertuarı seçmek o notaları çoğaltmak, onları her provaya taşımak, herkesin önüne koymak *sonra tekrar gerisin geriye toplamak çok büyük emek istiyor. Fakat şunu da gördüm; en profesyonel müzisyen bile big band provalarına büyük bir heyecanla geliyordu. Böyle bir topluluğu diğer küçük jazz gruplarından ayıran bir farklı taraf var; burada herkes birbirini derinlemesine anlıyor. Grubun bel kemiğini ise nefesli sazlar oluşturuyor. Herkes amatör bir anlayışla çalıyor. Bir big band'in ortaya koyduğu sesin güzelliği ve derinliği başka hiç bir jazz grubunda olamaz. Bu big band o zamana kadar bazı konserlerde de çalmıştı ama sponsor olmadan bu kadar insanı bir arada tutmak çok zordu. O sırada Beck's in sponsorluğu da bitmişti.Ben bu gruba bir şekilde yardımcı olmak istedim. Bazı kişisel çabalarla festivallerde çalmaya ve konser vermeye devam ettiler ama destek olmadan birlikteliklerini sürdürmeleri zor olacaktı. İnşallah hiç bir zaman dağılmazlar ama en azından bir hatıra olsun istedim ve bu grubun bir albüm yapmasına destek oldum. Bunu müzisyen arkadaşlarıma verilmiş bir hediye olarak da kabul edebilirsiniz.Kayıt yapmak için birkaç gün stüdyoya gitmek gerekiyordu, çok büyük bir masraf değil, ama kayıt yapıp albüm halinde yayınlanınca hiç değilse elimizde bir hatıra kalır diye düşündüm.*

Bir de çalınacak eserlerin telif hakları sorunu vardı, bu ödenmeden albümü yayınlamak ve radyolarda çalmak mümkün değil.Bir taraftan benim de uzun zamandır müzikle ilişiğim var. Müzik benim için bir boşalma ve kendini ifade etme vesilesi oluyor. Beste yapıyordum ve bunları albüm haline getirmeyi düşünüyordum. Böyle hazır bir grup da olunca bu ikisini nasıl bağdaştırabilirim diye düşündüm. Aycan'a düşüncelerimi söyledim ve yola çıktık. Aranjmanları önce Aycan'ın yapmasını istedim ama o da benim gibi mükemmeliyetçi bir insan olduğundan araştırdık ve Matt Harris'i bulduk.Matt Amerika'da Kaliforniya'daki müzik okullarından birinin jazz bölüm başkanı. İhtisası bigband üzerine aranjman yapma, onunla anlaştık. Bu iş benim için bir hobinin çok ötesinde bir uğraş oldu. Ülkemizin bir çok değerli müzisyeni bu projede yer aldı, hepsine teşekkür ederim.

Bunları teker teker saymak istiyorum.Levent Altındağ, Yahya Dai, Serdar Barçın ve Meriç Demirkol saksofon çaldılar. Trompetlerin başında Şenova Ülker var. Halil İbrahim Işık, Erkut Gökgöz onunla birlikte çalıyorlar. Aycan grubun kurucu şefi ama aynı zamanda şef tromboncusu. Onunla birlikte ise Gökay Gökşen, Doğan Aykon ve Eray Zikguş çalıyorlar. Serkan Özyılmaz ve bir parçada Gülden Teztel piyanodalar. Ben de keyboard çalıyorum. Gitar'da Ercüment Ateş, basta Eylem Pelit ve davulda Volkan Öktem var. Ayrıca Mehmet Akatay, Hamdi Akatay, Josi Levi ve Ernesto Herrera perküsyondalar.Bazı değerli müzisyenler de tek tek parçalarda bize eşlik ettiler. Fatih Erkoç, Ercan Irmak, Hüsnü Şenlendirici ve Ayşin Kiremitçi'ye de teşekkür ederim. Son olarak da Gülden Teztel'e eşlik eden yaylı sazalar grubu P&Strings'e teşekkür etmem gerekiyor.

Yahya Dai

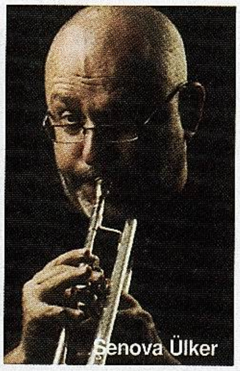
Şenova Ülker

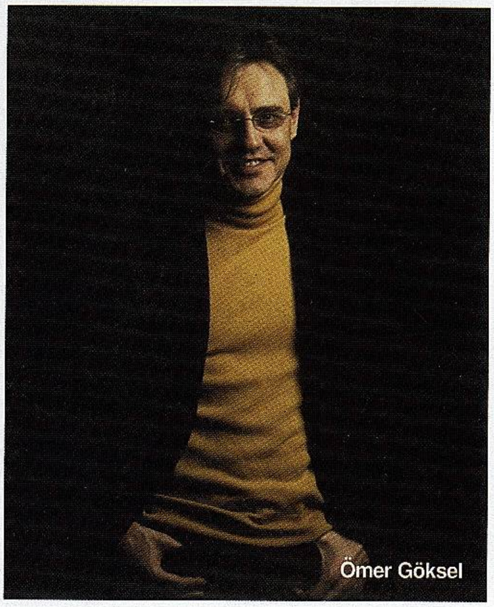
Ömer Göksel

Albümdeki 10 parçadan 9 tanesi Ömer'e ait ve ben onun telif hakları sorunu yüzünden kendi bestelerinin çalındığını söylemesini tevazu göstermesine yordum. Çünkü o gerçekten bir besteci ve bu yönünün öyküsü de ilginç. Tabi bir de bunca müzisyeni bir araya getirmek, sponsorları olmak ve albümlerinin gerçekleşmesine katkıda bulunmak var:

Ben henüz piyano çalmazken bile evimde bir piyano vardı. Onunla çocukluk günlerimde kendi kendime bir şeyler çıkarmaya başlamıştım. Yani müzikle ilgilendiğim ilk andan beri böyle bir beste yapmak hevesim vardı. Sonra dersler alıp bu işi ilerlettikçe müzikte beste yapma tarafı bende ağır bastı. Müziğe geç başladığım için o saatten sonra icracı olma yönünde gelişme imkanım yoktu ama gördüm ki anlatacağım, söyleyeceğim birşeyler var. Beste yapmak bu açıdan bir yoldu. Tevazu ise şuradan ileri geliyor. Bu grupta o kadar iyi müzisyenler var ki onların yanında benim kendimi müzisyen olarak tanımlamam doğru olmaz.

Ama doğru, bu albüme müzikal olarak da bir katkım var. Bu grupta her insan bir rolü üstleniyor. Benim de bir mühendis olarak bu müzisyen arkadaşlara katkı yapabileceğim bir avantajlı yönüm var. Biliyorsunuz, mühendis olarak bir probleme baktığım zaman kısa yoldan çözümü görebiliyorum. Organizasyon kabiliyetim var. Ve çok büyük bir müzisyen olmadığım için olayı tepeden görebiliyorum. Ben de grupta bu rolü üstlendim. Bu da benim avantajım oldu.Onlar birer müzisyen olarak olaylara baktıkları zaman çok daha derinini görüyorlar. Çok daha komplike düşünüyorlar. Hâlbuki bizim amacımız kaliteli bir işi yaparak bunu olabildiğince çok insanla paylaşmak.. Bunun için de biraz daha basit düşünmek lazım. Benim buradaki rolüm bu oldu. Müzisyen arkadaşlarımı zaman zaman frenlerim. Örneğin bu albümde daha uzun olabilecekken soloları kısa tuttuk, çünkü bir dinleyici olarak ben çok uzun sololardan hoşlanmıyorum. Bazen öyle oluyor ki parçanın ortasına geliyorsunuz başını unutuyorsunuz bu neydi diye.

Albümün prodüktörlüğünü yaptım. Bu prodüktörlük kavramı yalnızca parayı koymayı değil, aynı zamanda konsepti de oluşturmayı gerektiriyor. Tabi bu konseptin oluşmasında Aycan'ın da çok önemli bir desteği oldu.

Konseptimiz Türk müzikleriyle bir bigband oluşturmak. Benim bestelerim, Türk müziği çalışmaları ve dünyada bunun bir başka örneği yok.

Geçmişte bu tarz çalışmalar oldu ama çoğu pilav üstü kuru fasulye gibi kaldı. Batı müziği ile Türk müziği hiç bir zaman tam olarak kaynaşma-

dı. Ve onun için gönül rahatlığıyla söylüyorum; bu sentezin güzel çalıştığı içiçe girdiği nadir çalışmalardan biri. Gerçekten iyi bir çalışma oldu yani. Bu albüm Türkiye'de yapılmış en kalabalık jazz albümü oldu.

Ayrıca dünyada Türk müziği ile böyle büyük bir jazz grubu ile çalınmış başka bir çalışma yok.

İşin üçüncü bir boyutu daha var. Bu albüm teknik açıdan en ileri kayıt teknolojileri ile yapıldı. Daha sonra mixleri en iyisi olsun diye tekrar tekrar yapıldı. Mastering'i de bu konuda dünya çapında bir adam olan ve kitap yazmış olan Bob Katz yaptı.

Sonuç olarak ortaya sadece Türkiye çapında değil dünya çapında özel bir çalışma çıktı.

Biz Ömer'le konuştuğumuz sırada albüm henüz piyasada satılmıyordu, bunun ne zaman gerçekleşeceğini ve albümün devamı olarak konserler yapılıp yapılmayacağını sordum:

Ben ilk aşamada bu albümü bastırarak yakın çevreme ve müzik İle ilgilenen insanlara dağıttım. Albümün satışına önümüzdeki sonbaharda başlayabiliriz. Satıştan beklediğimiz maddi bir şey yok. CD'yi çıkarmak bu aşamaya geldikten sonra çok kolay. Önemli olan buraya kadar olanını yapmaktı. Bundan sonra çok küçük bir yatırımla çıkarılabilir. Ben bu gruba manevi olarak, severek destek verdim. Albümde çalınan bestelerim hazırdı. Ama eğer bu big band'deki arkadaşlarımın big band formatında hazırlanmış besteleri olsaydı onları da severek desteklerdim. Bu şekilde bir format oluşturmuş olduk, ama yarın, birgün belki de başka bir müzisyenin bestelerini çalacağız. Bu şekilde bir seri olarak devam edelim istiyoruz.

Bir de şu var, gruba bir sponsor arıyoruz, öyle bir kişi veya kurum çıkarsa adlarını albüme yazarak onore edeceğiz. Onun için albümün yayınlanması biraz gecikti ama onun dışında hiç bir sıkıntımız yok.

Ömer Göksel'e gelecekle ilgili düşüncelerini, neler hayal ettiğini, ileride nasıl bir insan olmak istediğini sordum. Onun benimle paylaştığı şeyleri ben de sizinle paylaşıyorum.

Üniversite hayatımda genel olarak fena bir öğrenci değildim, sosyaldim. Müzik kulübü ile çok geniş bir ilişkim vardı. Tiyatro kulübünün bir oyununa müzikal yapmış ve oyun sırasında piyano çalmıştım.

İş açısından bakarsak şimdiki şirketime devam etmek istiyorum, güzel ve severek yaptığım bir işim var, böylesi herkese nasip olmuyor. Dış ticaret yapıyoruz, çeşitli ülkeler ile temasım var. Birçok kültürden insanlar tanıyoruz. Bu açıdan çok mutluyum işimle.

Sanat açısından derseniz de gene bu yaptığıma benzer işler yapmak istiyorum. Yani sanat değeri yüksek işler, belki para kazandırmayacak ama ileride yaşlandığım zaman arkama dönüp bakınca iyi ki yapmışız diyeceğimiz şeyler yapmak istiyorum.

Aycan Teztel

Mesela bu grubun anahtar elemanları ile beraber bu büyüklükte veya daha küçük projeler yapmak istiyorum. Bunun için ortamım var. Evimde gayet profesyonel bir stüdyom var. Her türlü kayıt yapmak mümkün. Burada günün her saatinde çalışmak ve güzel tonlar aramak mümkün. Ruh halimiz o an uygun değilse de ertesi gün dönüp kaldığımız yerden devam edebiliriz.

Türkiye'de en çok eksikliğini duyduğumuz şeylerden biri de iyi ve güzel kayıt yapılmaması. Biz bu projede kaydımızın kalitesine çok özen gösterdik.

İleride İstanbul Superband'in diğer elemenlarının bestelerini çaldığımız albümlerimiz olacak.

Aycan Teztel, Levent Altındağ, Şenova Ülker, Yahya Dai, bunların her birisi Türkiye'nin önemli müzisyenleri. Bunların bestelerini çaldığımız bir seri oluşturabiliriz. Bunlar değerli insanlar ve her birinin kendi müziklerini ortaya koydukları albümlerinin olması gerekiyor.

Bizim Türk müzisyenleri olarak olarak çok önemli avantajlarımız var. Çok değişik ritmlerin melodilerin olduğu bir ülkede yaşıyoruz. Amerikalı müzisyenler için durum çok zor. Müzik adına hemen hemen her şey yapılmış vaziyette. Yeni bir şey yapmaya çalışmak ise çok teknik oluyor. Müzisyen olmayanın algılayamayacağı sadece müzisyenlerin takdir edebileceği şeyler yapmak zorunda kalıyor. Yaptıkları şey atonal oluyor, aritmik oluyor ve dinlemesi zor oluyor.

Benim için ise orijinali yapabilmek çok önemli. Bu açıdan Türkiye'nin kaynakları çok geniş, ve özgün kalıcı şeyler yapmak mümkün.

İnsanın her zaman çalışıp kendini geliştirmesi lazım. Farklı şeyleri merak etmek lazım. Ben hiç bir konuda büyük bir uzman değilim ama bir çok değişik konu hakkında az da olsa bilgim var. Hatta azın ötesinde anladığım da söylenebilir.

Ben bunun avantajını hayatım boyunca çok gördüm. Ben yurtdışında da çok yaşadım ve gördüm ki medeni ülke diye öykündüğümüz bir çok ülkede insanlar bize göre çok daha köylüler. Bunu köylülerimize hakaret olarak söylemiyorum. Ama gördüm ki Avrupa'daki halkların birçoğu dar bir vizyonu olan, çevresindeki komşu ülkelerden başka birşey görmeyen insanlar. Bu yönleriyle köyüyle büyük şehirli arasında gidip gelen insanlar aslında.

Bunun dışında çok az sayıda akıllı insan var. Fakat işlerin yürütüldüğü büyük bir organizasyon kurmuşlar ve o sistem içerisinde her kez bir kaç vida sıkınca sistem yürüyor. Buna karşılık ben bir sistemde vida sıkmak yerine o sistemi anlamaya çalıştım. Geçmişte çalıştığım tüm iş yerlerinde tüm bölümlerde çalışarak o iş yerini tanıdım. Bu arada herkes de beni tanıdı.benim girdiğim çalıştığım her şirkette bütün departmanlar beni tanıdı.

Bundan sonra da müzikte icra eden değil, organize eden, fikir geliştirilen, ve teknik olarak masanın basında oturan kişi olarak uzmanlaşmaya çalışıyorum. Beste yapmaya devam edeceğim, o ayrı bir iş, ama enstrüman çalmak spor yapmak gibi bir şey, çok yoğun ve düzenli antrenman yapmayı gerektiriyor.

Her gün düzenli olarak enstrümanınızı çalışmanız lazım. Ben yaptığım her işin en iyisini yapmak istiyorum. İnsan daima en iyiye yönelmeli. Bunu başarabilirsiniz veya başaramazsınız ama her zaman en iyisini yapmak için çabalamak ve yapabildiğinizin en iyisini yapmak gerekiyor. Ben şu organizasyonun içinde en iyi yapabileceğim işi yapıyorum.

Çok önemli bir hayalimi gerçekleştirmiş oldum.

İstanbul Superband'in bundan sonra çıkacak ilk albümü ne zaman olur diye ise sakın sormayın. Tek diyebileceğim şey çok geç kalmadan olabilir.

MMA
MODERN MÜZİK AKADEMİSİ

İyi çalmak isteyenler için...
www.mma.gen.tr

Gitar
Bas
Davul
Vokal
Tuşlu Çalgılar
Ses Teknolojileri
ve
Müzik Prodüksiyonu

Sertifika Programları
Yarı Zamanlı Kurslar ve Atölyeler
Özel Dersler
Hızlandırılmış Yaz Kursları

www.mmastudyolari.com

Modern Müzik Akademisi
İnönü Mahallesi Yeni Nalbant Sokak No:31 Elmadağ 34373 İstanbul Tel. 0212 291 06 31 (4 Hat) - Fax. 0212 291 73 46
www.mma.gen.tr - www.mmastudyolari.com - info@mma.gen.tr

Yaprak Melike Uyar
yaprakmelikeuyar@gmail.com

Wolfgang Muthspiel

Güzümüzün en iyi jazz gitaristleri arasında gösterilen Avusturya'lı gitarist Wolfgang Muthspiel ve Pitchler kardeşlerden oluşan üçlüsü; 24 Mayıs'ta Akbank Sanat'ta bir konser vermek üzere ülkemizi ziyaret etti. Muthspiel'in gitarından salınan bitmek tükenmek bilmeyen melodik yapı, klasik müzik geçmişinin altını çizen arpejler, rock'tan Barok döneme uzanan anımsatıcı unsurlarla; Pitchler kardeşlerin yalın ve duru eşliğininin harmanı, salonda bulunanlara ağır başlı bir müzik ziyafeti yaşattı. Gary Burton Quintet'in -Pat Merheny'nin gruptan ayrılmasıyla 12 yıl boyunca boş kalan- gitar sandaliyesini doldurmak üzere davet edilmesiyle kariyerinde önemli adımlar kaydeden; Paul Motian, David Liebman, Django Bates, Peter Erskine, the Vienna Art Orchestra ve Steve Arguelles ile olan çalışmalarıyla jazz dünyasında hatırı sayılır bir yer edinen besteci, kemancı ve gitarist Muthspiel'in başarısı, 1994?te Musician Magazine tarafından Avrupa'nın en iyi 10 jazz gitaristi arasında gösterilmesi ile pekiştirilmiş oldu. 2006 yılında basta Matthias Pitchler ve davulda Andreas Pitchler'dan oluşan üçlüsüyle kaydettiği "Bright Side" albümünün turnesi kapsamında ülkemizi ziyaret eden Muthspiel, yine geçtiğimiz yıl davul üstadı Brian Blade'le ortak çalışması olan "Friendly Travelers"ı yayınladı. Aynı zamanda Aydın Esen, Rebekka Bakken gibi isimlerin de albümlerini yayınlayan Material Records'un da sahibi olan Muthspiel'le; müzikal geçmişi ve jazz dünyası üzerine keyifli bir sohbet gerçekleştirdik...

Müziğe erken yaşlarda keman çalarak başlamışsınız ve gitarla ilişiğiniz sonraki yıllarda olmuş. Eğer kemanla devam etseydiniz hayatınızın nasıl olabileceğine dair düşünceleriniz oldu mu?

Evet bunu düşündüğüm zamanlar oluyor. Büyük ihtimalle bir klasik müzik icracısı olurdum ki bu da ilginç olurdu. Ama her türde besteler yapabileceğim, benimle çalması için diğer müzisyenleri davet edebileceğim ve belki de daha yaratıcı olabileceğim başka bir yöne kaydığım için memnunum. Çünkü klasik müzikte genelde diğer müzisyenlerin bestelerini çalıyorsunuz, bu da tabi ki çok güzel ama doğaçlama yapmak gibi bir imkanınız olmuyor. Bu da jazz'ın güzelliği. Bu arada değinmeliyim ki en sevdiğim müzisyen Türkiye'de yaşıyor.

Aydın Esen, değil mi?

Evet.

Siz New York'ta mı yaşıyorsunuz?

Önceleri evet, şu an Viyana'da yaşıyorum.

Avrupa ve Amerika jazz çevreleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Gerçekten çok farklı. Hala bir şekilde New York'un jazz'ın merkezi olduğunu düşünüyorum. Tabi ki Avrupa'da da çok iyi müzisyenler var, ama konu davulcular ve bascılar gibi ritm bölümünü oluşturan müzisyenler olduğunda, New York en yoğun yer olarak akla geliyor. Avrupa'da ki iyi müzisyenler gerçekten iyiler ve her yerdeler. Ama New York'ta bu seviyenin üzerinde müzisyenlere rastlamak daha olası. Gerçekten zor bir soru, çünkü iki yerde bulunmak birbirinden oldukça farklı deneyimler ve ikisi de seviyorum. Şu an Viyana'da yaşıyor olmayı çok seviyorum, New York'ta yaşamayı da çok seviyordum. Bir Avrupalı olarak New York'ta yaşamak, oradaki ki müzik çevrelerine dahil olmak ve sonra geri dönmek harika bir şey, benim yaptığım gibi.

Klasik müzik toplulukları için de kompozisyonlar yapıyorsunuz, sizce jazz ve klasik müzik bir şekilde birbirlerine dahil oluyorlar mı?

Sürekli Aydın'dan bahsetmek istemiyorum, ama sanırım bahsetmeliyim. Çünkü konu bu olduğunda, hepsini bir arada harmanlayan kişi Aydın tek diyebilirim. Jazz mı, klasik müzik mi, yoksa çağdaş kompozisyon mu olduğu hakkında bir yargıya varamazsınız; sadece müzik. Bence günümüzde jazz, çağdaş klasik müzik etkilerini oldukça içinde barındırıyor ve bunun tersi de geçerli. Bu nedenle şimdilerde daha geleneksel bir jazz formuna daha ilgiliyim, çünkü yaptığım şey sadece grubumla çalmaktan zevk alacağım parçalar yazmak. Gelecek yüzyılın müziğini keşfetmek gibi bir çabam yok.

Yani kendinizi jazz'a daha mı yakın buluyorsunuz?

Evet bir jazz grubu olduğumuzu söyleyebilirim, doğaçlama ve ritm unsuru çok önemli. Bazen benim klasik müzik geçmişimden yoğun etkiler duyabilirsiniz, ama kendimi daha çok jazz müzisyeni olarak görüyorum. Aslında tam olarak hiç bilemedim, çünkü genelde kendimize bunu sormayız, sadece yapmaktan hoşlandığım müziği yapıyorum ve bunu yapabildiğim için de şanslıyım. Ben sevdiğim şeyi yapıyorum ve biri onun jazz olduğu söylüyor. Ben sadece sesleri takip ediyorum.

Yeni albümünüz Friendly Travelers için Brian Blade'le bir tur tasarınız var mı?

Evet beraber bir turneye çıktık ve 2008 şubat ve martını kapsayacak yeni bir turne için de tasarılarımız var, İstanbul'da yeniden çalmayı planlıyoruz.

Brian Blade bu albümde bazı parçalarda gitar da çalıyor değil mi?

Evet kayıtlarda bir parçada çalıyor, konserlerde 2 parçada gitar çalıyor.

Aynı zamanda Joni Mitchell'le de çalışıyor değil mi?

Evet yakın zamanda beraber bir albüm kaydettiler.

Travelogue albümüyle müziği bıraktığını açıklamıştı?

Evet bu albümle geri dönüş yaptı.

Pat Metheny'nin ayrılmasıyla, 12 yıldır boş olan gitarist konumu için Gary Burton Quintet'e davet edildiğinizde nasıl hissettiniz?

Geçmişte bu kadar iyi gitaristlerle çalışmış muazzam bir grup lideriyle çalışacak olmaktan çok mutluydum. Pat Metheny'nin yanı sıra, Boston'dayken benim gitar hocam olan Mick Goodwick de bu toplulukta yer almıştı ve Gary ile bağlantılar oldukça fazlaydı. Bunun kariyerimde önemli bir dönem olduğunun farkındaydım.

Paul Motion da dahil olmak üzere bir çok jazz devi ile çalıştınız, bu isimler arasında müzikal stilinize ve vizyonunuza en çok katkısı olduğunu düşündüğünüz bir isimden bahsedebilir miyiz?

Evet, Paul Motion'la çalışmak benim için çok önemliydi. Onun ritme dahil oluşu eski jazz geleneğinden gelip çok modern birşeye dönüşür gibi. Hep hissettiğim birşey vardı ki bu adam başka kimsenin çaldığı ya da çalabileceği gibi çalmıyor. Beraber çalmaktan çok keyif aldığım ve kendilerinden çok şey öğrendiğim bir sürü davulcu var. Ama bazı müzisyenler vardır ki, o çalmayı bıraktığında, onun tarzı bitecektir, onun gibi çalan başka kimse olmayacaktır. Onun tamamen kendine has bir tarzı var. Onunla çalmak olağanüstüydü, onun müziğinin parçası olmak ve o seslerin akışına nasıl dahil olduğunuzu görmek...

Kardeşinizle çalarken özel bir diaologunuz var mı, onla çalmak diğer müzisyenlerle çalmaktan ne yönlerde ayrılıyor?

Tabi var, ikimiz müziği beraber keşfettik diyebilirim. Klasik müzik eğitimi alarak büyüdük, daha jazz hakkında hiç bir fikrimiz olmadan doğaçlama yapmaya başlamıştık. Ayrıca kardeş olmanın da getirdiği bir bağ söz konusu... O içimizde çağdaş klasik müzik dünyasına daha yatkın olandı, ben ise jazz dünyasına daha ilgiliydim. Benim Amerika'ya gitmemle birbirinden farklı alanlarda geliştik ve aramızdaki iletişimin üretkenliğinin bir sebebi de bu. Her bir araya geldiğimizde ortak bir nokta bulmaya çalıştık, biraz zor olduğu doğru ama bunun yanı sıra harika bir şey bence bu. Eğer kardeşler beraber çalışıyorsa iletişimin farklı olduğunu görebilirsiniz, diplomasi daha azdır, iletişim oldukça direkttir ve zaman zaman bir denge bulmak zor olabilir. Her çalmak için bir araya geldiğimizde içimizden birinin "senle bir daha asla, asla çalmayacağım" demesiyle sonlanan bir tartışma çıkardı, tabi yeniden toplanmamıza engel değildi bu tartışmalar...(gülüyor)

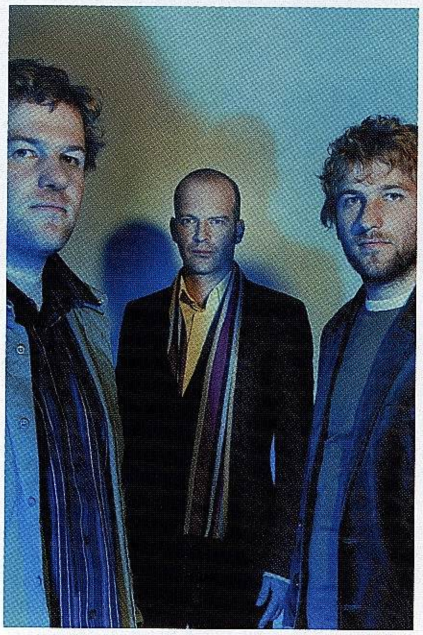

Rebakka Bakken'le olan çalışmalarınız için, onun sesinin merkez olduğunu ve sizin onun sesinin etrafında döndüğünüzü söylemişsiniz. Bir solist olarak çalarken ya da eşlik ederken ki bakış açılarınızı nasıl yorumlarsınız?

Bu oldukça ilginç bir soru. Benim grubumda, kompozisyonları ben yapıyorum ve beraber çalıyoruz, yani bir bakıma benim müziğim gibi. Ama Rebakka'yla ortak bir şeyler bulmaya çalışır gibi, çünkü pek de jazz diye tabir edemeyeceğimiz parçalar seslendiriyor ve kendini bir jazz vokali olarak tanımlamıyor. Onun sesini seviyorum ve yalnızca eşlikçi bir pop gitaristi olmamaya dikkat ederek o parçaları konuşturmanın yollarını arıyorum. Çünkü bunun solist olmakla ilgisi yok, parçayı destekken doğaçlama da yapabilirsiniz. Onunla olan çalışmalarım oldukça ilginçti, hala ikili olarak çalışmalara devam etmekteyiz. Aynı zamanda oldukça yakın arkadaşım, oturduğum yerin karşısındaki caddede yaşıyor.

Ayrıca plak şirketiniz Material Records'tan biraz bahsedebilir miyiz? Jazz'a odaklanmış bir plak şirketi olarak müzik dünyasındaki rekabeti de göz önünde bulundurursak ne gibi zorluklarla karşılaşıyorsunuz?

Ana ürünün müzik olması gerçekten zorlayıcı bir mevzu, ama şirketimizin müzikal duruşuyla ilgili olarak oldukça memnunum. Dağıtım kanalları bazen sorun yaratabiliyor, çok güçlü dağıtım ortaklarımız olan destinasyonlar var ama Fransa gibi bunu sağlamakta zorlandığımız ülkeler de mevcut. Pazarına girmesi zor bir ülke çünkü kendi müzisyenleri çok sevip destekliyorlar, ki bu güzel birşey bence. Ama Avrupa'nın kalan kısmı için Fransa biraz sınır yaratıyor. Ana hatlarıyla baktığınızda kaç albüm satıldığıyla değil de, plak şirketinin duruşuna saygı duyan ve bunla ilgilenen ortaklara ihtiyacınız var, çünkü jazz dünyasında diğer müzik türlerine oranla satışlar oldukça düşük kalıyor. Beraber iş yaparken aynı zamanda ne sattığı konusunda da titiz olan ortaklara ihtiyacınız oluyor. Bir plak şirketini sahip olmak ve onu idare etmek oldukça ilginç bir deneyim. Çünkü biz müzisyenler arasında plak şirketi hakkında yakınmak gibi bir eğilim söz konusu, benim öyle bir tercihim olmuyor (gülüyor).

Klasik eğitimli bir gitarist olarak, etkilendiğiniz müzisyenler jazz tarafına mı yoksa klasik müzik dünyasına mı yakın kişiler? En çok etkilendiğiniz müzisyenleri öğrenebilir miyim?

Aslında hangi türe yakın olduğun pek bir önemi yok, kendilerini yüzde yüz ifade edebildiğini düşündüğüm müzisyenler beni en çok etkileyenler diyebilirim. Mesela Glenn Cloud'dan çok etkilendiğimi söyleyebilirim, onun kendini ifade şekli tamamen kendine özgü, hiç bir öğenin adaptasyonu yok gibi.

Gitar söz konusu olduğunda klasik tekniği ağır basan bir gitarist olarak Ralph Towner'ın erken dönemlerimde bende bir etkisi olmuştur, aynı zamanda ECM mesubu bir müzisyen. Bir buçuk yıl kadar önce onla bir tura çıktık ve beraber albüm kaydettik. Müzik hayatım süresince önceleri oldukça fazla dinlediğim ve etkilendiğim müzisyenlerle çalışmala imkanım olduğu için çok şanslıyım. Aynı durum Gary Burton ve Paul Motion ile de söz konusu.

Ralph Towner'ı ilk dinlediğimde onun müziği benim için çok derin bir deneyim olmuştu çünkü önceleri hiç böyle bir şey duymamıştım. Hala o kadar da ünlü olmamasına şaşıyorum çünkü öyle iyi bir müzisyen ki hatta zamanımızın en yetkin müzisyenlerinden biri diyebilim. Yarınki performans için bizi dinlemeye gelme ihtimali var.

Bir klasik müzik bestecisi ve icracısı olarak, eserlerini yorumlamaktan özellikte zevk aldığınız bir besteci var mı?

Özellikle yorumlamayı çok sevdiğim bir besteci var ki, o da Bach. Gitarla da yorumlanabilecek ud için yazılmış eserleri var ve bu enstrüman için yazılmış en iyi eserler diyebilirim. Bu kompozisyonları çalarken keyifli vakit geçiriyordum ama belirtmeliyim ki kendi müziğimi ya da dahil olduğum diğer topluluklarda çalmak da harika deneyimler. Eski zamanlarda yaşamış ve asla tanışma imkanınız olmayan insanların müziğini çalmak bambaşka bir dünya, bunu seviyorum. Biz hem bestekar hem de yorumcu kimliğiyle, müziğe bir çok açıdan yaklaşarak modern zaman müzisyenlerini temsil ediyoruz.

Messiaen'ın işlerinden çok etkilendiğinizi okumuştum?

Son yüzyıla baktığımızda Messiaen bana en harika deneyimleri yaşatan bestecilerden diyebilirim. Her iyi müzikte bestecinin ve icracının ötesine geçen ruhani bir yan vardır. Bir sanatçı olarak gerçekten istediğinizi üretirken egonuzun eserin önüne geçmemesi önemli bir durum, çünkü iyi müzik her zaman senden büyük oluyor. Messiaen'da bunu yoğun bir biçimde hissediyorum, onu 5 dakika dinlemekle bu hale geçebiliyorsunuz. O, müziğiyle kendi varlığının ötesinden birşey göstermeye çalışıyor. Aydın'ın müziğinde de bunu hissediyorum.

Chick Corea'nın da favorilerinden olduğunu okumuştum?

Gayet mümkün.

Peki yarın sizi dinlemeye gelicek mi?

Dün gece geç saatte ona bir mail attım, buralardaysa geleceğini umuyorum. Bugün için de bizimle şampiyonlar ligi finalini izlemeye davet ettim onu, tam bir futbol fanatiği...

Onunla olan çalışmalarınızdan bahseder misiniz biraz?

Benim plak şirketim Material Records'tan yayınlanan albümünde bir parçayı ikili olarak kaydettik, ve bu doğaçlama inanılmaz bir deneyimdi, ayaklarımı yerden kesti. Çok fazla ortak çalışmamız olduğunu söyleyemem ama bir müzisyen olarak size daha önce farketmediğiniz bir şeyi öğretecek, ya da tamamen seveceğiniz bir şey ifade edecek müzisyenler olması çok ö önemli. Müzik evrenimde Aydın'ın da yer alması benim için çok önemli, beraber çalmamıza gerek yok bunun için. O tıpkı parlayan bir ışık gibi.

Peki onun yeni albüm tasarıları olup olmadığı hakkında bir fikriniz var mı?

Emin değilim çünkü Aydın gizemlidir biraz. Kendi kendine sürekli kaydettiğini biliyorum. Bazı müzisyen arkadaşlarım da onun çalışmalarını yakından takip ediyorlar. Bazen "bunu Aydın'dan aldım" denilen bir kaset dolaşıyor el altından (gülüyor). O bir bilim adamı gibi, laboratuarından sürekli yeni şeyler çıkıyor, ve bunların yayınlanmasıyla ne kadar ilgilendiğini bilmiyorum, onun odağı başka şeyler...

Bir dinleyici olarak bunları duymanın, başkalarının dünyasına da bir çok şey katacağı görüşündeyim...

Katılıyorum, bu nedenle bir plak şirketim olsun istedim. Bu noktada da diğer soruya geliyor konu ki iyi dağıtım kanalları olması çok önemli. Bir diğer aşama Türkiye'de de iyi dağıtım kanallarına sahip olmak olacak. Bir plak şirketi olarak bu bizim görevimiz.

Pitchler kardeşlerle olan trio'nuz uzun süreli bir topluluk mu yoksa proje bazlı bir işbirliği mi?

Bu uzun süreli bir topluluk, 2.5 sene önce beraber çalmaya başladık. Uzun zamandır sürekli beraber çalacağım bir topluluk kurmayı planlıyordum. O zamanlar Brian Blade ve Mark Johnson'la bir üçlümüz vardı ama çok yoğun olduklarından ancak yılda 2 hafta toplanabiliyorduk. Bir noktada istediğimiz zaman toplanıp beraber çalabileceğimiz bir topluluğun üyesi olmaya ihtiyacım olduğunu farkettim bu nedenle genç müzisyenler arıyordum. Çalışını gerçekten çok sevdiğim basçıyı bulduktan sonra davulcu olarak kimi beğendiğini sordum ve kardeşini önerdi. Aramızdaki çok üretken bir şeye dönüştü ve üçümüzde çok keyif alarak çalıyoruz. Onları bulduğum için çok memnunum.

Yakın gelecekte yeni projeler var mı?

Evet bir sürü yeni fikir var. Bunlardan biri şu sıralar üzerinde çalıştığım bir eser, Aralık ayında sahnelenecek. Kuran ve İncil'den bölümleri içerecek bir çalışma bu. Rebekka Bakken İncil'den olan kısımları seslendirecek; Dhaffer Yousef ise Kuran'dan olan kısımları...

Peki günümüz jazz'ı hakkında görüşleriniz?

Bence jazz şuan an en ilginç zamanlarını yaşıyor, hiç bir zaman jazz'ın eski zamanlarda kaldığı fikrine katılmadım. Çok üretken işler yapan harika müzisyenler var ve jazz her zaman gelişiyor ve değişiyor. Mesela Aydın bunlardan biri...

lila
YAMAHA
PIANOS

YAMAHA
MÜZİK
ALETLERİ
SATIŞ MAĞAZASI

- Pearl River konsol piyano çeşitleri
- Yamaha yarı kuyruklu,
- Yamaha konsol,
- Yamaha silent piyanolar;
- Yamaha Clavinova elektro piyano çeşitleri.

Akustik Piyano ve
Silent Piyano ile
Sınırsız Özgürlük

- Yamaha gitar elektro gitar, bass gitar çeşitleri,
- Yamaha nefesli ve yaylı çalgılar bulunur.

lila
piano

Koşuyolu'ndaki mağazamızda tüm Yamaha ürünleri bulunmaktadır...

Koşuyolu Cad. No:12 Koşuyolu-Kadıköy/İSTANBUL • Tel: 0216 326 48 17
Dereboyu Cad. No:139/A Ortaköy/İSTANBUL • Tel: 0212 236 55 51-52
e-mail: lilatekelk@ttnet.net.tr

Yaprak Melike Uyar
yaprakmelikeuyar@gmail.com

"Konuya müzik yoluyla baktık"

Cem Mansur

Akbank Oda Orkestrası, Türkiye'de çok sesli evrensel müziğin kitlelere ulaşımı söz konusu olduğunda dikkati en çok üzerine toplayan orkestralardan biri. Gerek programların etrafında döndüğü temalar, gerek seçilen eserlere getirilen harika yorumlar, gerekse konuk edilen solistler açısından; dinleyicisi için büyük bir mutluluk kaynağı olmanın yanı sıra, birçok kişinin çok sesli evrensel müzik ile tanışmasında da orkestranın etkisi oldukça büyük. Mart ayı içinde, vurmalı sazların kraliçesi olarak anılan, dünyaca ünlü perküsyonist Eveleyn Glennie'yi; Nisan'da ise Schostakovich'in Birinci Konçerto'sunun dünyadaki en ileri gelen yorumcuları arasındaki Natalia Gutman'ı ağırlayan orkestranın bugüne değin imza attığı konserler arasında; "Bach, Jazz ve Lale Devri" (Aya İrini, 1998) "Alla Turca" (Tophane-i Amire, 1999) "1789, Akl-ı Selim'in Müziği" (Tophane-i Amire, 2000), "At-Nağmeler" (Istabl-ı Amire-i Ferhan, 2001) ve "İstanbul'da Erguvan Zamanı" (Aya İrini, 2004) gibi etkinlikler var.

1998 yılında orkestranın daimi şefliğine getirilen Cem Mansur, Akbank Oda Orkestrası'nın hayatlarımızdaki bu rolünü en çok borçlu olduğumuz isim. Kirov Operası, Royal Philharmonic Orchestra, London Mozart Players, City of London Synfonia, BBC Concert Orchestra, George Enescu Filarmoni Orkestrası, Concerto Grosso Frankfurt, Prag Ulusal Tiyatrosu ve Mexico City Filarmoni Orkestrası gibi kuruluşlarla da çalışmaları bulunan şef, yönettiği ve oluşturduğu harika programların yanı sıra; dinleyici ile seslendirilen programla ilgili bilgilerini, düşüncelerini ve besteciyle ilgili anekdotları paylaştığı konser öncesi sohbetleri ile de anılıyor.

Cem Mansur ile müzik hayatı, çok sesli evrensel müzik ve Türkiye'de müziğin neleri değiştirebileceği üzerine bir sohbet...

İlk olarak Türkiye'de çok sesli müziğin kitlelere ulaşımı hakkında görüşlerinizi almak isterim. Bir röportajınızda devlet orkestralarının bilinçli bir taşra konserleri politikası olmalı demişsiniz. Sizce ne denli odaklanılıyor bu konuya?

Bütün orkestralar, yalnızca devlet orkestraları değil; Türkiye'de sanat yapan herkes bu işi sadece büyük şehirlere odaklanmış bir ayrıcalık olarak değil de, herkesin hakkı olan bir şey haline getirmek için elinden geleni yapmalı. Bunun için de devlet orkestralarının taşra konserlerinin sürekli hale getirilmesi yapılacak en kolay ve en kilit şeylerden biri. Sadece konserlerle değil, anlatmak lazım. Türkiye'de anlamsız bir önyargı var müzikle ilgili. Müzik uygar ve çağdaş olan bir yerde, herkesin hayatına girebilecek ve güzelleştirebilecek bir şey. Türkiye'de ulaşılmaz, anlaşılmaz ve yabancı bir şey gibi görüldüğü ve gösterildiği için... Tabi bunda eğitim sisteminin, sanat kurumlarının, sanatçıların, herkesin ortak sorumluluğu var. Aslında müzik o kadar temiz, anlaşılması ve insanın hayatına sokması o kadar kolay bir şey ki. Zamansız ve hiçbir sınır tanımayan bir şey müzik, klasik müziği anlamaktan bahsediyorlar, o kadar değişik katmanda algılanan bir şey ki çok sesli müzik; analitik olarak anlayabilirsiniz, duygusal ilişki olarak anlayabilirsiniz... O bakımdan zor ve ulaşılmaz bir şey olarak görülüyor.

Anladıkça alınan keyif artar deyişi vardı ya... Herkes soyut bir şey anlıyor, kimin ne anladığını sözcüklerle açıklamak imkânsız. Ancak analitik boyutu açıklanabilir, şu armoni oradan buraya gitti gibi. O bence müzikle ilişki kurmanın en önemli unsuru değil. Anlamaktan ne anladığımız hepimiz için farklıdır. Mozart'ın 40. senfonisi neyi anlatıyor, hiç bir şeyi anlatmıyor. Sözcüklerle ifade edilebilir bir şey olsaydı anlatmaya çalıştığı her neyse, o senfoni olmazdı.

Yıldızlar geçidi konserle dizisinin Mart ayındaki konuğu Evelyn Glennie'nin çalışmalarını nasıl buluyorsunuz?

Çok takdir ettiğim bir müzisyen. Evelyn Glennie'yi uzun zamandır davet etmek istiyordum Akbank Oda Orkestrası'na. Birçok açıdan çok ilginç bir müzisyen; vurmalı sazların solist kimliği kazanmasında en büyük rolü oynayan kişi. Kişiliği, virtüözitesi, ısmarladığı ve ona adanmış eserlerle; vurmalı sazların repertuarında başkalarının 10 yılda yapamadığı şeyi tek başına yaptı. Birçok ilginç bir yönü var ki; kulakları duymuyor yüzde 95 gibi bir oranda. Bu da müziğin ne kadar sihirli bir şey olduğunu gösteriyor.

Sahneye çıplak ayakla çıkarak, titreşimleri hissederek orkestraya uyum sağladığını duymuştum...

Titreşimlerden çok daha fazlasını hissediyor tabi. Son araştırmalara göre; müzik, kulağı duymayan insanlarca titreşim yoluyla yalnız ritmik unsur olarak değil; armoni, melodi,

form gibi unsurları da içerecek biçimde, beynin aynı yerinde uyarılmaya yol açıyor. Yani kulağı duyan ve duymayanlarca müziği algılanışı beynin aynı bölgelerine denk düşüyor, son aylarda ortaya çıkan bu veriler gerçekten heyecan verici. Evelyn Glennie bence kulakları duysa da duymasa da çok büyük bir virtüöz, çok değerli bir müzisyen. Gerçekten Akbank Oda Orkestra'nın Yıldızlar Geçidi serisine baktığımız zaman, her sezonun bel kemiğini oluşturan şey; seçilen repertuar için davet edilen solist, dünyada o konuda en iyi kim ise O.

Temayı belirleyip solisti ona göre mi seçiyorsunuz, ya da soliste göre mi belirliyorsunuz repertuarı?

Çok değişik oluyor; bazen davet etmek istediğim bir solist oluyor ve ondan repertuar önerileri alıyorum. Ondan aldığım repertuar önerileri doğrultusunda aklımda bir konser teması oluşabiliyor; bir dönem, bir coğrafya, bir felsefi yaklaşım ya da bir sanat akımına gönderme, her şey olabilir bu. Bazen ise aklımda bir program oluyor ve solistin çalacağı eserler de belli oluyor, aklımdaki repertuarı ve ona yakın şeyleri kabul eden bir solisti davet ediyorum. Çok değişik biçimlerde oluşuyor konserler. Konserlerin her şeyden önce bir hikâye anlatması lazım, Türkiye'de çok fazla, bir takım eserlerin bir araya getirilip çalındığı konser var. Ama bu Yıldızlar Geçidi konserler serisinde, "bu konuya müzik yoluyla baktık" denebilmesi ilginç ve heyecan verici. Güzel müzik dinlemenin ötesinde, belli bir konuda bir şey yaşamalı dinleyici.

Konuk ettiğiniz solistler arasında sahnede birlikte olmaktan özel bir keyif aldıklarınız var mı?

Birçok kişi var, son yıllarda davet ettiklerim arasında keyifle çalışmadım diyebileceğim biri yok açıkçası. Ama bu yıla baktığımızda, Stephen Kovacevich, dünyanın en iyi piyanistlerinden biri, onla müzik yapmak çok heyecan verici. Her notada ölüm kalım savaşı verir gibi, her nota çok önemli; canlı müzik yaparken o anda bir şey yaratıyorsunuz, tekrar yaratılamayacak ya da kaydedilerek tekrar yaşanamayacak bir şey... Sezon başında davet ettiğimiz kemancı Elizabeth Wallfisch ile çok heyecan verici bir çalışma oldu, 18. yüzyıl stilini çok iyi bilen bir kemancı ve uzun zamandır orkestrayla çalmasını çok istiyordum.

Nisan ayında konuğumuz olan Natalie Gutman var, çok büyük bir viyolonselci. Schostakovich'in konçertosunu çaldı; Schostakovich'in kendisini tanımış bir müzisyen, viyolonselin yaşayan tarihi gibi.

Sizin hikâyeniz, benzer kariyerlere sahip müzisyenlerinkinden biraz farklı gibi; 19 yaşında mühendislik eğitimizi yarıda bırakıp müzik eğitimine başlamışsınız. Türkiye'nin o dönemki koşulları göz önüne alındığında, zor oldu mu bu kararı vermek?

Türkiye şartları ile ilgili olduğu söylenemez, kendi hayatımla ilgili bir karardı, geç de olsa karar verdim. Öncesinde o kadar meraklı değildim açıkçası, küçük yaşta piyano derslerine başlamıştım ama birkaç ay sonra bıraktım. 19 yaşlarında ben hayatımı müzikle geçirmek istiyorum dediğimde, başka bir bölüm okumaya başlamıştım, laf olsun diye bir bakıma, boş durmamak için. Karar verdikten sonra bir takım şeyler şeye hızla değişti hayatımda, ama alışılmışın dışında olduğu bir gerçek, o yaşta müziğe başladım, nota falan bilmiyordum. İnsan bir şeyi çok sevdiği ve istediği zaman bir şekilde yapabiliyor.

Kariyeriniz boyunca çeşitli şehirlerde eğitim gördünüz ve çalıştınız. Bunlar arasında özel bir bağınızın olduğunu düşündüğünüz bir şehir var mı?

Müzik hayatımda özellikle bağım olan yer her zaman Londra oldu. Müzik eğitimin çoğunu, neredeyse tümünü orada geçirdim, belli yaz kurslarının ve workshopların dışında. Oradaki müzik hayatının çok zengin ve çeşitli olduğu yıllarda Londra'da öğrenciydim ve bu büyük bir şanstı; 70'li yılların sonuna ve 80'lerin tam başına denk geliyor. Türkiye dışında sürekli bağlantım olan yer Londra oldu, halen de öyle. Bir evim de orada, birçok arkadaşım orada; hem dostluklarım, hem sanat yaşamım açısından çok sıcak ilişkilerim oldu ve hayat boyu devam edecek bir yer benim için.

Cem Mansur dendiğinde akla gelen şeylerden biri de konser öncesi sohbetleri ve anlattığınız hikâyeler...

Oxford Şehir Orkestrası'nın başında olduğum yıllarda çağdaş bir eser ya da çok bilinmeyen bir eserle ilgili dinleyicilerle yaptığımız sohbetler oluyordu. Fakat bu konseptli programlara başladığımızdan beri devam ediyor. Özellikle alışılmışım dışından programlar yapıyorsanız, ya da her türlü program için geçerli bu, dinleyicilerin o müzikten daha fazla keyif almasını sağlayacak bir şey varsa söyleyebileceğimiz, onları söylemek görevimizdir diye düşündüm her zaman. Hem sınırları yok ediyor, hem sahneyle dinleyiciyi sıcak bir ilişki ortamında buluşturuyor. En önemlisi o müziğin gökten zembille inmiş bir şeyden öte; tarih, felsefe, coğrafya, kendi yaşamlarındaki duygular düşünceler içinde nereye oturduğuna dair bir bakışı anlatmak. Eser tuhafsa neden tuhaf. En soyut ve çağdaş eserlerin bile dinleyici ile bir ilişki kurmasını sağlamak mümkün. Son yıllarda bunu heyecan verici bir biçimde yaşadık. Ben açıkçası 50–60 kişi gelir böyle sohbetlere diye düşünüyordum; ama insanlar ukalalık etmeden, herkesin anlayabileceği bir dille müzikle ilgili çok fazla bilgi verilebileceğini gördüler. Bunu hem kendi yaptığım işin daha anlamlı olması için yapıyorum. Özellikle bizim gibi sıra dışı programlar çalan bir orkestra için bu çok önemli.

Bu hikâyeleri bir kitapta toplamayı düşündünüz mü?

Bunu soran çok oluyor. Yazılı format çok daha farklı bir şey, ben bu sohbetleri uçucu şeyler olarak görüyorum, o ana özgü. Ama müziğe dair düşüncelerimi paylaşabileceğim bir kitap düşünüyorum, ama bu sohbetlerin toplanmış hali olmayacak. Müziği paylaşmak ve müziğin doğasıyla ilgili heyecan verici tecrübelerim var, özellikle Anadolu konserlerinde müzikle ilgili çok şey öğrendim. Kitap tecrübelerime, başkalarıyla konuşmalarıma dayanarak ortaya koymak istediğim "müzik ne, niye bizi heyecanlandırıyor, Türkiye'deki rolü ne ve Türkiye için neyi temsil edebilir" gibi... Ben çok sesli evrensel müziğin Türkiye'de çok büyük bir güç olabileceğini düşünüyorum, Türkiye'nin çağdaşlığının en açık ifadesi olabileceğini düşünüyorum. İçinde taşıdığı değerlerin iyi hissedilmesi sayesinde insanların hayatını iyileştirebileceği gibi belki çok ütopik olan bir düşüncem var, ama sanatçının o ütopyayı bir hedef olarak gözünün önünde tutması gerek. Müzik çok büyük bir güç. Nietzsche "müzik bize daha iyi bir dünyanın kapısını açar" diyor. Bu çok doğru bence, bunu hissetmek herkesin ulaşabileceği bir şey, ben bazen Diyarbakır'da konserden sonra konuştuğum bir çocuktan öyle bir şey öğreniyorum ki müziğin neden önemli olduğuyla ilgili, bunu Paris'te konserden sonra öğrenemem. Türkiye'de biraz gâvur özentisi, ithal malı bir nesne olarak görebiliyoruz bazen. Bu çok büyük bir kayıp, birçok insanın hayatına böyle bir zenginlik değmeden geçebiliyor.

Söylediğiniz daha yoğun olarak çok sesli batı müziği için düşünülüyor gibi...

Çok sesli evrensel müzik, bütün dünyada başka hiçbir ortak noktaları olmayan insanların, aynı derecede heyecan yaşayabileceği ve hayatını derinleştirebilen bir şey.

10 sene öncesine baktığımızda daha büyük kitlelere ulaşılabiliyor değil mi? Gelişme birilerinin yeni bir şeyler yapmasına bağlı. Konuk orkestralar gidip geliyor, kendi orkestralarımızın seviyesi 20 yıl öncesine oranla kıyaslanamayacak kadar iyi. Bu potansiyelin ülke genelinde çok iyi kullanılması lazım.

Repertuarınızda unutulmuş ve alışılmışın dışında eserlere de yer veriyorsunuz...

Büyük miktarda iyi müzik var dünyada bugün ve tarih içinde. Ama insanlar genelde aynı şeyleri dinleyip çalıyorlar. En popüler eserlerin en popüler olmasında haklı bir sebep oluyor genelde; en iyiler, en heyecan verici olanlar ve en zamansızlar... Son yıllarda öyle eserler çaldık ki, bunu kimse bilmiyor diye sormadan edemiyorum. Bir avuç çalmaya değecek eder yok, yüzlercesi var.

Peki, yorumlamaktan özellikle keyif duyduğunuz bir eser ya da besteci var mı?

Canlı olarak müzik yaptığınız zaman, o an çaldığınız eseri yaşıyorsunuz ve o en sevdiğiniz eser oluyor. Ben çok geniş bir yelpazeyi yakın buluyorum kendime ve severek yönetiyorum. Ama özellikle opera bestecisi olarak tek kişi söyleme gerekirse, Mozart. Ama tabi ki tek sevdiğim besteci o değil...

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy@gmail.com

ALPER YILMAZ VE "CLASHES"

GÜNDÜZ İŞ ADAMI GECE MÜZİSYEN

Alper Yılmaz Amerika'da yaşayan bir Türk iş adamı ve müzisyeni. Eskilerin deyimiyle bir ayağı orada, bir ayağı burada, iki ülke arasında gidip geliyor. Bana göre onu diğer müzisyenlerimizden farklı kılan şey yoğun bir iş hayatıyla yoğun bir müzik hayatını birini diğerine feda etmeden aynı başarıyla sürüklemesi.

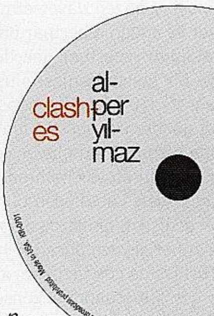

Halen Adecco adında İsviçre kökenli dünyanın en büyük geçici işgücü ve personel kaynakları firmasında Global Transfer Pricing bölümünün direktörü olarak çalışıyor ve 72 ülkede varlık gösteren bu firmanın bazı entelektüel mülkiyet hareketleri sayesinde en uygun vergi planlamasından sorumlu.

Geçenlerde yeni albümü 'Clashes'ın tanıtım çalışmaları ve bazı konserler için İstanbul'a geldiğinde onu daha yakından tanıma fırsatı buldum. Sıcak bir yaz günü iki müziksever olarak Cihangir'de buluştuk, önce ikimizin de hi-fi tutkunu olduğunu fark ettik, sonra onun yeni albümünü dinleyerek uzun bir sohbete başladık. Onun çocukluğuna ve müziğin yaşamına girmesi ile yola koyulduk. Bitirdik diyemeyiz çünkü bu tip röportajların bir ömür boyu sürebilecek bir arkadaşlığa dönüşeceğini ikimiz de hissederek ayrıldık. Aşağıda okuyacağınız satırlar keyifle yaşanan 3 saatten kaleme kâğıda dökülenlerdir.

Müziğe ilkokul yıllarında çocuk korolarında şarkı söyleyerek başladım. Ankara Atatürk Anadolu Lisesi hazırlık sınıfında gitar çalmaya başladım. İlk ekibimi Orta 1'de kurdum. Bu ekiple Beatles gibi gruplardan parçalar çalıyorduk. Ankara Fen Lisesi'nde ekibimle Ankara'daki çeşitli rock festivallerinde ve Milliyet Liselerarası Müzik Yarışmaları'nda yer aldık. Lise son sınıf ve ODTU Endüstri Mühendisliği okuduğum yıllarda jazz müziğiyle tanışmaya başladım. O dönemde ekibimle büyük ölçüde fusion diyebileceğimiz tarzda Al diMeola'nin müziklerini icra ettik.

1993 yılında Yahya Dai'nin önemli desteğiyle Tuna Ötenel - Janusz Szprot Orkestrası'na basçı olarak davet edildim. Tuna Ötenel, Janusz Szprot, Yahya Dai, Sibel Köse, Zafer Gerdanlı'dan oluşan bu ekiple iki yıl kadar Ankara'da profesyonel olarak çalıştım. Aynı dönemde Yahya Dai ve Volkan Öktem'le oluşturduğum trio'yla çeşitli konserler verdim. Ayrıca Tuna Ötenel, Sibel Köse ve Canan Aykent'ten oluşan ekiple çalışmalarda bulundum. Tuna Ötenel'in "Sometimes" adlı albümünde de perdesiz bas gitar çaldım.

1995 yılında Kaliforniya'ya yerleştim. Burada University of California, Davis'te ekonomi dalında doktora çalışmalarımı sürdürürken üniversitenin jazz big band'iyle çaldım.

Aynı dönemde orkestranın şefi olan saksafoncu ve besteci Mike McMullen'la, gitarist Dave Lynch ve Steve Homan'la, davulcu Rick Lotter'la Kuzey Kaliforniya'da konserler verdim. Yine John Coltrane ve Archie Shepp'le çalışmalarıyla bilinen "free jazz" akımının önde gelen isimlerinden saksofoncu John Tchicai'yle çalma imkânı buldum.

Doktoramı 2000 yılı sonunda bitirdikten sonra çalışmak üzere New York'a taşındım. Burada John Patitucci'nin

DATRON
MOBILE

intel
Centrino Duo
Core™ 2 Duo
inside™

Buluşma Noktamız:
Son Teknoloji

1399$ +KDV
24 Ay 96 YTL
12 Ay 180 YTL

Celeron, Celeron Inside, Centrino, Core Inside, Intel, Intel Inside, Intel SpeedStep, Intel Viiv, Intel Xeon, Itanium, Itanium Inside, Pentium, Pentium Inside, Centrino Logo, Intel Logo, Intel Corporation'un ABD'de ve diğer ülkelerdeki ticari markaları veya tescilli markalarıdır.

AERO TWA20M86WA5VP

Intel® Centrino® Duo Mobil Teknolojisi
- Intel® Core™ 2 Duo işlemci T7200
  (işlemci hızı 2.00 Ghz, 4MB cache, 667 MHz)
- Intel® 945 PM Chipset
- Intel PRO/Wireless 3945 Kablosuz Ağ Bağlantısı

15.4" WXGA parlak ekran (1280X800), 1 GB DDR2 RAM 667Mhz , 100GB SATA HDD ,Nvidia GeForce Go 7400 256 MB ekran kartı, Bluetooth, DVD-RW +/- Dual Layer, 5 in 1 kart okuyucu, MS Vista Premium Türkçe işletim sistemi

8-12-24 Taksit

CARDFINANS
CLASSIC
VISA

UFOTEK

YTL Taksitler 1 USD: 1,30 YTL olarak hesaplanmış olup satış günündeki döviz kuru üzerinden yeniden hesaplanacaktır.
YTL taksitlere KDV dahildir.

www.ufotek.com.tr

•AFYON (0272)CANNET 215 42 91 •AĞRI (0472) AKMİZAN 215 37 59 ARTVİN (0466) YAPI 212 16 63 •AFBİM 214 10 32 •ANTALYA (0242) DEMİREZEN 345 55 44 •BİLSAM 244 64 92 •KARYABELİZ 742 51 52 •YAVUZ BÜRO 243 97 15 •BİLPA 244 30 20 •AYDIN (0256) BİLTEK 212 83 93 NAZİLLİ/ARMA 315 82 63 •NAZİLLİ/GENÇDATA 313 33 08 •SÖKE/ UYANIŞ 512 46 46 •BALIKESİR (0266) TEKNOKOLİK 245 00 80 •DIACOM 239 06 06• EDREMİT/INTERCITY 373 41 73 •DENİZLİ(0258) ON-EM 268 65 02 •ÖĞPA 212 85 42 •İZMİR (0232) TEKNOKOLİK 445 34 91 •ALMIRA 343 49 99 •OLBİM 483 57 49 •TEKMAR 444 48 35 •EGESİS 425 74 14 •MARTI 433 67 03 •GAMA 489 32 00 •TEOREM 483 94 24 •DÜZEY 489 28 27 •EMS 489 42 02 •BILGISAN 445 33 66 •DAĞIT 446 30 40 •KÜTAHYA (0274) BOĞAZİÇİ 224 88 97 •MERVE 226 32 28 •MANİSA (0236) SALİHLİ/MODEM 714 77 84 •MUĞLA (0252) TEKNOKOLİK 413 75 01 •ERCANLAR 2144340 •MARMARİS/SUN 413 75 00 •UŞAK (0276) ERKSAN 227 78 02 •EREN 227 54 06 •ANKARA (0312) DÖNENCE 435 70 74 •MAVİ 284 18 20 •METUNET 417 70 17 •NİSAN 212 96 96 •ODESA 231 25 86 •PLATO 418 3676 •TERA 481 56 56 •SALMAN 433 33 23 •SAMSUN (0362) ATLAS 231 12 31 •ORDU(0452) PROBİL 225 19 21 •TRABZON (0462) DİNAMİK 321 96 55 •ONUR 326 80 30 •YK 428 09 13 •KAHRAMAN MARAŞ(0344) ASKOM 223 88 41 •MİM 235 00 45 •KAYSERİ (0352) TEKNOARTI 222 60 30 •İPEK 222 22 21 •KONYA (0332) ALAMAÇ 320 65 20 •VİTRİN 444 04 64 •MERSİN (0324) İRİS 237 00 99 •İRİSTEK 238 66 88 •NEVŞEHİR (0384)ALFA 213 34 37•ATA 214 19 00 •SAMSUN (0362) FARSOFT 435 55 56 •HUT 435 55 34 •SİVAS (0346) ÖZSOFT 225 29 47 PROTEKNİK 223 79 61 •SİİRT(0484) •ALKUMRU 223 18 64 •ADAPAZARI (0264) UZMAN 279 00 48 •UYGAR 278 35 79 •FEDERAY 277 14 20 •ADANA (0322) ÖZERK 225 61 03 MYRO 458 48 22 •BARTIN (0378) MERKÜR 227 14 86 *BOLU (0374) GENÇ 212 33 77 •BURSA (0224) TEKNOKOLİK 252 88 81 •PRO-GEM 272 42 24 OSMANGAZİ/E.N.G. 272 57 58 •ÇANAKKALE BİGA / DAMLA 316 02 84 •EDİRNE(0284) ELEKROBİL 212 40 00 •GAZİANTEP (0342) KALENDER 215 18 18 •HATAY (0326) NET 213 58 38 •İSTANBUL/AVRUPA (0212) •ART SİSTEM 552 52 42 •ARMA 646 30 30 •ARI 220 70 30 •DOST 624 53 35 •GÜNEŞ 213 04 04 •HENDESE 212 20 90 •K2B 593 2144 •MıKRO 213 85 58 •REDOKS 543 11 10 •İSTANBUL/ASYA (0216) •KOÇPA 345 16 66 •OKYANUS 414 84 15 •MARKOM 330 27 70 •KAHRAMAN MARAŞ(0344) ASKOM 223 88 41 •KIRKLARELİ (0288) LÜLEBURGAZ/ PROBİM 412 41 86 •KASTAMONU(0366) •DAMLA 212 77 11 •EYLÜL 212 42 26 •RESİTAL 212 96 53 •MALATYA (0422) DEHA 321 67 11 •NASA 321 75 96 •NİĞDE (0388) •MYRO (0388) 232 72 88 •TEKİRDAĞ (0282) ÇORLU / SİSTEM 654 30 30 •URFA(0414) •MYRO 314 10 11 •ZONGULDAK (0372) ÇALIK 253 88 58 •ÇAYCUMA/ERCOM 615 59 53 •ÇAYCUMA/B&M 615 65 83 •DEVREK SAREN 556 00 44 278 35 79 •FEDERAY 277 14 20 •ADANA (0322) ÖZERK 225 61 03 MYRO 458 48 22 •BARTIN (0378) MERKÜR 227 14 86 •BOLU (0374) GENÇ 212 33 77 •BURSA (0224) TEKNOKOLİK 252 88 81 •PRO-GEM 272 42 24 OSMANGAZİ/E.N.G. 272 57 58 •ÇANAKKALE BİGA / DAMLA 316 02 84 •EDİRNE(0284) ELEKROBİL 212 40 00 •GAZİANTEP (0342) KALENDER 215 18 18 •HATAY (0326) NET 213 58 38 •İSTANBUL/AVRUPA (0212) •ART SİSTEM 552 52 42 •ARMA 646 30 30 •ARI 220 70 30 •DOST 624 53 35 •GÜNEŞ 213 04 04 •HENDESE 212 20 90 •K2B 593 2144 •MİKRO 213 85 58 •REDOKS 543 11 10 •İSTANBUL/ASYA (0216) •KOÇPA 345 16 66 •OKYANUS 414 84 15 •MARKOM 330 27 70 •KAHRAMAN MARAŞ(0344) ASKOM 223 88 41 •KIRKLARELİ (0288)LÜLEBURGAZ/ PROBİM 412 41 86 •KASTAMONU(0366) •DAMLA 212 77 11 •EYLÜL 212 42 26 •RESİTAL 212 96 53 •MALATYA (0422) DEHA 321 67 11 •NASA 321 75 96 •NİĞDE (0388) •MYRO (0388) 232 72 88 •TEKİRDAĞ (0282) ÇORLU / SİSTEM 654 30 30 •URFA(0414) •MYRO 314 10 11 •ZONGULDAK (0372) ÇALIK 253 88 58 •ÇAYCUMA/ERCOM 615 59 53 •ÇAYCUMA/B&M 615 65 83 •DEVREK SAREN 556 00 44

workshop'larına katıldım. Matt Garrison'la yaklaşık bir buçuk yıl kadar özel olarak bas gitar teknikleri ve müzik teorisi üzerine çalıştım. Adam Rogers ve Dave Binney'den özel dersler aldım. Cuny Queens College bünyesindeki Aaron Copland School of Music'te jazz master programına dâhil oldum ve burada Antonio Hart'la doğaçlama, Michael Mossman'la düzenleme ve kompozisyon çalıştım.

Sonuç olarak her ne kadar diplomalı bir müzisyen olmasam da okullu bir müzisyen sayılırım. Yani çaldığım ve yazdığım müziğin altında yatan teoriye hâkimim diyebilirim.

Öyle görülüyordu ki karşımda gördüğüm insan derin bir müzikal yolculuğun içerisindeydi. Ona, bugüne kadar başka hangi müzisyenlerden ilham aldığını sormadan edemedim. Saymakla bitmez dedi ama gene de saymasını istedim:

Eskilerden Charlie Parker, Miles Davis ve Bill Evans her zaman dinlemeye bayıldığım müzisyenler. Nispeten daha yeni isimler deyince aklıma ilk etapta Herbie Hancock, John McLaughlin gibi isimler geliyor. Genç nesilden Dave Binney, Chris Potter, Brad Mehldau, Roy Hargrove, Adam Rogers keyifle dinlediğim müzisyenler. Basçılardan Scott LaFaro, Jaco Pastorius, John Patitucci, Matt Garrison ve Christian McBride benim için önemli isimler. Ama son yıllarda çok da jazz dinlediğimi söyleyemem. Çünkü "yeni" adı altında piyasaya sürülen işlerin büyük bir kısmı aslında eskilerin tekrarı. Son zamanlarda büyük ölçüde 20. yüzyıl çok sesli müziği dinliyorum diyebilirim. Bir parça da son zamanlarda üzerine çalıştığım post-tonal isler dolayısıyla bu döneme ilgim çok arttı. Schoenberg, Webern, Varese, Berg, Xenakis bu dönemden dinlemeye ve anlamaya çalıştığım isimlerden sadece bir kısmı. Bir parça daha geriye gidersek Brahms ve Mahler'in müziği benim için çok önemli.

"Clashes" Alper Yılmaz'ın lider olarak çıkarttığı ilk albümü. Albümün tüm prodüksiyonu, içindeki kompozisyonlar ve düzenlemeler kendisine ait. Bu albümün kaydına iki yıl kadar önce başlamış. O dönemde soprano saksofon ve klarinette Mike McGinnis, alto saksofonda David Binney, Fender Rhodes'ta Jon Davis ve davulda Andy Sanesi'den oluşan kadroyla bazı parçalar kaydetmiş. Albümde bu kayıtlardan albüme de adını veren *Clashes*, *Junk Mail* ve *Oddity* adlı parçaları kullanmış. Albümün bu kısmındaki kayıtlar New York'ta George Walker Petit'nin mühendisliğinde kaydedilmiş. Bunların hepsi çok önemli müzisyenler:

Müzisyenlerden David Binney New York jazz sahnesinin en önemli isimlerinden biri. Bu senenin DownBeat Critics' Poll'unda en iyi genç alto saksofoncu ödülünü kazandı. Chris Potter, Mark Turner gibi isimler Dave'in "disciple"'i diyebileceğim müzisyenler aslında. Bana kalırsa yaşayan en önemli iki-üç altocudan bir tanesi.

Jon Davis oldukça tecrübeli bir klavyeci ve piyanist. Jaco Pastorius'la üstadın son dönemlerinde 4–5 albümü var.

Mike McGinnis tarz olarak Steve Lacy'i andıran, fakat son iki-üç yılda kendi sesini fazlasıyla bulmaya başlamış bir müzisyen. Albümün prodüksiyonunda her an yanımda olan bir arkadaşım aynı zamanda. Bugünlerde Lonnie Plaxico, Steve Coleman gibi önemli isimlerle çalışıyor. Eastman School of Music mezunu...

Andy Sanesi Berklee mezunu bir davulcu. New York University'nin jazz programında bir süre davul hocalığı da yapmış, çok yönlü bir müzisyen. Bugünlerde Los Angeles'ta çalışmalarını sürdürüyor.

Albümün ikinci kısmı ise geçtiğimiz Mart ayı içerisinde yine New York'taki ünlü Skyline Studios'da Steve Geuting'in mühendisliğinde bir günde kaydedildi. "KuKe, XX, Ninni, Spring Breeze ve You Have No Idea" bu kayıtlardan.

Kaydın bu kısmında Nick Kadajski David Binney'nin yerini aldı alto saksofonda. Nick, New York piyasasının en genç müzisyenlerinden. Geleceğe bayağı adını yazdıracak bir potansiyeli var bence. Çalışması son derece de keyifli bir müzisyen. Nick de Eastman School of Music mezunu...

Fender Rhodes'ta bu sefer Alman Matthias Bublath var. Matthias Berklee ve Manhattan School of Music mezunu bir müzisyen; yanılmıyorsam eğitimi klasik müzikten geliyor. Geçtiğimiz yıl Betty Carter Competition'i kazanarak Washington, D.C.'de çok önemli müzisyenlerle çalışma fırsatı buldu.

Kayıtların bu kısmında davulu Türkiye'de hemen herkesin tanıdığı Volkan Öktem çaldı. Yıllardır birlikte çalmış olmamıza rağmen bu benim Volkan'la ilk stüdyo çalışmam. Değişik tarzların getirdiği birikim ve tecrübeyi bana kalırsa albüme en güzel şekliyle yansıttı Volkan.

Bu kısımda da sopranoyu Mike McGinnis çalıyor.

Albümün kapanış parçası Landscape

nardis
jazz club

ise evde Tolga Tüzün'un mühendisliğinde kaydedildi. Buradaki efektlerin hepsi bilgisayarda bir parça işlemden geçirilmiş bas gitar sinyalleriyle elde edildi...

Albümün mikslerini Brooklyn'deki Systems Two stüdyolarında Tolga Tüzün yaptı. Mastering ise The Lodge'da Emily Lazar tarafından yapıldı.

Albümün grafikleri Emrah Yörük tarafından tasarlandı, fotoğraflar da eşim Aslıhan Demirtaş'a ait.

Bana en ilginç gelen yön bu albümün genel konsepti oldu. Kelimelerle ifade edersek bu albümü "elektrik bir grubun akustik kaydı etrafında" diye nitelendirebiliriz. Basçıların liderliğini yaptığı tipik albümlerden oldukça farklı. Alper bu albümdeki müzikleri soprano ve alto saksofon ekseninde yazmış. Bas frekanslarla ve genel olarak tiz frekanslarda hareket eden iki üflemelinin arasındaki boşluğu da büyük ölçüde Fender Rhodes dolduruyor.

Albümde birçok ilginç parça yer alıyor. Alper bunların her birisini teker teker anlattı ancak benim asıl ilgimi çeken albüme adını veren parça oldu:

Bu parça bir parça benim içimdeki kavgayı anlatıyor aslında. Tabii bu sonradan parçaya giydirilmiş bir anlam. Sanırım yıllardır müzik ve profesyonel iş yaşamım arasında gidip gelmem hakkında kendi içimde verdiğim kavgayı yeni yine kendi içimde çözmeye başladım. Bu çözümleme aslında parçanın sonundaki davul solosu sırasında kendini gösteriyor. Parçanın ilk iki kısmı olan alto ve klarnet sololar son derece serbest bir şekilde başı Ortadoğu makamları üzerine kuruluyken, son kısımda basit iki akor üzerine daha yerleşik ve kendiyle barışık bir armoni benim içimde ulaşmaya başladığım iç barışı simgeliyor sanki...

Albümün kapanış parçası olan Landscapes bu parça büyük ölçüde Hint müziğinden etkilenmiş bir çalışma. Tek bir akor ve iki adet de harmonik sesten oluşan bas eşliği (loop) üzerine çalınan bir melodiden oluşuyor. Arkadaki efektlerin hepsi distorsiyon, kompresör, envelope filter'dan geçirilmiş bas seslerin iki oktav tize transpoze edilmesi ve miks sırasında hoparlörler arasında hareket ettirilmesiyle elde edildi. Bu parça aslında benim bir sonraki projem hakkında da bir parça fikir vermesi açısından önemli. Bir sonraki projemi büyük ölçüde bu tarz looplar üzerine kurup, görsel destekle bir DVD şeklinde düşünüyorum. Parçaları tek bir bas ile dört ya da beş kanallı looplar şeklinde kaydetmeyi planlıyorum. Müzik ise büyük ölçüde post-tonsal olacak... Bugünlerde bu tarz işler yazmaya başladım.

Bu albümün tüm finansmanını Alper kendisi sağlamış ve kendi firması olan Kayique Records'tan basmış. Satışlar ise büyük ölçüde internet üzerinden yapılacak. Halen Türkiye'de bir baskısının yapılması için çalışmalar sürüyor.

Albümün kendi firmasından çıkıyor olması Alper'e ciddi bir maddi avantaj sağlıyor, çünkü satılan her albümün geliri direkt olarak ona kalıyor.

Biraz da ortak tutkumuz olan Hi-Fi meselesine değindik. Sisteminde Rotel CD player, ve 2 adet mono blok bağlanmış Decware SE84CS single-ended tube ampli var. Speaker'lar ise B&W DM630.

Alper neden bu konuya ilgi duyduğunu şöyle ifade etti:

Dinlediğim müziğin kalitesinin ötesinde, sesin kalitesi de benim için çok önemli. O yüzden MP3 gibi formatlarda ya da arabada müzik dinlemekten çok keyif aldığımı söyleyemem. Yaklaşık son 10 senedir, müzik dinlediğim aletlerin de iyi olmasına çalışıyorum. Tabii ki maddi açıdan bunun çok da sonu yok, ama eşimle birlikte en son kurduğumuz sistem şu anda bizi fazlasıyla tatmin ediyor.

Alper Yılmaz'ın hayali önümüzdeki 10 yıl boyunca New York, İstanbul arasında hareketli bir yaşam kurmak ve 10 yeni albüm yapmak. Bunlardan bir tanesi zaten başlamış vaziyette. Ayrılmadan önce Türk dinleyicilere iletmek istediği başka ne olduğunu sordum:

Bana kalırsa insanların bulundukları toplum içerisinde entellektüel birer vatandaş olma yükümlülükleri var. Müzik dinlemek, müzik yapmak sadece o eylemlerden ibaret değil. Kişinin müzik estetiği anlayışının gelişimi için edebiyatın, sanatın, felsefenin, genel kültürün, politikanın önemli bir yeri var. Bunların paralel bir şekilde yürütülmesi gerekir kanısındayım.

Alper Yılmaz, gündüz işadamı, gece müzisyen, iki ülke iki kıta arasında yaşayan bir insan. İçindeki çatışmaları anlattığı albümüyle çok yakında size de ulaşacak. Biz ise bundan sonra gelecek 9 albümü bekliyoruz.

Ceyda Balkaya
ceydabalkaya@hotmail.com

Okay Temiz doğada renk, müzikte ritim...

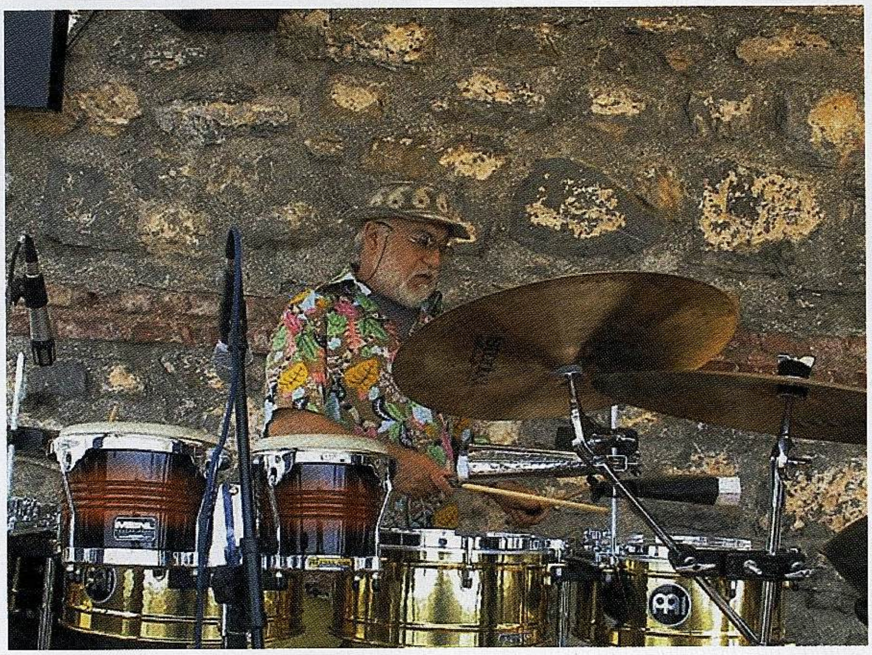

18 Temmuz'da 14. İstanbul Jazz Festivali'nin son konserinde Arkeoloji Müzesi'nde Hintli grup Karnataka College of Percussion ve İsveç'te 1974'de kurulan Oriental Wind'in ilginç müziği ile kapatacak olan Okay Temiz ile bir röportaj yaptık...

Müziği öğrenme hikayenizle başlayalım?

Doğmadan önce anne karnında ud ile, annem udi'dir.

Sadece Türkiye'de değil dünyada bir çok başarılı işler çıkarmışsınız. Bize biraz bahseder misiniz?

Çok iş yaptım. Çok çok iş... Avangard jazz çaldım. En istediğim şey avangard-jazz çalmaktı. Çok severek yaptığım, istediğim bir işti. İsveç'te ve Amerika'da en meşhur, en saygın müzisyenlerle birlikte çaldım. Jazz festivallerinde bulundum. Stockholm Radyo Senfoni Orkestrasında perküsyoncuydum, vurmalı çalgıların aranan kişisiydim. Amerikalı sanatçılar Stockholm Jazz Orkestrasına geldiğinde her zaman beraber çalıştık. Vurmalı çalgılara her zaman ihtiyaç duyulmuyor büyük orkestralarda ama ihtiyaç duyduklarında hep aranan kişi oldum. Senelerce bu böyle devam etti. Çok insan, çok müzisyen tanıdım. Sevilmekle birlikte dürüst olman lazım müzikte. Dürüst olursan kazanırsın. Ama riyakarlık yaparsan zaten anlaşılır ve bunu jazz kabullenmez. Hane dışına çıkıyorsun o zaman. Jazz'ın dışına itiliyorsun. O durumda gelirsen de farklı müzik tarzında birşeyler yaparsın. Kimse aç kalmıyor ama doğru birşeyler yapmak istiyorsan hakikaten dürüst olmak lazım. Pop müzik yaparken, rock müzik yaparken de... Ne yapacaksan onda dürüstlük şart. Dürüstlük derken anlatmak istediğim 'müziğin çok büyük olduğu ve senin hiçbirşey olmadığının farkına varmak'. Sanatın içinde bir hiçsin. Öncelikle müziğe saygı göstermek lazım. Müziğe saygı gösterdiğinizde zaten arkasından devamı geliyor. Hiçliğini kabullendiğinde, herşeyden öğrenmek istiyorsan kulağını açman gerekli. Ama ben bunu biliyorum deyip kestirmeden düşünüp kenara itilmemeli. Hindistan'da müzikler çok farklı bizimkinden. Yavaş yavaş çalıyorlar. Burada ise hemen başlanıyor herşey hızlı hızlı geçiliyor. Müzik meditasyoneldir. Yavaştan başlanmalı... Kültürlerini geliştirerek bugünkü duruma gelmişlerdir.

Müziği sindiriyorlar diyebilir miyiz?

Tabi. Daha enstrümanlarını akort ederlerken havaya giriyor, hissetmeye başlıyorlar. Enstrümanlarını sahnede akort ederler. Ama burada o şekilde çıkmazlar nedense... Önceden akort ederler. Bizde parçanın ortasında akort yapılmak için durulmaz. Ayıp sayılır. O sırada durup akort yapmak müziğe saygıdır işte. Çok dağıldık:))

Sanırım zaman ve emekle birlikte müziğin içinde hissetmeliyiz kendimizi?

Tam toparladın işte:))

İsveç'te çok önemli bir iş yaptınız. Zihinsel engelli çocuklarla çalıştınız. Nasıl sonuçlar aldınız?

Tiklerinde azalmalar oldu. Aleti çalmaya kanalize olunca beyin, koldaki istem-dışı hareketler kontrol altına alınabildi. Parmakları ile sopaları tutup çalabildiler. Bu tarz terapiler,onların konsantrasyonu için gerekli. İşin en güzeli olumlu tepkiler alabiliyorduk.

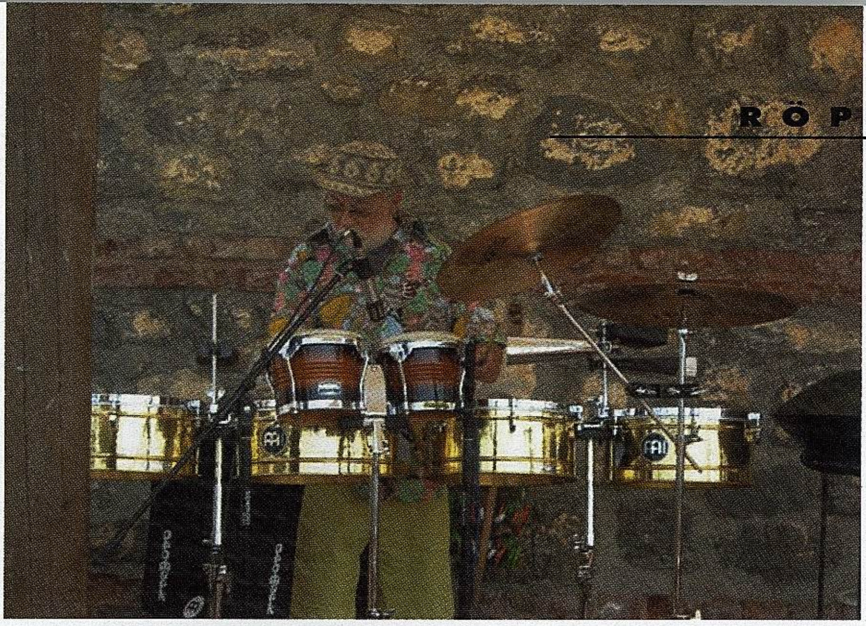

Ailelerin tepkileri nasıldı?

'Peygamber misin sen?' deyip sarılan aileler çok oldu. Çocuklarındaki olumlu gelişmeleri görünce çok duygulandılar. Dünyada ilk defa böyle bir çalışma yapıldı. Daha önce yapılmamış olduğundan televizyon programlarının da ilgisini çekti, engellilere ritim terapisi.

Türkiye'de de Sabancı ile çalıştınız?

Burada yaptım ama kimse ilgilenmedi. Takip etmediler. Kimse gelip somadı 'ne yapıyorsun?' diye. Bu işi yaptığımız insanlar çok hassas oluyorlar. Ayrılırken insanlar ağladı. Böyle birşey teklif edilip arkası gelmeyince sonuç üzücü oluyor tabi. Yaş farkına göre ayıramadık. 70 yaşında bir bayanla 10 yaşındaki bir çocukla beraber çalıştık. Ama Türkiye'de bu işi devam ettirmek mümkün olmadı. Atölyemizde çocuklara yönelik çalışmalar yapıyoruz. Çok yetenekli çocuklar var onlarla beraber engellileri çalıştırmak mümkün olamıyor. Anladım ki bu iş bu şekilde değil, ancak özel merkezlerde yapılabilir.

Türkiye'ye geri dönüşünüz hakkında konuşmak istiyorum. Engin Gürkey 'Okay Temiz'in Türkiye'ye dönüşünün ardından perküsyon fiilen keşfedildi.' diye bir yorumda bulunmuş.

Çok mutlu oldum.

Yaptığınız projelerde kabul görmüş ve müzik için her saniyenizi olumlu bir şekilde değerlendirmişsiniz?

Başka birşey yapmıyorum. Müzikle uğraşıyorum. Kendime iş arıyorum. Konserlere, festivallere, okullara teklifi ben veriyorum. Şimdiye kadar yardım konserleri için Banvit ile çalışabildik. Konserler verdik ve geliri sokak çocukları için değerlendirildi.

Türkiye'ye dönüşünüzde jazz'ın etkisi nasıl bir rol oynadı?

Ben jazz yapmaya gelmedim. Burada iyi jazz'cılar var artık. Bilgi Üniversitesi'nin son birkaç senedir beraber çalıştığı hocaları çok iyi müzisyenler-piyanistler, saksofoncular, yetiştirdi. Bu çocuklar şimdi Nardis'te, jazz festivallerinde çalan çocuklar. Ben geldiğimde böyle değildi.

Jazz çalabilecek kapasitede olan çocuklar o dönemler başka sanatçılarla çalışmak durumunda kaldılar. Jazz yaşam şeklidir.Özveri gerektirir. En önemlisi; karar vermek gerekir. Kendine sert olacaksın. Aile yaşantın, sosyal yaşamdaki yerin, ekonomi durumun... Jazz'da fazla para yok. Kaliteli müzik yalnız, dinleyicisi çok az.

Türk müziğinde kullanılan enstrümanları jazz'da kullandınız?

Bu deneysel olarak ortaya çıktı. Enerjiyi müzik ile birlikte kullanmak gerekir.

Dans müziği ile ilginiz de var?

Konservatuardan çıktıktan sonra çok uzun zaman dans müziği çaldım. Finlandiya'da bir kareograf benim müziğimi kullanarak teatral bir şekilde yorumladı. Ortaya çok da güzel şeyler çıktı. Stockholm Şehir Tiyatrosunda oynanacak bir piyes için müzik yaptım. Ayşe Emel'in teklifi ile Bursa Devlet Tiyatrosu'nda konservatuar mezunu öğrencilerle birlikte müzik, ritim ve tiyatroyu birleştirdik. Tiyaroda ritim ve enstrüman eğitimi verilmediğinden çok yoruldum. Bir dönem Bursa'da yaşadım. Ancak şahane bir oyun çıkmıştı. En son Ankara'da Kurban adlı oyun için müzik yaptım. Hem oyun hem de konser havasında geçti. En uygun müziği bulmak gerekir. Müzik,oyunu farklı açılardan yansıtabilir. Enstrümanı en basite indirip, mesajı yükselterek çalışmam gerekti.

Beğendiğiniz Türk sanatçılardan örnek verebilirmisiniz?

Takdir ettiğim diyebiliriz. Ama jazz dünyasında Aydın Esen var. Aslında gençlerde kabiliyet var.

Potansiyel var diyorsunuz?

Potansiyel var tabi. Ayrıca çok kalabalık bir ülkeyiz. Açığa çıkan potansiyel çok az! İsveç'te 400 adet big band var. Düşünebiliyor musunuz? 9 milyon nüfusa 400 big band. Okullarındaki orkestralar çok iyi. Geçenlerde vefat eden Süheyl Denizci'nin kurduğu TRT Caz Orkestrası bu işi Türkiye'de en iyi yapan tek yer.

Kültür Bakanlığının ilgisi ve desteği çok önemli bu durumda.

İlgisi olabilir ya da olmayabilir. Komite kurulması gerekli diye düşünmekteyim.

Kendini geliştirmek isteyen müzisyenlere önerileriniz varmı?

Küçüklüğümüzde müziği geliştirmek için plaklar arar bulamazdık. Bulduğumuz plaklar ise bir hafta içinde asfalt gibi olurdu. İmkanlar kısıtlı olunca öğrenme merakınız artıyor. Şimdi gençliği izliyorum, her imkana sahipler ama tembeller.

Araştırsınlar,dinlesinler. Müziğe hemen hemen başlamak istiyorlar. Yavaştan çalarak başlasınlar. Müziğimizde boşlukları keşfederek değerlendirsinler. Müziği sindirerek çalsınlar. Bir telaş var bizde. Anlatabiliyor muyum? Gereksiz bir telaş.

Başka söylemek istediğiniz şey var mı?

Dünyada çok tanınmış bir marka olan Roland Meinl Türkiye'den çalışmak için beni seçti. Birçok ülkede tanınmış sanatçılarla ortak projeler üreten şirket Latin Amerika'dan Hindistan'a kadar dünyanın bilinen perküsyoncularıyla ortak etkinlikler düzenliyor. Türkiye'de de birlikte projeler üretip, insanlara iyi müzikler götürmeyi hedefliyorum. 18'inde İstanbul Jazz Festivalinin son konserini Arkeoloji Müzesinde Hintli grup Karnataka College of Percussion ve 1974'de İsveç'te kurduğum Oriental wind ile kapatıyoruz. Bu iki grubun birleşmesi çok ilginç bir müzik türünü de beraberinde getiriyor. Bence yeni yetişen müzisyenlere öncü ve örnek olacak bir proje, herkesi bekleriz.

Gülüş Gülcügil
gulus.gulcugil@gmail.com

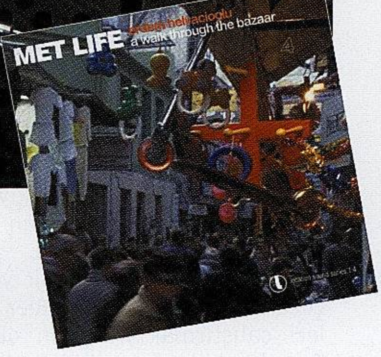

Erdem Helvacıoğlu:

Loop mantığını kırmak istedim

Sizi bilmem, ama Erdem Helvacıoğlu denince benim aklıma bir düzine ödül geliyor! Son yıllarda Uluslararası müzik festivallerinin birinden diğerine koşan Helvacıoğlu, Luigi Russolo'dan Musica Nova'ya pek çok yarışmadan alnının akıyla çıktı. New York'lu plak şirketi New Albion'un yayımladığı son albümü "Altered Realities"in Türkiye'ye gelmesini fırsat bilip, soluğu besteci, ses tasarımcısı, gitarist ve prodüktör -on parmağında on marifet- Erdem Helvacıoğlu'nun yanında aldım ve aklımdaki bütün soruları sormadan da bırakmadım.

Erdem, kendi jenerasyonumdaki herkes gibi ben de elektronik müziğe büyük ilgi duyuyorum. Ama bir dinleyici olarak bugün yapılan pek çok işin birbirinden farkı olmadığını, bu türün çok çabuk sıkıcı ve sığ bir hal aldığını üzülerek görüyorum. Siz ne düşünüyorsunuz?

Günümüzde şöyle bir dezavantaj var: Çoğu genç müzisyen bir enstrüman çalmıyor. Hatırlarsan bizim dönemde "parmağını kanatana kadar gitar çalmak" vardı mesela. Lise yıllarımızda bir enstrüman çalmanın nasıl bir şey olduğunu, armonik yapının, melodik yapının ne olduğunu öğrendik. Sadece bu kavramları bilmek, o yaşamışlık bize farklı bir vizyon getiriyor, elektronik müzik yapsak da bu yaklaşımı yansıtıyoruz. Ama dünyadan haberin olmazsa tabii ki yaptığın işte de eksikler olacaktır. Bugün olup bitene en güzel örnek Myspace'tir aslında: Onca sanatçıdan kaç tanesi gerçekten değerli? Sonuçta bütün olay kendi rengini, kendi sound'unu bulmaya geliyor.

Hatırlarsanız sizinle MİAM'da tanışmıştık. Orada tonmaisterlik okudunuz, ama size yaylı dördüller çaldırmaya varan bir bestecilik eğitimi de verildi... Üç yıl önce Açık Radyo'da Arada Kalanlar programında bize "elektronik-akustik farketmeksizin, beste yaparken kavramlar üzerinden düşünüyorum" demiştiniz. Bu yaklaşımın mimarı size MİAM'da verilen eğitim olabilir mi?

MİAM'ın kavramsal düşünmem üzerinde mutlaka bir etkisi olmuştur, ama öte yandan ben Too Much döneminde de müzikal fikre öncelik tanıyordum. Bir konsept olmadan hiçbir şeyin ilerleyemeyeceğini düşünüyorum, hele dünya üzerinde bu kadar çok eser yaratılıyorken. Bir problematiğin olması lazım ve onu anlatabiliyor olman lazım. Bunlar yoksa suya yazı yazıyorsun demektir.

Elektronikte doğaçlamadan bahseder misiniz biraz? Herşeyin kontrol altında olabildiği bir ortamda doğaçlama nasıl düşünülüyor?

Bu albümün yüzde doksanı kompozisyonsa, yüzde onu da emprovizasyon. Ama sadece elektronik emprovizasyon yapan yüzlerce grup var. Birçok festivalde çalma imkanım oldu, sadece iki laptop'la yapılan emprovizasyonlara şahit oldum. Önceden yaratılmış sesler vardır ama sen sahnede herşeye sıfırdan başlayabilirsin, elektronikler sana bu imkanı sunar.

Rashit, Met Life projesi derken birbirinden oldukça farklı işler yaptığını görüyoruz. Bütün bu çalışmalar sırasında takip ettiğiniz ve ilerlediğiizn yol nasıl bir yol?

Met Life, içinde Matmos gibi önemli grupların da yer aldığı altı albümlük bir projeydi. Her sanatçı kendi yaşadığı şehrin içinden sesler alıp onları işliyordu. Daha öncesinde de bu tür ses kayıtları yapıyordum ama o ayrı bir albümdü. Ama ben Too Much döneminde de, bir önceki albümde de ve bu albümde, gitar ve elektronikler üzerinde çalışıyordum ve öyle devam etmek istiyorum. Tabii son albüm daha büyük bir birikimin ürünü: gittiğim bütün festivaller, MİAM, hepsinden bir şeyler var.

Aldığınız ödüllerin ilkini Roxy Müzik Günleri'nde almışsınız. O zaman üyesi olduğunuz Has grubunda hissedilir bir Massive Attack tınısı var. Matmos'tan da bahsetmişken, trip-hop dünyasıyla hala bir bağ hissediyor musunuz?

Elektronika, trip-hop o dönemin bir müziğiydi.

BUNU DAHA ÖNCE HİÇ YAŞAMADINIZ!

World Of Wonders
RESORT HOTELS

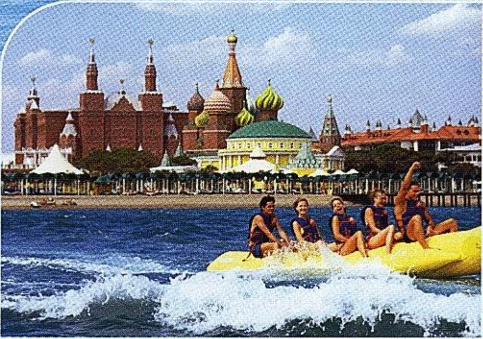

WOW KREMLIN PALACE Antalya - Kundu

WOW TOPKAPI PALACE Antalya - Kundu

WOW BODRUM RESORT Bodrum - Gümbet

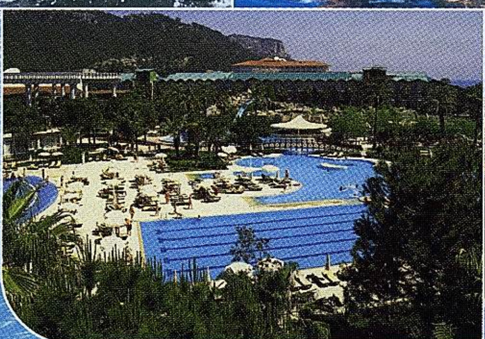

WOW WORLD PALACE Antalya - Kiriş

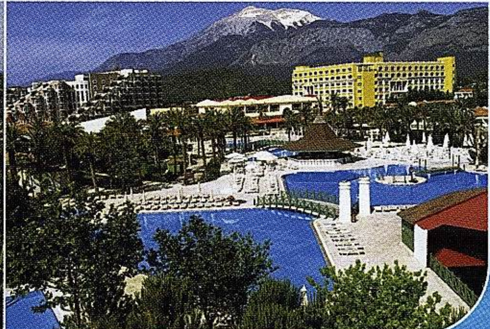

WOW KİRİŞ RESORT Antalya - Kiriş

Maksimum Her Şey Dahil

24 saat limitsiz yerli ve standart yabancı alkollü-alkolsüz içkiler, açık büfe sabah, öğle, akşam yemekleri, snack çeşitleri, pastane, gözleme çadırı, gece aperitifleri, a la carte restoranlar, sauna, Türk hamamı, fitness center, bay-bayan saç kesimi ve yıkaması, tenis kortları, squash, disko, aqua park, animasyon gösterileri, bilgisayar oyunları, internet cafe, bilardo, masa tenisi, mini club. Su sporları; katamaran, banana, kano, wakeboard, rüzgar sörfü, board+yelken ve su kayağı ücretsizdir. Odalarda; her gün doldurulan mini bar, uydu yayınlı TV, müzik yayını, saç kurutma makinesi, merkezi klima.

MNG TURİZM

BİLGİ VE REZERVASYON
☎ 444 2000
08:00 - 22:00 SAATLERİ ARASINDA

ONLINE 7 GÜN 24 SAAT REZERVASYON
www.mngturizm.com

O çalışmalara ara verdikten sonra devamı da gelmedi. MİAM'la beraber daha elektroakustik ve daha "uluslararası" işlere döndüm. Ama belki ileri bir zamanda farklı bir yaklaşımla bu işlere de dönülebilir.

Türkiye'de sizinle aynı kulvarda olduğunu düşündüğünüz ve beğendiğiniz müzisyenler var mı?

Elektroakustik dersek Tolga Tüzün ve Sinan Bökesoy var. Tolga IRCAM'a gitti, şu anda doktorayı bitiriyor olmalı. Sinan da Fransa'da doktora yapıyor. İkisi de iyi besteciler.

Yurtdışında birçok Türk müzisyenin hayal edemeyeceği kadar konser ve workshop verdiniz ve bir hayli tanınır oldunuz. Yeyip içtiğiniz sizin olsun, gördüklerinizi bizimle paylaşır mısınız!

Gördüğüm en iyi elektroakustik festivallerinden biri Küba, Havana'daydı. Küba'yı elektroakustikle bağdaştırabiliyor musun? Hayır, ama onlar yapıyor işte. Bu işler için stüdyoları da var. Şili'de de öyle, orada da bir Electroacoustic Music Society var, başkanıyla tanıştım, ellinci senesini kutluyordu! Ülkelerindeki elektronik müzik sanatçılarının "database"ini yapıyorlar. İnanabiliyormusun, elli senenin kaydını tutmuşlar! Böyle bir dünya var yani, demek ki yapılabiliyor. Neyse, Küba'daki festivale dünyanın dört bir yanından sanatçılar geliyor, Amerika'dan bile. Amerika'dan Küba'ya gelmek zor bir iş. Pasaportuna Küba vizesi basılmıyor, sonradan problem olmasın diye! Bu festival hükümet desteğiyle iki yılda bir yapılıyor, şu anda onuncusu yapıldığına göre demek ki yirmi seneden beri var.

Amerika ve Avrupa'da elektroakustik müzik için kurulan özel konser mekanlarından da biraz bahseder misiniz?

Belfast'ta Çağdaş Müzik Festivali için çok ilginç bir mekan kurmuşlardı, 48 tane speaker vardı, mazgallar üzerinde yürüyordun çünkü sekizi yerin altındaydı. Sekizi oturduğun yerde, sekizi arkada, vesaire. Böylece sesi mekan içinde istediğin gibi yönlendirebiliyorsun. Fransa zaten "acousmatic" müziğin başlangıç yeri. Eski bir tuz fabrikasında festival düzenliyorlar, sabahın altısına kadar süren 10 saatlik bir dinleti. 48 ayrı kolon var, Stockhausen da gelip çalıyor o festivalde.

Stockhausen, Varese gibi akademik karakterli besteciler sence diğerlerinden ayrı bir dünya mı?

Hayır ben öyle görmüyorum. Özellikle son on sene içinde bu ayırım çok kırıldı. Şu aşamada akademik olmayan müzisyenlerin akademik olanlardan, onların da diğerlerinden beslenmesi çok daha kolay. Bir çok besteci ve DJ, 60'larda yapılan bir bestenin tınısını beğenip bir sample alabiliyor. Böyle bir kültür bugününkü. Anlamlar içiçe, net çizgiler yok.

Bütün bunları gördükten sonra Türkiye'de yapmak hayalini kurduğunuz bir şey olabilir mi?

Her sene olmasa bile Küba'da olduğu gibi iki senede bir bir elektronik müzik festivali düzenlenebilir, keşke olsa ve süreklilik kazansa. Bir de bu işlerle ilgilenen bir plak şirketi olsa.

İstanbul'da CTRL+ALT+DEL festivali var...

Evet, Bienal ile beraber onun olması çok iyi zaten. Sonuçta şöyle bir ortam lazım: Yenilikçi düşünen festivaller, farklı düşünenleri, öğrencileri buluşturan platformlar ve bunların yaptıklarını destekleyen -ufak tefek de olsa- plak şirketleri. Ve bu eserlerin yurtdışına açılması sağlanmalı, çünkü herkesin kendi dünyasında bir şeyler yapması dünya üzerinde pek bir şey ifade etmiyor.

Türk elektronik müzisyenlerinin kendi ülkelerinde müzikal anlamda yeterince beslenebilecekleri bir ortam var mı dersiniz?

Yurtdışına gitmenin her zaman faydası var. Farklı insanlarla çalışmanın getirisi ayrı. Festivaller görmek, "dünyada böyle şeyler de mi yapılıyormuş" diyebilmek gerek. Her festivalden insan bir heyecanla dönüyor. Sonra o heyecan biraz törpüleniyor tabii. Kalınmasa bile çok fazla dışarıya gidip gelmek lazım, yoksa beslenmek mümkün olmayabilir.

Saadet Türköz'den de bahsedelim. Onu sizin sayenizde tanıdım. Türkçe sözlü ciddi özgür doğaçlama yapan bir kadın şarkıcıya rastlamak bende gerçek bir şok etkisi yaptı.

Akbank Jazz Festivali'nde çaldık beraber. Saadet genellikle emprovizasyoncular ve jazz'cılarla çalışıyor, o yüzden birlikte çalışmak ikimiz için de inanılmaz bir deneyim oldu. Kendine has bir anlayışı var. Bazı şarkılar vardı, 100BPM'lik ezgiyi biz 10 BPM'de çalıyorduk, zamanı uzatınca nefesini çok farklı kullanıyordu ve müziğe inanılmaz anlamlar geliyordu.

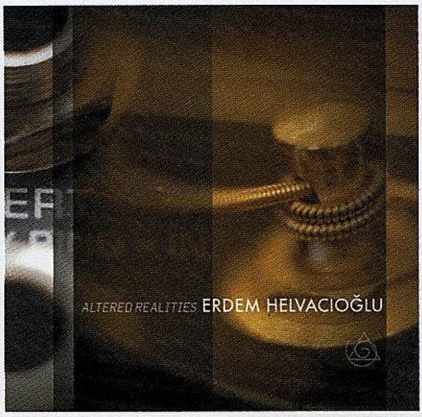

Müzik piyasasında yer yerinden oynamış durumda, ve taşlar daha yerine oturmadı. Müzisyenler "music business" işine bir yerlerden giriyor. Sizin de bu kadar ödül aldığınızı, bunca festivalde çaldığınızı görünce insanın sorası geliyor: Pazarlama işine ne kadar zaman ayırıyorsunuz?

Her gün belli bir süreyi ayırmak gerekiyor. Bu, plak şirketleriyle yazışmak olabilir, müzisyenlerle yazışmak olabilir, ama mutlaka yapılması lazım. "Ben Sony'le, Virgin'le anlaştım, menajerim de var, PR'cım da var, onlar yapsın" mantığı bazı popstarlar için hala geçerli olabilir, ama onun dışındaki milyonlarca müzisyen kendi PR'ını ve kendi albümünü hazırlaması lazım.

Yanlış hatırlamıyorsam Jacques Attali müziğin gelecekte bedava olacağına, ya da parayı safdışı bırakarak bir paylaşım aracı olacağına dair bazı kehanetlerde bulunmuştu.

O şekilde olur mu bilmiyorum. Ama şu anda plak şirketleri, dağıtım şirketleriyle ortak çalışmaya başlıyor. Örneğin %50-%50 ortak oluyorlar. Ayrıca download piyasasının tırmanışta olduğunu biliyorum, müziğin tamamen bedava olması biraz zor. Teknolojik dünyada her büyük değişimle beraber bir çalkalanma olmuştur ama dikkat edersen hiçbir şey tamamen kaybolmuyor. Bugün LP de var, kaset de var, CD de var, MP3 de var. Sinema da var, TV de var, DVD de var, VHS e var. Yeni katmanlar ekleniyor yani.

Altered Realities albümüne gelelim. Albümün kapak ve kitapçık tasarımının, bir yerde müziğinizle ters düştüğü hissine kapıldım. Oldukça duygusal bir içerikle karşılaştım çünkü.

Duygusal bir içerik olduğu kesin, ama kapağın bunu yansıttığını düşünüyorum. ECM tarzı bir kapak da olabilirdi, ama burada çok teknolojik bir dünya var, çok limit seslerle oynanıyor. Bütün fotoğraflar da ona paralel olarak bir makro-dünyayı yansıtıyor. Hani bir takım makro çekimler vardır, bir böceğin kanadının kenarını görürsün. Kapaktaki fotoğraf da onun gibi, bir gitar parçasının çok yakın çekimi.

Parçaların isimlerine nasıl karar veriyorsunuz?

En başta konsept belirlenirken de çıkabiliyor, albüm bittiğinde parçalar seçilirken de. Bütün isimler konsept içinde, makro-dünya ve gitar dünyası üzerinde yoğunlaşıyor.

Örneğin albümün internette en çok dinlenen parçası Frozen Resophonic?

Bu başlığı parçanın tınısı soğukluk hissi verdiği için, ve rezofonik denen gitarın tipi de onu andırdığı için seçtim.

Albümü hangi gitarla kaydettiniz?

Bütün albümü Ovation akustik gitarla kaydettim. Ve her şey gerçek zamanlı kaydedildi.

Bir parçayı kaç kez üstüste çaldınız, veya toplam kaç parça çıkardınız kayıt sırasında?

10-12 parça çıkarmıştım, her parçada bir çok fikir denedim. Ama sonra bir an geldi oturdum, kayda bastım ve çalıp bitirdim. Yedisini albüme koydum. Albümü baştan sona tek başıma çaldım ve kaydettim, kafamdaki fikir de oydu zaten.

Albümünüzde "duygu"nun, elektronik oyuncaklar tarafından emilmediğini, hatta tersine desteklendiğini düşündüm. Özellikle elektronik müzikte duygusallığı kullanmayan, veya duygunun olmadığını iddia eden akıma nasıl baktığınızı merak ettim. Müzikte değer verdiğiniz unsurlar nedir diye de sorabilirim.

Çok doğru bir tespit yapmışsın, bu albümdeki ana fikirlerden biri de oydu. Klasik müzik olsun, elektronik olsun, her tarz müzikte değişik bir takım fikir akımları var. Benim için yapılan bir eleştiride "Fazla duygusal, elektronik dinleyenler bunu sevmez" denmiş. Ben buna katılmıyorum, ve zaten onlara karşı durmak istedim. Bu fikirleri biz kendimiz yaratıyoruz, bunları kırmamız lazım. Elektronik müzik festivallerinde çok sık rastladığım formatlar var. Örneğin "piyano ve canlı elektronikler" diyorlar. İcracı sahnede, besteci de mikser masasında. Bir bakıyorum, hiçbir zaman gerçek bir interaksiyon yaratılmıyor. Piyanonun kendi ses dünyası var, bestecinin kendi ses dünyası. Ben bunun üzerinde kafa yordum ve hem çalmaya, hem de kontrol etmeye karar verdim. David Torn, Adrian Belew, Fennesz gibi elektrik gitar, pedallar ve elektronik cihazlarla yapılan müziklerde de şöyle bir şey var: Bir şey çalınıyor, loop'lanıyor, o tekrar ederken başka şeyler çalınıyor veya manipüle ediliyor. Bunu da kırmak istedim. Çünkü küçücük bir zaman dilimine takılıp kalıyorsun. Benim parçam eğer yedi dakikaysa, formu da yedi dakika. Hiçbir loop yok. Mantık bambaşka.

Emre Memecan
ememecan@yahoo.com

14. ULUSLARARASI İSTANBUL JAZZ FESTİVALİ

3 - 18 Temmuz 2007

Wynton Marsalis

Temmuz ayını müzikle dolduran **Uluslararası İstanbul Jazz Festivali, 3 – 18 Temmuz** tarihleri arasında gerçekleşiyor. **İstanbul Kültür Sanat Vakfı**'nın düzenlediği ve **sponsorluğunu** bu yıl **10. kez GARANTİ BANKASI**'nın üstlendiği **14. Uluslararası İstanbul Jazz Festivali, 40'ın üzerinde topluluk ile 200'ün üzerinde yerli ve yabancı müzisyeni** ağırlayacak.

Programda önemli gördüğümüz konserlere geçmeden önce yakın geçmişte aramızdan ayrılan müzik insanlarına saygı duruşu niteliğindeki konserlerle ilgili bilgileri aktararak başlayalım...

Nükhet Ruacan anısına...

European Jazz Club'da gercekleşecek bu ilk konserde, Türkiye'nin en iyi jazz vokalistlerinden biri olan **Sibel Köse ve grubu**, Hollanda'nın dünyaca ünlü piyanistlerinden **Michiel Borstlap** ile sahne alacak. **SKYTEAM sponsorluğunda 4 Temmuz Çarşamba saat 22.00**'de başlayacak konser, geçtiğimiz Mayıs ayında kaybettiğimiz vokalist **Nükhet Ruacan**'ın anısına ithaf ediliyor. 1996 yılında jazz dünyasının prestijli ödüllerinden Thelonious Monk Ödülü'nü kazanan Borstlap, aynı zamanda ilk Arapça opera eserinin de bestecisi.

İstiklal Caddesi'nin girişinde yer alan **Fransız Kültür Merkezi'nin bahçesi, European Jazz Club** konserlerine ev sahipliği yapacak. European Jazz Club aynı zamanda, İstanbul'un Avrupa Kültür Başkenti olacağı 2010 yılı öncesinde, Avrupalı ve Türk sanatçıların bir arada sahne alacakları bir platform oluşturmayı da amaçlıyor.

14. Uluslararası İstanbul Caz Festivali
14th International Istanbul Jazz Festival
July 3-18 Temmuz 2007

Jazz At Lincoln Center Orkestrası

Süheyl Denizci anısına...

European Jazz Club'da gerçekleşecek bu konser **13 Temmuz Çarşamba** akşamı **saat 22.00**'de başlıyor. Türkiye'nin yetiştirdiği en önemli jazz müzisyenlerinden, geçen yıl Uluslararası İstanbul Jazz Festivali Yaşam Boyu Başarı ödülünü alan **Selçuk Sun**, tenor saksofonda Norveç'in saygın kadın saksofoncusu **Bodil Niska** ekibiyle çok özel bir konser için bir araya gelecek. Bu konser, geçtiğimiz Mart ayında kaybettiğimiz TRT Hafif Müzik ve Jazz Orkestrası'nın kurucularından, 2004 yılı İstanbul Jazz Festivali Yaşam Boyu Baları ödülü sahibi, orkestra şefi ve aranjör **Süheyl Denizci**'nin anısına düzenleniyor.

Arif Mardin ve Ahmet Ertegün anısına...

Bee Gees'in solistlerinden Robin Gibb, çok özel bir proje ile **10 Temmuz Salı** akşamı **saat 21.00**'de **Açıkhava Sahnesi**'nde... **Robin Gibb** aynı zamanda kurucularından olduğu **Bee Gees**'in en sevilen hit'lerini ve solo kariyerinden parçaları, **7 kişilik kendi grubu** ve **30 kişilik Filarmonia İstanbul Orkestrası** ile birlikte yorumlayacak. Yakın zamanda kaybettiğimiz dünyaca ünlü müzik yapımcılarımızdan **Arif Mardin** ve **Ahmet Ertegün** anısına düzenlenen bu gece, festivalin özel gecelerinden biri olmaya aday...

Bodil Niska

180 milyonun üzerindeki albüm satışları ile tüm zamanların en başarılı beş pop grubundan biri olarak müzik tarihine adını yazdırmış olan Bee Gees'i pek anlatmaya gerek yok herhalde...

JAZZ AT LINCOLN CENTER ORCHESTRA & WYNTON MARSALIS

Bu eğer bir jazz festivaliyse, organizasyonun tartışılmaz en önemli konseri "Big Band" geleneğinin günümüzdeki en önemli temsilcilerinden **Jazz At Lincoln Center Orkestrası'nın** usta trompetçi **Wynton Marsalis** yönetiminde sahne alması olacak...

Jazz At Lincoln Center Orchestra, repertuarında modern bestecilerin özgün eserlerinin yanı sıra Ellington, Mingus, Coltrane gibi jazz efsanelerinin yapıtlarına da yer veriyor. Halen Jazz at Lincoln Center'ın sanat yönetmenliğini yürüten **Wynton Marsalis**, teknik dehası ve klasik jazz türlerine hâkimiyetinin yanı sıra farklı ve modern tavırla dinleyenlerini şaşırtan bir sanatçı. Jazz ve klasik yorumlarıyla sekiz Grammy ödülüne, Fransa'da Grand Prix du Disque, Hollanda'da Edison Ödülü'ne layık görülen **Marsalis**, Festivalde konserlerin yanı sıra atölye çalışmaları ve söyleşilere katılacak. **11 Temmuz Çarşamba** gecesi **saat 21.00**'de **Açıkhava Sahnesi**'nde gerçekleşecek konserden başka, **Wynton Marsalis** yönetimindeki **Jazz At Lincoln Center Orkestrası**, **10 Temmuz Salı** akşamı **saat 21.00**'de **Kemer Golf & Country Club**'da da bir konser verecek...

Jazz At Lincoln Center jazz'la ilgilenen her faninin ‘bir gün yolum düşer inşallah’ diye dua etmesi gereken bir yer. Ahmet Ertegün'ün kurucu başkanı olduğu bu kurum 1987'de faaliyete geçmiş. Her yıl Nesuhi Ertegün'e adanmış bir Jazz Hall of Fame ödülü de veren kurum websitesinde kendisini şöyle tanıtıyor: ‘Jazz – Çalıyoruz, öğretiyoruz, yazıyoruz, dansediyoruz, söylüyoruz, sunuyoruz, fotoğraflıyoruz, filmini çekiyoruz, üretiyoruz, arşivliyoruz, kayıt ediyoruz, yayınlıyoruz, destekliyoruz, kıymetini biliyoruz, çok seviyoruz, paylaşıyoruz!’ Anlatmak için başka söze gerek var mı ?

Wynton Marsalis, besteci ve müzisyen olarak jazz ve klasik müzik dünyasının günümüzdeki en önemli isimlerinden biri. Yirmi civarında klasik, otuzdan fazla jazz albümü kaydetmiş olan sanatçı, dokuz kez Grammy ödülü almış ve aynı zamanda çok prestijli Pulitzer Müzik Ödülü'nü kazanan ilk jazz müzisyeni. Meraklı okuyucu için Marsalis'in aynı zamanda jazz ve jazz tarihi ile ilgili kuvvetli görüşleri dolayısıyla oldukça tartışmalı bir karakter olduğunu da ekleyelim. Çok özetle, 1965'ten sonra yapılanları jazz'dan saymadığını, jazz müziğini anlamak için Louis Armstrong ve Duke Ellington'ı anlamak gerektiğini savunduğunu söyleyebiliriz. Miles Davis'in onun için ‘iyi bir genç, sadece biraz kafası karışık’ demiş olması size de ilginç gelebilir! Her neyse, gerçekten bir jazz festivali havası solumak isteyenler bu konseri kaçırmamalı...

SPIKE LEE VE TERENCE BLANCHARD İLE "THE MOVIE MUSIC OF SPIKE LEE"

Dünyaca ünlü yönetmen **Spike Lee**, film müziği çalışmaları ile tanınan usta trompetçi **Terence Blanchard** ve grubu ve **20 kişilik bir oda orkestrası** ile birlikte **17 Temmuz Salı** akşamı **saat 22.00**'de **Sepetçiler Kasrı**'nda festi-

Terence Blanchard

valin en ilginç konserlerinden birine imza atacak. Ev sahibi Spike Lee'nin filmlerinden görüntülerin sergileneceği **"The Movie Music Of Spike Lee & Terence Blanchard"** gecesinde konuk vokalistleri ise ünlü jazz şarkıcısı **Patti Austin**, soul ile R&B alanındaki yeni seslerden **Bilal** ve **Hill St Soul** olacak. İstanbul'da ilk kez seslendirilecek "The Movie Music Of Spike Lee & Terence Blanchard" projesi, daha önce Londra, New York ve Chicago gibi uluslararası metropollerde sahnelenmiş ve büyük ilgi uyandırmıştı.

Terence Blanchard 1980'li yıllardan itibaren jazz dünyasındaki en önemli trompetçilerden biri durumunda. Film müziği bestecisi olarak da ayrıca çok başarılı bir kariyeri olan sanatçı, Spike Lee ile bir çok filminde işbirliği yapmış. Aynı zamanda halen Thelonious Monk Jazz Enstitüsü'nün sanat yönetmenliğini yapmakta.

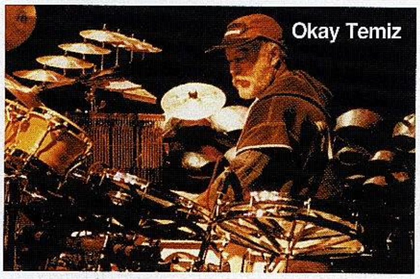
Okay Temiz

OKAY TEMİZ ORIENTAL WIND

Türkiye'nin en büyük perküsyon ustası **Okay Temiz**, **18 Temmuz Çarşamba** akşamı Anadolu tınıları, Hindistan ezgileri ve Kuzey jazz'ının müzikal zenginliğini **Arkeoloji Müzesi Bahçesi**'nin büyülü atmosferinde bir araya getiriyor. **Saat 21.00**'de başlayacak konserde sanatçıya Avrupa'nın en iyi piyanistlerinden biri kabul edilen İsveçli **Bobo Stenson**, saksofoncu **Lennart Aberg** ve **Karnataka College of Percussion** eşlik edecek.

JOE SAMPLE TRIO & RANDY CRAWFORD

1970'lerin jazz-funk döneminin efsanevi gruplarından The Crusaders'ın ünlü "Street Life" albümünde beraber çalışan iki usta isim, **Randy Crawford** ve **Joe Sample**, 30 yıl sonra tekrar bir arada!

Randy Crawford ve **Joe Sample Trio**, **12 Temmuz Perşembe** gecesi **saat 22.00**'de **Esma Sultan Yalısı**'nda jazz severleri jazz, r&b, soul, pop ve latin müzikleri arasında bir gezintiye çıkaracak. 2006 yılında yayınlanan Feeling Good ile dinleyicilere taptaze bir pop, jazz ve R&B albümü sunan ikili, geçtiğimiz yıl dünyanın en saygın jazz festivallerinde de sahne aldılar.

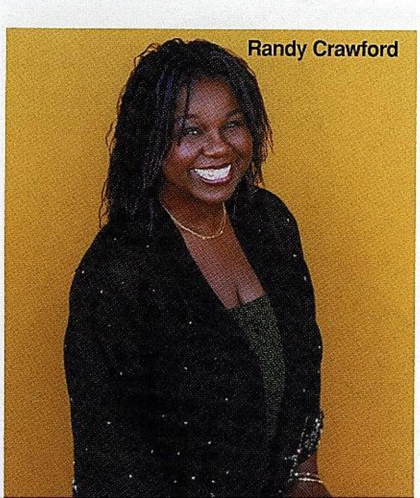
Randy Crawford

MIKE MANIERI & STEPS AHEAD

Henüz 14 yaşındayken profesyonel vibrafonistliğe başlayan Mike Manieri'nin 1979'dan beri devam eden topluluğu **Steps Ahead 11 Temmuz Çarşamba ve 12 Temmuz Perşembe** akşamları **saat 22.00**'de İstanbul Jazz Center'da sahne alacak. Grubun kadrosunda saksofoncu **Bill Evans**, gitarist **Bryan Baker**, basçı **Étienne Mbappé** ve davulcu **Steve Smith** gibi önemli isimler yer alıyor.

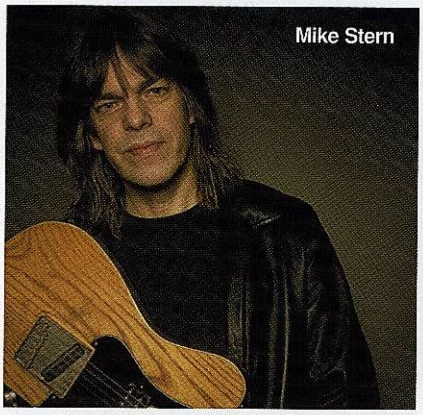
Mike Stern

MIKE STERN

Üç kez Grammy ödüllerine aday olan usta gitarist Mike Stern bir kez daha karşımızda. Dünyanın en iyi gitaristlerinden biri olarak anılan **Stern**, **17 Temmuz Salı** ve **18 Temmuz Çarşamba** akşamları saat 22.00'de davulda **Dave Weckl** ve elektrik basta **Anthony Jackson** gibi iki usta isimle birlikte İstanbul Jazz Center'da sahne alacak.

FREDDY COLE

Jazz tarihinin efsane isimlerinden Nat "King" Cole'un kardeşi olan **Freddy Cole ve dörtlüsü**, **13 Temmuz Cuma** ve **14 Temmuz Cumartesi** geceleri **saat 22.00**'de **Istanbul Jazz Center**'da jazz severlerle buluşuyor. 1931 yılında Chicago'da doğan sanatçı, çok yönlülüğü ile ağabey Cole'a benzetiliyor ve ses tonu olarak da Frank Sinatra veya Billie Holiday ile karşılaştırılıyor.

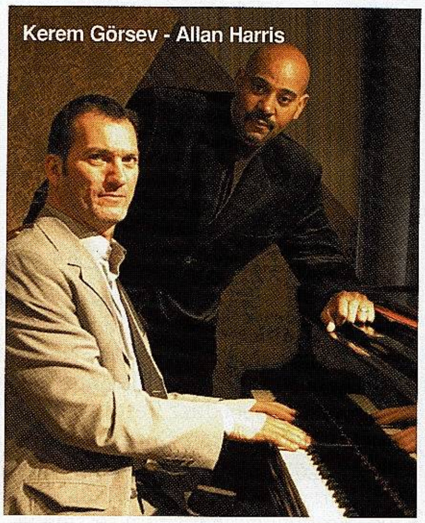
Kerem Görsev - Allan Harris

ALAN HARRIS

Müzik eleştirmenleri tarafından sesi ve tavrı ile Tony Bennett, Frank Sinatra ve Nat "King" Cole gibi jazz efsanelerine benzetilen **Allan Harris**, **19 – 20 – 21 Temmuz** geceleri **saat 22.00**'de İstanbul Jazz Center'da **Kerem Görsev** ile tekrar bir arada sahne alacak.

Önder Focan - The Bosphorus Project

ÖNDER FOCAN & THE BOSPHORUS PROJECT

Önder Focan'ın "Türk Müziği ile jazz'ın ortak noktalarından en önemlisi doğaçlama olabilir" düşüncesinden yola çıkan oluşturduğu **The Bosphorus Project**, **10 Temmuz Salı** akşamı **saat 22.00**'de **European Jazz Club**'da sahne alacak. Topluluğa bu konserinde tenor saksofonda Fransa'nın önemli jazz'cılarından **Stéphane Spira** eşlik edecek.

MAX SCHULTZ & SOUTH MEXICO

Geçtiğimiz yıl yayınlanan "5 o'clock Tea" albümü ile İsviçre ve Avrupa'da büyük ilgi uyandıran **South Maxico** ekibi, **7 Temmuz Cumartesi** gecesi **saat 22.00**'de **European Jazz Club**'da sahne alacak. Deneyimli jazz gitaristi **Max Schultz**'un başını çektiği bu dörtlüde davullarda da Türk müzisyen **Mehmet İkiz** yer alıyor. Jazz müziğini funk, reggae ve blues gibi diğer tarzların ritmik ve melodik yapısıyla birleştiren **South Maxico**, keyifli müziği ile her yaştan müzik dinleyicisine hitap ediyor.

NARDIS'TE JAM SESSION'LAR

İlk açıldığı günden beri İstanbul'un en başarılı jazz kulüpleri arasında başta gelen mekanlardan biri olan **Nardis Jazz Club**, bu yıl birbirinden güzel üç konser ile İstanbul Jazz Festivali programında yerini alıyor. Samimi atmosferi ile seyirciler kadar müzisyenlerin de birbiri ile kaynaştığı **Nardis Jazz Club**, Festival'de ilginç jam session'lara ev sahipliği yapması beklenen mekanlardan bir diğeri.

Türkiye'nin en önemli gitaristlerinden **Sarp Maden Quartet**'e bas gitarda **Eylem Pelit**'in eşlik edeceği konser **9 Temmuz Pazartesi** akşamı **saat 22.00**'de başlayacak... Türkiye'nin yeni kuşak jazz ustalarını izlemek için güzel bir fırsat

Burak Bedikyan ve **Özge Pınar**'ın **"Beatles Jazz"** projesi, 2005 Eylül ayından bu yana, başta Nardis olmak üzere konserleri olmak üzere birçok vesileyle dinleyicilerle buluştu ve büyük beğeni topladı. Efsanevi The Beatles topluluğunun sevilen şarkılarına yeni bir soluk getiren bu proje **11 Temmuz Çarşamba** akşamı **saat 22.00**'de başlıyor...

Selim Benba Group'ta, yıllardır değişik projelerde yolları kesişen beş müzisyen, serbest doğaçlamalardan 20. yüzyıl klasik müzik eserlerine, tangolardan grup elemanlarının bestelerine ve standartlara uzanan değişik ve renkli bir repertuar ile **14 Temmuz Salı** akşamı **saat 22.00**'de sahne alacak.

NORAH JONES

Hayranlarının yıllardır Türkiye'ye gelmesini heyecanla beklediği **Norah Jones**, **1 Ağustos Çarşamba** akşamı **Açıkhava Sahnesi**'nde; **Saat 20.00**'de başlayacak konserde, önce alternatif folk akımının yeni seslerinden **M. Ward** sahne alacak. Berrak sesi ve etkili şarkı sözleri ile tanınan **M. Ward**, aynı zamanda **Norah Jones**'un son albümünde de sesi ve gitarı ile bir parçada yer alıyor. **Norah Jones ise saat 21.30'da** sahne alacak.

"GENÇ JAZZ" KONSERLERİ

Son dört yıldır genç müzisyen ve müzik topluluklarına **Uluslararası İstanbul Jazz Festivali** programında yer alabilecekleri bir platform oluşturan **"Genç Jazz"** Konserler Dizisi, bu yıl da devam ediyor. Beşinci kez düzenlenmekte olan Genç Jazz'a katılma hakkı kazanan **3 Sebep, Evo Trio, Nuance +** ve **Septafon** grupları, festival kapsamındaki **European Jazz Club** konserleri öncesinde konser verecekler.

"Genç Jazz" Konserler Dizisi'ne katılan gruplar, 27 Mayıs Pazar günü İstanbul Jazz Center'da gerçekleştirilen Genç Jazz Değerlendirme Konseri sonrasında; Cengiz Baysal, , Hülya Tunçağ, Kerem Görsev, Önder Focan, Pelin Opcin, Seda Binbaşgil ve Sevin Okyay'dan oluşan Genç Jazz Seçici Kurulu'nca belirlendi.

Geçtiğimiz yıl yayınlanan "5 o'clock Tea" albümü ile İsviçre ve Avrupa'da büyük ilgi uyandıran **South Maxico** ekibi, **7 Temmuz Cumartesi** gecesi **saat 22.00**'de sahne alacak. Deneyimli jazz gitaristi **Max Schultz**'un başını çektiği bu dörtlüde davullarda da Türk müzisyen **Mehmet İkiz** yer alıyor. Jazz müziğini funk, reggae ve blues gibi diğer tarzların ritmik ve melodik yapısıyla birleştiren **South Maxico**, keyifli müziği ile her yaştan müzik dinleyicisine hitap ediyor.

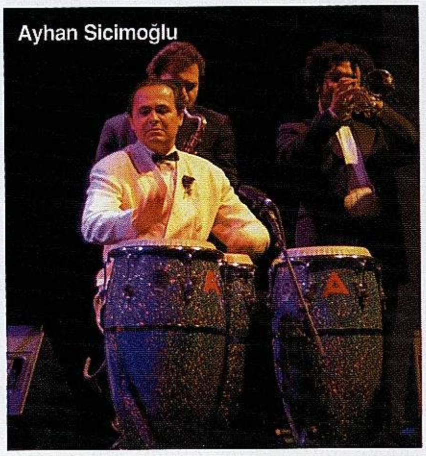
Ayhan Sicimoğlu

AYHAN SİCİMOĞLU, FRANKIE MORALES, ALFREDO DE LA FÉ & LATIN ALL STARS

Festivalin **Esma Sultan Yalısı**'nda gerçekleşecek en hareketli gecelerinden biri de **4 Temmuz Çarşamba** akşamı **saat 22.00**'de başlayacak **Ayhan Sicimoğlu ve topluluğu Latin All Stars** konseri olacak. Konserde Ayhan Sicimoğlu önderliğindeki topluluğa iki önemli konuk sanatçı eşlik ediyor: dünyaca ünlü vurmalı çalgılar ustası Tito Puente ile çalışmış, Latin müziğinin Grammy ödüllü vokali **Frankie Morales** ve kemanın Jimmy Hendrix'i olarak ün yapmış, Kübalı ünlü virtüöz **Alfredo De La Fé**.

Blonde Redhead

BLONDE REDHEAD

Alternatif rock alanında günümüzün en önemli toplulukları arasında sayılan **Blonde Redhead 3 Temmuz Salı** akşamı **saat 21.30**'da **İstanbul Modern Heykel Bahçesi**'nde sahne alıyor... Japon Kazu Makino ve İtalyan ikiz kardeşler Simone ve Amedeo Pace'den oluşan Blonde Redhead etkileyici canlı performansları ile tanınıyor...

Alanında günümüzün en büyük toplulukları arasında sayılan **Blonde Redhead**, her yeni albümü ile kulaktan kulağa yayılarak genişleyen hatırı sayılır bir sadık dinleyici kitlesi oluşturmuş durumda. "Melody of Certain Damaged Lemons" ve "Misery Is A Butterfly" gibi çarpıcı isimli albümleri ve "Elephant Woman", "Falling Man" gibi parçaları ile tanınan grup, bu yıl içinde yayınlanan son albümleri "23" ile büyük bir başarı yakaladı.

ANTONY AND THE JOHNSONS VE JOSÉ GONZÁLEZ

Yıllar önce yanan **Şan Tiyatrosu'nun kalıntıları** festivalin en önemli gecelerinden birine ev sahipliği yapacak. Kabare ve avant-garde popu, etkileyici sözlerle buluşturan **Antony And The Johnsons** ve geçtiğimiz yıl yalın, etkileyici sesi ve "Heartbeats" yorumu ile

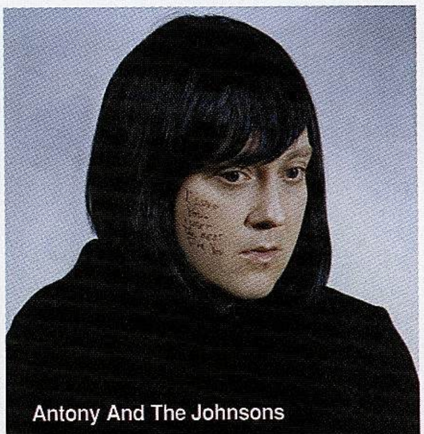
Antony And The Johnsons

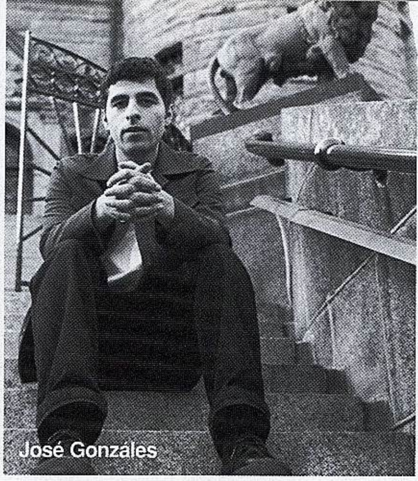
José Gonzáles

akıllara kazınan **José Gonzáles 8 Temmuz Pazar** gecesi, aynı sahneyi paylaşacaklar.

Saat 20.00'de başlayacak gecede, önce "Heartbeats" ve "Crosses" single'larıyla ülkemizde de büyük beğeni toplayan şarkıcı ve söz yazarı **José González** sahne alacak.

Konser, 2005 yılında İngiltere'nin en önemli güncel müzik ödüllerinden Mercury'yi kazanan **Antony & The Johnsons** ile devam edecek. Topluluğun solisti **Antony Hegarty**'nin Nina Simone, Aaron Neville gibi isimlerle karşılaştırılan eşsiz ve büyüleyici sesi ile tanınan topluluk, son yılların en büyük ve orijinal keşiflerinden biri sayılıyor...

Sergey Zhilin

AYA İRİNİ MÜZESİ'NDE SERGEY ZHILIN İLE "SENFONİK JAZZ"

Türkiye'de Rus Kültür Yılı etkinlikleri kapsamında Rusya'nın iki önemli topluluk Festival kapsamında **Aya İrini Müzesi**'nde buluşuyor. **13 Temmuz Cuma** akşamı **saat 20.00**'de başlayacak **"Symphojazz: Evergreens Of The 20th Century"** başlıklı gecede Rusya'nın dünyaca ünlü jazz piyanisti ve bestecisi **Sergey Zhilin** ve topluluğu **Phonograph Big-Band**, başarılı Rus orkestralarından *Musica Viva* ile birlikte 20. yüzyılın popüler jazz yapıtlarını seslendirecek.

"Autumn Leaves"den "Smoke Gets In Your Eyes"a, "Spain"den "Round Midnight"a en sevilen jazz standartlarına yer verecek bu özel konserde topluluğa, Rus jazz sahnesinin en başarılı seslerinden **Alla Sidorova** eşlik edecek.

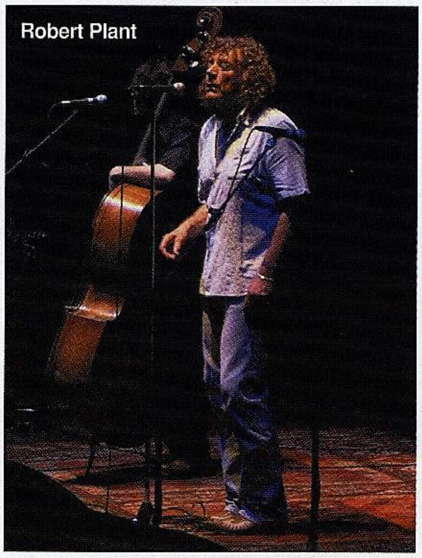
Robert Plant

ROBERT PLANT & THE STRANGE SENSATION

Rock tarihinin en önemli topluluklarından biri olan **Led Zeppelin**'in vokalisti **Robert Plant** dünya müziği eksenli grubu **The Strange Sensation** ile **4 Temmuz Çarşamba** akşamı **saat 21.30**'da **Açıkhava Sahnesi**'nde festival seyircisinin karşısına çıkıyor... **Robert Plant & The Strange Sensation**'ın konserlerinde solo albümlerinin yanı sıra Led Zeppelin'in "Whole Lotta Love", "Black Dog" gibi klasiklerine de yer verdiğini biliniyor. 1970'lerden günümüze kadar güncelliğini korumayı başarabilmiş az sayıda müzisyenden birisi olan **Robert Plant**, Led Zeppelin'in dağılmasından sonra solo çalışmalarına ağırlık verdi. Rock müziği dışında özellikle dünyanın değişik yerlerinden yerel müziklere ilgisi ile de tanınan **Plant**, 2005 yılında grubu **The Strange Sensation** ile Mighty Rearranger albümünü yayınladı.

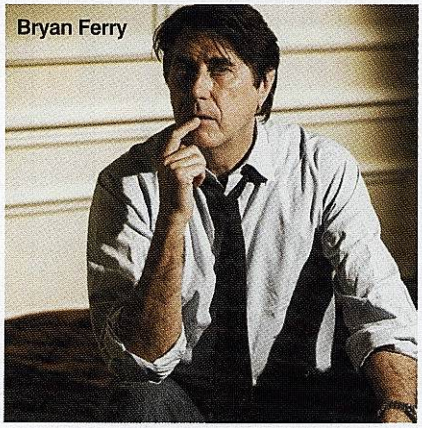
Bryan Ferry

BRYAN FERRY'DEN BOB DYLAN KLASİKLERİ

1970'lerin en ünlü rock gruplarından Roxy Music'in vokalisti ve şarkı yazarı **Bryan Ferry**, yedi yıl sonra tekrar İstanbul Jazz Festivali'nin konuğu olarak İstanbul'da! En son yayınladığı **Dylanesque** albümü ile Bob Dylan parçalarını yorumlayacak olan usta şarkıcı **Bryan Ferry, 5 Temmuz Perşembe** gecesi **saat 21.00**'de **Açıkhava Sahnesi**'nde hayranlarıyla buluşuyor... "Knockin' On Heaven's Door", "Times They Are A-Changing", "Positively 4th Street" gibi Dylan klasiklerini **Bryan Ferry**'den dinlemek isteyenler bu konseri kaçırmasın... Bryan Ferry, Roxy Music sonrası solo kariyerine devam ederek, çok sayıda albüm yayınladı. Sanatçı kendi bestelerinde olduğu kadar başka ünlü isimlerin eserlerini yorumlamadaki başarısı ile de tanınıyor ve bu yıl yayınlanan Dylansque albümüyle çok ses getirdi.

MICHAEL BOLTON İLE FRANK SINATRA GECESİ

Festivalin bir diğer sürpriz ismi ise 53 Milyona yaklaşan albüm satış rakamı ve Grammy'lerin de dahil olduğu sayısız müzik ödülünün sahibi pop müzik dünyasının kült ismi **Michael Bolton**... Bolton, Frank Sinatra klasiklerini seslendirdiği projesi **"Michael Bolton Swings Sinatra"** ile **3 Temmuz Salı** gecesi **saat 22.00**'de **Sepetçiler Kasrı**'nda hayranlarıyla buluşacak. 80'li yılların romantik popunun en büyük isimleri arasında yer alan **Michael Bolton** en son albümü "Bolton Swings Sinatra" ile en büyük hayranlarından biri olduğu efsanevi şarkıcı Frank Sinatra'nın şarkılarını yorumladı ve eleştirmenlerden büyük beğeni topladı. **Michael Bolton**'ın Frank Sinatra'nın "New York, New York", "Night and Day", "My Funny Valentine" ve "Fly Me to the Moon" gibi unutulmaz hitlerini seslendireceği konser festivalin en renkli gecelerinden...

JAZZ VAPURU

Jazz Vapuru bu yaz İstanbul Boğazı'nda! Jazz festivalinde bir gelenek haline gelen **Jazz Vapuru**, New Orleans'ın köklü bandolarından **Algiers Brass Band** ve repertuarlarında jazz standartlarından ünlü müzikallere çeşitli parçalar bulunan **İstanbul Saksofon Kuartet** eşliğinde **8 Temmuz Pazar** günü **saat 11.00**'de **Kabataş**'tan yola çıkacak ve **Anadolu Kavağı**'na uzanacak. İstanbul'un en güzel mekânı İstanbul Boğazı'nın tam üzerinde bir vapurda İstanbul Jazz Festivali bir şenliğe dönüşecek. **Algiers Brass Band** ve **İstanbul Saksofon Kuartet**'in birbirinden güzel müzikleri ile bu eğlenceli ve bol jazz'lı gezi, Boğaz'ın tadını çıkarmak için de bulunmaz bir fırsat...

İSTANBUL JAZZ FESTİVALİ PROGRAMI

Temmuz July	Cemil Topuzlu Açıkhava Sahnesi Cemil Topuzlu Open Air Theatre	Sepetçiler Kasrı ve Esma Sultan Yalısı	Yeni Ozanlar New Folks	European Jazz Club Fransız Kültür Institut Français	İstanbul Jazz Center	Nardis Jazz Club	Diğer Mekânlar Other Venues	Caz Kenti City of Jazz
3 Sa Tu		Sepetçiler Kasrı Michael Bolton Swings Sinatra 22.00 50 YTL / Öğr. Stu.: 20 YTL	İstanbul Modern Blonde Redhead 21.30 30 YTL / Öğr. Stu.: 20 YTL					Algiers Brass Band *Galatasaray Lisesi Önü* *Beyoğlu* *18.00*
4 Ça We	Robert Plant & The Strange Sensation 21.30 200 / 150 / 90 / 60 / 40 YTL Öğr. Stu.: 20 YTL	Esma Sultan Yalısı Ayhan Sicimoğlu & Latin All Stars feat. Alfredo de la Fé and Frankie Morales 22.00 40 YTL / Öğr. Stu.: 20 YTL		Sibel Köse Band & Michiel Borstlap 22.00 20 YTL / Öğr. Stu.: 10 YTL				Algiers Brass Band *Eminönü İskelesi Önü* *Kadıköy* *18.00*
5 Pe Th	Bryan Ferry 21.00 200 / 150 / 90 / 75 / 60 YTL Öğr. Stu.: 20 YTL							Algiers Brass Band *Demokrasi Parkı* *Nişantaşı* *18.00*
6 Cua Fr								Algiers Brass Band *Ortaköy Meydanı* *18.00*
7 Ct Sa				South Maxico 22.00 20 YTL / Öğr. Stu.: 10 YTL				Algiers Brass Band *Caddebostan Sahili* *Kadıköy* *13.00*
8 Pz Su			Şan Tiyatrosu, Surp Agop Hastanesi Vakfı Antony and the Johnsons / José González 20.00 Oturmalı Seated: 50 YTL / Ayakta Standing: 40 YTL / Öğr. Stu.: 25 YTL					Caz Vapuru (Kabataş - A. Kavağı - Kabataş) Algiers Brass Band, İstanbul Saksofon Kuartet 11.00 35 YTL / Öğr. Stu.: 20 YTL
9 Pt Mo						Sarp Maden Quartet & Jam Session 22.00 20 YTL		
10 Sa Tu	Robin Gibb of the Bee Gees with Philharmonia İstanbul 21.00 200 / 150 / 90 / 75 / 60 YTL Öğr. Stu.: 20 YTL			Önder Focan "The Bosphorus Project" Feat. Stéphane Spira 22.00 20 YTL / Öğr. Stu.: 10 YTL			Kemer Golf & Country Club Jazz at Lincoln Center Orchestra with Wynton Marsalis 21.00 50 YTL / Öğr. Stu.: 20 YTL	
11 Ça We	Jazz at Lincoln Center Orchestra with Wynton Marsalis 21.00 70 / 55 / 45 / 35 / 30 YTL Öğr. Stu.: 20 YTL				Mike Mainieri & Steps Ahead 22.00 Masa Seated: 70 YTL / Ayakta Standing: 60 YTL / Öğr. Stu.: 45 YTL	B. Bedikyan and Ö. Pınar "Beatles Jazz" & Jam Session 22.00 20 YTL		
12 Pe Th		Esma Sultan Yalısı Joe Sample Trio & Randy Crawford 22.00 50 YTL / Öğr. Stu.: 20 YTL			Mike Mainieri & Steps Ahead 22.00 Masa Seated: 70 YTL / Ayakta Standing: 60 YTL / Öğr. Stu.: 45 YTL			
13 Cu Fr			İstanbul Modern The Dears 21.30 30 YTL / Öğr. Stu.: 20 YTL	Selçuk Sun & Bodil Niska Quartet 22.00 20 YTL / Öğr. Stu.: 10 YTL	Freddy Cole Quartet 22.00 Masa Seated: 55 YTL / Ayakta Standing: 45 YTL / Öğr. Stu.: 35 YTL		Aya İrini Sergey Zhilin with Phonograph Big-Band & Jazz Quartet and Musica Viva 20.00 50 / 40 / 30 / 20 YTL Öğr. Stu.: 15 YTL	
14 Ct Sa					Freddy Cole Quartet 22.00 Masa Seated: 55 YTL / Ayakta Standing: 45 YTL / Öğr. Stu.: 35 YTL	Selim Benba Group & Jam Session 22.00 20 YTL		
15 Pa Su								Genç Caz Young Jazz Fransız Kültür Institut Français 04.07.2007, 20.30
16 Pt Mo								Genç Caz Young Jazz Fransız Kültür Institut Français 07.07.2007, 20.30
17 Sa Tu		Sepetçiler Kasrı Terence Blanchard Quintet, Spike Lee, Patti Austin, Bilal & Hil St Soul 22.00 40 YTL / Öğr. Stu.: 20 YTL			Mike Stern Band 22.00 Masa Seated: 75 YTL / Ayakta Standing: 60 YTL / Öğr. Stu.: 45 YTL			Genç Caz Young Jazz Fransız Kültür Institut Français 10.07.2007, 20.30
18 Ça We					Mike Stern Band 22.00 Masa Seated: 75 YTL / Ayakta Standing: 60 YTL / Öğr. Stu.: 45 YTL		Arkeoloji Müzesi Okay Temiz Oriental Wind and Karnataka College of Percussion 21.00 35 YTL / Öğr. Stu.: 15 YTL	Genç Caz Young Jazz Fransız Kültür Institut Français 13.07.2007, 20.30
Ağustos August 1 Ça We	Norah Jones M. Ward 20.00 90 / 80 / 70 / 50 YTL Öğr. Stu.: 30 YTL							

- Uluslararası İstanbul Caz Festivali, programda değişiklik yapma hakkını saklı tutar.
- İstanbul Jazz Center'da 19-20-21 Temmuz tarihlerindeki Allan Harris & Kerem Görsev "Back Again" Project konserleri, Caz Festivali dahilinde gerçekleşecektir.
- Öğrenci biletleri sınırlı sayıdadır ve son fiyat kategorisinden ayrılmıştır. Diğer kategorilerde öğrenci indirimi yoktur.
- İstanbul Jazz Center ve Nardis'teki biletler sadece konsere giriş içindir, yer rezervasyonu için mekânlar ile önceden görüşmenizi öneririz.

- International İstanbul Jazz Festival reserves the right to make alterations to the festival programme.
- The concerts at İstanbul Jazz Center on 19-20-21 July (Allan Harris & Kerem Görsev "Back Again" Project) are within the Jazz Festival programme.
- Student tickets are limited and reserved from the lowest price category. No student discounts will be made in other categories.
- Tickets of concerts at İstanbul Jazz Center and Nardis are for admission only. For seat reservations,we suggest you to contact the venue in advance.

Hülya tunçağ
htuncag@portecho.com

Özel bir sesi anımsamak:
Rüçhan Çamay

Uluslararası İstanbul Jazz Festivali'nde gelenekleşen "Yaşam Boyu Başarı Ödülü"nün bu yıl sahibi, daha doğrusu sahipleri, Türk jazz ve pop tarihinin iki divası: Rüçhan Çamay ve Ayten Alpman.

Rüçhan Çamay'a, kızı ünlü şarkıcı Melike Demirağ aracılığıyla ulaşabilmek büyük bir şans ve mutluluk oldu bizler için. Tıpkı, yıllarca kutusunda sakladığımız çok değerli bir mücevheri gün ışığına çıkarmak gibi bir duyguydu. İşte bu mücevher, 1931 mayısında İstanbul'da dünyaya geldi. Ankara Maarif Koleji'ndeki müzik öğretmeni ünlü tangocu Celal İnce, Çamay'ın sesini ve yeteneğini keşfeden ilk kişiydi. Kolejden sonra da bu özel öğrencisinin Ankara Konservatuarı'na girmesine aracı oldu. Konservatuarda piyano ve şan öğrenimi görürken, Ankara Radyosu'nda duyduğu gerek Sevim ve Sevinç Tevs kardeşlerin söylediği parçalarla, gerek Ella Fitzgerald'ın olağanüstü yorumlarıyla jazz'a ilgi duymaya başladı. İlginç olan nokta, konservatuarda yasak olmasına rağmen ünlü piyanist Erdoğan Çaplı'nın teşvikiyle jazz'a yönelmesiydi. Böylece henüz onyedi yaşındayken Ankara Radyosu'nda jazz söylemeye başladı. 1947 yılı yazıydı. Çamay'ın jazz stilini çok beğenen o dönemin tanınmış organizatörü Gregor'un annesini ikna etmesiyle Taksim Belediye Gazinosu'nda devamlı şarkı söylemeye başladı ama kendi adıyla değil: Şantöz Delisyö ya da Şantöz Ruşan adıyla ilk kez bir Belçikalı kimliğinde sahneye adım atmış oluyordu. Starlığa yükselmişti, ancak Türk olduğu çok geçmeden anlaşıldı ve orkestra şarkıcısı olarak devam etti. Hatta aynı gazinoda Orhan Boran'la da zaman zaman sahneyi paylaşmıştı.

1950'de, İstanbul Radyosu'nun açıldığı dönemde, radyoda Rüçhan Çamay ve arkadaşları adı altında Şerif Yüzbaşıoğlu orkestrasıyla sürekli jazz programları yapmaya başladı. 1952'de Çamay'ın Amerika serüveni tam bir sürprizdi: Amerikalı sanat ajanı William Morris'in çağrısı üzerine New York'a giden sanatçı, Broadway'de iki ay sahne teknikleri eğitimi aldı. 5.Cadde'deki St.Moritz otelinin Mezonette adlı gece kulübünde yılbaşı akşamı çalışmaya başladı. Herşey yolunda gidiyordu genç ve başarılı sanatçı için... Taa ki İstanbul'da kalbini bıraktığı yönetmen-prodüktör Turgut Demirağ'dan evlenme teklifi alana dek... Aşk kazandı ve İstanbul'a dönüp Demirağ ile yaşamını birleştirdi. İki güzel çocuktan sonra İstanbul Radyosu'nda programlarını sürdürmeye başladı. 1968'de, SBC Stüdyodan Art Linkletter'ın Los Angeles'daki ev partisine şarkı söylemek üzere bizzat Linkletter tarafından davet edildi. Konserden sonra orada bulunan müzik eleştirmenlerince çok beğenildi ve mutlaka Amerika'da kalıp kariyerini sürdürmesi önerildi. Nevarki ailesini İstanbul'da bırakması söz konusu olamazdı Çamay için. Bu, yurdışı kariyeri için ikinci fırsattı. Ailesini seçerken kuşku duymadı. 1960'ların sonuydu, Türkçe sözlü şarkılar modası başlamıştı. Fecri Ebcioğlu'nun önerisiyle (tıpkı Ayten Alpman'da olduğu gibi) onun "Gölgen Yeter Bana" adlı parçasını Durul Gence Orkestrası ile 45'lik plak yaptı. Şanar Yurdatapan'ın bestesi "Para Para Para"yı,yine Yurdatapan'ın prodüktörlüğünde ve onun plak şirketinden çıkardı. Bu 45'lik, o yılların çok gözde ve satan plakları arasına girdi. Ne yazıkki jazz ile pek uğraşamıyordu. Belki de dönemin koşulları öyle gerektiriyordu. En önemlisi bu çok özel sanatçının müzikten yavaş yavaş uzaklaşmasıydı. Yaşamında başka öncelikler vardı ama jazz bir virüs gibidir. Bir kere kanınıza girince kolay kolay atamazsınız, o duyguyu hep yaşarsınız bir biçimde. İşte Rüçhan Çamay'ın kendi anlatımıyla bu duygu: "Jazz çok güzeldi. Çok zevkle yaşanmış jazz'lı günlerimi, anılarımı hep sıcak tutacağım".

Sizin keyif
Sportif.
BMW 1 Series

Nefes kesen performans, benzersiz çeviklik ve saf ayrıcalık duygusu.
Yeni BMW 1 Serisi 5 kapı ya da BMW 1 Serisi 3 kapı... Keyif duygusunun adını siz seçin.

BMW'nin tercihi Castrol

ONE WAY
ONE WAY
952

anlayışınız nedir?
Ayrıcalıklı.

Yeni BMW 1 Serisi.

Yeni BMW 1 Serisi

Borusan Otomotiv
BMW Distribütörü
BMW İletişim Merkezi
0212 337 66 22
www.bmw.com.tr

Sheer
Driving Pleasure

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy@gmail.com

AYTEN ALPMAN

BİR BAŞKA EFSANE HANIM

Bu yıl gerçekleştirilecek olan 14. İstanbul Jazz Festivali iki sanatçıya Yaşam Boyu Başarı Ödülü verecek. Ayten Alpman ve Rüçhan Çamay 2 Temmuz Pazartesi günü Esma Sultan Yalısı'nda gerçekleştirilecek bir törenle bu ödülü alacaklar.

Haberi alınca içim bir hoş oldu, sevindim, geçmişe döndüm ve derin bir nostalji duygusuna kapıldım. Kapıldım diyorum çünkü ben kendimi bildim bileli Ayten Alpman hayatımın içinde oldu.

Çocuktum, o devirde İstanbul eğlence hayatının müdavimlerinden annem ve şimdi rahmetli olan babamdan önce onun sesinin ve yüzünün güzelliğini dinlemiştim.

Yaşım ilerledikçe onu resimlerinden ve albümlerinden tanıdım. Sonra gün oldu, Jazz Dergisi için 1998 yılında onunla uzun bir röportaj yaparken hayallerimdeki Ayten Alpman ete kemiğe büründü ve karşıma çıktı.

O gün Ayten Alpman'ın geçmişine dönerek uzun bir yolculuk yaptık. Önce 1974 yılı Kıbrıs Çıkartmasının bayrak şarkısı "Memleketim"in öyküsünü anlatmıştı.

Jazz sanatçısı Ayten Alpman'ı efsane yapan şarkı aslında üç beş kuruş para kazansın diye Fecri Ebcioğlu tarafından önerilen ve Fikret Şenses tarafından Türkçe sözler yazılmış bir Mirelle Mathieu şarkısı idi. Daha da ilginci, şarkının aslının İbranice bir halk şarkısı olduğunu öğrenmem olmuştu.

Sonra kedilerinden, kuşlarından ve yeni kuşakların jazz dinlememesinden konuşmuştuk. Ona hangi hayvan olmak istersin diye sorduğumda kuş demişti, neden diye sorduğumda ise "kuşlar hürdür, güzel sesleri vardır, karamsarlıkları iyimserliklere çevirebilirler" diye cevap vermişti. Bu ifade aslında onun kendisini nasıl gördüğünün cevabı idi.

Tam 9 yıl sonra o yazıyı tekrar okuyunca onun müzik hakkında söylediği şeyleri hatırladım:

Tüm yaşamım müzikle içiçe geçti ama ben de kim olduğuma karar veremedim, niye bu dünyaya geldim, ne yapıyorum hala tam bilemiyorum. Müzik nedir diye soruyorsunuz, bakın bunun cevabı zor, müzik insanın yaşamı, hayatı her şeyidir. Müziksiz bir hayat olmaz, mutsuz da mutlu da olunca müzik dinlerim. Yemek içmek ne ise müzik de o işte, bitmeyecek bir ihtiyaç, yaşamın sürmesi için gereken bir şey. Bak şimdi de jazz nedir diye soruyorsunuz, jazz benim 40 senemi verip de hala anlayamadığım bir müziktir. Bakın insanların beni aptal sanmasını istemiyorum, ama jazz'ı sökmek ve içine girebilmek gerçekten zordur. Dinlerken bir şeyler anlarsın ama çalan ile konusunca bambaşka şeyler sana söyleyebilir, jazz'ın öykülerini anlamak zordur. Mainstream jazz seviyorum, hani şu herkesin bildiği jazz'ı. Jazz'ın tüm babalarını dinledim. Hrant Lusikyan bir zamanlar Yeşilköy Çınar'da çalardı, biz bisikletle onu dinlemeye giderdik, Hrant o zamanların çok mühim bir müzik adamı idi, hepimiz bayılırdık çalışına. Birgün bana sordu; "sen niye şarkı söylemiyorsun?". Ben o zaman-

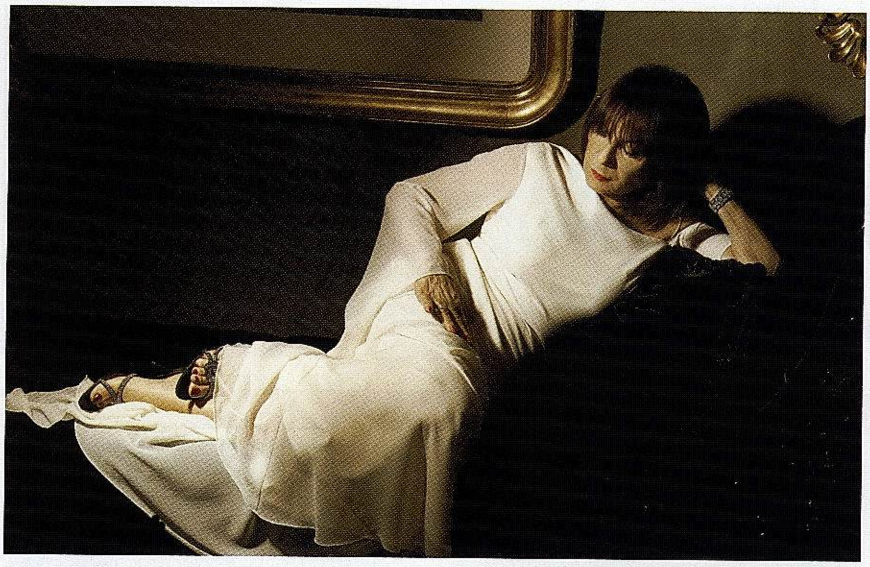

lar Judy Garland'ın şarkılarını söylerdim. "sesin güzel, ders almalısın, istersen ben sana ders vereyim" dedi. Hrant bana jazz'cı olabileceğimi hissettiren ilk kişidir. Beni Cüneyt Sermet ile tanıştırdı, Cüneyt de beni yetenekli buldu. O da beni Arif Mardin ile tanıştırdı. Arif Mardin ve Cüneyt çok iyi arkadaştılar, ikisi de Sarıyer'de otururlardı. Bana jazz plakları verdiler, eğer jazz'cı olmak istiyorsan çok dinlemelisin dediler. Dinleyip dinleyip tekrar onlara gittim, şarkılarımı dinlediler. İkisi birden bana Sevinç Tevs'i örnek gösterdiler. O yıllar, 1945-46, jazz'ın ilk tadına vardığım seneler oldu, 1945 1946 yılları.

Ayten Alpman ilk evliliğini bir başka tanınmış müzik adamı olan İlham Gencer'le yaptı. İki çocukla bu evliliği bitirdi. Nedenini ise eski eşine olan saygısından hiçbir zaman açıklamadı.

Bunun hemen ardından İsmet Sıral ile İsveç'e gitti, orada jazz tutkusu tekrar depreşti, ders alarak şarkı söyleme tekniğini geliştirdi. Kendini jazz'ı öğrenmiş hissederek Türkiye'ye döndü ama onun döndüğü devirde jazz yavaş yavaş İstanbul'dan ayrılıyordu. Ümit Aksu ile hayatını birleştirdi, sonsuza kadar evli kalamadılar ama her zaman çok yakın dost oldular. Jazz'ı ise hiç unutmadı ve onu her zaman içinde bir ateş olarak taşıdı. Jazz ona her zaman bana bir ayrıcalık duygusu ve gurur verdi. Bakın o söyleşide jazz hakkında neler söylemişti:

Jazz çalınan bir yere girince evime girmiş gibi olurum, o mekân benimdir, benden bir parçadır. Bana hep jazz dinle dediler ve ben de çok jazz dinledim. Zaman içerisinde jazz'ın içersinde oluşan sesleri ve diyalogları çözmeye başladım. Tam jazz'ı anlamaya başladım zannederken aslında hiç anlamadığımı hissettim. Ama anlamadığım zamanlarda bile ritim ve swing duygularını anladım. Swing jazz'ın vazgeçilmez bir parçasıdır, eğer swing yoksa hemen hissedilir. Hep jazz'ın içinde oldum. Özellikle Big band'i çok severim. O ne müthiş bir sestir, Big Band'in önünde söylemek çok başkadır. Yıllardır buna hasret kaldım. Suheyl Denizci TRT jazz orkestrasını kurdu ama bana altı yıl kan kusturdu ve şarkı söyletmedi. O emekli olunca Neşet yerine geçti, sağ olsun beni çağırdı.

Ondan sonra Ayten Alpman birçok kere şarkı söyledi. Taksim Atatürk Kültür Merkezinde yapılan 50. sanat yılı konserine bilet bulmak için ne kadar sıkıntı çektiğimi ben bilirim. Dokuz yıl önce kendisini terk edilmiş ve yalnız hisseden o kadın inanılmaz bir şekilde yeniden küllerinden doğdu ve aramıza döndü. Eski albümleri yeniden basılmaya başladı. Geçtiğimiz günlerde bir başka hoş gelişme oldu.

Son plak kaydı için 1979'da stüdyoya girmişti, 28 yıl aradan sonra yeniden stüdyoya giren Ayten Alpman, "Bir Başkadır Ayten Alpman" adlı albümünü yaptı. Ossi Müzik tarafından yayınlanan 2007 tarihli bu yeni albümünde Türk popunun dünü ve bugününden seçilmiş 10 şarkıyı kendine has bir şekilde yorumladı.

Albümün tanıtım yazısında şöyle yazılmış:

"Yaklaşık 30 yıl sonra ilk kez yeniden stüdyoya giren ve daha önce hiç seslendirmediği türde şarkılar söyleyen Ayten Alpman iki binli yıllara da damgasını vurmaya hazırlanıyor. "Memleketim" , "Tek Başına" , "Ben Böyleyim" ve "Ben Varım" gibi unutulmaz şarkılarla dolu Ayten Alpman kariyerine yepyeni şarkılar ekleniyor..."

Bu albümün prodüktörü Hakan Eren ile sevgili arkadaşım Naim Dilmener vasıtasıyla tanışmıştım. O günlerde Naim ve benim programlarımız Açık Radyo'da arka arkaya idi. Aklıma müthiş bir fikir geldi, Naim ile paylaştık. İlham Gencer ve Ayten Alpman'ı canlı yayında arka arkaya iki programda misafir edecektik. Önce olabilir mi dedik ama Hakan'ın lügatında "hayır" kelimesi yoktu. Büyük bir hızla her şeyi ayarladı. O gün geldiğinde içim içime sığmıyordu, önce benim programımda onların jazz günlerinden başladık, sonra Naim'in programında Türkçe pop ile devam ettik ve bitirdik. Tüm arşivi de Hakan sağlamıştı. Bir ara dördümüz birlikte şarkı söylerken hepimizin gözlerimizin yaşardığını hatırlıyorum.

Umarım sevgili Hakan bir başka albüm daha yaparak ömrü boyunca jazz'a gönül vermiş Ayten Alpman'ı bu sefer de gerçek aşkı olan jazz ile buluşturur.

Geçtiğimiz günlerde Süheyl Denizci aramızdan ayrılınca Neşet Ruacan bir kere daha Ayten Alpman'ı davet etti ve Efsane Hanım TRT jazz orkestrasının önünde eski dostu için bir şarkı söyledi. Erol Pekcan, Ümit Aksu ve Süheyl Denizci'nin bir başka dünyada jam session yapmak üzere buluştuklarını düşünüyordu. Tek temennisi ise yakın bir zaman içerisinde bu üç sevgili arkadaşının aralarına bir kadın solist istememeleri oldu.

Ayten Alpman günümüz Türk müziğinin gerçek efsane hanımlarından birisi. Bu ifadeyi sevgili arkadaşım Sema Mortiz'in Eko albümünden ödünç aldım ve Ayten Alpman'a ithaf ediyorum.

Türk jazz'ının yaşayan efsanesi, daha nice yıllara, yolun açık olsun.

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

nardis
jazz club

Nardis Jazz Festivalinden...

Artık bir ekol olan Nardis'te jazz dünyasının eski ve yeni müzik neferleri omuz omuza çalıyor...

TEMMUZ AYI PROGRAMI

Cem Tuncer & Önder Focan Duo, 02 Temmuz

Cem Tuncer Akademi İstanbul Caz Bölümünde; Sarp Maden ve Gökçen Taşkıran'la gitar, Semih Korucu ve Mehmet Nemutlu ile müzik teorisi, Bülent Ortaçgil ve Önder Focan'la ensemble çalıştı. 1998 yılında İstanbul Bilgi Üniversitesi Müzik Bölümünü burslu olarak kazandı. Pekçok yurtiçi ve yurtdışı konser ve festivalde sahne aldı. İstanbul Babylon'da Ricky Ford -İstanbul Jazz Collective- ve Önder Focan ile duo konserler verdi.Nardis Jazz Club'da bir çok proje ile sahne aldı.1998 yılından itibaren birçok albüm ve projede aranjör, besteci ve gitarist olarak yer aldı. Tuncer, İstanbul Bilgi Üniversitesi Caz Kompozisyon Bölümünden mezun olduktan sonra 1 sene aynı okulda asistan olarak çalıştı. Halen İstanbul Teknik Üniversitesi Konservatuarı'nda Türk Müziği Yüksek Lisans çalışmalarını sürdürmekte ve Yıldız Teknik Üniversitesi'nde caz gitar ve ensemble dersleri vermektedir. Türkiye'de yayınlanan Jazz Dergisi'nde Klinik adlı köşeyi yazmaktadır. Çalışmalarına prodüktör, besteci, aranjör ve gitarist olarak devam etmektedir.

Bu gece hoca-öğrenci birlikteliğini zevk ve merakla izleyeceğiz.

Cem Tuncer (g), Önder Focan (g).

Meriç Demirkol, 03 Temmuz

1980'de Devlet Konservatuarı korosu ile müzikal kariyerine başlayan sanatçı Prof. Muzaffer Arkan ile çalıştı. Birçok konser verdi. 1983'te HÜ Ankara Devlet Konservatuarı yarı zamanlı piyano bölümüne girerek Prof. Ersin Onay ile çalıştı. Prof. Ilhan Baran ile solfej ve armoni, babası Reşat Demirkol ve Chuck Henderson ile saksofon çalıştı. 1991-96 arası oda müziği çalıştı, Eskisehir Anadolu Üniversitesi'nde obua bölümünü açarak öğretim görevlisi oldu dersler verdi. 2000'de Bağdat Avenue ile 5. Roxy Müzik Yarışması'nda birincilik ve jüri özel ödülü aldı. TRT Caz Orkestrası'nda ve İstanbul Superband'de çalıştı. Bu yıl Nardis Jazz Club ve Türkiye'yi temsilen gittiği Estonya'da "Genç Jazz Saksofoncusu Yarışması"nda 2. oldu.

Meriç Demirkol (as), Önder Focan (g).

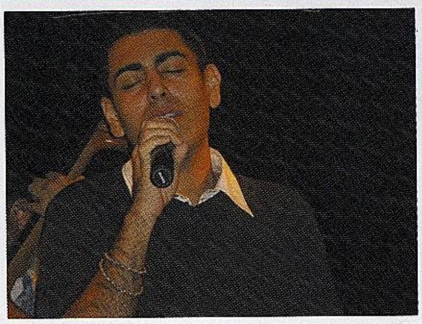

Ferhat Öz, 04 Temmuz

İstanbul doğumlu olan Ferhat Öz, İstek Belde Güzel Sanatlar Lisesi'nde okudu. Burada 7 sene viyolonsel ve piyano eğitiminin ardından 2003 yılında Bilgi Üniversitesi'ni burslu olarak kazandı. Nardis Genç Caz birincisi olarak gittiği 2006 Estonya'daki yarışmada "halk birincisi" seçildi, ABDli efsane trompetçi Ted Curson ile Paris'te bir kayıtta yer aldı.

Ferhat Öz (vo), Önder Focan (g).

Elif Turan, 05 Temmuz 2007

Güçlü sesi ve yeteneği ile farkedilen Bilgi Üniversitesi Caz Bölümü son sınıf öğrencisi Elif Turan caz standartlarına funky bir yorum getirecek.

Elif Turan (vo), Önder Focan (g), Erdal Akyol (b).

Serkan Çakıt Band, 06 Temmuz

Nardis Genç Caz Vokal yarışmasının tek erkek vokal yarışmacısı, Polonya'da workshop'a katılma hakkı kazanan başarılı şarkıcılarından Serkan Çakıt, 2004 yılında İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarı Yarı Zamanlı Şan Bölümü'nü ve 2005 yılında Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nü bitirdi. Şan Pedagogu Remziye Alper önderliğinde Almanya, Avusturya, Hollanda, Belçika Konsoloslukları gibi pek çok özel davetlerde opera konserleri vermiş, aynı zamanda 1999 Milliyet Liselerarası Müzik Yarışması Erkek Solist dalında Türkiye 2.liğini elde etmiştir. Serkan Çakıt 2006 Nardis Genç Caz Vokal Yarışmasına katılmıştır ve çalışmalarını eylül ayından beri Sibel Köse'yle Caz Vokal Atölyesi'nde devam ettirmektedir. Bu gece sizlere caz standartlarından, vocalese örneklerine, blues'dan Frank Sinatra parçalarına kadar çeşitli örnekler seslendirecekler.

Serkan Çakıt (vo), Tolga Bedir (p), Barış Arslan (g), Erdal Akyol (b), Derin Bayhan (d).

JazzMates, 07 Temmuz

Bu yıl İstanbul Caz Festivali Genç Caz 2007 katılımcılarından olan başarılı grup caz standartlarını seslendiriyorlar. Başlancıgıcından günümüze cazın farklı dönemlerinin repertuarını kendilerine has yorumları ile seslendirecek olan grup uzun soluklu bir proje olmayı hedefliyor.

Yaşam Hancılar (vo), Ozan Erkan (g), Eser Ispartalı (b), Burak Yavaş (d).

Sarp Maden Quartet & Jam Session, 09 Temmuz

Türkiye'nin önemli caz gitaristlerinden Sarp Maden, 1998'de grubu Trio Mrio ile, grupla aynı adı taşıyan ilk albümünü kaydetti. Davulda Volkan Öktem'in de yer aldığı bu projeye daha sonra piyanoda Genco Arı da eklenince ekibin adı Quartet Muartet olarak değişti. Geçtiğimiz yıl Caz Festivali'ne bu grupla katılan Maden, bu kez Nardis konserinde bas gitarda Eylem Pelit ile beraber Sarp Maden Quartet olarak sahne alıyor. Konser, Türkiye'nin yeni kuşak caz ustalarını izlemek isteyenler için güzel bir fırsat.

Sarp Maden (g), Genco Arı (p), Eylem Pelit (b), Volkan Öktem (d).

Elif Çağlar "Curly Trio", 10 Temmuz

Üç yıldır New York'da bulunan ve burada master eğitimini tamamlayan Elif Çağlar İstanbul'a döndü ve ilk olarak bundan yaklaşık dört yıl önce toplanan "Curly Trio" yeniden bir araya geldi. Elif Çağlar'ın farklı repertuarı ve müthiş yorumu ve daha önce birçok farklı oluşumda beraber çalmış gitaristler Cem Tuncer ile Kerem Türkaydın'ın eşlikleri ve soloları eşliğinde gerçekten farklı bir repertuar ve keyifli bir gece yaşayacaksınız.

Elif Çağlar (vo), Cem Tuncer (g), Kerem Türkaydın (g).

Özge Pınar & Burak Bedikyan "The Beatles Jazz" & Jam Session, 11 Temmuz

2005 Eylül ayından bu yana, başta Nardis Jazz Club konserleri olmak üzere birçok vesileyle dinleyiciyle buluşan ve büyük beğeni toplayan bu projede, efsanevi The Beatles topluluğunun sevilen şarkılarına yeni bir soluk geliyor. Burak Bedikyan'ın özgün düzenlemelerinden oluşan bu projede vokallerde Özge Pınar'a, Burak Bedikyan, Caner Kaptan ve Ferit Odman'dan oluşan ritim grubu eşlik edecek. Sürpriz bir jam session'a da ev sahipliği yapabilecek bu konseri kaçırmamalısınız.
Özge Pınar (v), Burak Bedikyan (p), Caner Kaptan (b), Ferit Odman (d).

Stephane Spira Quartet, 12 Temmuz - 13 Temmuz

İstanbul Caz Festivali'nin bu yılki konukları arasında bulunan Fransız saksofoncu Stephane Spira çok özel bir konserle Nardis'te. Grubu ile çok etkilendiği rock ve Arap müziğini caz ile harmanlayacak olan sanatçı İstanbul'da konser vermeyi heyecanla beklediğini söylüyor. 2 gece Nardis'te sahne alacak olan sanatçı ve grubunu kaçırmayın deriz.
Stephane Spira (ts), Önder Focan (g), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d).

Selim Benba Group & Jam Session, 14 Temmuz

Yıllardır değişik projelerde yolları kesişen beş müzisyen, bu kez de serbest doğaçlamalardan 20.yy klasik müzik eserlerine, tango'lardan grup elemanlarının bestelerine ve standartlara uzanan değişik ve renkli bir repertuar seyirciler ile buluşacak. Kuzey cazı tınıları ve grup elemanları arasında uzun yıllar birlikte çalmanın getirdiği müzikal iletişim ile dikkati çeken "Selim Benba Group" konseri müzikal sürprizlere ve maceralara açık bir ortam oluşturacak.
Tahsin Ünüvar (ts, ss, flt), Selim Benba (p), Sıtkı Sırtanadolu (g), Nezih Yeşilnil (b), İzzet Hiçkalmaz (d).

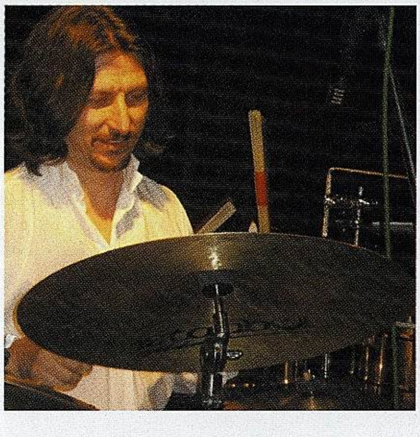

Engin Gürkey Ensemble, 16 Temmuz

Klasik vurmalı çalgılar yanında Türk, Latin Amerika ve Afrika vurmalı çalgılarını da kullanan sanatçı, bir çok orkestra ve toplulukta yer aldı. İlk Albümünü Perküsyon Topluluğu "World Of Percussion" 2005 yayınlayan sanatçı bugün İÜ Devlet Konservatuvarı ve İTÜ Miam'da Vurmalı Çalgılar Sanatçı Öğretim Görevlisi olarak, bunun yanında atölye çalışmaları ile birlikte konser ve albüm çalışmalarını da sürdürmektedir. Engin Gürkey'in 2001 yılında çalışmalarına başladığı, beste ve düzenlemelerinden oluşan perküsyon topluluğu dışındaki bir diğer projesi olan Engin Gürkey Ensemble kendi coğrafyamızdan motiflerle bezenmiş, akustik yapıda, farklı kültür ve disiplinlerden gelen müzisyenlerin bir iz düşümüdür.
Engin Gürkey (perc), Türker Çolak (perc), Gürkan Özkan (perc), Velican Sağun (perc), Hüseyin Kayaoğlu (perc), Turay Dinleyen (keman, ud), Kürşad Deniz (p), Özgür Salıcı (b), Ali Tüfekçi (ney).

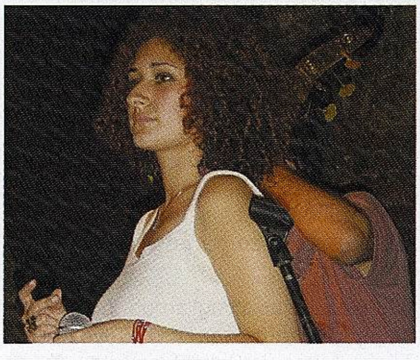

Berrak Bahar Quartet, 17 Temmuz

Anadolu Yakası farklı projelerde yer alan üç müzisyen arkadaşın İstanbul Genç Caz etkinliğe kapsamında yer alması amacıyla biraraya geldi. Grup temelde caz standartlarını piyano, bas, davul kombinasyonu içinde klasik ve modern caz akımlarını birleştiren bir çizgi ile yorumluyor. Vokalde arkadaşları Berrak Bahar'ı da gruba dahil ederek performanslarına renk katacaklar.
Berrak Bahar (vo), Koray Üsgülen (p), Görkem Oker (b), Mustafa Soydemir (d).

Yavuz Akyazıcı & Önder Focan Duo, 18 Temmuz

İki usta gitaristin keyifli birlikteliğine katılmak isteyenlere davet var...
Yavuz Akyazıcı (g), Önder Focan (g).

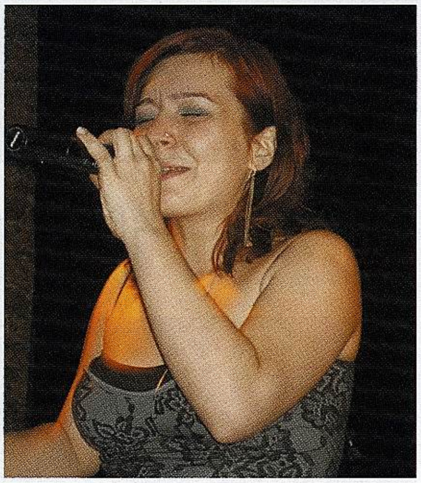

Özge Pınar & Önder Focan Duo, 19 Temmuz

Özge Pınar Mökükçü İstanbul doğumlu. Yıldız Teknik Üniversitesi Jeodezi bölümü mezunu. 7 yıldır özel dersler alıyor. Timur Selçuk'tan şan ve solfej, Nühket Ruacan, Sibel Köse ve Randy Esen'den caz vokal dersleri aldı. Polonya'da Henryk Majewski'nin caz seminerlerine katıldı. Donovan Mixon'dan ear-training dersleri almaya devam ediyor. Halen çeşitli kulüplerde caz söylüyor. Özge Pınar ve Meriç Demirkol geçtiğimiz ay Estonya'nın başkenti Tallinn'deki yarışmada Nardis ve Türkiye'yi başarıyla temsil ettiler. Bu gece Önder Focan ile caz standartlarından oluşan bir repertuarla ilk kez duo olarak sahne alacak.
Özge Pınar (vo), Önder Focan (g).

Sezgi Olgaç, 20 Temmuz

Bu yıl başarıyla bizi Finlandiya'da "Lady Summertime"da temsil eden Sezgi Olgaç'tan caz standartlarının en keyifli yorumu bu gece...
Sezgi Olgaç (vo), Önder Focan (g), Erdal Akyol (b).

YENİ SEZONDA 7 EYLÜL'DEN İTİBAREN TEKRAR BİRLİKTE OLMAK DİLEĞİYLE HEPİNİZE İYİ TATİLLER DİLERİZ.

Özlem Oktar Varoğlu
oov@leo.com.tr

25 kasım november
5 aralık december
ankara international jazz
YESA

11. Uluslararası Ankara Jazz Festivali'nde

Büyük Orkestralar - Büyülü Sesler

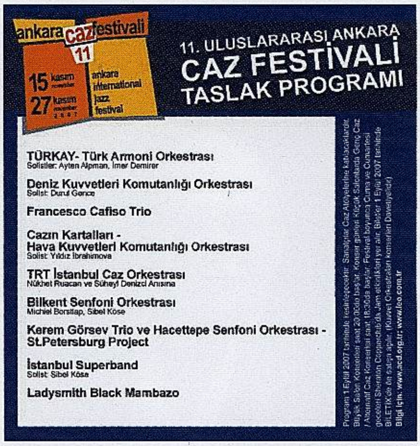
ankara caz festivali 11
15 kasım november
27 kasım november 2007
ankara international jazz festival

11. ULUSLARARASI ANKARA
CAZ FESTİVALİ
TASLAK PROGRAMI

TÜRKAY- Türk Armoni Orkestrası
Solistler: Ayten Alpman, İmer Demirer

Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Orkestrası
Solist: Durul Gence

Francesco Cafiso Trio

Cazın Kartalları -
Hava Kuvvetleri Komutanlığı Orkestrası
Solist: Yıldız İbrahimova

TRT İstanbul Caz Orkestrası
Nükhet Ruacan ve Süheyl Denizci Anısına

Bilkent Senfoni Orkestrası
Michiel Borstlap, Sibel Köse

Kerem Görsev Trio ve Hacettepe Senfoni Orkestrası -
St.Petersburg Project

İstanbul Superband
Solist: Sibel Köse

Ladysmith Black Mambazo

Program 1 Eylül 2007 tarihinde kesinleşecektir. Sanatçılar Caz Atölyelerine katılacaklardır. Büyük Salon Konserleri saat 20:00de başlar. Konser günleri Küçük Salonlarda Genç Caz / Alternatif Caz Konserleri saat 18:30da başlar. Festival boyunca Cuma ve Cumartesi geceleri Sheraton Copperclub'da Jam etkinlikleri yer alır. Biletler 1 Eylül 2007 tarihinde BİLETİX'de ön satışa açılır. (Kuvvet Orkestraları konserleri Davetiyelidir)
Bilgi için: www.acd.org.tr; www.leo.com.tr

Jazz'ı büyük bir orkestradan dinlemenin verdiği keyfi kuşkusuz hiçbirşey veremez... Sahnede dizilmiş kalabalık enstrüman grubu, yerinde duramayan nefesliler, müzisyenlerin sahnedeki dizilişleri ile doyumsuz bir müzik şöleni yaşanır.

Ankaralıları belki de bir daha göremeyecekleri muhteşem bir müzik şöleni bekliyor Kasım ayında. Bu yıl 11.si düzenlenen Uluslararası Ankara Jazz Festivali, gözbebeğimiz büyük orkestraları çok önemli solistlerle biraraya getiriyor.

10.yılında "jazz söylüyoruz" sloganıyla dünyaca ünlü vokal sanatçılarını ağırladığımız ve hep birlikte jazz söylediğimiz festivalin ardından, bu yıl Türkiye'nin en önemli büyük orkestralarından unutulmaz bir repertuar dinleme imkanı bulacağız.

15-27 Kasım tarihleri arasında gerçekleştirilecek festivalde TÜRKAY (Türk Armani Orkestrası), Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Orkestrası, Cazın Kartalları Orkestrası, TRT İstanbul Caz Orkestrası, Bilkent Senfoni Orkestrası, Hacettepe Senfoni Orkestrası, İstanbul Superband gibi dev orkestralara birbirinden değerli sanatçılar solist olarak eşlik etmeleri bekleniyor. **Önder Focan** da bu isimler arasında adı belli olanlardan. Büyük orkestra denince Acapella korolarını da unutmadık: Dünyaca ünlü **Ladysmith Black Mambazo** da festival konukları arasında.

Festival (eğer programda büyük bir değişiklik olmazsa!) 15 Kasım'da Türk Armoni Orkestrası'nın **Ayten Alpman** ve **İmer Demirer** ve eşliğinde verecekleri konserle başlayacak.

TÜRKAY orkestrasının ardından başarılı sanat yaşamında 50.yılını tamamlamış jazz ustası **Durul Gence**'nin Deniz Kuvvetleri Orkestrası ile birlikte bir konser vermesi planlanıyor.

Kerem Görsev Trio ve Hacettepe Senfoni Orkestrası St. Petersburg projesi ile festivalin önemli projeleri arasında olacak. Büyük orkestralara eşlik edecek diğer konuk sanatçıları ise **Sibel Köse**, **Yıldız İbrahimova** ve "Ankara" adlı bestesini dünya başkentlerinden sonra ilk kez Ankara'da seslendirecek olan **Michiel Borstlap** olacak.

Türkiye'nin en uzun ömürlü orkestralarından TRT (şimdi İstanbul) Hafif Müzik ve Caz Orkestrası konserini orkestranın kurucusu olan ve bu yıl yitirdiğimiz **Süheyl Denizci** anısına... ve Ankara Caz Festivali için çok emek vermiş, çok kez festivale katılmış sevgili **Nükhet Ruacan** anısına düzenleyeğiz, iki değerli sanatçıyı birkez daha sevgiyle anacağız...

Her yıl çıtayı biraz yükselterek Başkentin en çok ses getiren festivali olan Ankara Uluslararası Caz Festivali, bu yıl büyük Orkestralarla Başkent'in sesini iyice duyuracak. Kesinleşen tarihler ve ayrıntılı bilgi www.leo.com.tr ve www.acd.org.tr adreslerinden takip edilebilecek.

Farah Day

Amsterdamlı sanatçı Farah Day, 360 İstanbul'da

İstanbul Beyoğlu'ndaki 360 İstanbul, zaman zaman jazz müzisyenlerine de ev sahipliği yapıyor. 12 - 28 Temmuz arasında Amsterdam'dan gelecek ünlü sanatçı Farah Day ile Perşembe, Cuma ve Cumartesi geceleri sahne alacak. Çok yönlü bir müzisyen olan Farah Day'in jazz-dance, funky-house, jazzy lounge ve soulful-trance tarzında olacak bu performansı ile Amsterdam rüzgarı 360 İstanbul'da esecek. 23.00'de başlayacak performans gecenin geç saatlerine kadar devam edecek.

Farah Day hem vokal hem de flüt performansını elektronik efektler ve akustik enstrümanlar kullanarak jazz ile birleştirmektedir. Klasik jazz ve dünya müziği geçmişi ile kendine has ve fark edilir bir müzik tarzı yaratmayı başaran Farah Day müziğe çok genç yaşta başladı. Utrecht / Hilversum Akademisi müzik bölümünde klasik flüt ve hafif müzik üzerine eğitim aldı ve gitar çalmayı da burada öğrendi. Mezun olduktan sonra Jazz, dünya müziği, elektronik trendler, dans, tekno, lounge ve trans müziği üzerine tekniklerini geliştirdi.

1999/2000'de Farah Day, 20. yüzyılın bestecilerinden Edgar Varese'nin yer aldığı Emanon grubunu kurdu.

Müzisyenler; Farah Day flüt/vokal, Dirk Balthaus jazz piyanist, Cees Sax (Utrecht Guitar Duo) klasik gitar ve Kim Weemhoff perküsyon.

Farah Day 2002/2003 yıllarında Ghasem Batamuntu tarafından kurulan jazz grubu Starbase 4 ile birlikte çalıştı ve Charley Green gibi çeşitli sanatçılarla birlikte performans sergiledi.

2006 yılında ise Farah Day, prodüktör Jina Sumedi ile birlikte çalışarak kendi şarkılarını kayıt etmeye başladı. Şarkılar, akustik enstrümanlar ile jazzy-lounge /trance müziğin modern bir şekilde birleştirilmesinden oluşmaktadır.

Aynı zamanda Farah Day Music Circle Westerpark'da müzik öğretmeni olarak Nisan 2003'ten beri saksofoncu Arjen Schaker ile birlikte çalışmaktadır.

Farah Day ile ilgili detaylı bilgi için;
http://www.farahday.nl/

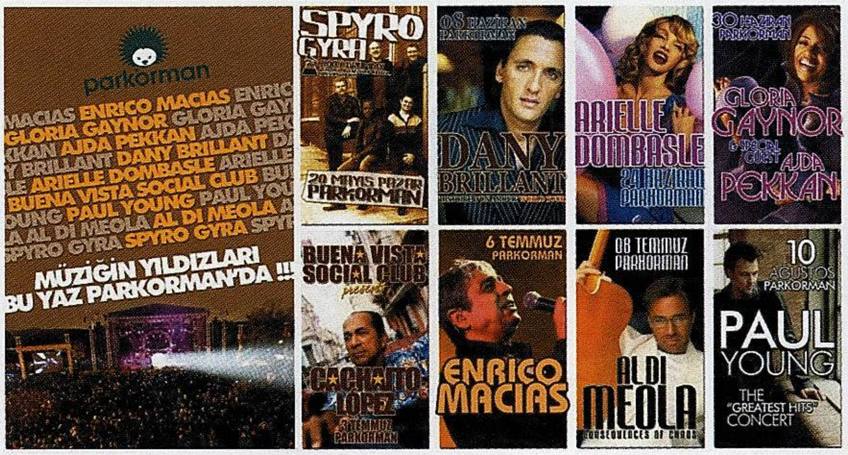
parkorman
ENRICO MACIAS GLORIA GAYNOR AJDA PEKKAN DANY BRILLANT ARIELLE DOMBASLE BUENA VISTA SOCIAL CLUB PAUL YOUNG AL DI MEOLA SPYRO GYRA
MÜZİĞİN YILDIZLARI BU YAZ PARKORMAN'DA !!
SPYRO GYRA
20 MAYIS PAZAR PARKORMAN
08 HAZİRAN PARKORMAN
DANY BRILLANT
ARIELLE DOMBASLE
24 HAZİRAN PARKORMAN
30 HAZİRAN PARKORMAN
GLORIA GAYNOR
& SPECIAL GUEST AJDA PEKKAN
BUENA VISTA SOCIAL CLUB presents
CACHAITO LOPEZ
3 TEMMUZ PARKORMAN
6 TEMMUZ PARKORMAN
ENRICO MACIAS
08 TEMMUZ PARKORMAN
AL DI MEOLA
CONSEQUENCES OF CHAOS
10 AĞUSTOS PARKORMAN
PAUL YOUNG
THE "GREATEST HITS" CONCERT

Parkorman'da konserler...

Geçen sene James Brown, The Blues Brothers Band, Dany Brillant, Lara Fabian, Morrissey gibi dünyanın gözde sanatçılarının sahne aldığı Parkorman 2007 yılında da yaz eğlencelerinin merkezi halinde.

Mayıs 2007'de başlayan konserler dizisinde The Commitments, Spyro Gyra konserlerini gerçekleştiren Parkorman, Gloria Gaynor, Paul Young, Dany Brillant, Arielle Dombasle, Al Di Meola, Enrico Macias &Ajda Pekkan, Lionel Richie'yi sevenleri ile buluşturdu.

Arielle Dombasle

Amerika doğumlu Fransız şarkıcı, sinema oyuncusu ve yazar Arielle Dombasle, müzik ve tiyatro eğitiminin ardından 80'li yıllarda sinemaya adım atarak bugüne kadar 80'den fazla filmde rol aldı. 'Amour Symphonique', 'Liberta', 'Extase', 'Amor Amor', 'Arielle En Concert' ve geçtiğimiz günlerde yayınladığı 'C'est Si Bon' ile müzik kariyerine 6 albüm sığdıran Arielle Dombasle, 'Besame Mucho', 'Quizas Quizas' ve 'I Wish You Love' yorumlarıyla müzikseverlerin gönüllerinde taht kurdu. Güzelliği, buğulu sesi ve oyunculuk tecrübesinin getirdiği sahne hakimiyeti ile Avrupa ve Amerika'da 200'ün üstünde konser veren Arielle Dombasle, İstanbul'daki ilk performansına orkestrası ve dansçılarıyla gelerek 24 Haziran da unutulmaz bir gece sundu.

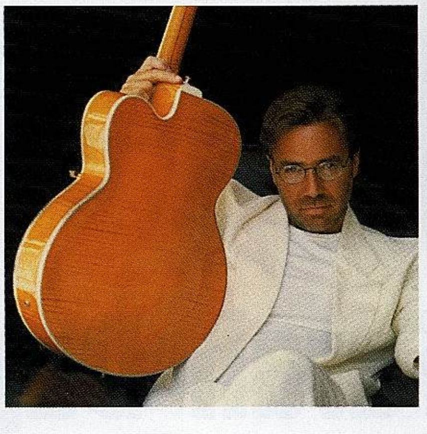

Al Di Meola

"Guitar Player Magazine" tarafından dünyanın en iyi gitaristi ödülüne layık görülen Al Di Meola, 25 yıllık müzik kariyerine onlarca ödül sığdırmayı başardı. Sanatçı solo çalışmalarının yanı sıra John McLaughlin ve Paco DeLucia ile ortak birçok projeyle müzik dünyasının gündemindeki yerini aralıksız olarak sürdürdü. Son albümü "Consequences of Chaos"un dünya turnesi dahilinde 29 Haziran akşamı Parkorman'da sahne alan sanatçı performası ile keyifli bir gece geçirtti.

Buena Vista Social Club presents "Cachaito" Lopez

Buena Vista Social Club efsanesinin elemanlarından Orlando 'Cachaito' Lopez, 1933 yılında Havana'da doğdu. İkisi de besteci olan anne ve babanın başını çektiği Lopez ailesi 1930'lardan başlayarak 1950'lerin sonuna kadar Küba müziğine damgasını vurdu. 'Cachaito'nun ailesi müzik tarihine mambo'nun yaratıcıları olarak geçti. 2001 yılında solo albümünü yayınlayan 'Cachaito' Lopez, dünya turnesi kapsamında 3 Temmuz akşamı Parkorman'da bir konser verecek.

Paul Young

İngiltere'nin en önemli soul müzik sesi olarak kabul edilen ve ilk albümünde seslendirdiği "Wherever I Lay My Hat" adlı Marvin Gaye cover'ı ile İngiltere müzik listelerinde haftalarca 1 numara kalan Paul Young 30 yıllık müzik kariyerindeki ilk Türkiye konserinde 10 Ağustos da Parkorman'da sahne alacak.

Bilgi için:
0212 328 20 00
www.parkorman.com.tr

Ankara'dan Sokak Festivali Geçti...

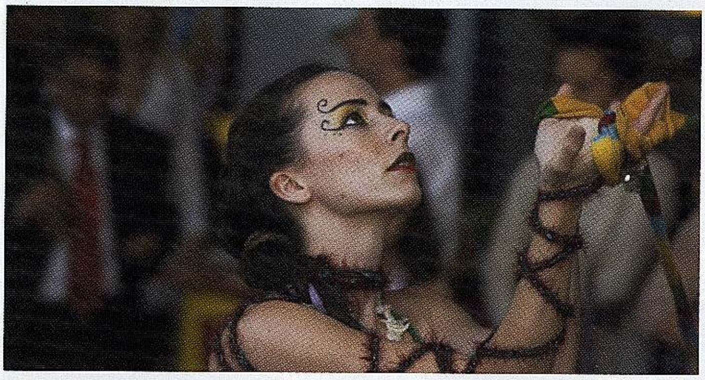

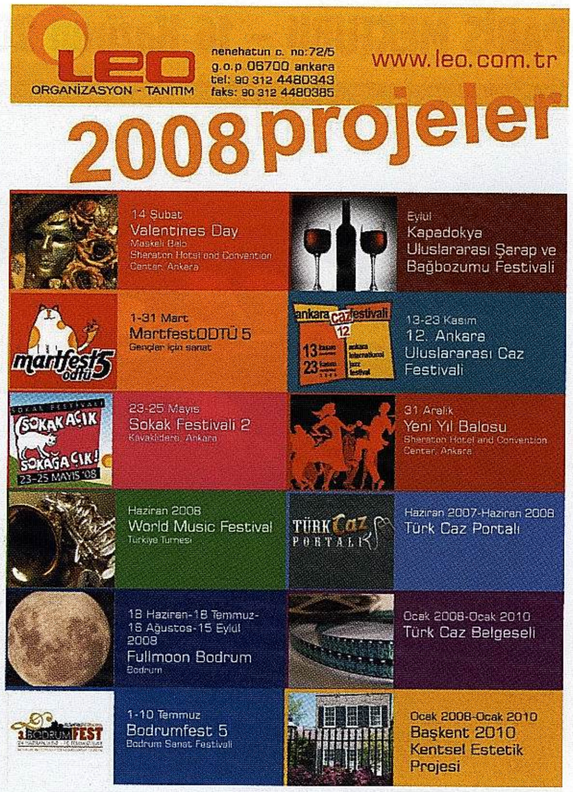

LEO ORGANİZASYON - TANITIM
nenehatun c. no:72/5
g.o.p 06700 ankara
tel: 90 312 4480343
faks: 90 312 4480385
www.leo.com.tr

2008 projeler

14 Şubat
Valentines Day
Maskeli Balo
Sheraton Hotel and Convention Center, Ankara

Eylül
Kapadokya Uluslararası Şarap ve Bağbozumu Festivali

1-31 Mart
MartfestODTÜ 5
Gençler için sanat

13-23 Kasım
12. Ankara Uluslararası Caz Festivali

23-25 Mayıs
Sokak Festivali 2
Kavaklıdere, Ankara

31 Aralık
Yeni Yıl Balosu
Sheraton Hotel and Convention Center, Ankara

Haziran 2008
World Music Festival
Türkiye Turnesi

Haziran 2007-Haziran 2008
Türk Caz Portalı

18 Haziran-18 Temmuz-16 Ağustos-15 Eylül 2008
Fullmoon Bodrum
Bodrum

Ocak 2008-Ocak 2010
Türk Caz Belgeseli

1-10 Temmuz
Bodrumfest 5
Bodrum Sanat Festivali

Ocak 2008-Ocak 2010
Başkent 2010 Kentsel Estetik Projesi

25-27 Mayıs tarihleri arasında Ankara'da ilk kez düzenlenen Sokak Festivali, başkentlilerin büyük ilgisiyle karşılandı. Bu sene "latin" teması ile gerçekleştirilen festivalde, latin dans ve müzikleri ile Başkent sokakları renklendi.

Festival açılışı, 25 Mayıs Cuma Günü saat 19.30'da bizlere latin müziğini sevdiren "Calipso Kralı" Metin Ersoy ve Durul Gence Orkestrası'nın da katılımlarıyla, özel dans showlarla Sheraton Ankara The Mall'da düzenlenen özel bir geceyle gerçekleştirildi. 26 Mayıs sabahı saat 11.00'de Kuğulupark'tan Arjantin Caddesi sonuna kadar devam eden yürüyüş, müzisyenlerin ve capoeira dansçılarının katılımlarıyla adeta karnavala dönüştü.Yeşil Vadi Parkı'nda Durul Gence Ritim Atölyesi ve Kübalı dansçıların eşliğinde hepbirlikte dans ettik. 26 Mayıs akşamı Karum'un önünde Radyo Mydonose sponsorluğunda yılların eskitemediği sanatçı Erol Büyükburç'dan özlediğimiz latin şarkıları dinleme fırsatı bulduk. Festival 27 Mayıs akşamı Ankara'nın sevilen Latin topluluklarından Sinem Öztop ve Grup İksir konseri ve çeşitli dans gösterileri ile sona erdi.

Başkentin yaşamına renk katmanın yanısıra, sanatın herkese açık, herkes için anlaşılır ve ulaşılabilir olmasını sağlamak için kamusal alanın sanata açılması gerektiği düşüncesi üzerine temellendi sokak festivali. Sokakta ücretsiz olarak gerçekleştirilen çeşitli sanat ve kültür etkinlikleri sunularak sokak kültürünün ve sokaklarımıza olan farkındalığın gelişmesine yardımcı olmaktı çıkış noktası. İnsanlar sanata dahil edildi bir anlamda.

Tüm bu coşkunun ve eğlencenin ardında festivalin gizli bir misyonu da vardı. "Sokak Açık Sokağa Çık" sloganıyla başlayan bu festival,"Başkent Kentsel Estetik ve Dönüşüm" projesinin ilk adımıydı aslında.

Bizler daha güzel bir Ankara'nin, bu kenti paylaşan; şehir plancıları, mimarlar, peyzaj, altyapı ilgilileri, sivil toplum kuruluşları, yazın dünyası ve tüm görsel sanat dallarındaki kurumların koordinasyonu ile elde edileceğini düşünüyoruz. Başkente hizmet sunan sektörün de bu sorumlulugu aynı oranda paylaştıkları düzeyde, başarılı ve sürdürülebilir projeler üretileceğine inanıyoruz.

Sizi Ankara Açık Sokak festivali ile başlatılan sosyal sorumluluk projemizin nasıl daha geliştirilerek sürdürülebilir pratik uygulamalara dönüştürülebilirliği konusunda fikirlerinizi bizimle paylaşmaya çağırıyoruz. Bundan böyle şehrimize daha kalıcı güzelliklerin katılması amacıyla, önümüzdeki süreçlerde yapabileceklerimizle ilgili kamuoyu olusturmak üzere; sokakacik@leo.com.tr adresinde görüş ve önerilererinizi bekliyoruz.

Önümüzdeki yıl 23-25 Mayıs tarihleri arasında Sokak Festivali'nin ikincisini gerçekleştireceğiz.Bu festival için de etkinlik önerilerinizi bizlerle paylaşabilirsiniz.

Ücrettsiz ve halka açık düzenlenecek festivalin esas amacı; sokakta gerçekleşecek çeşitli sanat ve kültür etkinlikleri sunmak ve böylelikle sokak kültürünün ve sokaklarımıza olan farkındalığın gelişmesine yardımcı olmaktır.

25-27 Mayıs tarihleri arasında gerçekleştirilecek festival, Kuğulu Park'tan Şili Meydanı ve Arjantin Caddesi'ne kadar çok geniş bir alanı kapsayacak. Bu nedenle festivalin kentin bu büyüklükteki "ilk sokak festivali" olacağını belirten Varoğlu, "O çok imrendiğimiz Avrupa şehirlerinde her yıl çok sayıda sokak festivali yapılıyor. Heykeller, duvar resimleri sokaklarda sergileniyor. Hatta kaldırımlar bile süsleniyor. Mevsim izin verdiğinde kent sanatları sokağa çıkmalı" dedi. Festivalin gizli bir misyonu bulunduğuna ve başlattıkları 'Güzel bir Başkent Kampanyası'nın ilk ayağı olacağına dikkat çeken Varoğlu, "Daha temiz ve güzel bir kent isteğiyle yola çıkıyoruz. Festivalle kampanyaya kamuoyunun ilgisini çekmek istiyoruz. Ardından da bina ve bina cepheleri, sokakları, sokak hayvanları ve genel çevre düzenlemeleri konularında çeşitli toplantılar düzenleyeceğiz" dedi.

Başkenti daha yaşanılır kılmak, çağdaş kent kimliğine, sokak kültürüne ve sokaklarımıza olan farkındalığı artırmak amacıyla başlattığımız uzun yolculuğun ilk adımında, bizleri yalnız bırakmayarak yanımızda yer aldığınız için çok teşekkür ediyoruz.

Her yıl farklı kültürleri renkleriyle sokaklarımıza taşıyacağımız, uzun erimli bu çabada işbirliklerimizin ne kadar önem taşıdığını biliyor ve duyarlılığınızla hep yanımızda olmanızı diliyoruz.

Uğur Hüküm / Paris
ugur.hukum@gmail.com

PARİS MEKTUBU - 16 Haziran 2007

Sidney Bechet

FRANSIZ JAZZ'ININ BABASI ÇİNGENE (Mİ?)

Jazz dünyanın en evrensel müzik türü oldu çıktı. Ama onun bu ‘**evrensellik**’ özelliği, biz şimdi altını çizdik diye, son senelerde belirginleşen bir özellik değil. Bu eşsiz özellik jazz'ın doğuşundan, çeşitli müzik veya müzikal ifade tarzlarının onunla ilk temas ettiği anlardan itibaren başlayan bir süreç. İnsanoğlunun en temel gereksinim ve dürtülerini karşılayabilmek amacıyla saldırmaya, aramaya, dolaşmaya, ticarete girişmesiyle milattan belki 4-5 bin yüzyıl önce ortaya çıkan ilkel küreselleşme çabaları gibi. Küreselleşmenin geniş alan ve kesimlere yayılması nasıl yeni olguların doğması, ‘Alternatif Küreselleşme'yi gündeme getirdiyse, jazz'ın da diyelim ki köklerinin, ilk ürünlerinin şekillenmeye yüz tuttuğu Kuzey Amerika'daki yuvasından sıçrayıp başka topraklara tohum atması zaman içersinde, diğer süreçten farklı olarak ‘**antagonizm**’ içermeyen seçenekler doğurdu. Zira jazz'ın özünde başka temel bazı özgüllükler, hassalar yatıyordu. Örneğin: **"Jazz her döllendiği ortamda olumlu yavrular verdi. İnsanı birleştirici, dil, din, sınır, milliyet, cinsiyet, irsiyet, vs, vs farklarını yok edici, gittiği yerde aldığından fazlasını cömertçe bağışlayan; hiyerarşi, oligarşi, monarşi ve benzeri ‘arşi'leri tanımayan bir isyan çocuğu olarak büyüdü. ‘Öteki'ne çoğu zaman tertemiz, önyargısız, doğal baktı, yaklaştı. Birlikteliklerine doğaçlamayla katıldı, çıkar beklemeden kattı, gelişti. Tanıttıklarıyla yeşertti, tanıdıklarıyla çiçeklendi, meyvelendi. Sömürmedi, zenginleştirdi. Isırmadı, vurmadı okşadı. Ezmedi, kösteklemedi destekledi. Jazz en evrensel dil, ‘Müzik'in maymuncuğu oldu. En mahrem kilitleri açtı. Klasik, ilkel; dünya, yerel; litürjik, tekno hepsi potasında eridi, hepsi jazz'la temas ettikçe çoğalarak, çeşitlenerek yeniden doğdu. Jazz korkusuz, kompleksiz, özgür, her zevke, her keyfe açık sonsuz barış dolu bir çeşni sundu insanlığa. Ve sunmaya devam ediyor..."**

İşte jazz bu bebeksi saflığı, bu benzersiz hazineleriyle dünyanın ulaşabildiği her köşesi gibi, 20. yüzyılın ilk çeyreğinde Fransa'ya daha doğrusu Paris'e de geldi. Önce dışardan, Amerika'dan ziyaretçiler, göçenler, sonra ‘onlar gibi’ jazz yapanlar sundu, yorumladılar. O zamanlar bu topraklar çok ‘mümbitti’, verimliydi, insani hassasiyetler ve sanat duyargaları sonuna kadar açıktı, kültürel doğurganlık çok yüksekti. Tabii ki **Claude Debussy** (1862-1918) gibi çağdaş klasik müzik dahisinin bir ‘**Ragtime**’ yorumu dinlemesi bile, onu jazz'dan esinlendirmeye yetiyordu. Ama genelde Fransa yüzyılın başında jazz'dan, tek kelimeyle ‘bi-haber'di. 1. Dünya savaşının sonuna doğru, 1917'de Fransa'ya gelen Amerikan ordusunun bandosu Afro-Amerikalı'lardan oluşuyordu ve ne hikmetse, bu "**Zenci Mızıkacı**" takımlarının çaldık-

Stephane Grapelli

Django Reinhardt

larındaki değişik ruhu birileri sezinlemişti. 20'li yıllardan itibaren kenti sıkça ziyaret etmeğe başlayan Amerikalı "**Jazz Band**"'ler önce devrin Parisli 'Avant-Garde' aydın ve sanatçı çevrelerini cezbetti. Örneğin 350. Topçu Tugayı'nın "**The Black Devils**"'i ve de özellikle 369. Piyade Tugayı'nın "**Jim Europe & his Hellfighters**"ı. Amerikan modernliğiyle, Afrikalı ilkel doğaçlama alaşımından olağanüstü cazip ve şehvetli yeni bir özgürlük rüzgarı doğmuştu, adına "**Jazz**" denen... **Arthur Honegger, Darius Milhaud, Eric Satie, Fernand Leger, Francis Poulenc, Jean Cocteau** gibi devrin kültür, sanat, müzik dünyasının ağır topları bu orijinal türe dört elle sarıldılar. İlk ağızda **Julien Porret, Philippe Brun** gibi Fransız trompetçiler ortaya çıktı. 10 Ocak 1922'de piyanist, besteci **Jean Wiener** yönetiminde Paris'in efsanevi jazz kulübü "**Boeuf sur le Toit**" açıldı. Hikayesini kısmen dergimizin 45. sayısında anlattığımız, 1925'te Paris'i büyüleyen **Josephine Baker** (Jazz Dergisi Ocak 2007) ve eşlikçilerinden genç oyuncu, piyanist **Sidney Bechet**'in de küçümsenemeyecek katkılarıyla jazz entelektüel yaşama, eğlence dünyasına bir girdi, pir girdi. Paris hızla jazz'ın yeryüzü merkezlerinden biri, belki ilki olmaya soyundu. **Alix Combelle, Andre Ekyan, Georges Tabet, Joseph Ginsburg** (Fransız fantezi şarkıcılığının büyük ismi **Serge Gainsbourg**'un babası), **Leo Poll** (gerçek soyadı Polnareff olan bu Rus göçmeninin oğlu **Michel Polnareff**, 60'lı 70'li yıllarda Fransa'nın star şarkıcılarından olacaktı), **Leo Vauchant, Michel Warlop, Roger ve Pierre Allier kardeşler, Roger Fischenbach** gibi sanatçılar veya **Krikor Kelekian**'ın (İstanbul 1898-1971) kurduğu "**Gregor et ses Gregoriens**" ve "**Ray Ventura & his Collegeans**" gibi topluluklar Fransa'da yerli jazz'ı onurlandırıp, gittikçe büyüyen belirli bir talebe de cevap verdiler. Fakat şahsi kanımızca henüz özgün bir Fransız jazz'ından konuşmak zordu.

Sonra gün geldi, 30'larda Fransa'da yapılan jazz'a bir başka tını, bir başka stil, renk sızdı. 1929'da '**Çingene Müziğini'** incelemek üzere Fransa'ya gelen Afro-Amerikalı kemancı **Eddie South** (1904-1962) Paris'te jazz stilinde kaydettiği "**İki Gitar**" (Gramophone - 1929) isimli klasik parçayla aslında "**Quintette du Hot Club de France / QHCF**"'in önünü ve yepyeni bir devri açtı. South'a eşlik eden genç bir Roman gitarcı **Django Reinhardt** (1910-1953), bir yıl sonra karşılaşacağı bir başka kemancı **Stephane Grapelli** (1908-1997) ile 1932'de QHCF'yü kuracaktı. İşte böylece 'Jazz Ana'nın rahminde 'Fransız Baba'dan doğma değişik bir karaktere, kişiliğe sahip yepyeni bir 'ekol' yükseldi: "**Swing Manouche**". Bebek **Fransız**'dı ama babaya **Fransalı** demek daha doğru olacaktı. Belçika doğumlu '**Çingene Django**' ile İtalyan baba, Fransız anneden doğma '**Sokak Çalgıcısı Stef**" 30'lu yıllarda, Paris'in en seçkin otellerinden **Hotel Claridge**'de küçük 'Big Band'leriyle 'snob/züppe' eğlendiriyorlardı. Django, Stef ve QHCF takımı **Joseph Reinhardt** (Django'nun biraderi), **Louis Volta, Roger Chaput** nefes aralarında dinlenmek için kuliste minik "swing jam"ler yaparken kulüp işletmecisi, ünlü jazz yazarı **Charles Delaunay** çaldıklarına kulak misafiri oluyor. Tarzın cazibesini bizzat yaratıcıları eliyle kullanıyor. Ve kısa bir süre sonra Fransız popüler dans müziği, "**Guinguette**" ve "**Musette**" (ki aynı zamanda bir cins akordeonu andırır geleneksel Fransız çalgısıdır) ile yolu çakışacak "**Swing Manouche**" jazz'a günümüzde gittikçe sevilen gerçek bir Fransız lezzeti, renkleri katıyor. Hikayenin gerisini gazeteci, radyo televizyon programcısı **Jean-Baptiste Tuzet**'nin hazırladığı "**Jazz Manouche / Roman Jazz'ı – La Grande Aventure du Swing Gitane – *Django Reinhardt'tan Tchavolo Schmitt'e* - Swing Gitane'nın Büyük Serüveni**" (yayıncı Eds. Didier Carpentier – 2007) başlıklı birbirinden güzel fotoğraflarla bezenmiş enfes kitaptan izlemek gerek. Eser 20'şer yıllık dilimler etrafında, özellikle **Reinhardt** ve **Ferret** aileleri örneklerinden hareketle, belli başlı tanınmış veya az tanınan sanatçılarla bu tarzın gelişmesini ve bugünkü yerini anlatıyor...

JEAN-BAPTISTE TUZET
JAZZ MANOUCHE
LA GRANDE AVENTURE DU SWING GITAN
de DJANGO REINHARDT à TCHAVOLO SCHMITT...
Éditions Didier CARPENTIER

Bu satırların yazıldığı gün ve saatlerde Paris'in **Çiçek Parkı**'nda bedava verilen yazlık jazz konserlerin başlığı "**Esprit Django / Django Ruhu**"'ydu. Bu ruhu 16-17 Haziran günleri onurlandıran genç '**Jazz Manouche**'çular ise **Hurlak, Thomas Dutronc** (François Hardy ve Jacques Dutronc'un besteci ve gitarist oğulları) **Boulou** ve **Elios Ferré** kardeşler, **Christian Escoudé & 'Nouveau Gitan Trio.**

Dün göçebe çingenelerin, göçerlerin aile içi eğlencesi olan müzik bugün Fransa trampleninden sıçrayıp evrene mal olmuş "**Franko-Roman**" hatta "**Fransız Jazz'ı**"'na dönüştü. Dün gitarında **Elvis, Beatles, Animals** tıngırdatan milyonlarca dünyalı gencin ciddi bir bölümü bugün **Django, Birelli, Sansévérino** da çalabilmek için uğraşıyor. **Jean-Baptiste Tuzet** çok haklı: "***Bu tarzın adına ne derseniz deyin, dinlediğinizde sizleri dörtnala ritimleri, minör melodileriyle pırıl pırıl bambaşka bir aleme, yeni dostluklara uçuruyorsa hangi kökten geldiğinin ne önemi var...***"

(Django festivalini hatırlatmadan geçmeyelim: http://django.samois.free.fr/)

FESTİVALLERDEN:

Neia Musik, Jazza Hücum, Bağ Bozumları, Jazz Çiçekleri yine açtı...

"**Biraz Alman, biraz İsviçreli, çokça da Fransız olmam ne fark eder. Ben üç-beş-on kültürü keyifle yaşayan bir küçük sınır kenti,** Mulhouse'**un asi çocuğu** ,'Jazz à Mulhouse'**un ufaklığıyım. Aklım ereli beri çoluk çocuk, sokak meydan herkes tarafından, hem herkes için yapılabilecek** 'Çağdaş Jazz ve Deneysel Öncü Müzik'**e tutkuluyum. Bu seneden itibaren** 'Kafa ve Bacaklar İçin Müzik Festivali' **düzenlemeğe karar verdim. Adım** 'Neia Musik'**. Beni 20 yaşına basan Avrupa'da öncülere öncülük yapanlar arasında hatırı sayılır bir yeri olan Mulhouse'lu hemşerilerim,** 'Metamkine' **isimli müzik yapım ve hatta dağıtım derneği doğurttu. Belediye ve bir dizi kültür kurumunun dışında birlikte bü-**

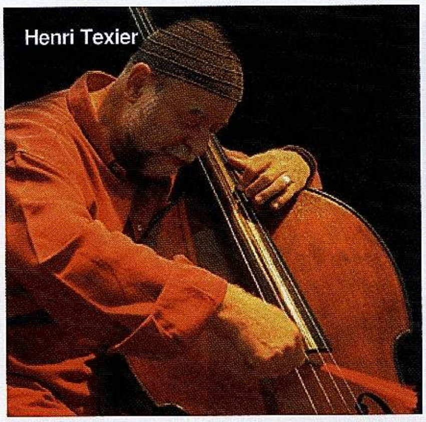

yümeğe karar verdiğimiz İsviçre'nin Bale **kenti de bana bir el verdi. 7 Haziran'da müzik aletleri dışında her şeyi çalgı aleti gibi kullanıp elektronik kıyma makinesinden da geçiren** 'Norbert Möslang**'la Solo başlamıştık, 10 Haziran'da Elektro Jazzo-Popo-Blueso-Tekno** 'Metamkine Sound System**'le noktaladık. Kulak için sinemadan, beyin için sergiye epeyce türlü çeşitli faaliyet sunduk. Meraklıysanız bu sene çok geç kaldınız ama seneye bekleriz. Doğum ilanını duymadık, görmedik diyemezsiniz artık.**". Daha fazla bilgi http://www.neia.fr adresinde...

Bask diyarının incisi Bayonne'da 12-14 Temmuz'da **'Jazz'a Hücum'** var. **'La Ruée au Jazz**'da bu sene **'MVC Şehrin Göbeği Atölyesi**'nden **Joshua Redman**'a, **'Ayaklar Çuvalda Şirketi**'nden **Henri Texier**'ye 20 kadar ünlü ünsüz topluluk hücuma katılıyor. "İyi şarap gibi yaşlandıkça olgunlaşıyoruz, artık 5 yaşına bastık", deyip hücuma kalkan Basklıların olgunluğu, cazsal bağımsızlıklarına yeter mi bilemeyiz, isterseniz http://larueeaujazz.com/'a bir göz atın bakalım, ikna edici bulacak mısınız? Ancak biz - haddimiz olmayarak - Bask bağları mahsülü 5 yıllık kırmızı **Irouléguy** şaraplarının, asil İspanyol kuzenleri **Rioja**'lardan hiç aşağı kalmadığını gönül rahatlığıyla onaylayabiliriz. Yolunuz düşerse çıtlatması bizden, denemesi sizlerden...

Şarabı tescilli jazz festivali arayanlara garantili bir bölge salık verelim: **Bourgogne**. Bağbozumlarını festival tarihlerine mi, yok yoksa festival tarihlerini bağbozumlarına ayarlamışlardır, bilemiyoruz. Fakat en erkeninden en geçine 17 Mayıs'tan 23 Eylül'e dört aydan uzun süren başka bir festival duyduğumu hatırlamıyorum. Adı bile şarapçı jazz severlerin ağzını sulandırmaya yeter: "**Festival Musical des Grands Crus de Bourgogne / Burgonya Büyük Mahsülleri Müzik Festivali**". Yeri gelmişken belirtelim, nam-ı diğer "**Bach'dan Baküs'a Müzik**" alt başlığını da taşıyan bu, **Chablis, Gevrey-Chambertin, Meursault, Quincy** ve benzeri badelerin cenneti beldenin 21 yılını dolduran festivali yalnızca jazz'cılara hitap etmiyor. Ağırlıklı olarak Klasik müzik ve biraz da Fransız şansonunu da içeriyor. Ayrıntılı bilgi

http://www.francefestivals.com/bourgogne/edito.html adresinde...

Gerek şaraplarıyla tanınmış Burgonya, Bordeaux bölgelerinde, gerek bu bölgelerin dışında Fransa'da şaraplı çok sayıda festival daha var. İşte bir kaç örnek http://perso.orange.fr/jazzabeaune/; http://www.festivalmusicaves.com/

http://www.jazzandbluesleognan.com; http://www.musiqueengraves.com/

Paris'in ünlü Çiçek Parkı'ndaki bedava jazz konserleri 9 Haziran'da başladı. İlk hafta sonundaki - hafif bir yağmura rağmen - katılımcı sayısı **17.000**. Doğru okudunuz **Onyedi bin kişi**. İnanmazsanız aşağıdaki adresten yoklayabilirsiniz: http:// www.parisjazzfestival 2007. fr / en / home-en. htm Festivalin ilk günü **Big Band Mania** başlığını taşıyordu. **Tony & Mizikopeyi Big Band**'in açtığı bu artık olağanüstü popülerleşen şenliği 28 Temmuz'da **Daniel Humair & "Baby Boom"** ve **Wynton Marsalis Quintet**, 29 Temmuz Pazar günü de **Chucho Valdes Quintet** ve **E.S.T.** yani **Esbjörn Svensson Trio**'nun kapatacağını ekleyelim. Her hafta sonu birbirinden güzel konserlere giriş yalnızca parka giriş ücreti kadar yani 7 yaşından küçüklere bedava, 25 yaşına kadar 2,5, daha büyüklereyse 5 Avro.

MEKANLARDAN:

Senem/Karadenizli Cinler, Hayati Kafe/Chez Papa, Ermeni Bahriyeliler, Gospel/Carrousel, Brecker/Lombards

Fransa'daki gurur kaynağımız **Senem Diyici** geçtiğimiz 26 Mayıs'ta Marsilya'nın nadir jazz mekanlarından **l'Embobineuse**'de eşi **Alain Blesing** (g) ve **Pierre Luciani** (gitar ve vurmalılar) eşliğinde bir konser verdi. 16 ve 21 Haziran'da da sırasıyla Loches ve Creuset kentlerinde Quartet ve Düo olarak sahneye çıkacak. Senem son yıllarda müziğine kattığı cam üstüne yağlı boya resimlerinin yanı sıra özellikle çocuklara yönelik eğitim çalışmaları ve atölyelerle de dikkatleri çekiyor. Ayrıca 5-10 haziran tarihleri arasında Fransa'nın doğusunda Montbeliard bölgesine bağlı Bavans kenti ilkokullarından seçme 120 çocukla hazırladığı Türk Masalları ve Karadeniz havalarından oluşan müzikal piyes "**Cinlerle Karşılaşma**"'yı Ulusal Montbeliard Tiyatrosu'nda sahneledi. Senem önümüzdeki 13-15 Eylül'de Moldavya, 16'sında Ukrayna'da, 18-19 Eylül'de de Avusturya'nın başkenti Viyana'da (Aynı kentte 29 Haziran'da da **Burhan Öçal & İstanbul Orient Express** sahneye çıkacak) konserler verecek. http://www.senemdiyici.com/

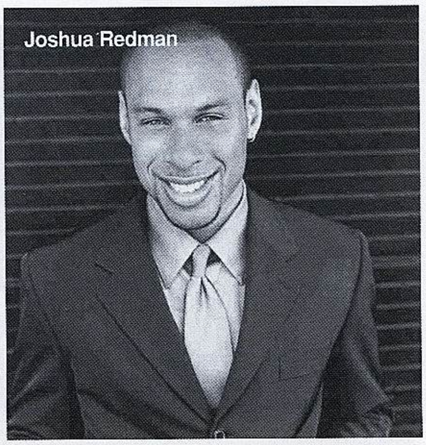

2. albümü "**Candies**" (Hemiola - 2005) ile 200 SACEM ödülü kazanan **Murat Öztürk** (piyano) geçtiğimiz 21 Nisan'da 'Rombas Kültürel Mekanı'nda bir konser verdi. 20-24 Ağustos'ta da 'La Borie Sanatçı Evi'nde yeni albümü için şantiyeye girecek.

http://www.murat-ozturk.com/

Yılların Crooner'ı İsveçli Türk sanatçı **Hayati Kafe** geçtiğimiz 24-26 Mayıs tarihlerinde Paris '**Chez Papa**'da sürpriz 3 konser verdi. Cannes Film Festivali'nde olduğumuz için maalesef bu tarihi fırsatı kaçırdık.

http://www.hayatikafe.com./

Arto Tunçboyacıyan ve bahriyelileri bu yaz Fransız sularında epeyce dolaşıyorlar. Son yılların en ilginç topluluklarından **The Armenian Navy Band**, 2006-7 Ermeni Yılı çerçevesinde 13 Mart'ta Décines, 8-9 Haziran'da Paris'teydi. 28'inde Nice, 29 ve 30'unda Lyon'da olduktan sonra Bahriyeliler 6 Temmuz'da Pont-du-Gard'da yelkenleri suya indirecekler. Tunçboyacıyan ve 11 arkadaşı muhtemelen Barcelonette'te de konser verecekler fakat tarihi belirsiz.

Paris'e en azından turizm amaçlı gelenlerin olmazsa olmaz bir mekanı varsa o da **Eyfel** kulesi kadar, **Louvre** müzesidir. Gezenler bilir, bu müzenin girişinde yeraltına yerleştirilmiş **Carrousel** adlı bir ticaret ve sergi merkezi de vardır. Bu mekanda önümüzdeki 22-23 Eylül tarihlerinde "**2. Gospel Fuarı / Salon du Gospel**" düzenlenecek. Konserler hatta sergi ve konferanslar da öngörülüyor, ancak amaç - sıkı durun - ticari. Evlilik, moda (defileler dahil), güzellik, görsel-işitsel teknikler, gereçler, vs için standlar, showcase'ler sözüm ona hep Gospel etrafında kurulacak.

http://www.spcm.org/Journal/spip.php?article9133

Geçtiğimiz 13 Ocak'ta yitirdiğimiz Amerikalı besteci, saksofoncu **Michael Brecker** (1949-2007) anısına Lombards sokağının üç jazz şövalyesi, **Duc Lombards, Sunset** ve **Baiser Salé** isimli jazz kulüpleri 28 Mayıs gecesini hep birlikte "Brecker Saygı"'ya ayırdılar.

Tek biletle ve sırasıyla **Rick Margitza Quartet, David El Malek Quartet** ve **François Constantin Quintet** Brecker'in eserlerinden derlenmiş birer konser verdiler.

ÖDÜLLERDEN:

Zaferler Bojan, Collignon, Hadouk ve Portal'ın

2 Haziran'da seçilen "**Les Victoires du Jazz – 2007 – Jazz'ın Zaferleri**" 9 Haziran gecesi açıklandı. Yılın en medyatik jazz ödülleri bu sene şöyle dağıldı. Jüri iki çalışmayı **En İyi Albüm** ödülüne layık gördü. **Michel Portal** (cl),"**Birdwatcher**" (Emarcy-Universal) ve **Bojan Z** (p) "**Xenophonia**" (Label Bleu). Yılın **Fransız Keşfi** özgün "**Porgy & Bess**" (Discograph) yorumuyla **Médéric Collignon** (cep kornetçisi ve vokal) olurken, **En İyi Enstrümantal** topluluğu "**Utopies**" isimli albümüyle **Trio Hadouk** seçildi. **Onur Zaferleri** ise **Dee Dee Bridgewater** ve **Archie Shepp** arasında paylaştırıldı. http://victoiresjazz.france3.fr/

Belçikalı genç piyanist **Jef Neve** (d. 1977) "**Nobody Is Illegal**" (Universal) isimli albümüyle Belçika'nın Flaman dünyasının en önemli müzik ödüllerinden "**Zamu Award**"'sın büyük jazz ödülünü kazanmış.

Gözüme hiç ilişmedi ama bilemiyorum sizin oralarda duyuruldu mu? İzninizle kendi kendimize koyduğumuz sınırlardan taşalım ve gözümüzde ABD'nin **Grammy Award**'larından çok daha değerli bir ödül ve sahibine değinelim. **Pulitzer Müzik** ödülü bu sene tarihinde 4. kez bir jazz sanatçısı, 2. kez de yaşayan bir jazz'cıya verildi. Ödülü kazanan 77 yaşındaki **Free Jazz**'ın babalarından, alto saksofon ustası **Ornette Coleman**'ın 2005'te Almanya'daki bir konser kaydından oluşan "**Sound Grammar**" (Artist) albümü jürinin önündeki 140 seçki arasında bile yokmuş. Cazomanlar'a özel duyurulur...

YAYINLARDAN:

Gerber, Laurella, Bridgewater, Ruegg ve Erşahin

Kitap seçkilerimize **Jean-Baptiste Tuzet**'nin başlangıçta sözünü ettiğimiz "**Jazz Manouche**" başlıklı hazine kitabını hatırlatarak başlayalım. Dilerim ki günün birinde birileri bu kitabı Türkiye'de yayınlar.

Yazar, jazz eleştirmeni, Goncourt Hikaye ödülü dahil çok sayıda ödüllü eseri de imzalamış **Alain Gerber** (d. 1943) bir ay önce yeni bir kitapla gündeme geldi. Gerber yalnızca jazz romanları yazmadı. Çok sayıda her biri araştırmaya dayanan **John Coltrane, Lester Young, Clifford Brown, Bill Evans, Jack Teagarden** üzerine deneme kitapları da hazırladı. Bu kez ***Folio SENSO*** dizisinden yayınlanan "**Balades en Jazz / Jazzda Gezintiler**"de 13 gerçek hikaye etrafında çoğu ünlü jazz'cıyla olan şahsi ilişkilerini veya jazz'a dair özel anılarını anlatıyor. Kitapta ayrıca çok sayıda orijinal renkli veya siyah-beyaz fotoğrafta yer alıyor.

Christian Laurella'nın mesleği turne yöneticiliği, uzmanlığı jazz konserleri. Uzun yıllardır kısa gecelerin, uzun yolculukların, özel bagajların, hassas adamların sırdaşı, gözdaşı, yandaşı olmuş. Sonunda anılarını yazmağa kara vermiş. Ne gözlemler, özlemler, ne dertler, çileler... "**Tournée Générale**" **Eds. du Layeur** yayınlarından çıkmış. Fransızca bilmek ayrıcalığına sahip olupta jazz'cıların gündelik hayatlarını merak edenlere eşi bulunmaz bir kaynak...

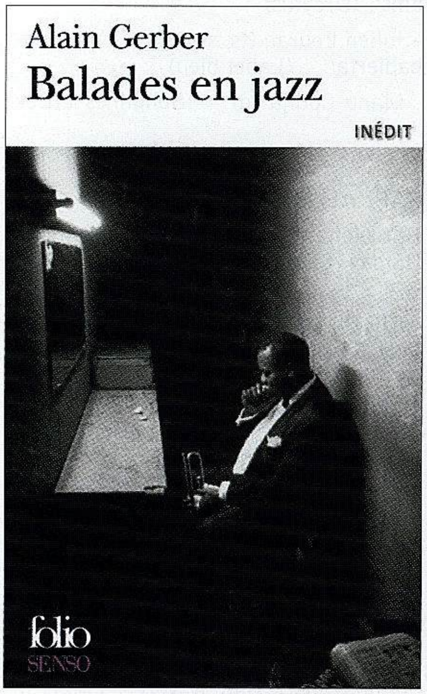

Aylık jazz dergilerimizden **Jazzman** geçtiğimiz Nisan ayında "***Duke Ellington'dan Lionel Loueke'ye jazz'ın Afrika'ya nasıl baktığına***" eğilmiş. Aynı sayıda Mali'de albüm kaydeden **Dee Dee Bridgewater** ile yapılmış uzun bir söyleşi yer alıyor.

Jazz Magazine'nin de dosyası Dee Dee üzerine. Mayıs sayısının kapak konusu **Bobby McFerrin**. Ayrıca 'Vienna Art Orchestra'nın zirvedeki 30 yılı', 'Bugün jazz nasıl dinleniyor' gibi ilginç dosyalar var. Haziran sayısında ağırlık Yaz Festivalleri'nin programlarında. Aynen diğer iki dergide olduğu gibi...

Jazz Magazine Mayıs sayısında 70. yaşını kutlayan Afro-Amerikalı dev saksofon yorumcusu **Archie Shepp**'e odaklanmış. Haziran sayısında festival ayrıntılarının dışında Roman gitarist **Bireli Lagrene** ile ilgili zengin bir çalışmaya da yer verilmiş.

Jazz Hot ise her zaman olduğu gibi sayılarını söyleşiler üzerine kurmuş. Nisan'da kapak konuğu **Ron Carter**. Ayrıca Dave Holland, Jean Warland söyleşileri ve Danimarka jazz'ı hakkında ilginç bir inceleme yazısı göze çarpıyor. Mayıs sayısının kapak kahramanıysa **Vienna Art Orchestra** ve lideri **Mathias Rüegg**. Bir de Percy Heath ile ilgili güzel bir portre var. Haziran sayısında festivaller dışında **Ira Gitler** dosyası ve Charnett Moffett, yine çok sayıda dolgun söyleşi göze çarpıyor.

Jazzman'ın Nisan sayısına bir sayfalık **Jacques Denis** imzalı, "**Eklektik Mavi**" başlıklı bir yazıyla, genç Türk sanatçısı **İlhan Erşahin**'le yapılmış bir söyleşiden hareketle hoş bir inceleme eklenmiş.

ALBÜMLERDEN:

Kartet, Gustavsen, VAO, Alour ve "Furtuna"

Bazen kendi kendime şaşıyorum (yanıyorum), nasıl oluyor da şu veya bu grubu daha önceden hiç tanımamışım, diye. Elbette pek makul açıklamalar var. 'Profesyonel' olmamak, 'her şey'e yetişememek gibi. Ama zararın neresinden dönülse kârdır, ne keşfetsek yarardır, diye teselli buluyoruz. İşte böyle kör noktalarımıza denk gelmiş Fransız gruplardan biri de **Kartet** Dörtlüsü. Günümüz Fransız jazz'ını epeyce etkilediği söylenen, 1989'da kurulmuş topluluğun demirbaşlarından piyanist **Benoit Delbecq**'i keşfedeli şöyle bir temiz 5 sene oldu. Ancak bu grubun yeni çıkan ve de muhtemelen yılın en iyi eserlerinden biri olmaya aday namzet "**The Bay Window**" (Abeille) albümünün 5. çalışmaları olduğunu öğrenince şapkam uçtu. **Ornette Coleman, Dave Holland** hayranı grubun, çok ama çok nadiren Fransa'da konser verdiğini öğrenince cahilliğimden duyduğum utanç biraz hafifledi.

Huzur tatmak için Norveç fiyortlarına kadar gitmenize gerek yok. Norveçli piyanist **Tord Gustavsen**, Üçlüsü ve son

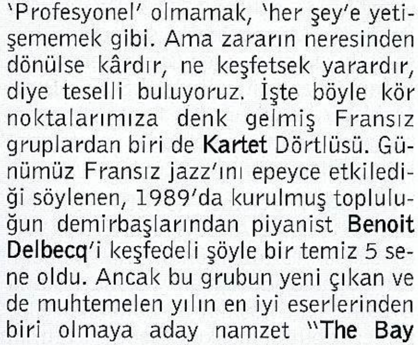
Louvre müzesi

Jef Neve

CD'si "**Being Here**" (ECM) ile aradığınızı kulağınıza getiriyor. Özgün bir üçlemenin son ayağı olan albüm genç sanatçının 4. çalışması. 13 Haziran'da Paris La Maroquinerie salonunda başarılı bir konser veren Gustavsen, 2003 Vienne Jazz festivalinde **E.S.T** ve **Brad Mehldau** ile çıktığı bir konserde gecenin yıldızı olmuş ve prestijli meslektaşlarını gölgede bırakmıştı.

"**Triology / Üçleme**" (3 CD – Universal) ise **Vienna Art Orchestra**'nın (VAO) son enfes albümünün adı. "**American Dreams, European Visionaries and Dreams**" alt başlıklı üç bölümden oluşan eser bütün müşkülpesentleri tatmin etmişe benziyor. Avusturya'nın dünyaca ünlü tek Big Band'ı 30. sanat yılını eleştirmenlerin tümünün gönlünü haklı olarak kazanan bir çalışmayla kutluyor. Topluluğun tartışmasız şefi **Mathias Rüegg**, "***Albüme başlarken iki dünya arasındaydım. Artık gerilerde kalmış bir 'avant-gardlık', öncülükle henüz tanımı belirsiz 'öteki şey'. Klasik müzik bestelemeğe başladım ve bu bana fevkalade yardımcı oldu.***" Bravo, usta! Eline, beynine, gönlüne sağlık...

Bilirsiniz enstrümantal jazz dünyası siyasi hayattan bile beter erkek ağırlıklı bir dünyadır. Rahmetli **Dixie Bell**'den (bir sonraki bölümde geliyoruz) beri saksofoncu kadın jazz'cı bulmak hayli zordur. Sophie Alour'u hiç dinlediniz mi bilmiyorum, ancak 32 yaşındaki tenor saksofonuyla çıkarttığı ikinci albümü "**Uncaged**" (Nocturnal Art) pek öyle kimsenin 'kapatması' olmayacağa benziyor. İsterseniz http://www.sophiealour.net/ adresine bir göz atın. 2006'da kazandığı "Altın Django"nun hiç de o kadar raslantı olmadığını göreceksiniz.

Ve Türkiye'den bir albüm. Albüme benzersiz enerjisiyle, o eşsiz çoşku ve cümbüşünü katan, Fransalı Türk kemancı **Nedim Nalbantoğlu** da olduğu için söz etmeye karar verdik. Klasik çalgımız kanuna gerçekten taze bir nefes, yeni bir boyut getiren **Göksel Baktagir**'le birlikte hazırlanmış albüm "**Furtuna**" (Kaf) büyük oranda jazz ve Roman esintileri taşıyor. Özellikle Baktagir bestesi "**Fırtına**" uzun zamandır duymadığımız keyifli anlar yaşattı.

Yakın geçmişin Franko-acil albümlerinden küçük bir demet:

- André Ceccarelli (dm) – "**Golden Land**" (Cam Jazz)
- Eric Le Lann (tp) & Jannick Top (elb) – "**Le Lann Top**" (Nocturne)
- Jean-Michel Pilc (p) – "**New Dreams**" (Dreyfus)
- Julien Lourau (ts, ss, elp) – "**Vs Rumbabierta**" – (Label bleu)
- Manu Codija (g) – "**Songlines**" (Bee Jazz)

ŞAPKALAR:

Barcelona, Belle, Bibi, Hill, Scott ve **Gülbay, Şahin, Başkadem.**

Yeryüzündeki kadın saksofoncuların en yaşlısı, 1920'li yıllarda sırasıyla **Melody Girls, Early Girls, Victory Belles** ve **Dixie Belles** gruplarını da kurmuş olan **Dixie Bell** geçtiğimiz 12 Şubat'ta vefat ettiği zaman 102 yaşındaymış. Gerçekten ŞAPKA...

1929 Havai doğumlu, jazz'a **Hawai Dixie All Stars**'da başlayan, 1958'den sonra uzun süre Louis Armstrong'la çalışan baterist **Danny Barcelona** 1 Nisan'da kanserden öldü.

Bir zamanlar Paris sahnelerinin en aranan kontrbasçılarından, 1939 doğumlu **Gilbert 'Bibi' Rovere** 13 Mart'ta yakalandığı akciğer kanserinden kurtulamayarak aramızdan çok zamansız ayrıldı.

Free Jazz'ın Chicago ekolünün önde gelen simalarından besteci piyanist **Arthur Hill** de 12 Nisan'da uzun zamandır mücadele ettiği akciğer kanserine yenik düştü.

Billie Holiday, Sarah Vaughan'a eşlik etmiş, **Duke Ellington** ve **Bill Evans**'la çalışmış klarinet kadar farklı enstrümanlara da vakıf Amerikalı, 85 yaşındaki jazz sanatçısı **Tony Scott** 28 Mart'ta Roma'da dünyaya gözlerini yumdu.

Kendisinden çok parlak başarılar beklediğimiz Parisli besteci piyanistimiz **Ahmet Gülbay** ismi, son **Jean Becker** filmi "**Bahçıvanımla Sohbetler**"in orijinal müziğinde karşımıza çıkınca sevincimizden uçtuk. Darısı gerisinin başına...

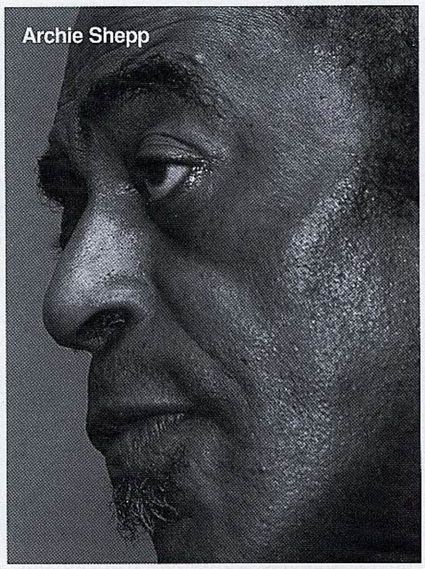
Archie Shepp

Buralardan oralara da iki şapka. Aslen Ortacalı (Internet basınına göre) **Timuçin Şahin** ve Afyonlu **Hüseyin Başkadem**'e. Bu yıl 14.cüsü düzenlenen Muğla'ya bağlı ilçe, "**Ortaca Çevre ve Turizm Festivali**" çevresinde Sarıgerme köyünde bir jazz konseri veren 1973 doğumlu gelecek vaat eden jazz gitaristi Timuçin Şahin ve Üçlüsü bildiğimiz kadarıyla Amsterdam ile New York arasında yaşıyor. Cevherini arada bir de daha geniş bir çevreyle paylaşabilen genç sanatçıya Paris'ten bir **ŞAPKA.**

Ya Hüseyin Başkadem'e kaç ŞAPKA? Derelerden, tepelerden, nice engebelerden geçirdiği **Afyonkarahisar Jazz Festivali**'ni 7. yaşına bastırtan Başkadem'e ne kadar madalya verilse, ne kadar methiye düzülse yeridir. Buralardan gözüktüğü kadarıyla milliyetçilikle dinciliğin cirit attığı, hoşgörüsüzlüğün askeri-polisiye kisveye sığındığı bir diyarda bu kardeşimize bol cesaret ve sabır diliyoruz. Sesimizi duyarsa, dilerse kendisine destek olmağa hazırız.

1920 Tennessee doğumlu, 1948 yılında Müslümanlığı seçip **Yusef Lateef** adını alan ünlü Afro-Amerikalı jazz'cı, tenor saksofon ve flütün yanı sıra çok sayıda başka enstrümanda çalıyor. Felsefe ve 'İslam'da eğitim' üzerine bir doktorluk diplomasına sahip ve 1974'den beri aralıklı olarak Viyana'da yaşayan jazz sanatçısı bir süre önce "**Die Presse**" isimli bir Avusturya gazetesinin kendisiyle yaptığı söyleşide, dünyadaki gelişmeleri ve İslam'ı yorumlarken şu sözleri de eklemiş:

"Hem sosyal, hem ahlaki açıdan daha iyi bir insan olmanın yolu ancak ve ancak insanın kendi içinde, kendine açacağı 'Gerçek Cihat'tan geçer, başkalarına karşı yapılacakla değil..."

Cüppesi, züppesi; çarşafı, üniforması; tekkesi, takkesi az, sazı jazz'ı bol bir toplumda gönlünüzce yaz günleri yaşamanız dileğiyle şen kalın...

Füsun Levet
jazzzforever@yahoo.fr

Fransa'dan Kuşadası'na...

Halbuki ne güzeldir Mayıs ayı... Ama bu yıl tadına varamadık. 2007 yine kayıplar yılı oldu. Yılların Süheyl abisi ve sonra sevgili Nükhet'in zamansız yolculuğu, inanamıyorum bir türlü. Hep anacağız bu güzel insanları.

Pariste de bir başka acı yaşadık. Şarkıcı Militia Battlefield, tıbbi bir hata nedeniyle 2 ay önce vefat etmişti. 13 Mayıs günü, Chez Papa Jazz Kulübünde özel bir jam-session düzenlendi. Külleri de gizlice, Militia'nın çok sevdiği Saint Germain Bulvarı'ndaki minnacık bir parkın köşesinde bir yerlere gömüldü. Tabii hiç bir şekilde, hiçbir yerden izin alınmadan...

Kalabalık bir müzisyen grubu vardı. Gitarist Sean Gourley, organist Stefan Patry, daha sonra piyanist Balthazar Thomas üçlüsü ile session başladı ve geç saatlere kadar devam etti. Geçtiğimiz günlerde dinlediğim gruplardan ilki Enrico Pieranunzi dörtlüsüydü. Enrico Peranunzi (p), Rosario Giuliani (s), Darryl Hall (b), Benjamin Henocq (d). Pieranunzi, Avrupalı piyanistlerin içinde en orijinal ve en tutkulularından. Tercihleri Bud Powell den Bill Evans'a uzanıyor. Dörtlü, Monk'un eserlerini icra etti, hafızalarda kalacak bir konserdi.

Bir diğer konser ise İtalyan Stefano Bollani beşlisiydi. Stefano Bollani (p), Nico Gori (clt), Mirco Guerini (s), Ferrucio Spinetti (b), Cristina Cagnagile (d). Harika bir ritmik eşliğinde, ilk kez dinlediğim piyanist Bollani beni çok şaşırttı. Çok genç olmasına rağmen, harika bir tekniği, cömert bir yaklaşımla hayal gücünün gidebildiği yerlerde melodik gezinmeleri, güzel bir tuşe ve hatta bir nebze de mizah!

Meridyen Jazz Kulübü her pazartesi akşamı big band konserleri programlamaya devam ediyor. Şanslıyız. Çünkü bu devirde 18 müzisyeni ağırlamak her baba yiğidin harcı değil. Trompetçi Jean Loup Longnon'nun big band'ı da sahnedeydi. Her zamanki gibi aranjmanlarını kendisinin yaptığı bir repertuarla Jean Loup, grubuyla bir kasırga gibi esti. Muhteşem bir konserdi.

Piyanist Jean Michel Pilc bir süre New York'ta yaşamıştı. Son albümü «New Dreams» Sunset jazz kulübünde, Mark Mondesir (d) Thomas Bramerie (b) üçlüsüyle ilk kez dinlendi. Daha ileri bir tarihte bir başka konser de davulcu Ari Hoenig ile gerçekleşecek. Şarkıcı, aynı zamanda piyanist olan Ian Shaw'ın son albümü, Drawn to All Things, Joni Mitchell'in kompozisyonlarını kapsıyor. Shaw'a Alain Jean Marie (p), Gilles Naturel (b) ve Philippe Soirat (d) eşlik ediyor.

Konserde Ian Shaw', jazz standartlarını (ve hatta fazla dokunulmamışları da repertuarına alarak) Joni Mitchell kompozisyonlarını, herzamanki mükemmel bir Alain Jean Marie ve ritmik eşliğinde dinledim. Ian Shaw, 2006'da Academie de Jazz'ın vokal finalistleri arasındaydı.

Bir diğer konser Chris Cody dörtlüsünün Conscript adlı albümlerinin çıkışıyla ilgili. Piyanist Cody'e trombonda Glen Ferris, basda Bruno Rousselet, davulda Laurent Robin eşlik ettiler.

Baharda olağanüstü bir hareket var yeni albümlerin çıkışıyla ilgili... Fakaaat!, Vienna Art Orchestra'nın, 30 years American Dreams/European Visionaries/ Visionaires§ Dream adlı albümü başlı başına bir yapıt. 3 albümü kapsayan eserde, 40 parça, 13 prelüd ve bir de final var. Prelüdlerin haricinde piyanoya yer verilmemiş.

İlk CD «Amerikan rüyası» tabir edilen kadın artist ve şarkıcılara ayrılmış. Jean Harlow'dan Jayne Maisfield'e, Judy Garland, Bette Davis, Marilyn Monroe, Mae West, Ava Gardner, Grace Kelly gibi...

İkinci CD, Avrupa üzerine. Leonardo da Vinci'den başlayarak, Freud, Einstein, Kant, Voltaire, Descartes, Galilé ve diğerleri...

Üçüncü CD ise Amerika ve Avrupa'nın karşılaşması ve ortak değerlerini kapsıyor.

Bütün büyük iş, Vienna Art Orchestra'nın şefi Mathias Rüegg'in omuzlarında. Yazan, yaratan, aranjmanları hazırlayan, idare ve konserleri organize eden o.

13 prelüd klasik ağırlıklı. Diğer parçaların ise biraz standart, blues hatta rock'la flört etmesine rağmen genelinde, gelenekleriyle jazz. Melodiler kısa fakat o derece de yoğun. Orijinal, Rüegg'in kişisel görüşlerini de kapsayan, bütün klasikliğine rağmen alabildiğine özgür muazzam bir eser. Vienna Art Orchestra Mayıs ayından itibaren Fransa'nın muhtelif şehirlerinde konserler verecek.

Gelecek günlerde, St.Germain des Près Festivali kapsamında Ben Sidran-Georgie Fame, Demi Evans/Spritual Gospel, VictoriaRummler/Nico Morelli, Pierre Sibille programda.

Versailles Jazz Festivali oldukça yoğun bir programla başlıyor. Piyanist Franck Avitabile'in konseri eminim en sevdiğim olacak.

Munster Jazz Festivali programında Les Célestins, New Combo Big Band, Jean Loup Longnon gibi büyük formasyonlara yer verilmiş. Yanı sıra Joanne Bell Gospel Quartet, Randy Brecker de programda....

Jazz en Artois Festivalinde, Marcel Azzola, Didier Lockwood, Euro Jazz Band (bu yıl big bandlara ilgi çoğalmış gibi) Artois Jazz okulu orkestrası konserleri, dinleneceklerin bir bölümü.

Haziran ayı başından itibaren 3 hafta sürecek Jazz'ın Renkleri Festivalinde konserlere giriş ücreti ödenmiyor. Programda Liz Mc Comb, Rhoda Scott, Les Voices Messengers gibi isimler var.

Temmuz ayından itibaren aralıklı bir ay sürecek Montauban Festivalinde Chucho Valdes, London Community Gospel Choir, Oxmo Puccino The Jazzbastar gibi daha çok büyük gruplara yer verilmiş. Duc de Lombard jazz kulübünde Flavio Boltro Trio, Harry Allen/Nicola Sabato dörtlüsü konserlerini çok keyifle dinleyebiliriz.

Satellit Café kültürel bir program sergiliyor her zamanki gibi. Haziran ayının ilk haftası malgache yani Madagaskar adası müziğine ayrılmış. Rajery, Tao Ravo, Vincent Buche, Dadagaby gibi gruplar var. Daha sonraki günlerde 1 hafta süresince Afro-Karayip geleneklerini yansıtan Panama müziği dolayısıyla Yomira, John Lord, Katu Banter konserleri olacak.

Hayati Kafe, «the crooner» sözcüğünün ender temsilcilerinden. Paris'te bir seri konserleri olacak.

Bunlardan ilki, Le Moulin jazz kulübündeki. Dergimizde daha önce onunla bir söyleşiyi sizlere aktarmıştım. Hayati Kafe müziğe Cem Bumin ve Yanko Nilovic ile başlamış. Yanko Fransa'da, Hayati ise İsveç'te yaşıyorlar. Tekrar bir araya gelmelerinin sahneye de intikal etmesiyle duygusal anlar yaşadık.

Hayati konserlerine Chez Papa jazz kulübünde devam edecek.

Bu arada biraz da ülkemizden haberler verelim. Haziran ayında Bodrum'da tatil geçirenler The Marmara Otelinde, piyanist Bibi Louison ve vokal de Adèle'i dinleyebilirler. Bibi Louison Fransa'nın en iyi piyanistlerinden biridir. The Marmara'da yaz boyu her ay değişik bir program olacak. Yaz aylarında küresel ısınma ve malum nedenlerle çok sıcak günler yaşayacağımız apaçık. Eğer stres atmak istiyorsanız ve Bodrum'daysaniz yine aynı otelde Küba müziğini, Diego Pelaez grubundan dinleyebilirsiniz.

Bu arada, Kuşadası'na yolu düşen jazz'cı dostlar, güzel bir sürprizle karşılaşabilirler. Kurduğumuz dernek adına, konserler olacak.Hatta daha ileri gidip, bir jazz atölyesi projesini gerçekleştirmeye çalışacağım.

Güçlükler olmayacak mı? elbetteki olacak. Ama ben jazz'ın ne kadar özveri istediğini biliyorum ve hazırlıklıyım. Mekanımız, şehrin gürültüsünden uzakta, engin bir denizin ve zeytinliklerin görüldüğü bir tepecik üzerinde.

Fransa'da gerçekleşen «Elmaların Altında» festivaline ne kadar özenirdim...İster misiniz bir gün zeytinlikler içinde bir festival yapalım, belli mi olur?

Eylül Biçer
eylulbicer@hotmail.com

Genç EVO Trio Bükreş'te çaldı...

EVO Trio olarak, Bükreş'te Jmevents'in düzenlediği Uluslarası Jazz Yarışması'na gönderdiğimiz demo ile başvurduk, ve 33 ülkeden 40'tan fazla grubun arasından yarı finale kaldık. Yarı finaller 7-13 Mayıs tarihleri arasında Romanya'nın Bükreş kentinde yapılıyordu. Yarışmanın jüri üyeleri İtalya'dan Larry Franco, Romanya'dan Johnny Bota, Macaristan'dan Istvan Regos, A.B.D.'den Eldad Tarmu ve Jimmy Weinstein'dı.

6 Mayıs Pazar günü saat 12.00 uçağıyla Bükreş'e uçtuk.Havaalanına indiğimizde karşılaşacaklarımızla ilgili merak içerisindeydik. Bavullarımızı aldıktan sonra terminale girdiğimizde Jmevents görevlileri bizi karşıladı ve yarışma sekreterliğinin de bulunduğu otelimize yönlendirdiler. Yalnız bu arada başımıza bir talihsizlik geldi ve Volkan takım elbisesini takside unuttu. Geri kalan günlerde bütün çabalarımıza rağmen o elbiseyi bulamadık.

Gittiğimiz etkinlik orada her sene yapılan ve içerisinde klasik müzik, blues, jazz ve pop müziği içeren EuropaFEST adındaki bir festivalin dahilindeydi. Otelimizde ve konser verilen mekanlarda bulunan EuropaFEST yetkilileri her konuda bize çok yardımcı oldular.

Bükreş'e alışmakla geçen ilk günün ardından, ikinci günün akşamı festivalin galasına katıldık. Bu sırada Bükreş'te bulunan Türk İşadamları Derneği'yle bize bir çok konuda yardım eden Ömer Akif Kopuz ile bağlantıya geçtik. Romanya Türk İşadamları Derneği, harcamalarımızın bir kısmına ortak olarak bize destek oldu.

3. gün sabah erkenden, yarışmaya katılan tüm gruplar ile birlikte Jimmy Weinstein'ın yürüttüğü Workshop a başladık. 5 gün boyunca devam eden bu workshop'ta değişik ülkelerden bir çok değişik müzisyenle çalma fırsatımız oldu. Ve hatta bir konser sebebiyle orada bulunan ünlü bariton saksofoncu Alex Harding'le konuştuk ve çaldık.

Yavaş yavaş geldiğimiz yerin bir yarışmadan çok bir festival olduğunu farketmeye başlıyorduk. Çünkü birçok ülkeden müzisyen birbiriyle tanışıyor, birbiriyle çalıyor, müzik hakkında fikirlerini paylaşıyor ve bir diğerinin çaldıklarını dinliyordu. Müzik adına çok güzel bir ortam vardı.

Grupların hangi sırayla sahne alacağı kura ile belirlendi. Yarışmada 1 saatlik iki tane performans yapılıyordu. Bunlardan biri kapalı bir konser salonu olan ArCub Hall'da diğeri de şehrin önemli otellerinden birinin içinde yapılan Cafe Ibis'de idi. Biz ilk olarak 10 Mayıs Perşembe günü ArCub'da, sonra da 11 Mayıs Cuma günü Cafe Ibis'de sahne alacaktık. Bizden önceki günlerde İsrail'li, Estonya'lı ve Hollanda'da okuyan birçok milletten üyesi bulunan gruplar sahne aldı.

Perşembe günü geldiğinde hepimiz biraz heyecanlıydık. Konserimizden bir kaç saat önce soundcheck için konser salonuna gittik. Ve ses teknisyeninin

Gitarda Eylül Biçer, bas gitar ve kontrbasta Volkan Topakoğlu ve davulda Onur Pekin'den oluşan EVO Trio, 2006 yılının Mart ayında kuruldu. Repertuarında caz standartları, besteler ve halk şarkılarına yer veren grup, artık evrensel bir kimliğe sahip olan caz müziğinin temel dinamiklerinden faydalanarak, kendi içinde bulunduğu kültürü, tanık olduğu yaşamları, hikayeleri ortaya koymayı amaçlıyor. EVO Trio, hiçbir enstrümanın tek başına solist rolü üstlenmediği üç kişilik bir müzikal sohbeti yakalamaya çalışıyor.

Grup Üyeleri:

Eylül Biçer (gitar), 1987 yılında İstanbul'da doğdu. Müzikle Kabataş Erkek Lisesi'nde tanıştı. Okul orkestrasıyla pek çok konserde yer aldı. Dallarında önemli müzisyenler olan Şevket Akıncı, Mümtaz Solmaz, Önder Focan ile çalıştı. Halen Yıldız Teknik Üniversitesi'nde Müzik Toplulukları Bölümü'nde öğrenimini sürdürmektedir.

Volkan Topakoğlu (bas gitar,kontrbas), 1986 yılında İstanbul'da doğdu. Küçük yaşlardan müzikle ilgilenmeye başladı. İstanbul Avni Akyol Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi'nden mezun oldu. Mümtaz Solmaz, Kamil Erdem, Şenol Küçükyıldırım gibi önemli müzisyenlerle çalıştı. Yıldız Teknik Üniversitesi Müzik Toplulukları Bölümü'nde öğrenimini sürdürmektedir.

Onur Pekin (davul), 1984 yılında İstanbul'da doğdu. St.Joseph Koleji'nden mezun oldu. Lise yıllarında müzikle ciddi olarak ilgilenmeye başladı. Özel olarak Cem Aksel ve Cengiz Baysal'la çalıştı. Kendisi öğrenimini Bilgi Üniversitesi Müzik Bölümü'nde sürdürmektedir. Bölümünde Ricky Ford, Donovan Mixon, İmer Demirer, Can Kozlu gibi değerli müzisyenlerle çalıştı.

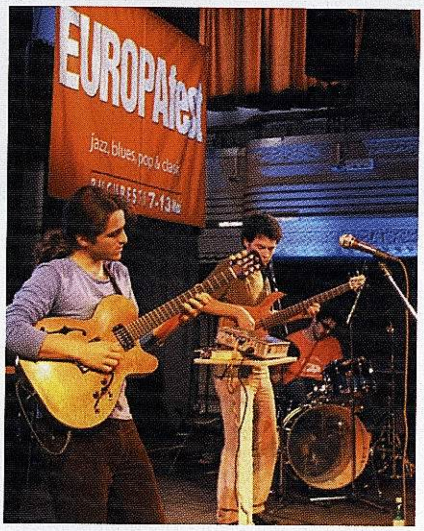

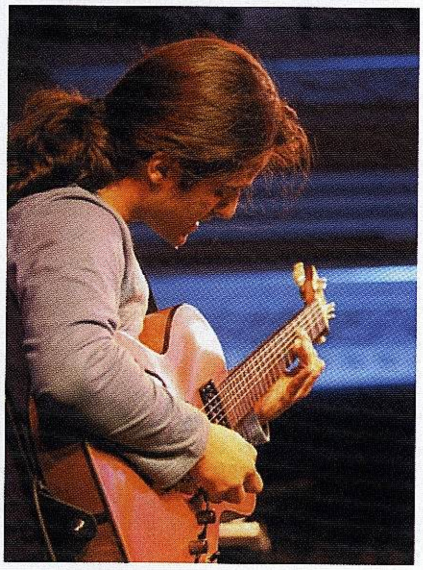

de yardımıyla çok güzel bir şekilde seslerimizi ayarladık. Sahneye çıkmak için kuliste beklerken bizden sonra konser verecek olan Hollanda'dan gelen Inner Energy grubunun üyelerine, Türk Halk Müziği'nde kullanılan aksak ritimleri anlattık ve anlamakta oldukça zorlandılar.

Sahneye çıktığımızda heyecan ve mutluluk en üst noktalara ulaşmıştı. Salonun da dolu olduğunu görüp kendimizi müziğin akışına bıraktık. Çaldığımız parçalara sahnedeyken çok alkış, sahneden indiğimizde ise çok iyi tepkiler aldık. Fakat en fazla beğeniyi repertuarımızda bulunan, kendimizin düzenlediği Çayda Çıra adlı türkü aldı. 5 8'lik ritm ve modal armonik yapı onları çok etkilemiş olmalı. Konser sonunda bu şarkıyı Eylül, büyükbabasına ithaf etti. Ve o günden sonra konuştuğumuz herkes bize çaldığımız "turkish tune"un çok güzel olduğunu söyledi.

Bu konserden sonra bizden imza isteyenler, bizimle fotoğraf çektirenler dahi oldu. Yine aynı gün Romanya'da yayınlanan iki adet Türk gazetesine röportaj verdik.

Ertesi gün Cafe Ibis'teki konserimiz, daha fazla bir kulüp performansı gibiydi. Orada da yine standartlar ağırlıklı bir repertuarla sahne aldık ve ne tesadüf ki yine en fazla ilgiyi Erkan Oğur'dan dinleyip öğrendiğimiz "Mor Dağlar" isimli anonim eser çekti. Cafe İbis'te yapılan konserlerden sonra jüri üyelerinden vibrafoncu Eldad Tarmu ile sohbet etme şansımız oldu. Kendisiyle müziğin nereye gittiğinden başlayarak bir çok konuda fikirlerimizi paylaştık.

Yarışmada 10 tane grup sahne aldı. Hepsi de gayet iyiydiler. 13 Mayıs Cumartesi gecesi finalistler açıklandı. Finale 3 grup kalmıştı. İsviçre'den Q3, İsrail'den Dan Cohen Trio ve Hollanda'dan Inner Energy. Final yine Ar-Cub Hall'da yapıldı, ve tüm gruplar o gece oradaydı. Finale kalan 3 grubun 20 dakikalık performanslarını hep birlikte izledik.

Arada sonuçların açıklanması beklenirken birlikte fotoğraflar çektirdik. İletişim bilgilerimizi birbirimize verdik. Sonra hep birlikte salona girdik ve kazanan gruplar açıklandı. Büyük ödül'ü İsrail'den Dan Cohen Trio alırken, İsviçre'den Q3 "en iyi grup" ödülünü aldı.

Aynı gece oradan çıkıp hep birlikte Bükreş'in önemli Jazz Kulüplerinden "Green Hours"a gittik. EuropaFEST çalışanları, yarışmanın yöneticileri ve grup üyeleri oradaydı. Çok güzel bir gecede saatlerce süren sohbetin ve eğlencenin ardından herkes birbirine gülerek veda etti. Ama orada bulunan tüm müzisyenlerin bu tecrübeden çok etkilendiği ve yeniden böyle birşey yaşamak için can attığı çok açıktı.

14 mayıs sabahı Bükreş'te 8. günümüze uyandık ve geri dönüş için toplanmaya başladık. Öğlen saatlerinde otelimizden ayrılıp havaalanına geldik. Check-in sırasında ve uçaklara giderken yarışmadan yine bir çok insanla karşılaştık ve bir kez daha, istemeyerek birbirimize veda ettik. Uçağımıza binip akşamüstü İstanbul'a döndük.

Bu deneyimin sonunda, grup olarak her birimizin müziğe bakış açısında değişimler oldu diyebiliriz. Dünyanın bir çok yerinden kendi yaşlarımızda müzisyenlerle konuşmamızın ve çalmamızın ardından, müziğe onların gözüyle de bakabilmeye başladık. Bütün bunların yanında ülke olarak da onlardan eksik kalan hiç bir yanımız olmadığını görüp mutlu olduk. Dünyada müzik adına yapılacak, paylaşılacak çok fazla şey olduğunu farkettik. Ve bu deneyim şimdiye kadar müzik hayatımızda yaşadığımız en önemli deneyim olarak hafızamıza kazındı.

Emrâ İşlek
www.emraislek.com

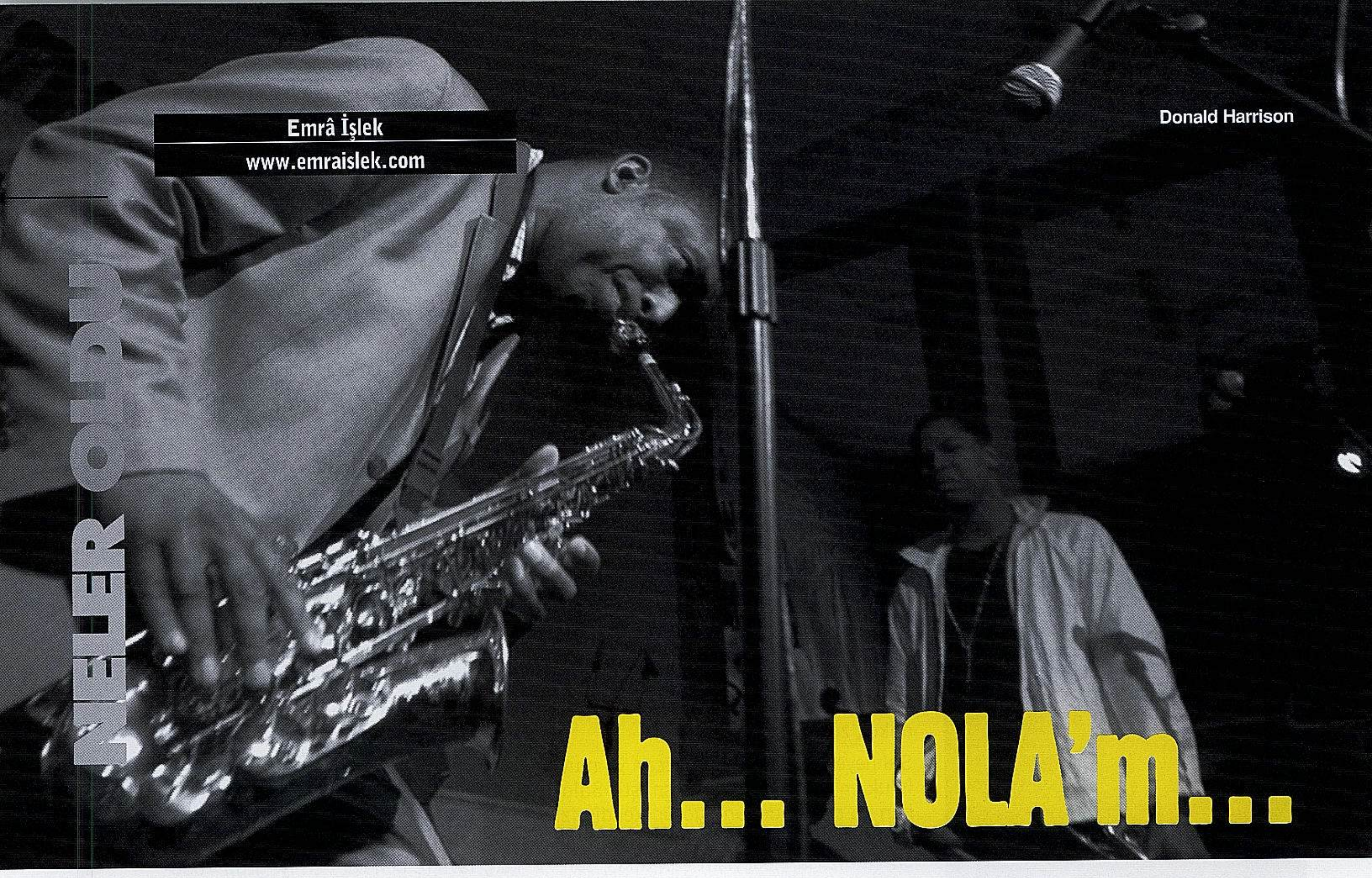

Donald Harrison

Ah... NOLA'm...

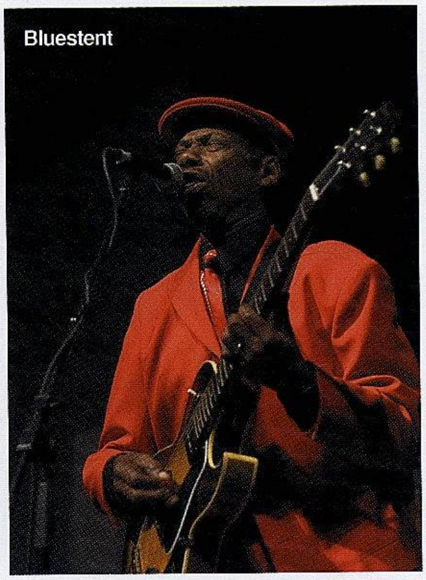

Bluestent

Funk, jazz ve blues ziyafetine hoşgeldiniz... New Orleans Jazz ve Kültür Mirası Festivali 2007... Yaklaşık 4000 müzisyenin 12 sahnede yer aldığı iki hafta sonu süren jazz, blues, rock, reggae, gospel, funk, cajun, zydeco gibi farklı müzik tarzlarının ses bulduğu kocaman bir müzik ziyafeti... Asıl resmi festival Nisan ayının son, Mayıs ayının ilk hafta sonunda yapılmakta. Mekan eski New Orleans at yarış pisti; Fair Grounds. Muazzam derecede büyük bir açık hava mekanı... Festival, bu iki haftasonunu da bünyesine katarak neredeyse 2 haftalık bir karnaval haline dönüşüyor. Şehrin hemen hemen her köşesine dağılan festival, geceleri jazz kulüplerde, canlı müzik mekanlarında, restoranlarda, galerilerde, cadde üzerlerinde ve şehir meydanlarında sabahlara kadar devam ediyor.

Festival süresince duyduğum müzik tarzlarının sayısını aklımda tutmak mümkün değildi. Festivaldeki ilk günüm tatlı bir kabus gibiydi. Elimde basın dosyaları, konser programları, Mardi Gras yerlileri gösteri saatleri, imza günleri ve zamanları, fotoğraf sergileri, yemek standları haritaları, katılacak basın toplantıları saatleri, jazz cenaze töreni geçit rotası, bilimum jazz ustaları anma törenleri. Bu liste sadece öğlen 12.00 ile akşam 19.00 saatleri içindi. Daha sonrası için şehrin dört bir köşesine yayılmış jazz, blues ve funk konserlerinin saatlerinin olduğu jazz rehber dergisi. Sabahın ilk ışıklarına kadar devam eden ve her mekanda en az 2 setten oluşan jazz performansları. Elimde listeler, kendimi koca bir futbol meydanında şekerleme ve çikolatalarla çevrelenmiş küçük bir kız gibi hissettim. Hepsine birden saldırıp, tümünü yiyip bitirmek istedim. Benim derbederliğimi fark eden Rees Erlich, NPR basından gazeteci ve radyocu, imdadıma yetişip bana bir şekilde tercihlerim konusunda yardımcı oldu da öyle kendimi toparladım.

O andan itibaren seçeneğimi dünyanın baçka hiçbir yerinde kolay kolay dinleyemeyeceğim, doğma büyüme New Orleanslı gösterilere odakladım. Zaten bu festivali, dünyanın diğer büyük festivallerinden daha özel kılan en büyük özelliği muazzam yetenekli Nola'lı müzsyenleri biraraya getiriyor olması. Bunların arasında John Boutte, Leah Chase, Astral Project, Germaine Bazzle, Henry Butler, Neville Brothers, Nicholas Payton, Terence Blanchard, Donald Harrison, Irving Mayfield, Kermit Ruffins ve Ellis Marsalis ve aile fertleri, Rebirth Brass Band, Dirty Dozen Brass Band ve diğerleri yer almakta.

Festival sonrası aldığım rakamlara göre, 2003 yılından bu yana gelmiş geçmiş en büyük Jazz Fest kalabalığına tanık olmuş New Orleans bu yıl. 375 bine varan sayıda müziksever Fair Grounds'da 40 dereceyi vuran sıcağa aldırmadan 2 hafta sonu boyunca dans edip diledikleri tarzda müziğin tadını doya doya çıkarmış. Ben de bu listeye dahil olan jazz severlerdendim. Zamanımın çoğunu jazz, blues ve gospel çadırları arasında geçirip, yukarıda bahsettiğim Nola'lı sanatçıların yanı sıra Roy Hargrove Big Band, Arturo Sandoval, Dr. Lonnie Smith, Mose Allison, the World Saxophone Grubu, Danilo Perez, Roberta Gamberini, Branford Marsalis, Ellis Marsalis, Nicholas Payton, Pharoah Sanders, Donald Harrison, Harry Connick Jr, Norah Jones, Walter "Wolfman" Washington ve The Roadmasters gibi sanatçıların müziğiyle keyif buldum.

Festivalin 400 bine yakın kişi tarafından ziyaret edilmesine büyük katkıda bulunan asıl büyük isimler; Van Morrison, Lucinda Williams, Rod Stewart, Norah Jones, Bonnie Raitt, John Mayer, the Allman Brothers, John Legend, ZZ Top, Stephen Marley, Counting Crows, George Benson, Jill Scott idi.

Neredeyse iki yıl oldu, Katrina, New Orleans'ı silip süpürdüğünden beri, birçok sanat ve müziksever bu festivalin gerçekleştirilebilmesinin aslında bir mucizeyi gerçekleştirmekten farklı olmadığını farkında. Bu yıl mucizenin ikinci yılı. Katrina, New Orleans'ı ezip geçtikten sadece 8 ay sonra 2006'da festivalin 36.sı gerçek-

World Saxophone Quartet

Terence Blanchard

Snug Harbor
NEW ORLEANS

leştirilmişti. Basın toplantısında festival ekibi, geçen yıl, bilinmez bir yolculuğa çıktıklarını fakat herşeyin, herşeye rağmen yolunda gittiğini anlattı. Bu yıl festivalin 37.si gerçekleştirildi. Katrina'dan sonra nüfusun neredeyse yarıya indiği, bir çok otel ve müzik işletmesinin kapılarını kapatmak zorunda kaldığı ve lokal müzisyenlerin büyük zorluklar geçirdiği New Orleans'da müzik ve JazzFest New Orleans'ın tekrar ayağa kalkarak yenilenmesindeki en büyük katalizör görevini üstlenmiş durumda. Yerel halk ve sanatçılar, Nola'nin eşsiz kültürel zenginliğini korumanın tek yolunun bu olduğunu farkındalar.

Son iki yıldır festival, özellikle büyük isimlere de ağırlık vermeye çalışıyor. Bunun sebebi ise Katrina yüzünden kapatılan 3 büyük konser salonu. Yerel halkın gündemdeki birçok müzisyene duyduğu hasret bu şekilde giderilmeye çalışılıyor.

Katrina'dan en feci şekilde etkilenenen hiç şüphesiz, jazz müzisyenleri oldu. Katıldığım basın toplantılarından birinde, Jason Marsalis ve Terence Blanchard özellikle de jazz dünyasında ilerlemeye çalışan genç Nola'lı jazz'cıların çok büyük güçlük çektiğinden bahsetti. Kapanan oteller ve sayıları azalan canlı müzik kulüpleri sebebiyle jazz müzisyenlerinin çalma imkanı azalmakta (buna rağmen Nola hala Amerika'nın kişi başına en fazla canlı müzik barına sahip olan şehri). Müzisyenlerin asıl derdi, birçoğunun hala geri dönebilecek bir evleri olmamaları. Katrina'dan sonra evlerini kaybeden müzisyenler çevre şehir ve eyaletlere taşındılar. Bir çoğu müziklerini dünyaya tanıtmaya devam etti. Birçok müzisyen ise ekonomik nedenler dolayısıyla hala Nola'ya dönmeyi başaramadı. Valiliğin verdiği rakamlar ise yürek parçalayıcı. Katrina'da 200 bin ev zarar görüp, oturulmaz hale geldi. Katrina öncesi nüfus 485 bin iken, şu anda rakamlar yarısından da az. 2008 yılının ortasında nüfusun 272 bine ulaşması umudu var. Nola'nın sesi soluğu, müzisyenlerin 2/3'ü geri dönüş yaptı ancak çok zor şartlarla karşılaştılar. Artan kira ve ev kredisi fiyatları ve % 500 artan sigorta masrafı müzisyenleri zor durumda bırakmakta. Ancak Nolalı olsun olmasın jazz müzisyenlerin hepsinin tek bir amacı var. Nola'ya geri dönmek ve bu özel kültürün ve müziğin ölmemesini sağlamak. Sonuçta bu iyileşme sürecini besleyen tek şey bu eşsiz müzik ve kültür...

Müzisyenlerin hala buruk olduğu bir nokta var. 'Ninth Ward'... 'Ninth Ward', Katrina'nın en feci şekilde zarar verdiği bölgelerden biri. Bu bölge, Katrina'dan önce de ekonomik sıkıntı çeken bir bölgeydi. Bölge, 'Evlendirme Projeleri' denen apartman blokların serpiştirildiği yerlerden. Bu tip apartmanlara genelde ihtiyacı olan evsiz ve işsiz insanlar oturtulmaktaydı. Genelde halkın geri kalan kısmı tarafından küçümsenen bu yerler, aslında gerçek jazz'ın üretildiği ve nefes bulduğu alanlardı Birçok müzisyenin kendilerine özel evlerinin de mekan civarında olması buna büyük katkıda bulunuyordu. Bu bölgenin hala bir savaş alanını andırması, insanın umudunu kırmakta. Hükümet bu gibi bölgelere hak ettikleri ilgiyi göstermemeye devam etmekte. Bu sebepten dolayı müzisyenler de buralara dönmekte zorlanmakta.

Henüz evlerini yeniden inşa etme fırsatı bulamayan müzisyenler, yöre şehirlerden New Orleans'a gelip giderek müziklerine devam etmekte. Müziğe, New Orleans'a ve birbirlerine olan bağlılıkları o kadar güçlü ki, insana olumlu gelişmelere karşı umut veriyor. Konuşma fırsatı bulduğum bir çok müzisyenin de dediği gibi, 'Doğa ana, Nola'nın müziği ve müzik ruhu kadar güçlü değil' diyerek bu topraklara ve kültüre bağlılıklarını anlatıyor.

Hükümetten umudunu kesen sanat çevresi çözümü birbirlerine yardım etmekte bulmuş. İhtiyaç içinde olan müzisyenlere de yardım eli yine müzisyenlerden gelmekte. Bir çok müzisyen ve müzik endüstrisine emek veren kişiler tarafından kurulmuş sivil toplum örgütleri, bu amaçla birşeyler yapma savaşında. Bunların arasında Tipitina Örgütü, (Tipitina's; Nola'nın en önde gelen canlı müzik mekanlarından ve yeni nesil jazz, blues ve funk müzisyenlerine en büyük desteği veren mekan) Sweet Home New Orleans ve New Orleans Musicians Hurricane Relief yer almakta.

Müzisyen Kasabası:

New Orleans Musicians Hurricane Relief , Harry Connick Jr ve Branford Marsalis, tarafından kurulan bir dernek. Son iki yıldır, Habitat for Humanity örgütü ile beraber çalışarak, Katrina sırasında evlerini kaybeden jazz müzisyenlerine şehrin, 'Ninth Ward' kısmında bütçeye uygun evler yapıyorlar. Bu proje sayesinde müzisyenler teker teker evlerine dönmeye başladı.

JazzFest'de normal gün akışı ...

Sabahleyin 11 gibi insanlar festival mekanına akın ediyorlar. Saat öğlen 12.00'yi gösterdiği zaman, 12 farklı sahneden müzik notaları yükselmeye başlıyor, ta ki gün batımına kaadar. Bir sahneden öteki sahneye koştururken, New Orleans'a has mükemmel yöresel yemeklerin sunulduğu yemek tezgahlarına uğruyorsunuz. Yöreye özel Creole yemeklerinin ben bir eşine daha rastlamadım. İnsana günde 5 öğle yemeği yedirtecek tarzdan yemeklerden bahsediyorum... Bunun dışında Yerli Amerika, Afrika ve Mardi Gras yerlilerinin kültürlerini yansıtan sanat eserlerinin sergilenip satıldığı "elişi pazarı" da var.

Brassband

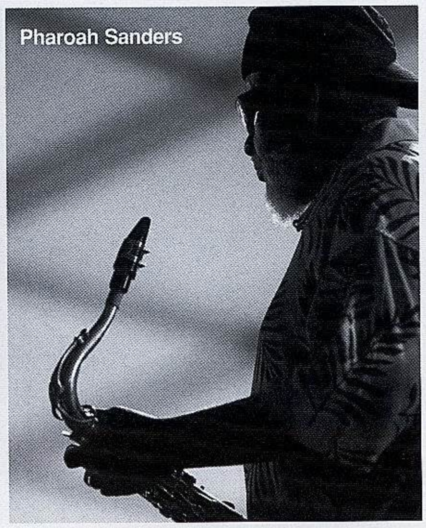

Pharoah Sanders

Mardigras

Unutamadığım JazzFest 2007 anları;

***Henry Butler, Henry Butler, Henry Butler....** Daha fazla diyecek birşey yok... Piyanisti dinlemeye başladığım ilk andan itibaren bu Nolalı sanatçı beni müziğiyle büyüledi. Nola'da kaldığım süre içerisinde Henry Butler nerede sahne alıyorsa, ben oradaydım...

***Donald Harrison JR, Donald Harrison JR ve Donal Harrison JR...** Aynı şekilde müziğine hayranlık duyduğum saksofoncu. Ama onu New Orleans'da dinlemek özel bir ayrıcalık çünkü Harrison aslında Mardi Gras yerlisi (şimdi bu ne demek diye anlatmaya başlarsam derginin sayfaları yetmez). Harrison gecenin ilerleyen dakikalarında, saksofonunu bir tarafa fırlatıp; bir yandan dans edip bir yandan da Mardi Gras şarkıları söylemeye başladı. Buna tanık olmak da biz şanslı jazz severlere düştü.

***Trompet/Vokal Kermit Ruffins, lokal kahramanlardan...** Duygusal performansı, güzelim sesi ve harika trompet yorumuyla hepimizi coşturdu.

***Irvin Mayfield**, kaçırmadığım için kendimi çok şanslı saydığım sanatçılardan bir tanesiydi. New Orleans Jazz Orkestrası için yaptığı beste ve düzenlemelerle yer aldığı sahnede seyircileri adeta büyüledi. Katrina sırasında ailesinin yakın fertlerini kaybeden Mayfield'ın, bu sebeple bestelediği suiti, Water Rising, herkes üzerinde hüzünlü bir etki yarattı.

***Terence Blanchard beşlisinin performansı da aklımda yer edenlerden...** Sahnede, Spike Lee'nin Katrina sonrasında yaptığı, When the Levees Broke, belgeseli için bestelediği film müziğinden alıntılar yaptılar. Aynı hafta içinde geceleri gittiğim jazz kulüplerinde sık sık boy gösteren Terence Blanchard'ın spontane bir şekilde Donald Harrison, Pharoah Sanders ile beraber yaptığı jam sessionlar mükemmeldi. Terence'in Snug Harbour'da sahne aldığı gecenin sürprizi Robert Glasper oldu. Benim çağdaş jazz piyanistleri arasındaki en favori ismin olan Glasper bizleri kırmayarak Terence'a piyanoda eşlik etti.

***Arturo Sandoval ve Danilo Perez**'in ayrı ayrı performansları jazz çadırında Latin Amerika ritimleriyle coşkuya boğdu.

***Ellis Marsalis**'in hem festivaldeki hem de Snug Harbour'daaki gece performansları mükemmeldi. Marsalis Kraliyet Ailesinin Kralını yakından izleyip dinleme fırstı bulmak özeldi.

***Rebirth Brass Band**, hımm unutulmazdı... 2 hafta sure içerisinde neredeyse 5 ya da 6 kez canlı performanslarına tanık oldum ve de müziklerine doyamadım.

***Snug Harbour;** New Orleans'ın bana göre en iyi jazz kulübü... Geleneksel ve deneysel jazz'a yer verdikleri programları festival süresince mükemmeldi. Ellis Marsalis'in sürekli sahne aldığı bu mekan Maurice Brown, Terence Blanchard ve Donald Harrison'ın müziğiyle coştu. Sadece 50 ile 70 kişi kapasiteli, çok sıcak bir kulüp... Nardis'e her yönden çok benziyor...

***Harry Connick Jr**; şehrin en favori ve meşhur evladı olarak festivalin kapanış konserini gerçekleştirdi.

***Alvin Batiste**, klarinet/jazz eğitmeni. Festivalin son günü jazz açısından çok önemli bir gündü. Jazz'ın ve jazz eğitiminin en önde gelen isimlerinden Alvin Batiste, hayata gözlerini yumdu. Marsalis Müzik tarafından Alvin Batiste adına ve onuruna özel olarak hazırlanan bugüne maalesef Batiste katılamadı. Batiste, Ray Charles ve Canonball Adderley gibi isimlerle yıllarca turladı. Günümüz jazz sahnesindeki bir çok önemli ismin öğretmeliğini yaptı. Bunların arasında sayısız Nolalı genç jazz müzisyeninin yanı sıra, Branford Marsalis, Henry Butler ve Harry Connick Jr. da yer almakta. Onuruna düzenlenmesi planlanan konserde Harry Connick Jr. ve Branford Marsalis'le beraber sahne alacak olan Batiste maalesef, aynı sabah ani bir kalp krizi nedeniyle hayata gözlerini yumdu. Batiste, Nola modern jazz dünyasının kurucularından biriydi. Jazz enstitüsünün kurucularından olan Batiste, aynı zamanda Southern Üniversitesi'nde Baton Rouge'de eğitmenlik yapmaktaydı.

Özellikle de adını 1980'li yıllarda 'Clarinet Summit (John Carter, David Murray, Jimmy Hamilton ve Batiste) ile adını duyurdu.

Bundan kısa bir süre once, Marsalis Müzik'ten 'Marsalis Music Honors Alvin Batiste' adlı son albümü piyasaya çıkmıştı. Sahnedeki Batiste sevenleri, öğrencileri ve dostları, şovun devam etmesi gerektiğini çünkü Alvin'in böyle olmasını isteyeceğini söyleyerek jazz ustasını, jazz'a layık bir şekilde andılar. Günün sonunda ReBirth Brass Bandosu ve diğer sanatçıların da katılımıyla coşkulu bir jazz cenaze töreni düzenlendi. Coşku, jazz, sevinç, dans, gözyaşı hep biraradaydı.

***Profesör LONGHAIR (Henry Roeland Byrd)**; Piyanist, besteci ve şarkıcı. New Orleans'ın müzik tarihindeki en önemli isim. Fats Domino'dan Allen Touissant'a ve Neville Brothers'a kadar birçok önemli sanatçıyı etkileyen Longhair kendine has tarzı sayesinde ritim ve blues piyanosunun tarih akışını değiştirdi. Blues, boogie-woogie,rock, gospel ile rumba ve karnaval ritimlerini birleştirerek yepyeni bir tarz yarattı. Profesörün tarzına 'boogie-rumba' adı verildi. 1977'de bir grup müzisyen ve eğitmen biraraya gelerek yeni bir müzik mekanı kurdular. Profesörü onore etmek amacıyla da mekanın adı Longhair'in önemli plaklarından 'Tipitina' oldu. Bugün mekanın girişinde Longhair'in bronz bir büstü bulunmakta... Geleneğe göre de Profesör'ün yüzünü okşamadan içeri girmek saygısızlık...

New Orleans Jazz Festivali önümüzdeki 3 yılı da Shell'in sponsorluğu sayesinde devamlılığını güven altına aldı. Ne mutlu jazz severlere ve New Orleans'a...Dolu dolu jazz'la geçen zamanımın sonunda ben de fahri Nolalı olup çıktım.

Emrâ İşlek
www.emraislek.com

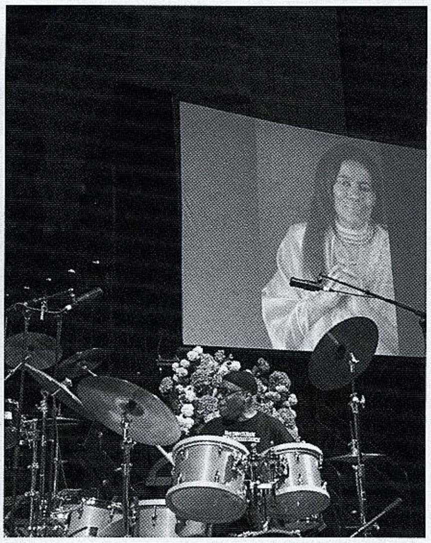

Alice Coltrane'nin Göğe Yükselişinin Gizli Dili...

Bu yıl, jazz dünyası ve jazz severler için gerçekten de çok hüzünlü bir yıl oldu. Usta Michael Brecker ve Alice Coltrane'yi, aynı hafta içinde kaybettik. Her ne kadar daha evvel, Alice Coltrane adına özel bir tören düzenlenmiş olmasına rağmen, jazz dünyası bu büyük ustayı, geçtiğimiz ay New York St. John Divine Katedrali'nde yeniden andı. Daha önce katıldığım hiçbir konsere ya da anma törenine benzemiyordu, b u pek bir özel tören. Gece jazz tarihini yazmış müzik notalarıyla, kutsal ruhların bir arada dans ettiği bir valse dönüştü.

Nefes kesen bir katedral, St. John Divine... Jazz'a ve paylaşıma adanmış bir hayatı anmak için daha anlamlı bir mekan bulmak güç olurdu heralde... Coltrane ailesini, ne jazz dünyası ne de jazz aşıkları yalnız bıraktılar o gece. Gecede Alice'in beraber sahne paylaştığı müzisyenler, hayat arkadaşları ve ailesi; geceyi ve Alice'yi onore edecek konuşmalar yaptılar. Sahnenin arkasındaki projektörden yansıyan güzel imajı, Alice Coltrane'in aramızdaki varlığını hatırlatıyordu adeta.

Ocak ayında hayata gözlerini yuman Alice Coltrane, sadece piyanist, harpist ve John Coltrane'in eşi değildi. Alice McLeod olarak 1937 yılında Detroit, Michigan'da dünyaya gelen sanatçı 7 yaşında piyano çalmaya başladı. Müzik kariyerine 1950'li yılların sonunda başladı. 1960'lı yıllarda Bud Powell ile beraber Paris'de jazz çalışmalarına devam etti. Bir kaç yıl sonra Terry Gibbs ile olan müzikal beraberliği sırasında John Coltrane ile tanıştı. Zaten hemen sonrasında Gibbs'in grubundan ayrılarak Coltrane ile evlendi. Coltrane'in grubundan McCoy Tyner'ın ayrılması üzerine, onun piyanodaki yerini aldı. Bu şekilde bu iki özel müzisyenin, müzikal beraberlikleri de başlamış oldu. John Coltrane müzikal açıdan sınırlarını zorlarken, Alice Coltrane de kendini geliştirerek Trane'e bu yolda eşlik etti. Alice her zaman, Trane'in kendisi üzerinde muazzam bir etkisi olduğunu vurguladı. 1967 yılında John Coltrane'in ölümünden sonra kendisini çocuklarına, piyanosuna ve arpına adadı. Daha çok Hint ve Uzakdoğu etkilerinin yer aldığı albümlere imza attı; 1968'de A Monastic Trio, 1969'da Huntington Ashram Monastery, 1970'de Ptah ve the El-Daoud Journey in Satchidananda. Daha sonrasında yaylı çalgılarla, avangard tarzı müzik kullanarak 1971'de Universal Consciousness, 1972'de World Galaxy ve 1973'de Lord of Lords (1973) albümlerine imza attı.

1970'li yıllarda Coltrane, kendini Uzakdoğu felsefesine adadı. Sürekli Hindistan'ı ziyarete giden sanatçı, orada Swami Satchidananda ile çalıştı. Amerika'ya dönmesinin ardından, San Francisco'da Vedantic Merkezini kurarak, dini liderlik ünvanı aldı. Bütün bu yaptıklarının yanı sıra, aynı zamanda, son 40 yıldır, John Coltrane'in müzik arşivini yönetmekteydi. 2001 yılında ise John Coltrane Derneği'nin kurulmasına katkıda bulundı. Dernek, yüzlerce genç jazz müzisyenine burs ve performans imkanları sağlamakta.

Gece, oğlu Ravi Coltrane'in 'O, gerçekten de birçok kişinin annesiydi' cümlesi ile başladı. Bundan 3 yıl önce, Ravi'nin prodüktörlüğünü yaptığı 'Translinear Light' albümü ile Alice Coltrane jazz dünyasına 25 yıl aradan sonra dönüş yapmıştı. Bu albümde Alice, Charlie Haden, Jack de Johnette ve Jeff 'Tain' Watts gibi jazz sanatçılarıyla biraraya gelmişti. Bu gece de yine aynı sanatçılar sahnede yerlerini alarak, yakın dostları Alice Coltrane'ye saygılarını sundular. Geceye aynı albümden çalınan parçalarla devam edildi. Çalınan parçalardan biri vardı ki, katedrali sanki farklı bir ortama bürüdü. Alice Coltrane'nin 1970'li yıllarda kaydettiği 'Blue Nile' parçası... Bu parçada davulda John ve Alice Coltrane'e de, o yıllarda eşlik eden davulcu Rashied Ali eşlik etti. Basda Cecil McBee, arpda Brandee Younger ve flütlerde Steve Wilson ve Gamiel Lyons vardı. Sonrasında ise Geri Allen (p), Charlie Haden (b) ve Jeff Watts (d) sahnedeki yerlerini alarak 'Jagadishwar'ı çaldılar. Beni gecede en çok etkilyen parça, Charlie Haden'ın Alice Coltrane için yazdığı narin notalarla dolu'For Turiya'parçası oldu. Geri Allen'ın mükemmel yorumuyla parça daha da büyük bir anam kazandı. Charlie Haden, konuşması sırasında aslında bu parçayı Alice'in arp ile çalması için, 1970'li yıllarda Alice'e uzun zaman yalvarmak zorunda kaldığını dile getirdi. Emeline ulaştığı zamanı ise 'Sanki cennete çıkmış gibi hissettim kendimi...' diyerek anlatmaya çalıştı.

Gecede bir çok dini anlam taşıyan konuşmalar gerçekleşti. Ancak bu özel kişiye ve müziğine olan hayranlığım sebebiyle, konuşmaları takip etmek yerine, bu özel atmosferi güzel müzik eşliğinde solumayı tercih ettim. Özellikle de 'Translinear Light'ı Ravi Coltrane'in sopranosundan ve ona eşlik eden Jack de Johnette ve Geri Allen'dan dinlemenin getirdiği duygusal yoğunluğu kelimelerle anlatmak mümkün değildi. Ölümünden kısa bir süre evvel yapımını tamamladığı The Sacred Language of Ascension, kısa bir süre sonra piyasadaki yerini alacak.

Bayan Coltrane'nin hayatından kesitlerin alındığı video gösterimi sırasında Ravi ve kardeşlerinin hıçkırıklara boğulması, herkesi çok üzdü. Bu özel gece, çok özel jazz adamlarının eşliğinde ve desteğinde gerçekleşti. Adını bahsettiğim sanatçıların yanı sıra, David Gilmore, Pat Metheny, Duane Eubanks ve New York jazz sahnesinin bir çok sanatçısı o gece Alice Coltrane'intıpkı son albümünün ismi gibi, göğe yükselişine tanıklık etti.

Derleyen: Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

Dakota Staton

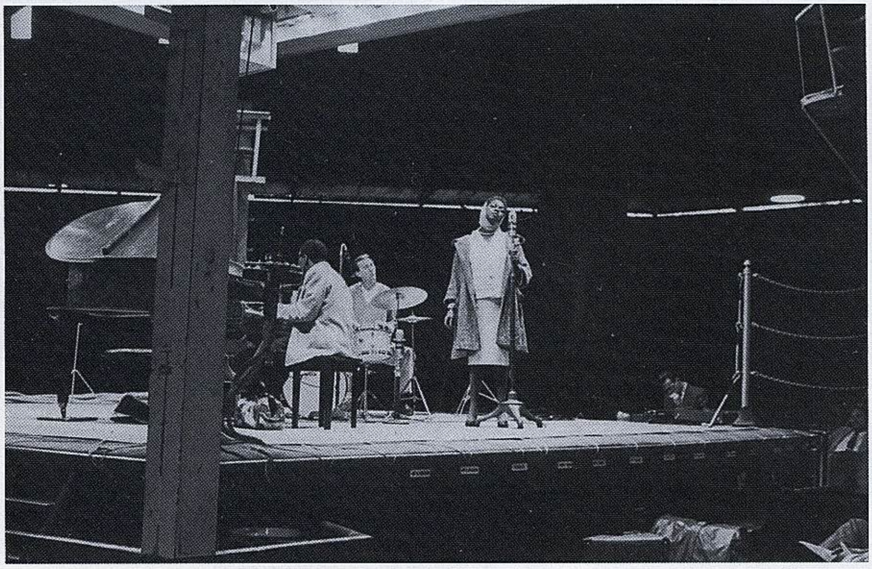

Özellikle 1950'li yıllarda yaptığı çalışmalarla jazz müzisyenleri arasında çok saygı duyulan, buna rağmen jazz dinleyicileri tarafindan pek bilinmeyen şarkıcı Dakota Staton, 10 Nisan 2007 tarihinde New York'ta 76 yaşında aramızdan ayrıldı. Jazz eleştirmenleri Staton'u "Dinah Washington ile Sarah Vaughan arasında dinamik bir özgün şarkıcı" olarak tanımlamışlardı. 1959 yılında "In The Night" albümünde birlikte yer aldığı Piyanist George Shearing ise onu o günün en iyi vokalistlerinden biri olarak niteliyordu.

Dakota Staton 1932 yılında Pittsburgh'da doğdu. 4 yaşına geldiğinde kendi ifadesi ile "Shirley Temple gibi şarkı söylüyor ve dans ediyordu." Okulu bitirdikten sonra Joe Wespray orkestrasında vokalist oldu.

1954 yılında, Harlem'deki bir jazz kulübünde şarkı söylerken ünlü plak şirketi Capitol Records tarafından keşfedildi ve "What Do You Know About Love", "Don't Leave Me Now" ve "I Never Dreamt" adlı ilk single'ları peşpeşe yayınlandı. 1955 yılında Down Beat dergisinin anketinde en çok ümit veren yeni şarkıcı kategorisinde birinci oldu.

1957 yılında yayınladığı ilk albümü The Late, Late Show tahminlerin ötesinde beğenildi ve Billboard albüm listesinde 4 numaraya kadar yükseldi. Staton'un Capitol records adına çıkarıp listelere giren diğer albümleri ise The Dynamic Dakota Staton! (1958) ve Crazy He Calls Me (1959) oldu.

1960'lı yıllarda geçici olarak İngiltere'ye yerleşen sanatçı çoğunlukla otellerde ve lüks yolcu gemilerinde şarkı söylemekteydi. Amerika'ya döndükten sonra orgcu Richard "Groove" Holmes ile Let Me Off Uptown (1972) albümünü yayınladı. Manny Albam orkestrasıyla da 1973 yılında bir big band albümünde yer almış oldu. 1996 yılında anevrizma geçirince müzik kariyerini yavaş yavaş noktalamaya karar verdi. Son albümü olan A Packet of Love Letters, 1999 yılında yayınlandı.

Yirmibeşi aşkın albüm çıkaran Dakota Staton örnek aldığı Dinah Washington'un şöhretine hiç bir zaman ulaşamadı. Bunun nedenlerinden biri olarak Staton'un parlamaya başladığı yıllarda müzik piyasasındaki rock'n roll egemenliği de gösterilmektedir. Blues'dan R&B'ye kadar değişik etkileri özgün vokalinde birleştiren Staton, özellikle "Love For Sale" ve "Mean To Me" gibi bilindik standartlara getirdiği sıradışı yorumlarla jazz vokalinin tam açamayan bir çiçeği olarak hatırlanacaktır. ♫

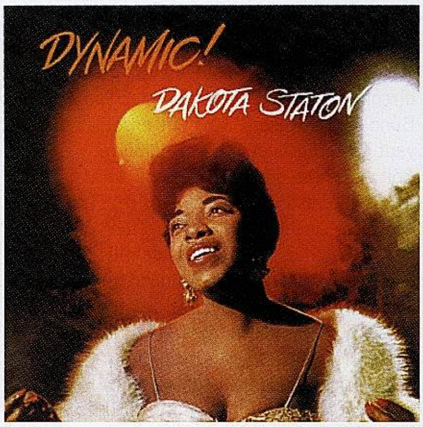

DAKOTA STATON
Live and Swinging
DRIFTING
A GOOD MAN IS HARD TO FIND
MY FUNNY VALENTINE
HE'S GONE AGAIN
MY SWINGING HOUR
MISTY
MUSIC IS THE THING FOR ME
FOGGY DAY
BROADWAY
UNITED ARTISTS
EWPORT JAZZ FESTIVAL

Derleyen: Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

Tony Scott

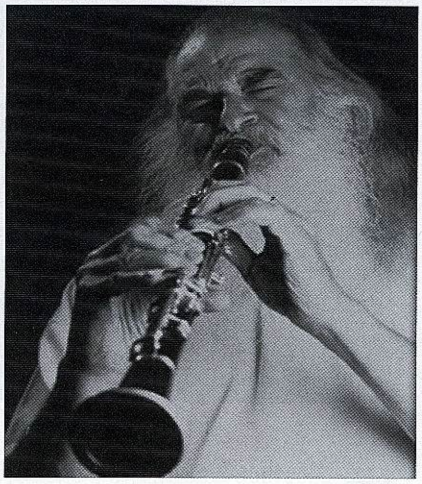

Klarineti swing dönemininden bebop'un saksofon dominant ortamına taşıyan Tony Scott, 30 yıldan fazla bir süredir yaşadığı Roma'daki evinde Mart ayının son günlerinde 85 yaşında yaşama veda etti.

Klarineti swing dönemininden bebop'un saksofon dominant ortamına taşıyan Tony Scott, 30 yıldan fazla bir süredir yaşadığı Roma'daki evinde Mart ayının son günlerinde 85 yaşında yaşama veda etti. Scott, son 20 yılda özgün bir kategori haline gelen world music yaklaşımının öncülerinden biri olarak da kabul edilir.

Tony Scott, aynı Buddy DeFranco gibi, bebop çalan (veya çalmak isteyen) ender klarinetçilerden biriydi. Saksofon da çalan Scott, Duke Ellington, Ben Webster, Sarah Vaughan ve Billie Holiday gibi jazz'ın dev isimleriyle birlikte çalmıştı.

Scott kategorize edilmesi güç bir müzisyendi. Bebop ile başlayan müzik yolculuğu bazen jazz sınırlarını aşıp New Age ve world müzik olarak adlandırılabilecek alanlara kadar uzanmıştı. Aslında kendi de bizzat klarineti ile birlikte sürekli şehir ve ülke değiştirmiş ve 1950'lerden beri çoğunlukla Amerika dışında yaşamıştı.

Scott'un ayrıca besteci ve aranjör özellikleri de vardı. 1957 yılında Yugoslavya'da bir konser sırasında, doğaçlama olarak çaldıktan sonra kağıda notalarını döktüğü "Blues for Charlie Parker" onun en popüler bestelerinden biri haline gelmişti. Aranjör olarak en büyük başarısı ise kalipso kralı Harry Belafonte'nin ünlü "The Banana Boat Song (Day-O)" için yaptığı düzenlemedir.

Klarinetin gözden düşmesi, Benny Goodman'ın "kral"lığını ilan ettiği Swing döneminin 1940'larda popülaritesini kaybetmesine paralel olarak gelişen bir durumdu. Scott sebat etti; Avrupa, Afrika ve Uzak Doğu'ya turneler kapsamında gitti. 1964 yılında geleneksel Japon çalgıları eşliğinde klarinet çaldığı "Music for Zen Meditation" için eleştirmenler New Age tarzının habercisi yorumunu getirirler. Diğer önemli albümleri ise şöyledir: "The Touch of Tony Scott" (1956); "The Modern Art of Jazz" (1957); "Tony Scott in Afrika" (1997); "A Jazz Life" (2007)

Gerçek ismi Anthony Joseph Sciacca olan Tony Scott 1921 yılında Sicilya'dan göç etmiş İtalyan bir ailenin çocuğu olarak New Jersey eyaletinin Morristown şehrinde dünyaya geldi. Berber olan babası gitar, annesi ise keman çalmaktaydı. Scott 12 yaşında klarinet çalmaya başladı, 14 yaşında ilk topluluğunu kurdu, 18 yaşında Harlem'deki jam session'ların müdavimi oldu ve 21 yaşında Juillard Müzik Okulundan mezun oldu. 1943 yılında ilk defa dinlediği Charlie Parker'ın "yeni üslubunu" klarinete uyarlamayı aklına koydu ve bunu başardı. Parker ile defalarca birlikte çalan Scott onun için "yalnızca bu yüzyılın en büyük müzisyeni değil belki de en yüce insanı" tanımlamasında bulundu.

50'li ve 60'lı yıllarda aralıklı olarak Asya ve Afrika'da yaşayan Scott, bir röportajında "aradığım sıcaklığı Japonya'da buldum" demişti. 1970 yılında Roma'ya yerleşti ve İtalya'nın idam edilen ünlü diktatörü Mussolini'nin jazz piyanisti olan oğlu Romano Mussolini ile 5 yıl boyunca birlikte çalıştı. Daha sonraki yıllarda deneyselliğini sürdürmüşse de son 15 yıldır daha geleneksel jazz çalmayı tercih etti. Göğsüne kadar uzamış beyaz sakalı ile sahnede nur yüzlü bir ihtiyar edası ile dolaşan Tony Scott İstanbul'da da konserler vermişti.

Kalıplardan sürekli kaçan Scott, müzik ile ilgili temel görüşlerini şöyle açıklamıştı: "Deneysel müzisyenler olmazsa, jazz sürünerek ölür... Ben her tür müziğe duyarlı olmanın gerekliliğine inanırım... Öğrenmeyi bıraktığın anda enstrümanını dolaba kaldırma zamanın gelmiş demektir."

Derleyen: Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

Andrew Hill

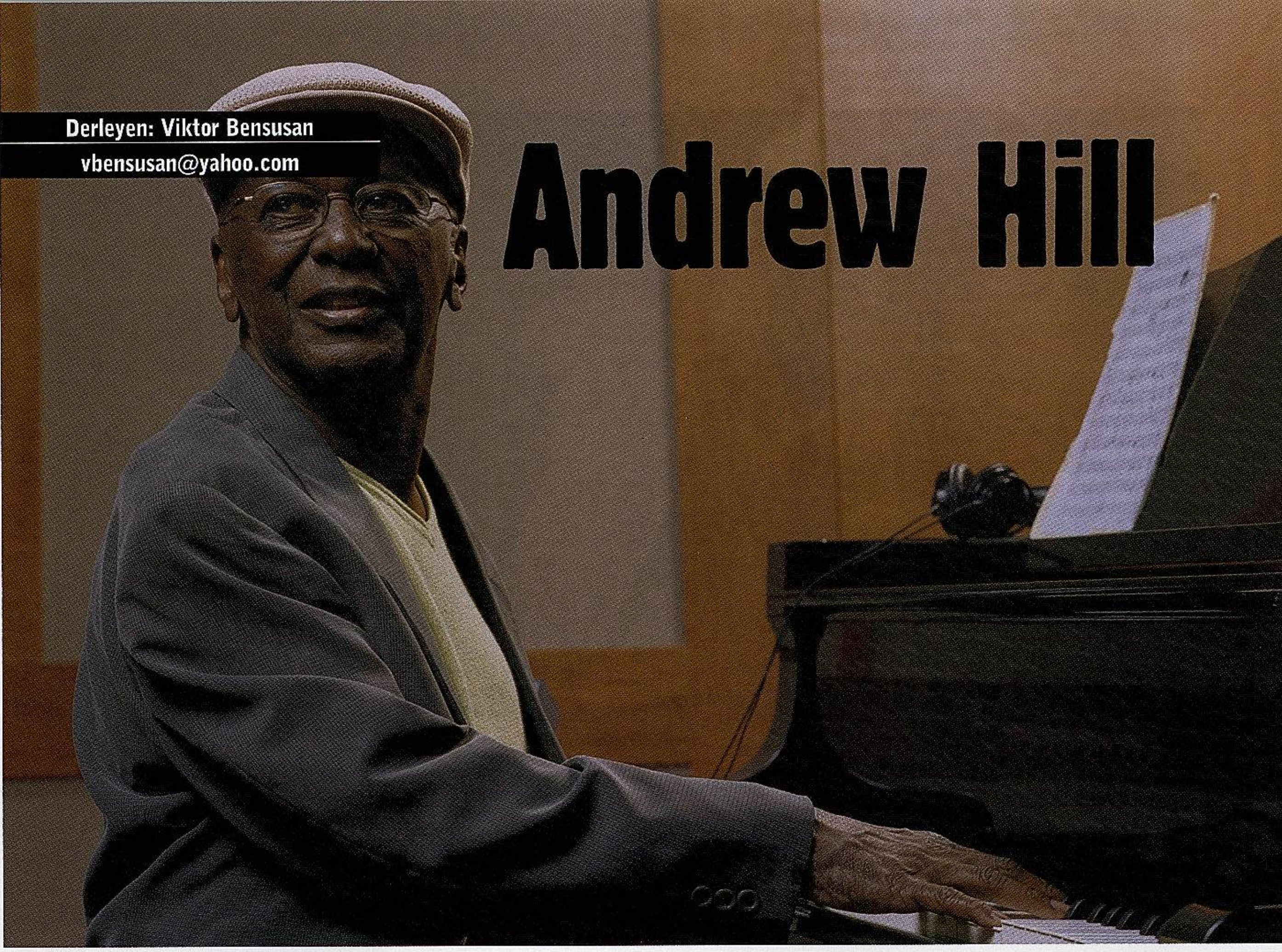

Postbop akımının önemli müzisyenlerinden piyanist ve besteci Andrew Hill geçtiğimiz Nisan ayında 75 yaşında yaşama veda etti. Kendi iç dünyasını yansıtan besteleri de bulunan Hill, diğer birçok jazz müzisyeni gibi, hakettiği ilgiyi kariyerinin geç bir döneminde yakaladı.

1963'te yayınlanan "Black Fire" adlı ilk albümünden 2006'da yayınlanan son albümü "Time Lines"'a kadar geçen sürece ve ortaya çıkan eserlere bakıldığında Hill'in geleneksel ile özgünü, yazılı materyel ile doğaçlamayı, aksak ritmler ile farklı armonileri nasıl birleştirebildiği net bir şekilde görülebilir.

Andrew Hill 1931 yılında Chicago'da doğdu. Yedi yaşında akordeon, 10 yaşında da piyano çalmayı öğrendi. Zamanın şartlarına kısa bir sürede uyum sağlayarak Chicago'lu müzisyenlerle bebop çaldı. Daha sonra eşlik piyanisti olarak Dinah Washington, Dakota Staton ve Johnny Hartman ile turnelere çıktı. 1954 yılında Detroit'te efsane alto saksofoncu Charlie Parker ile birlikte çalma olanağı buldu. Mülti-enstrümantalist Rahsaan Roland Kirk ile çalışmaya başlayınca 60'lı yılların başında New York'a taşındı.

New York jazz çevrelerinde Hill, ilk başlarda Thelonious Monk'un bir takipçisi olarak algılandı. Hill ve Monk'un ortak özellikleri vardı tabii ki: İkisi de geniş ufuklu bestecilerdi ve piyano yorumları bestelerinin sıradışılığına paraleldi. İkisi de Blue Note Records'un sahibi Alfred Lion'un jazz coşkusu sayesinde albümler yayınladılar. Lion, Hill'i ilk keşfettiğinde o kadar heyecanlanmıştı ki ona 8 ayda 5 albüm yayınlattı: "Black Fire", "Smokestack", "Judgment", "Point of Departure" ve "Andrew!!!". Hill'in kariyerindeki en iyi çalışmalarının belki de yarısını teşkil edebilecek bu kayıtlarda kendisine Joe Henderson, Kenny Dorham ve Roy Haynes gibi kalbur üstü isimler eşlik etmişti. Bu albümler tarz olarak post bop'tan yola çıkıp jazz'ın soyut patikalarına kadar uzanmaktaydı. Alışılmadık formatları olan bazı bestelerde gene de iyi saklanmış bir romantizmi sezmek mümkündü..

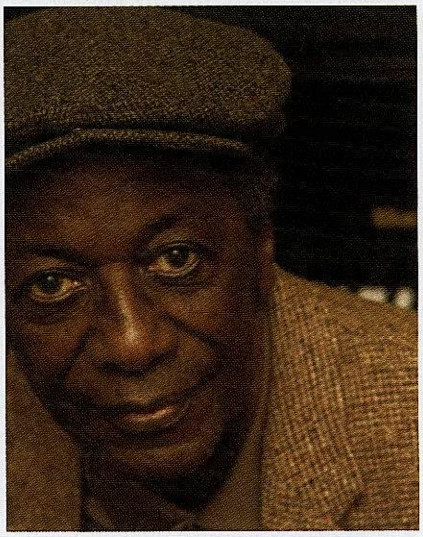

Hill, 50 ve 60'lı yıllarda biraz olsun elde ettiği ilgiyi sonraki yıllarda bulamadı. Kulüplerde çalmak yerine besteci olarak para kazanmaya ve üniversite çevrelerinde solo piyano çalarak hayatını idame ettirmeye çalıştı. 1989 yılında, EMI plak şirketi tarafından tekrar hayata geçirilen Blue Note adına "Eternal Spirit" ve "But Not Farewell" albümlerini doldurdu. Bu albümlerin beğenilmesi sonucunda ilk dönem çalışmaları tekrar günyüzüne çıktı ve yeniden basılan albümleri yeni nesil jazz dinleyicisine de ulaşmaya başladı. Hill, artık özellikle New York jazz kulüplerinin aradığı bir isimdi. Bir sextet ve bir big band çalışmasının yanında trompetçi Charles Tolliver ile oluşturduğu quartet'i ile başarılı çalışmalar yaptı. 2003 yılında, jazz müziğinin en büyük nişanlarından biri olarak kabul edilen Danimarka JazzPAr ödülüne layık görüldü. Son albümü, Down Beat tarafından 2006 yılının en iyi albümü seçilen "Time Lines" oldu Son performansını ise ölümünden birkaç hafta önce Manhattan'daki Trinity kilisesinde gerçekleştirdi.

Murat Beşer
mbeser@balansmuzik.com

Babylon sahnesinde Anzak çıkartması;
Michelle Nicolle Quartet

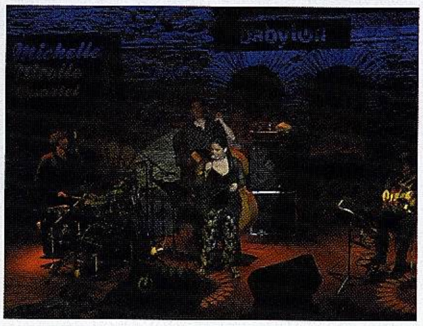

İstiklal Caddesinin Tünel'e uzanan Galatasaray sessizliğini bozan tek şey, bağıra çağıra konuşan, üçlü beşli, bazen onlu turist toplulukları. Zaten yaşamın canlılığını, bir hafta içi sakinliğine yeğleyen yegâne kesim de şehrin yabancıları.

Takvimin yaprağı 19 Nisan 2007 Perşembe dediğinde, buradaki yabancıların Avustralyalı olanlarını heyecanlandıran başka bir konu var. Bu heyecanın Babylon ayağında Anzak Günü anma etkinlikleri ve dünya turnesi kapsamında yüksek oktavlı sesiyle ülkesinin kıvancı olarak sunulan jazz şarkıcısı Michelle Nicolle ve üç müzisyen dostu, büyükelçiliklerini katkılarıyla sahneye çıkıyor.

Dolayısıyla Babylon'un oturmalı düzeninde oturan bir avuç kalabalık, bu akşam burada eski jazz standartlarını seslendirecek olan hemşerileri şarkıcıyı izlemeye gelenler.

Büyükelçiliğin kıpırtılı resepsiyonundaki Avustralya Hükümeti'nin sanat finansman ve danışma organı olan Avustralya Sanat Konseyi ve Avustralyalı Türk İş Adamları Derneği üyelerinin yüksek gurur pozlarıyla dolu telaşesinin ardından yanındaki üç müzisyenle birlikte sahneye gelen Nicolle, gurbetçilerin bağrına bastığı kültür elçisi gibi. Keyifli bir tebessüme eşlik eden kibar alkışlarla karşılanıyor. Belki de bu akşam bu yabancılar arasındaki tek yabancı benim.

Duke Ellington'dan "Cold As You" ile açılıyor konser. Takım taraftarı ruhunun bir başka versiyonu olan hemşericilik var biraz dinleyicide. İlgiyle izliyorlar, numaralı gözlüklerinin ardından bakan sevecen bakışlarla takdire ve alkışa değer hareketler arıyorlar.

Çok eski bir parçaya giriyor süzülerek Nicolle; "Fullmoon in Empty Eyes". En üzgün olanlarla neşeliler arasında ayrım yapmıyor. Hepsini aynı edayla aynı işveyle okuyor. Birbirine yakım dışavurumlarla beş benzemezi karıyor.

İkinci solo albümünden repertuarına aldığı "Blessing in the Sky"da gitarcı Carl Dewhurts uzun bir solo ile ayakları yere sağlam basan bir solocu olduğunu gösteriyor. Standartları klasik bir üslupla yorumlayan bir orkestraya çok fazla bu adam. Bulunduğu yere göre çok modern. Orkestranın en ilginç müzisyeni o şüphesiz; her solosu dikkatle dinleniyor ve alkışlanıyor. Besteler ağırlıkla onun üzerinde yeniden düzenlenmiş.

Balıketini hayli geride bırakmış, özensiz, hatta rüküş ve zevksiz bir tuvaletle duruyor Babylon sahnesinde Nicolle. Kariyeri parlak, ama sahne elektriğinin aynı derecede parladığı iddia edilemez.

Seksenlere geliyor Nicolle ve "Don't You Forget About Me"yi yorumluyor hüzünlü bir sesle.

Pat Metheny tınılı gitarcımız yine alımlı bir soloyla süslüyor parçayı.

Tüyü bitmemiş basçı Tom Lee ile buram buram Avustralyalı portresi çizen davulcu Rony Ferella, olağan eşliklerinde kusur etmiyor. Her şeyin davul bas ikilisi gibi olağan aktığı gecede son perdeye gelirken, CD'nin satıldığı standa davet ediyor dinleyicilerini Nicolle.

Büyük elçilik tarafından bir kültür hizmeti olarak servis edilen bu konserde bile, arkadan yükselen barfly uğultusu sahneyi bastırıyor. Aynı sesler birazdan İstiklal'in uykulu karanlığına terke edilmiş karanlık sokakları çınlatacak.

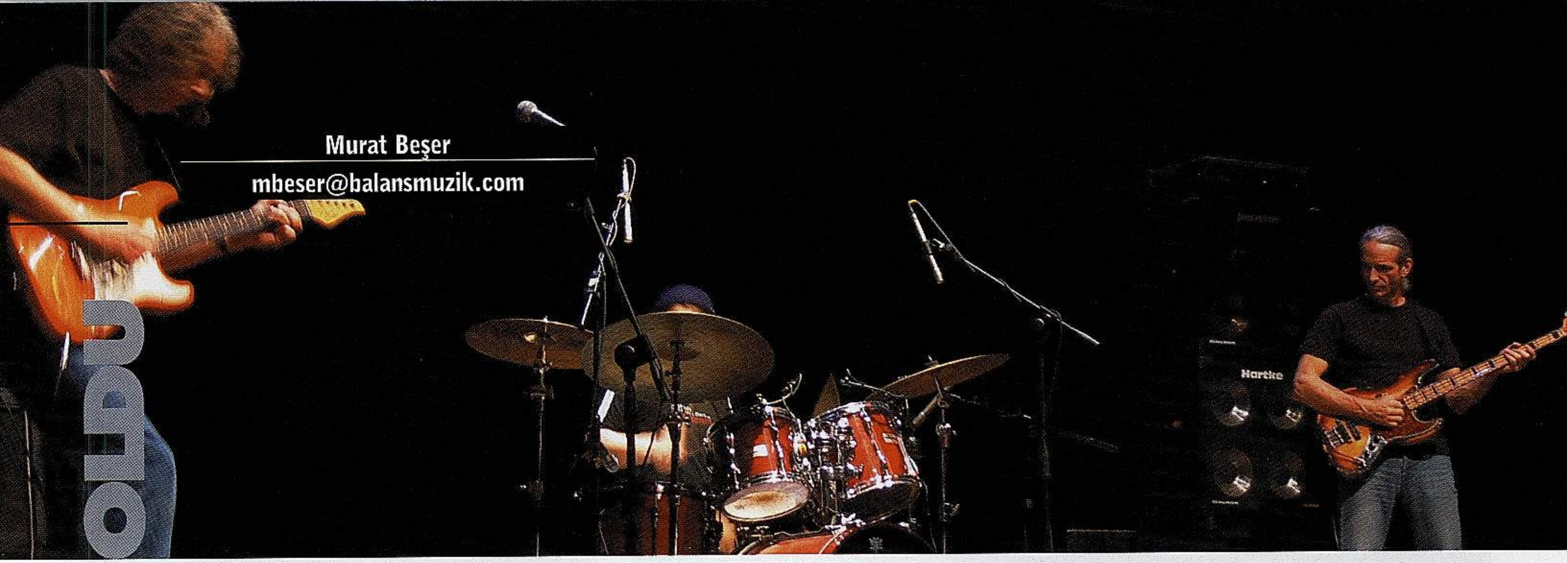

Murat Beşer
mbeser@balansmuzik.com

Müzisyenlerin müzisyeni konuşuyor; Scott Henderson

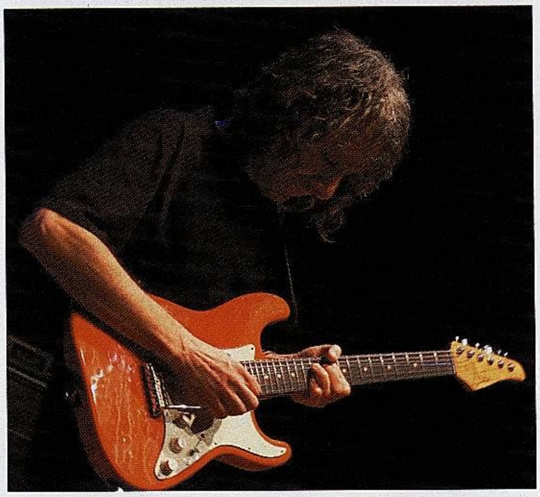

Konseri konser yapan seyircisidir derler. İstanbul'un göz aşinalığı taşıdığımız tüm gitar hocaları ve öğrencileri, meraklı genç müzisyenleri, ileri derecede müzik dinleyicileri doldurmuş bu akşam CRR'in kadife kaplı yumuşak koltuklarını.

Her bir koltuk sahibi, birazdan iki arkadaşıyla birlikte sahneye gelecek olan fusion gitarcısı Scott Henderson'ın, kafayı müzisyenlik mesleğinin uç noktalarındaki teknik meselelere takmış bir herif olduğunun kefili.

Sessizce sahneye gelişleriyle birlikte bir alkış tufanı kopuyor. Kasap sinekliği gibi sarkan saçlarının arkasına saklanan zayıf, aortları çökmüş yüzüyle salondakileri seçmeye çalışıyor. 53 yaşındaki deneyimli müzisyen.

Ellerini gözlerine siper ederek bakıyor üçü birden. Işıkçıya seslenerek salondaki karartmayı kaldırtıyor Henderson. Gülüşünden, selam verişinden, el sallamasından da aynı samimiyet okunuyor.

Aydınlanan salonu büyük bir keyifle kısacık seyreledikten sonra "böyle kalsın" diyor. Karanlık korkusu mu var Henderson'da acaba? Yoksa o yüzden parlak bir sounda sahip müziği. O yüzden mi cayır cayır bir elektrikle aydınlanıyor kırmızı Fender'i.

Üç Kişilik Tabur

Henderson'ın Tribal Tech yıllarında fusion tozu attıktan sonra blues köklerine döndüğü bu projesi, üç kişiden oluşuyor. Evet! sadece üç kişi, ama bir tabur kadar gürültü yapıyor. Zincirlerinden boşanmış üç ses anarşisti, CRR gibi "huşu dolu" seslerin mekânını kulak bombardımanına tutuyor.

Amerikan yol filmlerinden fırlamış sabıkalı basçı John Humphrey, koca Fender Jazz Bass'ın sapını bir oklava gibi çeviriyor iri ve kemikli ellerinde. Sürekli başparmağı ile telleri dövdüğü kendine has tekniğini konuştururken enstrümanına bakmıyor bile.

Alan Hertz bitmeyen enerjisiyle, ezber bozan hareketler sergiliyor, alışılmışın dışında sesler çıkararak rock davuluna kişisel espriler katıyor.

Kırpık kumaşlardan yapılmış patchwork tekniğini andıran sololarıyla Henderson, uzun cümlelerini küçük hecelerden oluşturuyor. Boş tellerin kapalı pozisyonların arasına sıkıştırılmasıyla elde ettiği bir arp havalı ses örgüsünde; Şikago ve Teksaslı gitarcıların kullandığı tekniği, Charlie Parker cümleleri ile birleştiriyor. Seri biçimde gerçekleştirdiği ton değişikliklerinin arasına melodik cümleler sıkıştırıyor. Telleri iterek ve eğerek duygusal etkiyi şiddetlendiriyor.

Kendine ait bestelerin aralarında repertuarına aldığı Miles'ın "All Blues"u, Wayne Shorter'ın "Mysterious Traveller"ı ya da Billy Straxhorn'un "Chelse Bridge"i, bambaşka hüviyetlerle çalındığında da, azami güç isteyen bu müzik kıvamından içilemeyen yayık ayranı gibi düğümleniyor insanın boğazına.

TIR dolusu enerji

"Nairobe Express"de müzisyenler teker teker gövde gösterisinde bulunuyor. Humprey'nin slap bas dayağının ardından Hertz, dinleyeni sekte-i kalbe uğratan uzunluktaki davul solosunda çapraz ritimleri ucuca ilmikliyor. Bu konserde keşke solo pasajlara daha fazla yer verilseymiş.

Bu sahnede TIR dolusu enerji yüklü. Henderson tam bir konser zebanisi. İçine Jimi Hendrix, Jimmy Page, Jeff Beck ruhunun konserve edildiği modernist bir tavır sergiliyor; sertliklerle dolu bir hassasiyet taşıyor. Uyumlu kargaşalar tasarlıyor.

Kanlı canlı bir konser bu; herkes müziğe dokunabilir. Henderson dinleyiciye dünya çapında bir füzyon ikram ediyor. Öfkesi burnunda gitarlarla, derin ifadeler yayıyor.

Biste Woodstock sahnesinde yeniden vücuda getirilmiş Ten Years After'ın Alvin Lee'si kadar ruh dolu bir rock'n roll çalıyor Henderson.

Seyircisi tarafından ateşlenmiş olduğu gerçeği bir yana, salondaki insan suretlerine bakacak olursak bu geceden asıl çıkarılacak sonuç, Scott Henderson'ın müzisyenlerin müzisyeni olduğudur.

Derleyen: Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

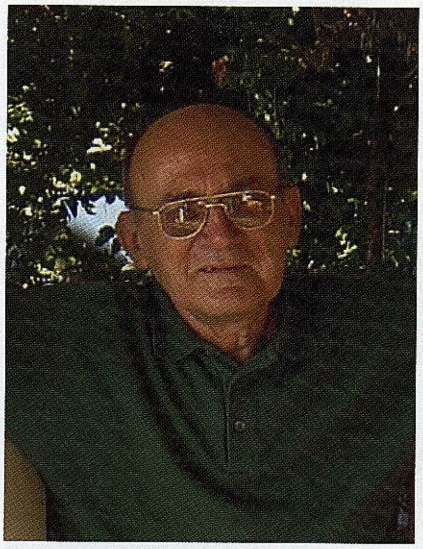

Türk jazz dinleyicisi öksüz kaldı

TEOMAN BABER

2007 yılı Türk jazz'ı için maalesef gerçek bir yaprak dökümü oldu. TRT'de uzun yıllar jazz programları hazırlayıp sunan sevgili Teoman Baber'i de 01.05.2007 tarihinde kaybettik. Amerika'da yaşayan kızı Aslı Keskinoğlu ölümünden sonra babasını Jazz Dergisi okurları için şöyle anlattı:

"Sevgili babam; Süha Teoman Baber 25 Haziran, 1933 İzmir doğumludur. Üç çocuk babasıdır.

Babamı bildim bileli jazz'a son derece meraklı bir kişidir. Onun için herşeyden önemli diyebileceğim kadar merakı vardı, jazz dedin mi akar sular dururdu babam için. Ben bugün jazz dinlerken acaba babam bu parçayı kimden nasıl dinlemiştir ve beğenir mi diye kendi kendime sorarım. Ve biliyorum ki, benim ve ikiz kardeşim Osman'ın içindeki jazz sevgisi kesinlikle babamdan bulaşmıştır bize.

1970'li yıllarda mutlaka, her yıl olmasa da, Montreaux Jazz Festival'ine katılırdı, izleyici/dinleyici olarak elbet. Bildiğim kadarı ile orada bir kaç tane jazz ustası ile bizzat tanışmıştır. 1980'li yıllarda İstanbul Festivali çerçevesinde sanat icra etmeye gelen jazz ustaları ile de perde arkasında sohbet ederdi, hatta bir kaç kere ben de vardım yanında ve beni usta müzisyen John McLaughlin ve o zaman birlikte çaldığı grubu ile tanıştırmıştı, bunu hiç unutmam, çok heyecanlı bir olaydı benim için. Babam için ise normal bir durumdu bu çünkü alışıktı ünlü ustaların elini sıkıp onlarla sohbet etmeye. Benim için heyecan verici idi.

Babamın evinde jazz'dan başka müzik duymak, pek olası değildi. Astrud Gilberto'nun söylediği "If It Takes Forever I Will Wait For You" isimli parçası, ailevi çok özel bir nedenden dolayı, hem babamı hem beni her dinlediğimizde epeyce ağlatırdı. Babamın bana dinlettiği ilk jazz parçalarından biri Dave Brubeck'in Take 5 isimli bestesidir. Bugüne değin, en sevdiğim jazz parçası olduğunu söyleyebilirim. Al Jarreau'yu da babam sayesinde sevdim, Chick Corea yine sevdiklerinden, Count Basie, Dizzie Gillespie, Duke Ellington, Charlie Parker, Miles Davis, Gene Harris, Stan Getz, Oscar Peterson aklıma gelen isimler. Babam daha ziyade klasik jazz'ı severdi.

TRT 3'e uzun yıllar program hazırladı, sanırım hazırladığı ilk programının adı "Dünya'da Jazz" idi."

Aslı'ya ilave olarak TRT için 1980'li yıllarda hazırladığı "Caz ve Pop Dünyasından" ve geçtiğimiz yıllarda yayınlanan "Geceyarısı Güneşi" programlarında buğulu sesiyle Türk jazz severlerine ulaştığını belirtelim. Son 14 yıldır Bodrum'un Gümüşlük koyunda yaşayan Teoman Baber'in hemen hemen herşeyi jazz idi. E-mail adresinin başlangıcı bile "teojazz" idi.

Hoşçakal Teo...

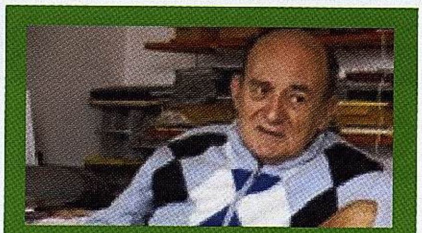

Türkiye'nin ilk jazz programı yapımcılarından S. Teoman Baber geçirdiği rahatsızlık sonucu Bodrum'da yaşamını yitirdi. Yapımcılığını ve sunuculuğunu üstlendiği gece programlarıyla Türk insanına jazz müziğini sevdiren Teoman Baber, 1992 yılında yerleştiği Bodrum'un Gümüşlük beldesinde yaşamını sürdürmekte idi.

Emekli olmasına karşın hala dönem dönem TRT İzmir Radyosu'nda program yapımcılığına devam eden Baber, özellikle 80'li yıllarda yaptığı caz ve klasik müzik programları ve gecenin karanlığını delen buğulu sesiyle kendisine önemli bir dinleyici kitlesi yaratmıştı.

TRT 2 ve Türkiye'nin ilk özel radyosu Radyo Bodrum'da yaptığı jazz programları ile de tanınan Teoman Baber, bağırsak enfeksiyonu nedeni ile yatırıldığı Bodrum Devlet Hastanesi'nde yapılan tüm müdahalelere rağmen aşırı su kaybı ve beslenme bozukluğu nedeni ile yaşamını yitirdi.

74 yaşında yaşama veda eden Teoman Baber, yaşamını uzun yıllardır yalnız sürdürüyordu.
3 Çocuk babası Teoman Baber, 3 Mayıs 2007 Perşembe günü Gümüşlük Camii'nde kılınacak öğle namazını mütakip cenaze namazının ardından Gümüşlük mezarlığında toprağa verildi.

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy@gmail.com

Seslerle uğraşan sessiz adamın ardından,

Süheyl Denizci

Süheyl Denizci ne yazık ki aramızdan ayrıldı.

Şair Orhan Veli ölümsüz bir mısrasında şöyle der: Ölüm Allahın emri, ayrılık olmasa. Uzun yıllar boyunca Türk müzik dünyasının en önemli isimlerinden bir tanesi olan Süheyl ağabey ile Türk jazz tarihi üzerine bir söyleşi yapmak istedim. Ne yazık ki onun sağlığında bu arzum gerçekleşmedi. O da tıpkı İsmet Sıral gibi Türk jazz tarihinin çok iyi bilinen bir sırrı idi. Onun aramızdan ayrılışından sonra arkadaşlarının ve sevenlerinin bir kısmı ile görüşerek bu sırrın peşine düştüm. Aşağıda okuyacağınız satırlar 75 yıllık bir yaşamın ardında bıraktığı izlerin yakın çevresindeki yansımalarıdır:

Fehmi Özbilek (tp)

Ben 1982'deki kuruluşundan beri bu orkestrada trompet çalıyorum. O emekli olduktan sonra da ilişkimiz devam etti. Hastalığının ileri bir safhada olduğunu bilmiyorduk. Hafif bir yürüme zorluğu vardı, bu yüzden Haydarpaşa Gata hastanenin nöroloji bölümüne gitmiştik. Ne yazık ki elimizden gelebilen her şeyi yaptığımız halde onu hastaneden sağ olarak çıkartamadık ve kaybettik. GATA'nın nöroloji bölümünde çok kıymetli bir doktor olan Doçent Doktor Mehmet Saraçoğlu onunla çok yakından ilgilendi. Erken teşhis olabilse idi belki daha fazla bir şeyler yapılabilirdi.

Ben İstanbul Belediyesi Konservatuar Şehir Armonisi Orkestrasında trompet çalarken onu tanımıştım. Trompette çıkarttığım mat seslerimi beğendiği için beni üçüncü trompet partisyonunu çalmam için bu orkestraya sözleşmeli olarak almıştı. Daha sonra iki orkestranın provaları çakışınca bir tercih yapmam gerekiyordu, idealimi tercih ettim ve TRT Caz Orkestrasına girdim. Halen de sözleşmeli olarak orkestraya yardım ediyorum.

Hepimiz ona baba derdik, o da gerçekten bir baba gibiydi, onun ağzından çıkan her şeyi ikinci defa söyletmeden yerine getirmeye çalıştık. Onu orkestranın önünde şef olarak görünce kendimize olan güvenimiz gelirdi. Çok sevilen bir insandı. Avrupa'da da önemli çalışmalar yapmıştı, tüm jazz parçalarını bilirdi, bize bildiği her şeyi ve tecrübelerini aktardı. Bir büyük orkestrada nasıl çalınacağını ondan öğrendik, bu işin bir mektebi yok ki. Konservatuarı her bitiren bizimle çalamaz.

TRT bu orkestraya pop gibi başka müzikler de çaldırmak istedi ama o şef olduğu müddetçe buna izin vermedi. Böyle bir orkestradan kopmak tabi ki kolay değildir, o da emekli olduktan sonra bizden kopmadı ve buluşmaya devam ettik. Onun yerini doldurmak mümkün değil.

Erol Duygulu (ts)

Ben de 1982'de bu orkestranın kuruluşundan beri tenor saksofon çalıyorum. Süheyl ağabey beni Almanya'da çaldığım bir sırada çağırdığında katıldım. Ben orada iken bazı ticari müzikler de çalardım ama bu orkestraya girince işler değişti. O bize çok geniş olan koleksiyonunu dinletti, onun sayesinde jazz müziğini içimize sindirdik.

Jazz doğaçlama ile derin ilişkili bir müziktir, diğer müzik türlerine hiç benzemez. Biz bu işin ilmini Süheyl ağabeyden öğrendik. O bize jazz'ın armonisini, eskisini yenisini hep birlikte öğretti. Çok iyi vibrafon çalardı, ben onun saksofon tarzını kaptım. Hepimizin babası gibiydi ve insanları ezmeden yönetirdi. Onun sayesinde geliştik ve bugün dünyanın herhangi bir orkestrasında çalabilecek hale geldik.

Çok seviyeli ve doğal bir insandı. Müzik dışında avcılık yönü de vardı ama hayatının asıl tutkusu her zaman müzik oldu.

Atakan Ünüvar (ts)

Çok eski yıllardan beri ona hayrandım. 1966–67 yıllarında Hilton'da ben orkestram ile çalarken onunla tanışmıştık. Süheyl ağabey saksofon konusunda o yıllarda bizden çok daha ilerideydi ve kendisini hayranlıkla izlerdik. Bizler saksofonu yeni yeni öğreniyorduk ve etrafımızda ondan ve İsmet Sıral'dan başka bu enstrümanı öğrenebileceğimiz kimse yoktu. Flüt de çalardı, birçok teknik şeyi o bize gösterdi. Müthiş bir jazz kafası vardı, hepimiz için bir ekol oldu. O yılların Türkiye'si yokluk yılları idi ve Süheyl ağabey gerçek bir nimetti. Ben bir müddet piyasa kötü olduğu için Avrupa'ya gittim ve 4–5 yıl çalışarak geri döndüm. TRT Caz Orkestrası 1982 yılında kuruldu ama biz daha önce basçı Cengiz'in evinde provalara başlamış ve orkestranın temelini atmıştık. 1982 yılına kadar hep toplama orkestralar vardı ve böyle bir orkestra kurulması müthiş bir şeydi. Bu orkestra Türk müzik hayatı için büyük bir hizmettir, ana TRT bu orkestranın kıymetini biliyor mu diye sorulsa o ayrı bir mesele.

Süheyl ağabey John Coltrane, Ben Webster, Sonny Rollins ve Coleman Hawkins'i severdi. Bunların hepsi güzeldirler ama lezzetleri farklıdır. O tüm güzel lezzetlerden anlayan bir insandı. Onun tedavisinde çok emeği geçen Doçent Doktor Mehmet Saraçoğlu'na çok teşekkür ederim.

Neşet Ruacan (g, cond.)

Türkiye'de batı müziği denilince ilk akla gelen isimlerden birisi Süheyl ağabeydir. Tenor saksofon ve vibrafonda dünya çapında bir virtüöz idi. Flüt de çalardı ama vibrafon konusunda Türkiye'deki öncü kişi oldu. Ne yazık ki dünya onu tanımadı. Eskiden Berklee'ye eğitim almaya gitmek için eline bir fırsat da geçmiş ama çocuğu doğunca bundan vazgeçmiş. Bu olay onun için bir dönüm noktası olmuş.

Süheyl ağabey ve bir avuç iyi müzisyen 1950'li ve 60'lı yıllarda Türkiye'de çok iyi bir dinleyici kitlesini kendi müzikleriyle eğittiler ve oluşturdular. Daha sonra da o müziksever kitle tarafından sadık dinleyiciler olarak takip edildiler. Batı dünyasının müziğini insanlarla paylaştılar. Bu açıdan Süheyl ağabey ve artık yaşamayan kendi çağdaşı müzisyenler gözleri arkada kalamadan gittiler diyebiliriz. Bunlar herkesin bildiği şeyler ama Süheyl ağabeyin bir de az bilinen bir yönü var. O hayatının en son dakikasına kadar amatör bir müzik ruhu ile yaşadı. Her zaman müzikteki yenilikleri ve yeni müzisyenleri heyecanla araştırır, takip eder ve öğrenirdi. Bu bence onun çok önemli bir yönü idi.

Çok açık bir insandı. Hiç birimizi kırmadan bu orkestrayı aldı ve bugünkü seviyesine getirdi. Düşünün ki Türkiye gibi o zamanlar oldukça kapalı olan bir ülkede başka medeniyetlerin ve kültürün ürünü olan bir müziği onların seviyesinde yapabilen bir orkestra meydana getiriyorsunuz ve bunu tek bir kimseyi bile kırmadan gerçekleştiriyorsunuz.

O sözünü dinletmesini çok iyi bilen bir insandı, ne zaman şaka yapılacak ne zaman ciddi olunacak iyi ayırırdı. Bize her zaman çok sıkı prova yaptırırdı. Orkestranın onun şeflik yapmış olduğu eski kayıtlarını dinlerseniz bugün hala onun seviyesine ulaşamadığımızı görürüz.

Çok mükemmeliyetçi idi, hiç bir detayı atlamazdı. Provaları sık sık durdururdu.

Ben ondan sonra şef olunca farklı bir yaklaşım benimsedim. Benim için ifade çıkmışsa eser çalınmış demektir. Onun kadar detayların üstünde durmam.

1997'de o emekli olunca şefliği ben devir aldım. Doğrusu çok hevesli değildim, çünkü çok ağır bir iş, ama o uygun görünce kabul ettim. Benim yöntemim ondan değişik ama bu değişikliğe olanak veren şey onun kurmuş olduğu orkestra oldu. Süheyl ağabey bu orkestrayı kurarak denize müthiş bir sürat teknesi indirmiş oldu, ben ise o teknenin ardında su kayağı yaptım. O tekneyi denize indirmek önemli idi. Eğer o indirmemiş olsa idi ve bu işi ben başlatsa idim tekneyi denize indiremezdim. Zaten ondan başka kimse de indiremezdi. Belki de bu yüzden o görev Süheyl ağabeye verildi. Bu Türk müzik tarihinin bilinen bir gerçeğidir.

1997'den sonra bizimle birlikte çok çalmadı hâlbuki çalabilecek durumdaydı, kendisine yalvardık da. Ama o mükemmeliyetçi idi, eğer enstrüman çalmaya ara vermişse tekrar çalamadan önce hazırlanmak isterdi. Bazen yurt dışında jazz kulüplerine gittiğimizde sahneye çıkar ve çalardı. Çaldığında da ortalığı yıkar geçirirdi. Ama şefliği sırasında da icraatlarını azaltmıştı ve bana göre bu doğru değildi.

Ondan öğrendiğimiz şeyler anlatmakla bitmez.

Bir gece Avrupa'da turnedeydik, gece saat 1,5'da otele geldik, sonra oturduk sabah saat 6'ya kadar bana bandeonunu anlattı, çalamazdı ama çalanlara çok gıpta eder ve öğrenmeye çalışırdı. Çok enstrüman meraklısı idi. Çello, trompet ve davul da çalardı. Kontrbas da çalardı, hatta bir ara orkestranın kontrbasçısı eksikken onu da çalmış.

Süheyl ağabey 1932 doğumlu idi, müziğe 8 yaşında piyano ile başlamış. 1957'de kendi adına kurduğu topluluğu 20 yıl yönettiğini biliyorum. Değişik vesileler ile Almanya, Fransa, Hollanda ve Danimarka'da çalışmış. Fransız piyanist ve Orkestra Şefi Janko Niloviç'ten enstrümantasyon ve orkestrasyon eğitimi almış.

Ondan şefliği alırken hiç korkmadım çünkü o bizi bırakıp gitmedi ve her an birlikte oldu.

Orkestra arkadaşlarım onun tek başına yürüttüğü bazı idari işlerde bana çok yardımcı oldular.

Sevdiği ve beğendiği müzisyenler her zaman çok yönlü olanlardı. Hepsi de hem klasik hem de jazz müziğinden feyiz almış insanlardı. Adam New Orleans'dan gelmiştir, iyi jazz çalar ama gam yapmasını bilmiyorsa Süheyl ağabeye bir şey ifade etmezdi. Onun için müzisyen demek Pagannini etüdünü de Chopin ve Liszt'i de, Macar Rapsodisini de jazz'ı da aynı şekilde çalabilmeli idi. Onun dönemindeki tüm müzisyenlerin bu tip bir dünya standardında temel müzik ve enstrüman eğitimine çok önem verdiğini görebilirsiniz. Alaylı olmak onun kitabında yoktu. Hâlbuki kendisi konservatuarlı değildi ama kendisini çok iyi yetiştirmişti. Tek başına yetenekli olmaya da önem vermezdi.

Beğendiği müzisyenler olan Oscar Peterson, Bill Evans, Woody Herman ve Benny Goodman da bu tip yetişmiş insanlardı.

Bence onun ölümü ile bir devir kapanmış oldu. Ben rahmetli Erol Pekcan ağabeyin ardından da bunu söylemiştim. O da Süheyl ağabey gibi jazz'ın jazz olduğu 1950'li ve 60'lı yılların şövalyeleri idiler. Kendilerini sadece jazz ile özdeşleştirmişlerdi. Şimdi öyle insanlar kalmadı. Her ikisini de çok arayacağız.

Meriç Demirkol (as)

Ben TRT Caz Orkestrasına 5 yıl önce girdim, klasik müzikten geldiğim için Süheyl ağabey benimle özel olarak ilgilendi ve destek oldu. Ben geldiğimde o artık şef değildi ama varlığı her zaman bu binada hissedilirdi. Bu yüzden de hepimiz her zaman daha disiplinli ve dikkatli olurduk. Son anına kadar bizlerden manevi desteğini esirgemedi. O Türkiye'de jazz müziğinin gelişimini ve değişimini bu orkestrayı kurarak başlattı. Böyle bir şeyi başarabilecek başka bir şövalye gelebileceğine inanmıyorum. Şu an var olan orkestra çeşitli sebeplerden dolayı mevcut heyecanını koruyamıyor.

Ben hiç bir zaman onunla aramızda bir nesil farkı hissetmedim. Ondan öğrendiğim en önemli şey müzikte gelişebilmek için disiplin ve çalışmanın ne kadar önemli olduğu oldu. Böyle bir disipline sahip çok az insan var çevremizde.

Kim bilir belki de bende kendi gençliğini gördü ve bu yüzden özel bir ilgi ile destekledi.

Barış Özer (bs)

Ben konservatuarın Korno bölümünden mezun oldum, Ergüven Başaran ağabey emekli olunca 2003 yılında orkestraya girdim. Süheyl ağabeyin yönettiği devire yetişemedim. Ama Klasik müzikçi olduğum için Süheyl ağabey ile birlikte bu müzik hakkında çok sık sohbet ederdik. Klasik müziğe çok derin bir eğilimi vardı ve Brhams'ı ve Şostokoviç'i çok severdi. Bizde çoğu zaman klasikçiler klasik, jazz'cılar jazz sever ve dinler. Ama Süheyl ağabey farklı idi, o komple bir müzisyendi. Çok derin ve ilginç bir müzik alt yapısı vardı. Dünyanın her yerindeki önemli bariton saksofoncuları tanırdı. Neşet ağabey gibi değildi, sert bir insandı ama o sertlik provalarda kalır sonra dışarıda devam etmezdi. Onun dışında her zaman baba gibiydi, dede değildi.

Hakan Çimenot (tb)

Süheyl ağabey babamın arkadaşıdır, çocukluğumdan beri beni tanır. Bir konserde beni sahneye çıkartıp çaldırdığında kolum 7. pozisyonu çalmaya yetmiyordu. Beni orkestramızın en yaşlı elemanı diye dinleyicilere tanıttı, bu benim hayatımda bir dönüm noktası oldu ve jazz big band virüsünü kapmış oldum.

Hepimiz ondan bir şeyler öğrendik, o bizim kahramanımız idi. Onu hem sever hem de korkardık ama bu korku müzikal anlamda kısıtlayıcı bir korku değildi. İnsana karşı duruşu öyle idi. Disiplinli olmayı ondan öğrendik. Jazz müziğinin ne olduğunu da ondan öğrendik. Ben konservatuardan mezun olduktan hemen sonra bu orkestraya girdim, geldiğimde çok az bilgim vardı. Bir ara yurt dışına Berklee'ye falan gitmeyi düşünüyordum ona danıştım. Ne gerek var, Neşet burada, İmer burada, Kamil burada. Her şey ayağının dibinde uzağa gitmene lüzum yok dedi.

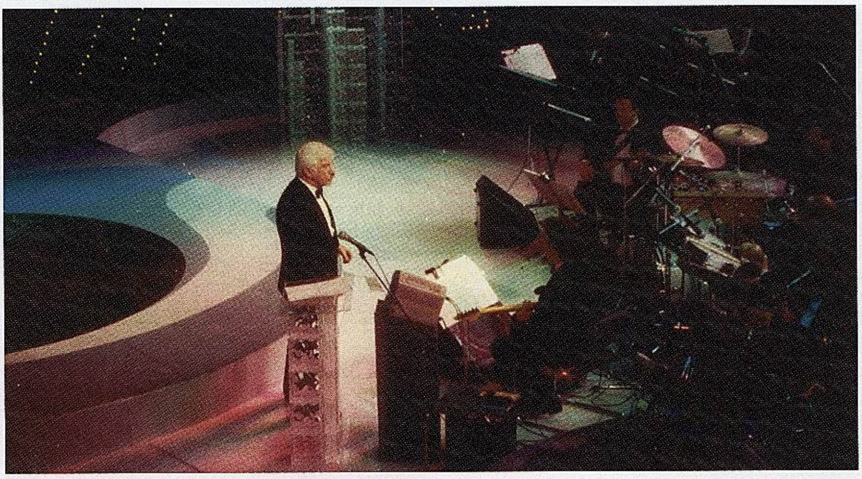

Ben orkestraya 1992'de gelmeye başladım, 17 yaşımda iken memur olarak orkestrada çalmaya başlamıştım.

Bir big band jazz'ın senfoni orkestrası demektir. Böyle bir orkestrayı kurmak ve yönetmek çok önemli bir devrimdir. Süheyl ağabeyin müthiş bir hayal gücü vardı, bir devlet kurumunda böyle bir şey gerçekleştirmek çok önemli bir olay.

Konservatuarda jazz öğretilmiyor, bu yüzden bizim orkestra bir anlamda jazz'ın konservatuarı olarak da kabul edilebilir.

Filim gibi bir adamdı, her zaman hareketli idi, bir şeyler yapar bir yerlere giderdi. Hepimiz her şeyi her zaman ona danışırdık.

Müzisyen olarak Count Basie ve Duke Ellington'u severdi ama sentez kavramına her zaman uzak dururdu. Türk müziklerini de iyi icra edilmeleri halinde dinlerdi.

İnatçı bir kişiliği vardı ve kendisinden bahsedilmesini hiç sevmezdi bu yüzden de kimselere röportaj vermezdi. Nedenini ona soramazdık, madem onu kahramanımız olarak nitelendirdik o zaman şunu unutmamalıyız, kahramanlara soru sorulmaz. Eğer onu tarihi bir kahramana benzetirsek sanırım rahatça Büyük İskender'e benzetebiliriz. Süheyl ağabey galiba Arnavut asıllı idi, İskender de Makedon, aynı bölgenin insanlarılar.

Emre Kayhan (tb)

Biz Süheyl ağabey ile 1993'de tanıştık, beni bas trombona almıştı. Sonra solo olarak da çaldım. Çok disiplinli idi ve bizi her zaman desteklerdi. Onunla birlikte öğreniyorduk. Örneğin jazz'da swing'in ne olduğunu o bize öğretti. Çok bilgili olmasına rağmen bize bir şeyler öğretmeye gelmeden önceki gece çalışırdı. Bu titizliği ve disiplini onun kurduğu orkestranın müziğine de yansıdı.

Erkut Taçkın (vo)

Süheyl ağabey hakkında konuşmak benim için büyük bir şereftir. O benim hayatımda gördüğüm en doğru adamlardan birisi idi, gerçek bir kötü gün dostu idi.

1970'li yıllardan beri haftada 3–4 defa beraber oluyorduk. Onunla aramızda 10 yaş fark vardı. Ben müzik konusunda alaylıyım, onun bana verdiği desteğe çok ihtiyacım vardı, her zaman bu desteği esirgemeden bana verdi. Sade bana değil o birçok müzisyen arkadaşımıza da çok şey öğretmiştir. Türkiye'de müzikle uğraşan herkesin ondan öğreneceği bir şey vardır.

Çok toleranslı bir insandı, ama kötü müziği tolere edemezdi. Kendine büyük bir güveni vardı. Son günlerinden önce eşi ve kızı onu hastaneye gitmeye ikna edememişlerdi, ben ettim ve götürdüm. Sonrasını biliyorsunuz, ne yazık ki bu güzel insanı kurtaramadık. Onu çok özlüyorum, nur içinde yatsın.

Fehmi Akgün (prod.)

Süheyl ağabey ile arkadaşlığımız ellili yıllarda ikimizin de Kabataş Erkek Lisesinde okuduğumuz günlere dayanır. O kendisini müziğe vermişti, Kabataş'ta birlikte okuduğumuz yıllarda hem dışarıda çalışıyor hem de konservatuara devam ediyordu. Bazen okula da uğrardı. Ben de o yıllarda akordiyon çalıyordum ve enstrümanımı sık sık okula götürürdüm.

1952 yılında okulda birlikte çalmamızı istediler. Ben yeniydim, iyi çalamıyordum, o piyano çalıyordu, sık sık bana bakıp yanlış çaldığım şeyleri işaret ediyordu. Seneler sonra burada birlikteyken de o günleri anardık.

Arjantin'e gittiğimde kendisine bir kitap getirdim, 'piyanistler için tango', bu piyanistlere tango çalma tekniğini öğreten ileri bir metottu. Bunu da çalışmıştı. Son senelerde benden tango plakları istemişti, ben ona bazı seçme plaklar verdim çünkü her plağı acımasızca eleştiriyordu.

Ondan öğrendiğim en önemli şey iyi bir müzisyenin tevazu sahibi olması gerektiği oldu. Bunu onda gördüm, örnek bir müzisyen ve örnek bir insandı. Çoğu zaman bu iki özellik bir araya gelmez.

İyi de bir arkadaştı.

Son anına kadar yanında olabildim, bundan dolayı mutluyum.

Hayati Sünnetçiler (d)

Süheyl ağabey kelimelerle tarif edilebilecek bir insan değildi, çok saygıdeğer bir insandı, babaydı, ağabeydi, duayenimizdi. Ben onun ile senelerce davul çaldım. Hepimiz ondan çok şey öğrendik, müzik, efendilik, birçok güzel şeyi o bize öğretti.

Bir gün sahnede onunla birlikte çalarken bana döndü ve 'sen davul çalmayı bırak, limon sat' dedi. Çok üzüldüm. Prova bitince beni yanına çağırdı ama gitmedim. Ertesi gün evine çağırınca beni işten çıkartacağını düşündüm, gittim. Beni oturttu, onun meşhur bir Rus Votkası vardı, küçük kadehle tek tek atardı, bana da verdi, önce birlikte içtik ve beni sakinleştirdi. O sırada pikapta bir parça çalıyordu, bana 'bu parçayı hatırlıyor musun' diye sordu, 'hayır' dedim. Bana dönerek 'işte o akşam çalarken katlettiğin parça buydu' dedi. Sonra o parçayı bana kasete kaydederek verdi. İşten çıkartılmadığım için çok sevinmiştim. Kaseti defalarca dinleyerek beynime kazıdım. Ertesi gün parçayı yeniden çaldık, ben öyle bir çaldım ki parçanın orijinalini çalan müzisyen bile benim kadar çalamamıştır.

Bu olayı hiç unutmadım, herkes bir şeyler öğretebilir, ama onun öğrettiği şeyi unutmak mümkün değildi.

Hepimiz bilirdik ki ne derdimiz olursa olsun, eğer o derdimizi biliyorsa mutlaka bir çare bulurdu.

Bir gece beni saat 2'de çağırmıştı ve sabah 5'e kadar tavla oynamıştık. Hepimiz, bu işten para kazanmış olan tüm müzisyenler ondan çok şey öğrendik, çok güzel anılarımız oldu.

25 yıllık TRT Caz Orkestrası bu öğrendiğimiz şeylerin en güzel örneğidir.

Ayten Alpman (vo)

Süheyl'i tanıyalı 50 yıl olmuş. Ankara'daki Intim Gazinosu'nda tanışmıştık. O TRT Caz Orkestrasını kurduğunda da beraberdik, ama hep bir aksilikler oldu ve ben onun şefliğinde orkestrayla şarkı söyleyemedim. O emekli olduktan sonra Neşet ile söylemek kısmet oldu.

Süheyl emekli olunca birden değişti, o tanıdığımız neşeli, esprili ve şen şakrak adam gitti yerine daha ağırbaşlı, evden çıkmayan bir insan geldi. Zannediyorum ki ondaki müzik sevgisi az insanda rastlanabilecek kadar yoğundu. Emeklilik galiba onda bir müzikten kopartılmışlık duygusu uyandırdı ve gözle görülür şekilde değişti.

Her sabah beni kahve içmeye çağırırdı, karşılıklı içerdik. Son gün tahlil diye gitti, yatış o yatış oldu ve onu kaybettik. Kocam Ümit Aksu ile de arkadaştı. Bir dönem Tarabya'da ve Hilton'da çalıştık. Ben İsveç'te çalışırken o Danimarka'da idi. Oralarda da sık sık buluşurduk. Benim için arkadaştan da öte bir kardeş gibiydi. Çok büyük bir kayıp oldu.

Arkadaşlarım şaka olarak 'Süheyl gitti, Ümit ve Erol ile buluştu, orada birlikte çalıyorlar' dediler. Ben de onlara 'aman bir de kadın şarkıcı istemesinler' dedim,

hepsi nur içerisinde yatsınlar, inşallah gerçekten başka bir dünya vardır, onlar da keyfini çıkartıyorlardır, bütün tesellim bu.

Tuna Ötenel (ts, p)

Sanırım 1963–64 yıllarında Süheyl ağabey İstanbul'a gelmişti. Ben o sırada rahmetli Yaşar Güvenirgil'in kulübünde çalıyordum, akşamları kulübe geldiğinde 'jam session'lar yapardık.

O sıralarda piyano çalıyordu, bana da kontrbasa geç dediler. Bir gece çala çala parmağım su toplamıştı. Erol ağabey, Selçuk ağabey ve onunla birlikte çaldım. Benim TRT Caz Orkestrasında çalmamı istedi. İki dönem çaldım ama daha sonra Ankara'ya dönmem gerekince ayrıldım. Ama hiç bir zaman kopmadık.

Bana bir gün 'madem saksofonu yanında taşıyorsun, o zaman tam olarak çalmayı öğren demişti. Onu dinledim. Bir de bana tenor saksofonu çalışırken içine havlu koymamı tavsiye etmişti, bu şekilde daha iyi tona kavuşursun demişti. Bu tavsiyesini de dinledim, 2,5 ay böyle çalıştım ve bugünkü tonumu buldum.

Çok güzel ve neşeli günlerimiz oldu, artık o günler geri gelmeyecek. Ses dünyası ile ve sesler ile uğraşan bu adam aslında çok sessiz bir adamdı ve sessizce aramızdan ayrıldı. Belki de çok büyük bir jam session için davet aldı.

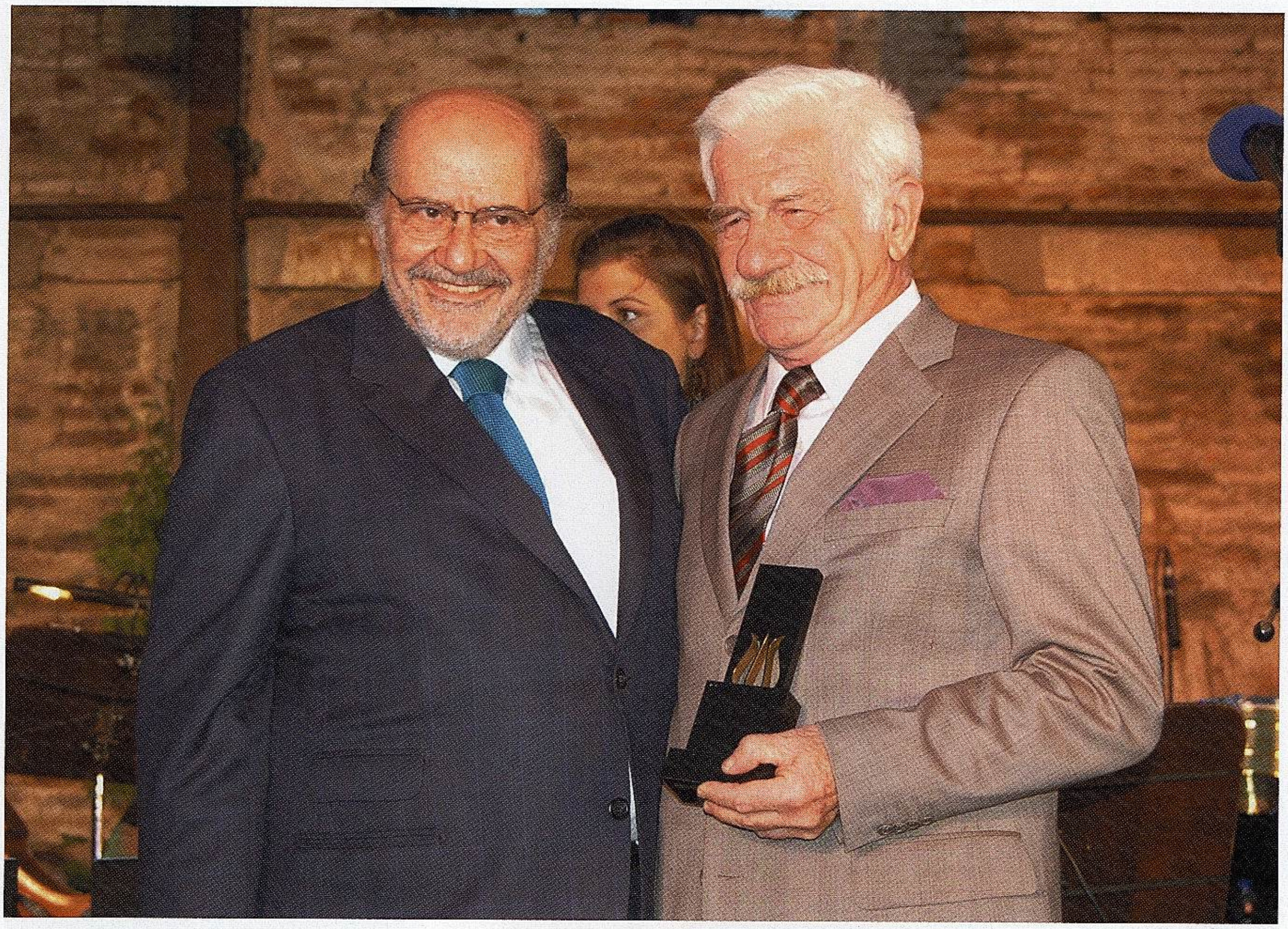

Zuhal Focan

Kamil Özler (g)

O kadar çok anlatılacak şey var ki, ben bu orkestranın kuruluşundan beri onunla birlikte oldum, orkestra hepimiz için bir okul oldu. Müzisyenliğimizi burada ilerlettik. Birçok imkâna burada kavuştuk. Hepimiz ona çok şey borçluyuz.

Ben ondan ayrıca çok güzel rakı içmesini de öğrendim. Rakının sulu içilmesi lazım ve yanında mevsim meyveleri yenecek. Mevsimine göre, yeşil erik, kayısı, kiraz. En çok Yeni Rakı içerdik. Yemeğin rakı bittikten sonra yenmesi gerekir. Rakı sohbetsiz de olmaz, rahmetli Süheyl ağabey çok da güzel sohbet ederdi.

Orkestranın bundan sonra nasıl devam edeceği konusunda bazı sorular var. Emekli olanlar ve vefat edenlerin yerine gelecek insanlar için kadrolar verilmesi gerekiyor. Bu kadrolara uygun gençler var ama kadrosuzluktan aramıza katılamıyorlar.

Ergüven Başaran (bs)

Bizim arkadaşlığımız çok eskilere dayanıyor, ilk olarak 1963 de tanışmıştık. Uzun yıllar birlikte çalıştık.

Rahmetli Ümit Aksu anlatmıştı, Süheyl ağabey ile yurt dışında çalacaklarmış. Çaldıkları kulübün barında bir köşede oturan zenci bir adam görmüşler. Ümit ağabey zenciyi tanımıyormuş ama hınzırlık olsun diye onu dürterek 'bak şu herif var ya, sana bakıyor, adını çıkartamıyorum ama dünyanın en iyi tenor saksofoncularından birisidir' demiş. Süheyl ağabey o gece pür dikkat çalmış. Adam daha sonra yanlarına gelip Süheyl ağabeyin saksofonunu istemiş ve çalmış, ama hiç de o kadar iyi değilmiş. Süheyl ağabey Ümit ağabeye dönerek 'yahu bu herif nasıl oluyor da bu kadar vasat çalıyor' deyince Ümit ağabey şaka yaptığını söylemiş. Gülüşmüşler. Şimdi ikisi de aramızda yoklar. Bu orkestrayı ilk olarak TRT dışında Ümit Aksu kurmuştu, Süheyl ağabey onu TRT'de devam ettirdi. Çok iyi arkadaştık, kardeş gibiydik. Çok iyi bir insandı.

Günay Ekrem (s)

Ben İstanbul Saksofon Dörtlüsünde çalıyorum. Süheyl ağabey Türkiye'deki jazz dünyasının en büyük isimlerinden birisiydi. Yaptığı işe çok önem verirdi, bize de örnek oldu.

Yaşama bakış açısı ile de bize örnek oldu. Bu orkestra onun eseridir ve bundan sonra da onun izinden gitmemiz onu kendimize örnek almamız gerekir.

Süheyl Denizci Türkiye'de arkasından anma programı yapılan müzisyenlerin belki de ilkidir ve sonuncusu olacaktır. Bana göre basın onun anıldığı geceyi kalıcı bir şekilde belgeleyerek daha geniş insan kitlelerine tanıtmalı.

Tuna Ötenel onun için 'belki de çok büyük bir jam session için davet aldı' demişti, 'kim bilir, belki böyledir. Günün birinde hepimizin katılacağı o toplantıdan önce ben ona karşı bu dünyadaki son görevimi yapmaya çalıştım. Yukarıda okuduğunuz şeyler artık uçup gitmiş olan bir ruhu anlatmaya yeterli olmayabilir, bunu biliyorum.

Ama ileride yazmak istediğim bir Süheyl Denizci biyografisi için bu yazının ilk adım olabileceğine inanıyorum. İnanmak başarmanın öncüsüdür derler.

Hoşça kal seslerle uğraşan sessiz adam.

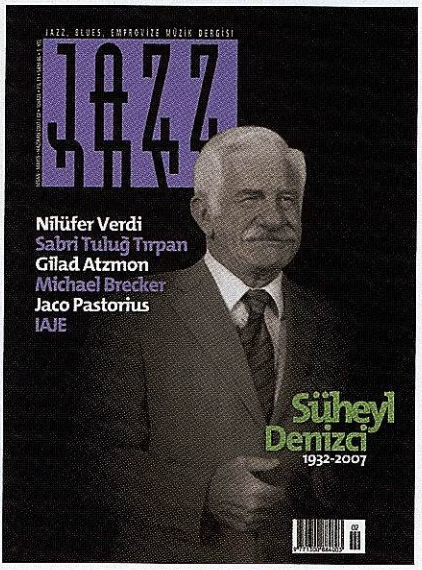

Fotoğraflar konusunda bize yardımcı olan Caner Beklim ve Umut Pelit'e teşekkür ederiz.

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy@gmail.com

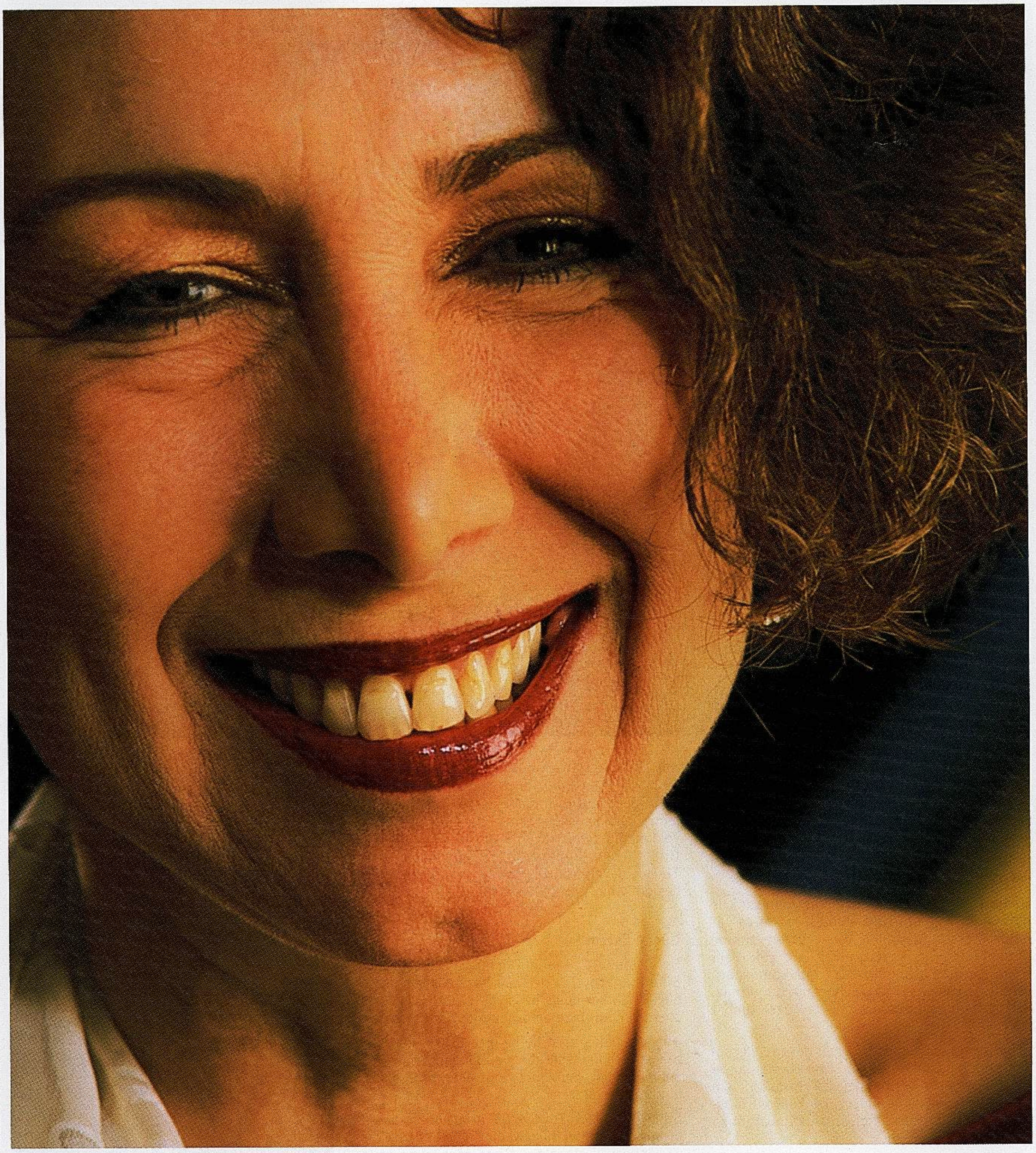

Mehmet Kısmet

NÜKHET RUACAN

JAZZ'IN GÜZEL KOKUSUNUN ARDINDAN

Hepimizin adının bir öyküsü vardır, birileri doğduğumuz zaman adımızı seçer ve o seçim bizi tüm yaşamımız boyunca takip eder. Bizleri terk etmesinden önce kendisinden öğrenmiştim, Nükhet "Güzel Koku" demekti.

Bir yaprak daha düştü toprağa, bir yıldız daha doğdu gökyüzünde.

Uzun zamandan beri hasta olduğunu biliyorduk, geçen sene artık atlattı, sağlığına kavuştu haberlerini aldığımızda hepimiz çok sevinmiştik.

Kendisi ile Jazz Dergisi için yapmış olduğum sohbette bana hayatını anlatmıştı.

Neşet Ruacan'ın tatlı kız kardeşi olarak Moda'da aile evinde geçen güzel çocukluk yılları, ağabeyinin plak arşivlerini dinleyerek jazz virüsünü kapması, ilk aşkları ve ilk ayrılıkların getirdiği hayal kırıklıkları, çocuk yaşta başlayan resim tutkusu, Tatbiki Güzel Sanatlar Akademisine giriş, konservatuara giriş ve ayrılış. Hepsini bir solukta dinlemiştim.

Daha sonra Selim Selçuk ile evlenmesini, biricik kızı Roksan'ın doğumunu ve bir yılbaşı günü ayrılmalarını anlatmıştı. Ama bu yaşamındaki tek yılbaşı ayrılığı olmayacaktı.

Bir başka yılbaşı günü ikinci eşinden ayrılması ona zarif yüreğinin taşıyabileceğinden çok daha ağır bir yaşam yükü getirmişti. Buna rağmen hiçbir zaman yaşama küsmedi ve müzikten kopmadı. Şu sözler de onundur:

Kendimi müzisyen olmanın dışında bir başka meslekte düşünemiyorum.

Ağabeyim Neşet'in öğrencilerine söylediği çok sevdiğim bir sözü var:

'Eğer kendine müzisyenden başka bir şey olabiliyorum diyebiliyorsan ve içinde bu konuda en ufak bir şüphe varsa müzisyen olma.'

Geldiğim noktada hayat felsefem şöyle. Çok değiştim, insanların ölüm korkusu ile doğup yaşadıklarını hissettim. Yaşım da ilerledi, sanırım zamanımız azalıyor. Bir bu kadar daha yaşar mıyız bilemiyorum. Psikologlar da ölüm korkusundan bahsediyorlar. Ben de bu korkuyu kafamda hissettim. Bunu yenmek için herkesin bir yolu var, benim seçtiğim yol ise müzik oldu.

Aşk da aslında bir yol ama geldiğim noktada kadın erkek arasındaki aşk yerini bende müziğe duyduğum aşka bıraktı. Şimdi olaylara biraz daha tepeden bakabiliyorum. Tekrar bir erkeğe âşık olmak istemem. Aşk hem beni çok oyalıyor hem de hayatımı istediğim gibi yaşamama mani oluyor. Aşk yerine sevgi üzerine kurulmuş ve bazı şeyleri paylaşabileceğim bir beraberliği tercih ederim.

Konuşmamızdan sonra böyle bir beraberliği yaşayıp yaşamadığını bilmiyorum, ama Bilgi Üniversitesi'nde geleceğin Nükhet'lerine ders verirken çok mutlu olduğunu söylemişti:

"Çaresiz hepimizin zamanla olgunlaşması gerekiyor, ama her zaman içimde bir çocuk oldu. Bence işin en doğrusu şu: İçinizdeki çocuğu atmamalısınız ama devamlı olarak da çocuk kalmamalısınız.

Yaşamımdaki bir başka güzellik de hoca olmak. Bilgi Üniversitesi'nde ders veriyorum ve bu işi çok seviyo-

NÜKHET RUACAN
ÜMIT AKSU
H.GÜRSAN SAÇLI

rum. Kendi kendime bir öğretme sistemi oturttum. Gençlerle iletişimim iyi, hem onlara bir şeyler veriyorum, hem de alıyorum. Benim dersim özel, şan tekniği, repertuar ve stil öğretiyorum. Tabi bir de onlara jazz müziğini sevdirmeye çalışıyorum."

Ağabeyi Neşet Ruacan kız kardeşinin yaşamında her zaman yol gösteren bir deniz feneri oldu, ama ne yazık ki birlikte bir albüm yapmaları çok istemelerine rağmen mümkün olmadı.

Ondan jazz için bir şiir yazmasını istemiştim, yapamam demişti ama yazdığı şey bu inancını çürütüyordu:

"Altında bir bas, üstünde kanatlar,
Ne kuralli, ne kuralsız
Yaşamaktır caz.
Yüreğinde bir anı, gözlerinde
parıltılar,
Bazen birlikte, bazen yalnız
Çalınan şeydir caz."

Pek az kişi bilir veya hatırlar. Bülent Ortaçgil'in efsane albümü "Benimle Oynarmısın"nın kapağındaki çocuk resmi onun öğrencilik yıllarının anısı bir çalışmasıdır. Albümün iki parçasında da onun güzel sesini duyabilirsiniz.

Bir yaprak daha düştü toprağa, bir yıldız daha doğdu gökyüzünde.

Doğa yasaları var oluşun kaynağındaki büyük gücü ve gizemi göstererek, bize onun karşısında alçak gönüllükle eğilmeye yöneltir. Bu görüşe göre aslında tüm yaşadığımız şeyler bir öğrenme sürecinin parçalarıdır ve bir parçayı öğrenmeden bir üsttekine geçemeyiz.

Nükhet Ruacan yaşamı boyunca öğrendiği şeyleri bizlerle de paylaşarak şu an tanımadığımız ama hepimizin sonunda buluşacağı başka bir mekâna yelken açtı. Ardında güzel çocuklar, iyi yetişmiş öğrenciler ve iyi anılar bırakarak.

Jazz'ın 'Güzel Kokusu', şimdilik hoşça kal, seni her zaman sevgiyle hatırlayacağız.

Nükhet Ruacan öldüğünde Bilgi Üniversitesi'nde eğitimcilik görevini de sürdürüyordu.

Çocukları arkasından ona bu mektupları yazdı;

Nükhet Ruacan'ın 2000 yılından beri öğrencisiyim ve 7 yıldır bir çok kulüpte, organizasyonda sahne aldım. Halen Kanal Türk'te Cumartesi akşamları R&B, soul, jazz parçalarını yorumluyorum ve grubumla konserler veriyorum. Hayatımın tıkandığını düşündüğüm bir dönemin son yılıydı 2000 yılı. Bir gün sevgili Nükhet Ruacan'ın kapısını tıklayıp odasına girdim ve "jazz söylemek istiyorum" dedim. Kocaman ve sıcacık bir gülümsemeyle beni karşılayıp "ben de söylemeni çok isterim" dedi. O gün tanıştık ve dünyayı onun kanatlarının altından görmeye başladım. Bir öğretmenden çok daha fazlası oldu. Özel hayatım dahil her şeyimi bilir, bir bakışımdan canım sıkkın mı değil mi hemen anlardı. "Annem gibi severim" cümlesi, öğrencileri için, ilk defa kendisi ile gerçekten bu kadar anlamlı oldu. İlk ciddi konserimde, özel hayatımda yaşadığım sorunlarda, mutlu olduğum anlarda, her zaman o bir şekilde vardı. Ya telefonda, ya şefkatli eli başımda. Vizyonumuzu olabildiğince genişletmeye çalışıp sadece vokal tekniği değil, bize "tavır" anlattı. Yol gösterdi. Aklımda kalan unutulmaz sesi ve yorumu, tüm insanlığa örnek olması gereken sevgisi ve pozitif enerjisi, müziğe bakış açısı, öğrencilerine olan yaklaşımı ile birçoğumuzun hayatını değiştirdi.

Arkasında bıraktığı kelimelere dökülemeyecek sevgi seli, müzisyenliği, öğrettikleri ve bir çok öğrencisi ile melek olup aramızdan ayrıldı. Huzur içinde uyuyun hocam. Bizlere kocaman bir sevgi dağı bıraktınız. Her zaman kalbimizde olacaksınız.

Orkun Tiryakioğlu

Bye bye love

Bye bye happiness...

İlk önce Ray Charles'ı kaybettik ardından Shirley Horn'u. Bu iki günün hemen ertesinde dersimiz vardı seninle. İkimiz de bayılıyorduk onlara, üzgündük. Sesimiz çıkamadan konuştuk, sonra sustuk... Garip oldu Nükhet Hocam... Garip oldu çünkü 6 Mayıs 2007 Pazar günü bir mesaj aldım; onlarla buluşmaya gitmiştin, bizleri bırakmıştın. Mesajda bu yazılıydı. Bu sefer bir gün önce dersimiz vardı seninle, hastalanmıştın aniden ve yapamadık. Hiç düşünmemiştim, düşünmek hiçbir zaman istememiştim böyle bir şey... Sana sürekli sordum; "Nasıl hep böyle mutlu, neşeli olabiliyorsun, ya da olamıyorsan da öyle gözükebiliyorsun?" diye. Hatta birgün bunu bana da öğretmeni isteme yüzsüzlüğünde bile bulunmuştum. Galiba bunu öğrenemeyeceğim artık. Zariftin, hep gülerdin, parıldardı yüzün hep, anlatırdın, anlardın... Harika bir dosttun sen. Söylemek istediklerim buraya sığmayacaklar, şimdilik veda etmek zorundayım sana. Bir haberim var gitmeden. Seninle ilgilendiklerini hiç görmediğim sevgili yazılı ve görsel Türk medyası da senden bahsediyor birkaç gündür... Acım çoğalıyor böylece, yalnızlık büyüyor kafamdaki... Her zaman eleştirdin beni etrafta görünmediğim, şarkı söylemediğim için. Sen de biliyordun ki şarkı söyleyecek çok yer yok. Şimdi burada, odamda (yine başka bir yerde değil) Ray Charles ile senin için "Bye Bye Love" söylüyoruz. Hep neşeliydin, bu yüzden dans ederek veda etmek istedim sana.

...Hello loneliness

I think I'm gonna cry!!!

Onur Karagöz

Melek... Türk jazz müziğinin tek kraliçesi "herşey sevgiyle başlar" dedi ve hepimize örnek oldu. Ben Nükhet Hocamı tanıdıktan sonra, hayata hep olumlu tarafından bakmayı, etrafımdaki herşeyi sevgiyle beslemeyi, yüzümden gülümsemeyi eksik etmemeyi, insanları anlayabilmeyi, asilliği ve zarafeti öğrendim. O, bizim hem annemiz hem arkadaşımız oldu. Piyanodan vokale geçerken en büyük destekçimdi, her zaman yanımdaydı. Bugün buralara geldiysem, sahnede duruşumla, tavrımla, müzikalitemle varsam hepsi onun eseridir. Nükhet Hocamın benimle ilgili büyük hayalleri vardı, her derste söyler dururdu; "hem şarkını söyleyeceksin, hem de piyanoda kendine eşlik edeceksin" derdi. Söz veriyorum sana bunu yapacağım. Benim yaşlarımdayken giydiğin, meleklere benzediğin pembe elbiseni bana verdiğinde çok duygulanmıştım. Senden güç almak ve seni yanımda hissetmek için çok özel günlerde sahnede giyiyorum, bana uğur getiriyor. Şimdi daha büyük bir gururla, onurla taşıyacağım onu; çünkü ben "Nükhet Ruacan"ın öğrencisiyim. Bizler çok şanslıyız; bizi sen yetiştirdin Nükhet Hocam. Bundan sonra da her zaman yaptığımız işlerle sana layık olacağız.

Nükhet Ruacan - Sibel Köse

Elif Turan

Nükhet Ruacan benim içi sadece bir öğretmen değil aynı zamanda bir anne idi. İnsan olarak gelişimimde çok büyük etkisi olmuş beni her zaman kollamış ve korumuştur. Şarkıcılığın bir heves, bir trend değil, bir yaşam biçimi olduğunu öğretmiş ve sınırlarımın ve neler yapabileceğimi bana göstermiştir. Ondan öğrendiklerimle kendimi her zaman özel hissettim ve hayatım boyunca da hissedeceğim. Sahip olduğum bütün başarılar ve ilerde yapacaklarımın mimarı Nükhet Ruacan'dır. Yokluğunda kendimi çok yalnız hissetsem de biliyorum ki bir gün yine hep birlikte olacağız. O zamana dek senin o değerli öğretilerini gururla taşıyacağım ve yayacağım. Ve bana hediye ettiğin bu sesle söylediğim her şarkıyı senin için söyleyeceğim canım annem. Duygularımı

Nükhet Ruacan
kızı Roksan ile

anlatmaya ne kelimeler yeter ne şarkılar, ama eminim sen beni hissediyorsun, biliyorsun oğlun neler hissediyor, hep bildin, hep anladın, ben söylemeden. Ve biliyorum bizlere yukardan gülümsüyorsun...

Ferhat Öz

İsyanım, annemizi aldığı için ama Mutluyum senin gibi bir insanın hayatına girebildiğim için. Sana dokunmak, seni dinlemek, senden öğrenmek... Belki de hayatımda aldığım en doğru karardı senin hayatına girmek ve seni yaşamak. Hepimize aynı soruyu sordurttun. Sensiz ne yapacağız? Nasıl nefes alacağız? Nasıl alışacağız? Ama biliyorum ki orada daha mutlusun. İşte avunacağımız galiba tek şey bu. Senin bize verdiğin tanrısal bir sevgiydi. Ve bunu iliklerimize kadar hissettirdiğin için teşekkürler.

İldeniz Çetin

Son dakikalarımızda Orhan Gencebay’ı çekiştirip gülüyorduk, kimin aklına gelirdi ki? Sadece sesimizi değil duruşumuzdan hayata bakışımıza kadar herşeyi değiştirdi Nükhet Hoca. O kadar rahattı ki onun yanında olmak, bazen vokal odasından kahkaha sesleri gelirken bazen de bir öğrencisi ağlıyor olabilirdi. Sahnede büyüleyici bir mikrofon ve ses hakimiyeti vardı. Onun öğrencisi olabildiğim için kendimi şanslı hissediyorum ve onu düşününce sadece gülümsemek geliyor içimden, çünkü o n’olursa olsun gülümserdi. Lösemiyi atlattığında hastaneden taburcu olup sonraki ilk derse şen şakrak geldiğinde şaşırmamıştım, çünkü bu tam ondan beklenebilecek birşeydi. Dünyayı terkederken de son dakikalarında huzurlu olduğundan eminim, çünkü genç yaşında vefat etmiş olsa da, müzik ve sevgiyle dopdolu bir hayat yaşadı ve asla pes etmedi.

Ece Deniz Tekin

Bana sesimin gücünü ruhumdan alacağını, sesimin ruhumun diplerinde kalmış olan tınısına nasıl ulaşacağımı, şarkı söylerken tekniğin ve duyguyu ifade etmenin nasıl bir arada yürüyebileceğini, o piyanonun başında, ellerinizle, gözlerinizle, bedeninizle, yeri geldiğinde o melek sesinizle şakıyarak, yeri geldiğinde sessizliğinizle, yeri geldiğinde sadece sohbet ederek öyle güzel anlattınız ki.. Sizden sadece bunları öğrenmedim.. Ayrıca bana hayattaki o asil duruşunuzla, zarafetinizle, gülen gözlerinizle, mizah duygunuzla, bazen “hocam” bazen “Nünü” olarak, yeri geldiğinde susarak yeri geldiğinde muzip bir bakışınızla ya da şen kahkahanızla, hayata dair o kadar çok şey öğrettiniz, öyle güzel ruh terbiyesi verdiniz ki.. Sanırım hakkınızı, ancak sizden öğrendiklerimizle yaşamayı, şarkı söylemeyi sürdürürsek, insanlara baktıklarında “evet işte bu da Nükhet’in öğrencisi” dedirtebilirsek ödeyebiliriz.. Öyle iyi, güzel ve zarif insanlar olalım ki, herkes anlasın sizin öğrencileriniz olduğumuzu.. Sizinle tanışmış, sizi gerek öğretmen, gerek komşu, gerek dost, gerekse anne gibi yaşamış olmaktan dolayı çok mutluyum, şanslıyım ve bunun için Tanrı’ya her gün teşekkür ediyorum. Bana dokunduğunuz ve bana kattıklarınız için her zaman minnettar olacağım çok sevgili, canım Nükhet RuaCan’ım...

Sema Özcan

Bir ay önce, Nardis Genç Jazz Vokal Yarışması sonrasında yine ömür boyu bana yol gösterecek önerilerde bulunuyordu. Can kulağıyla dinliyordum ama asıl ışıl ışıl yüzüne kapılmıştım, boncuk gözlerinin yeşili minicik mutlu çizgilere dönüşüp kaybolmuştu “aferim” derken, gülümsemesi tüm benliğime huzur vermişti.

Gittiğine inanamadım, sanki konuştuğumuz gibi gideceğim ziyaretine dertleşeceğiz, bir şarkı çalışacağız beraber, ya da sadece seçtiğim bir parçanın ismini söyleyeceğim, O da bana "güzel" diyecek, "güzel" dedi mi hoca huzur içinde bir nefes alabilirdin. O iş bitmiştir!

Şarkı söylerken de böyleydi iste, Onun ağzından çıkan her kelime gerçekten anlamını taşır, anlamıyla dolar taşardı. Söylediğine inanmamak, anlamamak mümkün değildi.

Onunla çalışmaya gittigim ilk günlerde, jazz’dan bihaber neredeyse iki notayi biraraya getiremiyordum. Çok istekli ve kararlıydım, bunu hemen anladı. Okulun öğrencileriyle bütün gün ders yapar, akşam yorgun düstüğü, eve gideceği saatte beni saattlerce nota nota, kelime kelime çalıştırırdı. Kısacık saçlarından terler damlar, bitanecik kızı sabırla beklerdi bizi. Sonraki yıllarda çok yorduk hocam seni dedim. “Olur mu hiç, benim yaşama sevincim çocuklarım” deyiverdi.

Anlatacak daha çok şey olmasına rağmen anlatamam. Çünkü bazı öyle özel kapıların açılmasına yardım ki. O bunları çokta çaba sarfetmeden, belki farkında bile olmadan eşsiz, zarif, derin, ana yüreği çok büyük kişiliğiyle, bazen sadece sıcak bir gülümsemesiyle başarıyordu. En sert eleştirilerini dahi tatlı bir dille, incitmeden yapardı; öğrenmeniz ve bir daha asla unutmamanız kaçınılmazdı. Tepeden tırnağa muhteşem bir öğretmendi, sadece müziği değil, hayatı da öğretti bizlere...

Özge Pınar

Nükhet - Neşet Ruacan

Kendine özgü bir sese ve onu olabildiğince güzel kullanarak insanları etkileme gücüne sahip bir tanecik hocamız. Şıkır şıkır sesiyle kulaklarımızı dolduran bülbül sesli bir şarkıcısıydı o. Bir o kadar da anne, her birimiz için. Hepimizin içindeki zaafları bilen ve onları bizimle birlikte düzeltmeye çalışan sıcak şefkatli insan. Yaşama olan bağlılığı ile bizlere örnek oldu ve içimizdeki jazz sevgisini tekrar parlattı yaşamış olduğu hayatla. “Stella by Starlight”ı ondan hiç dinlemedim ama doğa bütün jazz severlere bu şarkıyı söylüyor adeta Nükhet Hocamızın gidişiyle. “Gül ve Bülbül”ün hikâyesini baştan yazsak ancak bu kadar hüzünlü olurdu denemekten ne çıkar.

Bitmeyen baharların içinden gelen bülbül kendini esen rüzgâra bırakmış, Moda bahçelerindeki ağaçların ağzından şarkısını söyler, o ağaçlar ki her bir yaprağı yeni bir uyanışla danseder rüzgârda ve canlanır bülbülün sesiyle. Can katar bülbülün sesine ve taşır onu göklere.

Şimdi doğanın akorları hazırdır onu taşımaya bülbülün sırtında. Moda Burnu’na gidin ve bakın uzaklara... Gökle denizin birleştiği yere bir bülbülün nağmelerinde Moda sahillerinin güllerle bezenmiş cennet bahçelerinde Stella by Starlight duyarsınız belki de Nükhet Ruacan’ın sesiyle.

Bilge Susar

DAHA FAZLASINI İSTEYENLERE;
B & W 600...

B & W en başarılı ve popüler hoparlör çeşitlerinden 600 serisini yeniledi. Daha fazla performans için daha gelişmiş teknolojinin uygulandığı B & W 600 serisi, yüksek frekans düzlüğü, detay ve netlik sağlıyor. Yenilenmiş ve geliştirilmiş olan B & W 600 serisi size iki stand veya duvara monte hoparlörler, iki zeminde duran hoparlör, iki merkezi kanal hoparlörleri ve üç aktif subwooferdan oluşan alternatifler sunuyor.

Yeni 600 Serileri için, B&W'nin tasarımcıları dokunma ile hissetmeye duyarlı, ayrıca şık görünümlü estetik ürünler tasarladılar. Yumuşak dokunuş ön panelleri, koyu siyah, siyah kül, açık meşe ve kırmızı kiraz renkli modern kaplamalı yeni B & W, ayrıca yeni logosuyla bir mücevher dokunuşu hissi yaratmaktadır.

Zirveye oturan B & W 600 serisi, kendisini baş tacı edecek ve hep daha iyisini arayan müzik tutkunlarını bekliyor.

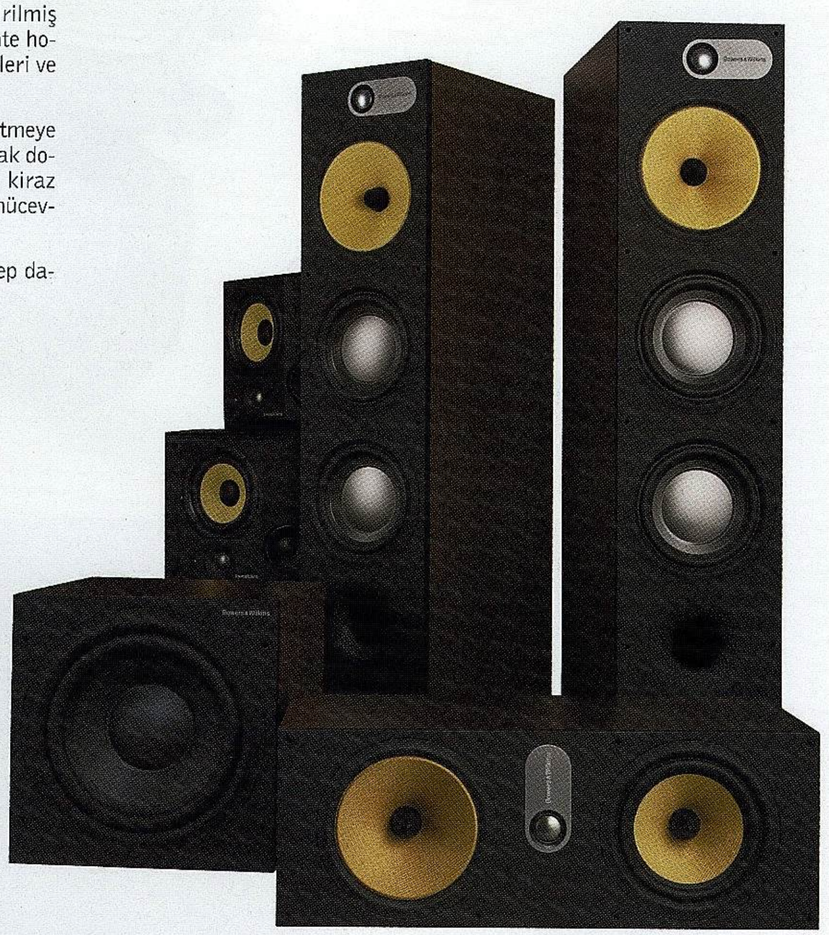

YENİ YOL ARKADAŞINIZ

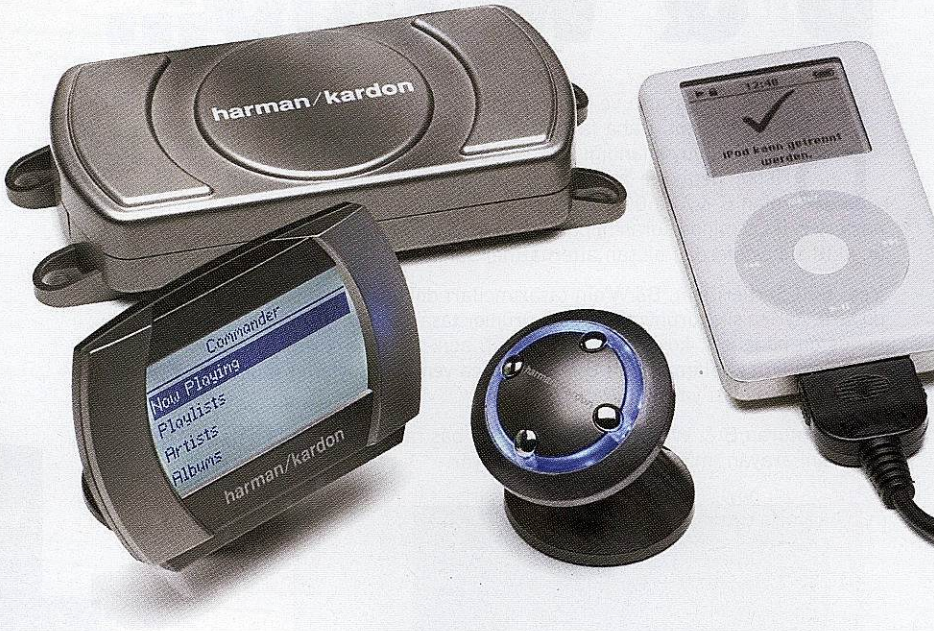
harman/kardon
Commander
Now Playing
Playlists
Artists
Albums
harman/kardon
12:40
iPod kann getrennt werden.

Kontrol artık onun elinde

Ses sistemlerinde, dünyanın tartışmasız lideri olan Harman Kardon, ürünü Drive & Play'i otomobil kullanıcılarına önerir. Otomobil tutkunlarının ve trafikte çok zaman geçiren müzik severlerin vazgeçilmezi olacak Drive & Play'i Ipod'unuzla kullanabilirsiniz.

Büyük ve okunabilir LCD ekrana sahip Drive & Play, 5 düğmesi bulunan kontrol paneli ile sürüş güvenliğinizi etkilemeden kolaylıkla kullanabilirsiniz. Ipod'un dışında FM radyonuza da ayar yaptırabilirsiniz.

Tasarımı ve sesi ile herkesi büyüleyen Drive & Play, en iyi yol arkadaşınız olacak.

Perakende Satış Fiyatı; 231USD

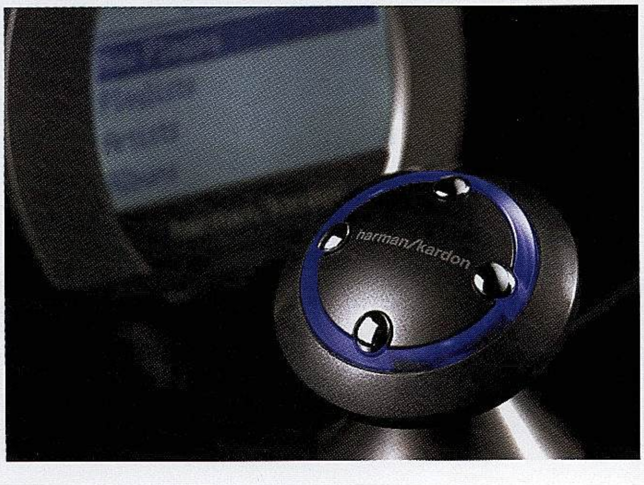
harman/kardon

harman/kardon
MENU

KULAĞINIZ DAİMA BİZDE OLSUN

Dünyanın en kaliteli ses sistemi üreticilerinden JBL, Reference Serisi ile kulaklık üretimine de başladı. Satışa sunduğu JBL Reference 220 kulaklıklar 3,5 mm stereo jak sayesinde tüm Ipodlar, MP3 çalarlar, diğer taşınabilir müzik çalarlar, bilgisayarlar, oyun aygıtları, müzikli telefonlar, CD ve DVD çalarlar ile uyumludur.

Hafif ve taşınabilir olmasının yanı sıra ince ve zarif görüntüsü ile çok çarpıcı olan JBL Reference 220, güçlü ve net bir sese sahiptir. Siyah ve beyaz olmak uzere iki renk seçeneği vardir.

JBL Reference 220 kulaklık, yanında bulunan çeşitli aksesuarları ile de farkını ortaya koyuyor. JBL Reference 220 kulaklık setinde, kulak-içi silikon tamponları (3 farklı boy), taşıma çantası, farklı girişe sahip müzik çalarla uyum sağlaması için adaptör ve baş üstü kulaklık aparatı mevcuttur.

Görüntü olarak inceliği, seste mükemmelliği arayanların tercihi,

JBL Rerefence 220 olacak.

JBL Reference 220 perakende satış fiyatı; 125 USD

Bilgi için ; SFRKD
Tel : 0212 257 75 00
Faks : 0212 265 91 56
www.sfrkd.com

JBL CREATURE II LIQUID METAL (LIMITED EDITION)

JBL Creature II serisini genişletiyor. Mevcut olan beyaz, siyah, kırmızı, alüminyum, gri ve mavinin ardından, likit metal rengini de satışa sundu. JBL Creature II'in 32 Watt'lık üç parçalı hoparlör sistemi müzik, film ve oyunlar için yüksek kalitede stereo ses üretir.

Cem Tuncer - ct@cemtuncer.com
www.cemtuncer.com

Selam,

Bu sayıda Eb majör tonunda II-V-I kadansı için cümlecikler var. Sololarınız için yardımcı ve bütün tonlardan çalınırsa eğlenceli bir etüd olabilir. Görüşmek üzere, iyi çalmalar!!

Eb Major tonunda II-V-I

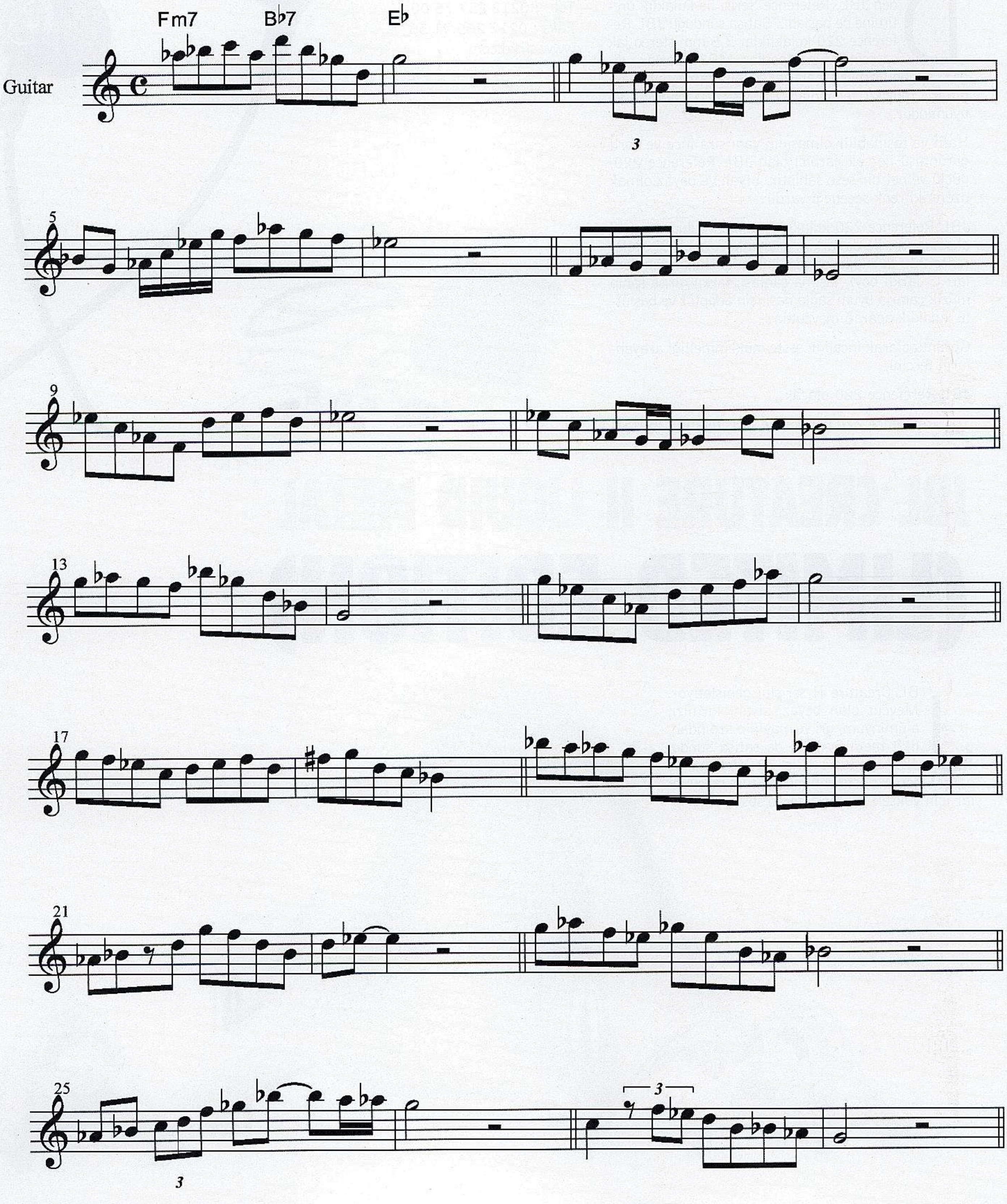
Fm7
B♭7
E♭
Guitar
3
5
9
13
17
21
25
3
3

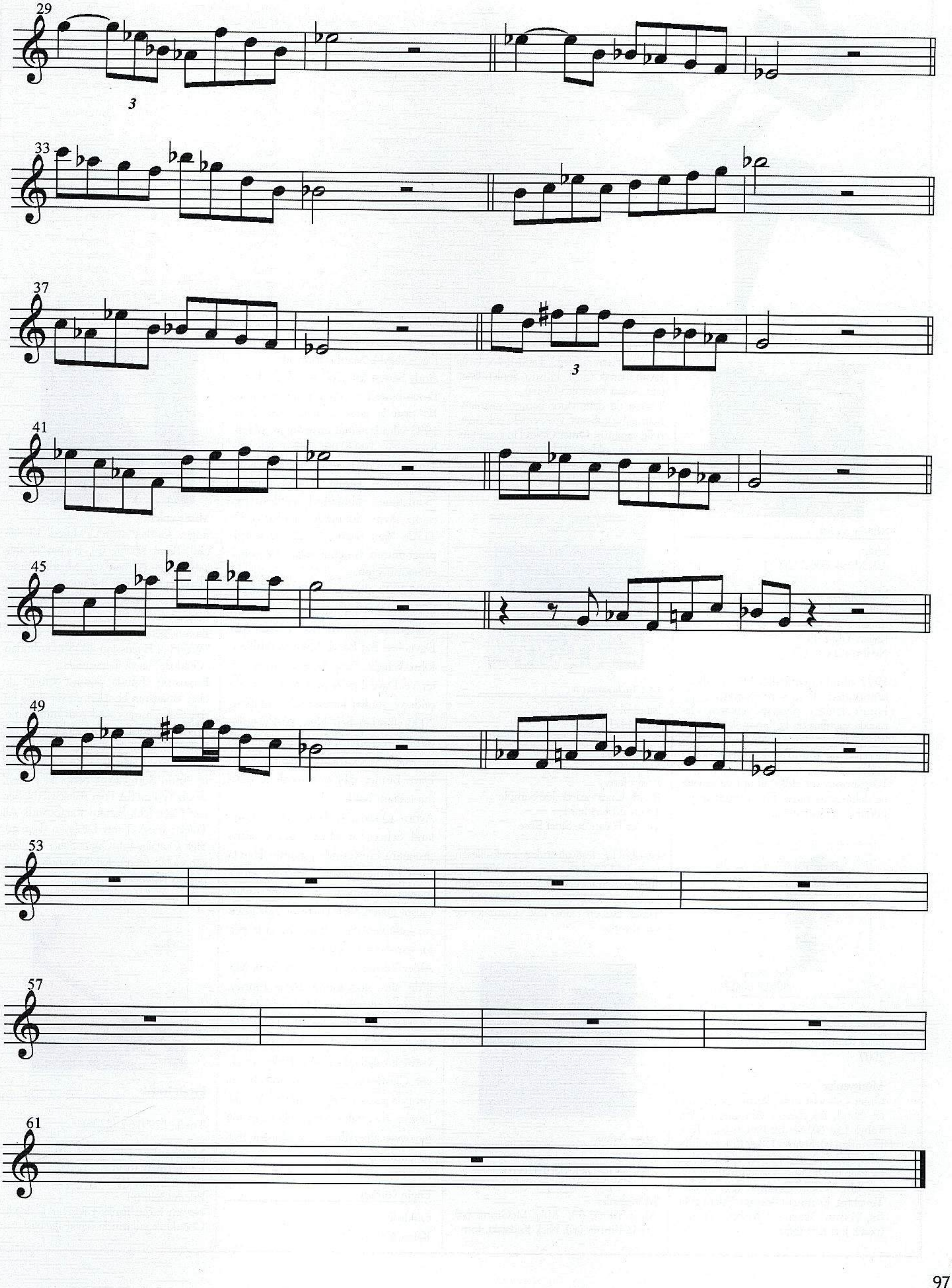

ULUSLARARASI KULLANILAN KISALTMALAR

acc	akordiyon	**el db**	elektrik double-bas	picc	piccolo
afl	alto flüt	eh	english horn	prg	programming
arr	aranjör	elb	elektrik bas	**r**	reeds
as	alto saksofon	elg	elektrik gitar	sax	saksofon
b	bas	elp	elektrik piyano	si	sitar
bar	bariton saksofon	els	elektrik sitar	sou	sousaphone
bcl	bas klarinet	eu	euphonium	ss	soprano saksofon
bfl	bas flüt	fl	flüt	str	strings
bgo	bongo	flh	flügel horn	synth	synthesizer
bjo	banjo	frh	french horn	**ta**	tabla
btb	bas trombon	**g**	gitar	tam	tambourine
bs	bassoon	**h**	horn	tb	trombon
c	kornet	har	harpsichord	timb	timbales
cb	kontrabas	hca	harmonika	tp	trompet
cbs	kontrabassoon	ho	hammond org	ts	tenor saksofon
cel	keleste	hp	harp	tu	tuba
cga	konga	**keyb**	keyboards	**v**	violin
cl	klarinet	**man**	mandolin	va	viola
clav	klavinet	mell	mellafon	vb	vibrafon
co	kougar	mrb	marimba	vc	cello
comp	kompözitör	**o**	obua	vo	vokal
cond	kondaktör	orch	orkestra	vtb	valve trombon
cy	simbal	org	org	wbd	washboard
d	davul	**p**	piyano	wdwd	woodwinds
dir	direktör	perc	perküsyon	xyl	xylophone

izhar
nilüfer verdi

Nilüfer Verdi

İzhar
A.K.Müzik 606-2 (2007)

Müzisyenler
Nilüfer Verdi (p, vo)
Kamil Özler (g)
Kağan Yıldız (b)
Nedim Ruacan (d).

1997 yılında yayınladığı Mana adlı albümünden 10 yıl sonra sanatçı 2. albümü İzhar'ı piyasaya çıkardı. İzhar'da yaylıları da kullanan sanatçının bu çalışmasında özellikle yaylı düzenlemeleri ile Kamil Özler büyük katkı sağlamış.
10 parçanın yer aldığı albüm ve sanatçı ile daha geniş bilgiyi bu sayımızdaki röportajda okuyabilirsiniz.

ISTANBUL SUPERBAND
PLAYS
ÖMER GÖKSEL

Ömer Göksel

Plays Istanbul Superband
2007

Müzisyenler
Ömer Göksel (comp, keyb), Aycan Teztel (cond, tb), Levent Altındağ (s, flt), Yahya Dai (s), Serdar Barçın (s), Meriç Demirkol (s), Şenova Ülker (tp), Halil İbrahim Işık (tp), Erkut Gökgöz (tp), Gökay Gökşen (tb), Doğan Aykon (tb), Eray Zikguş (tb), Serkan Özyılmaz (p), Gülden Teztel (p), Ercüment Ateş (g), Eylem Pelit (b), Volkan Öktem (d), Mehmet Akatay (perc), Jozi Levi (perc) Ernesto Herrera (perc), Fatih Erkoç (vo), Ercan Irmak (ney), Hüsnü Şenlendirici (clt), Ayşin Kiremitçi (obua)
Türkiye'de daha önce benzeri yayınlanmamış bir çalışma. Çok emek, çok özveri ile yapılmış. Ömer Göksel'in nasıl titiz bir sanatçı olduğunu bilenler bu albümü eline aldıklarında anlayacaklar. Sanatçı ile geniş röportaj bu sayımızda.

14. Uluslararası İstanbul Caz Festivali
14th International İstanbul Jazz Festival
July 3-18 Temmuz 2007
J

14.Uluslararası

İstanbul Caz Festivali
EMI 4421 (2007)

Müzisyenler
Norah Jones
Bryan ferry
Randy Crawford & Joe Sample
Terence Blanchard
Önder Focan & Sibel Köse

İstanbul Jazz festivali artık gelenekselleşen festival CD'sini piyasaya sürdü. Yukarıda adlarını sıraladığımız müzisyenlerden başka bu CD'de Wynton Marsalis, Okay Temiz, Robert Plant, Jose Gonzales de yer alıyorlar.

Alper Yılmaz

Clashes
Kayique Rec. KR 0701 (2007)

Müzisyenler
Alper Yılmaz (b), Mike McGinnis (ss), David Binney (as), Nick Kadajski, Jon Davis (keyb), Matthis Bublath
Andy Sanesi (d), Volkan Öktem (d)
Bascı, besteci ve aranjör Alper Yılmaz 10 yaşında gitar çalmaya başladı ve 1993 yılında temel enstrümanı olarak basa geçti. 1993-1995 yılları arasında Turkiye'nin önde gelen caz müzisyenleriyle çalışan Yılmaz, Tuna Ötenel'in "Sometimes" albümünde perdesiz bas çaldı. Aynı dönemde, Radyo ODTU'de "Jam Session" adlı caz müzik programının yönetmenliğini ve sunuculuğunu yaptı.
1995-2000 yılları arasında ekonomi dalında doktora yapmak için bulunduğu Kaliforniya'da University of California Davis Jazz Big Band, Mike McMullen, John Tchicai, Steve Homan, Rick Lotter ve Dave Lynch gibi müzisyenlerle çaldı ve stüdyo kayıtlarında bulundu. 2000 yılından beri New York'ta yaşayan Alper Yılmaz burada John Patitucci, Matthew Garrison, Adam Rogers, Dave Binney gibi müzisyenlerle çalışma imkanı buldu.
Ayrıca Queens College Aaron Copland School of Music yüksek lisans programı bünyesinde Antonio Hart'la "İleri Emprovizasyon", Michael Mossman'la "Düzenleme ve Kompozisyon" çalıştı. Halen New York'un önde gelen caz kulüplerinde değişik gruplarla performanslar yapmaktadır.
Alper Yılmaz'ın ilk albümü "Junk Mail"de alto saksofonda Dave Binney, soprano saksofon ve klarinetlerde Mike McGinnis, Fender Rhodes'da Jon Davis, davullarda Andy Sanesi ve diğer vurmalı çalgılarda Bodek Janke yer alıyor. Clashes ve sanatçı hakkında bu sayımızda geniş bir röportajmızı okuyabilirsiniz ama daha detaylı bilgi için lütfen www.alperyilmaz.net adresini ziyaret ediniz.

Engin Gürkey

Güldede
Kalan 409 (2007)

GÜLDEDE Engin Gürkey
KALAN

Müzisyenler
Engin Gürkey (perc), Marcel Khalife (ud), Rami Khalife (p), Bachar Khalife (vib), Peter Herbert (b), Mısırlı Ahmet (darbuka, bendir), Hünü Şenlendirici (clt), Ercan Irmak (ney), Birol Yayla (tanbur), Donovan Mixon (g)
Başarılı perküsyoncumuz Engin Gürkey "World of Percussion 2005"in ardından "Güldede" kaydı ile piyasada.
Perküsyon dışında piyanist kimliği de olan sanatçının bestelerinin yer aldığı bu çok özel çalışma çok değerli müzisyenlerin de katılımıyla çok renkli olmuş.
Yukarıda adını saydığımız müzisyenlerden başka yer alan diğer sanatçılar da şöyle; Artun Sürmeli (p), Şenol Filiz (ney), Nezih Yeşilnil (b), Fora Baltacıgil (b), Serkan Çağrı (clt), Samim Karaca (ud), Ali Tüfekçi (ney), Turay Dinleyen (keman), Yiğit Özatalay (p), Özgür Salıcı (b), Türker Çolak (perc), Jeff Macendly (cello), Nilgün Ketenci (keman)

ERCAN IRMAK ney
Davet
Invitation with ney
triolla

Ercan Irmak

Davet
Triolla 279916-2 (2206)

Müzisyenler
Ercan Irmak (ney)
İlyas Mirzayev (p)
Erkan Oğur (g)
Neyzen Ercan Irmak Eskişehir'de doğdu. Çocukluk yıllarında kaval ile başlayan

müzik tutkusu İstanbul'a gelmesine neden oldu. Merhum Aka Gündüz Kutbay'ın ve besteci Vedat Yıldırım Bora'nın önerisiyle ney üflemeye başladı. Yurtiçi ve yurtdışında konserler veren ve çeşitli albüm çalışmalarına katılan Irmak, 1999'da kompozitör İlyas Mirzayev ile birlikte hazırladıkları Tasavvuf Senfonisi'nin 1. Bölümünü Adana'da Çukurova Devlet Senfoni orkestrası ile birlikte seslendirdi. İstanbul, Antalya, Bursa Devlet Senfoni ve Cemal Reşit Rey Senfoni Orkestralarının konserlerine solist olarak katıldı. Ayrıca İlyas Mirzayev ile birlikte hazırladıkları Ney Konçertosunu Prof. Saim Akçıl yönetimindeki Tekfen Filarmoni Orkestrası ile İstanbul (Uluslararası İstanbul Müzik Festivali), Ankara, İzmit, İzmir, Bursa,Bakü, Almaata, Bişkek, Taşkent, Selanik ve Brüksel'de seslendirdi. Yine İlyas Mirzayev ile birlikte Berlin Filarmoni Konser Salonu'nda ve Viyana'da Türk bestecilerin eserlerini seslendirdi. İlyas Mirzayev'in yazdığı "Janus in Orient" adlı eserde Güher ve Süher Pekinel'in solist olarak katıldığı, şef Howard Griffiths yönetimindeki London Mozart Players Orkestrası ile Londra ve İstanbul - Aya İrini konserlerine eşlik etti. Ercan Irmak halen Kültür Bakanlığı İstanbul Devlet Modern Folk Müziği Topluluğu'nda ney sanatçısı olarak görev yapmaktadır. Sanatçının daha önceki albümü "Ses ve Nefes" isimini taşımaktadır. Albümde beste ve düzenlemelerden oluşan 10 parça yer alıyor.

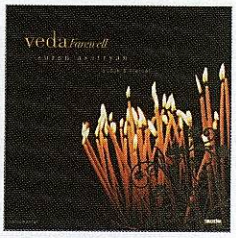

Süren Asaduryan

Veda
AkustikMüzik 902879 (2007)

Müzisyenler
Süren Asaduryan (duduk, clt)
Kendine has üslubu ve tekniği ile duduk ustaları arasında ilk sıralarda yerini alan Suren Asatryan, Türkiye'deki müzik kariyerini devam ettiriyor. Asatryan, beşinci albümü "Veda" ile yeniden sevenlerinin karşısına çıkıyor. Albümde Suren Asatryan'ın etkileyici duduk performansına didjiridu, sitar ve garmon gibi etnik sazlar ve keman, kemança, saksofon, bas duduk gibi bilinen enstrümanlar da katılıyor. Sanatçı albümde aynı zamanda klarnet de çalıyor. Ermeni bestekarların eserleri ve geleneksel eserden oluşan albümde on eser yer alıyor. Her biri farklı duyguyu yaşatan eserler arasında, duduk ile kanunun düet yaptığı "sarı gelin" türküsü, Suren Asatryan'ın Hrand Dink anısına besteleyip icra ettiği "veda" isimli eser ve bir İran Halk Türküsü olan "Heves" ayrıca dikkat çekiyor. Albümün aranjörlüğünü aynı zamanda sitar, klasik, akustik ve elektronik gitar icralarında yer alan Murat Kağan Ergün yapıyor.

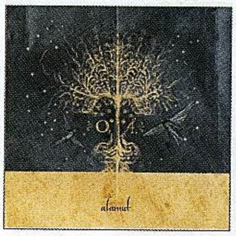

Alpago Polat

Alamut
Unzip Fly UFCD 1 (2006)

Müzisyenler
Asja (vo)
Karol Czajkowski (g)
Jakub Borysiak (clt)
Alpago Polat (ney)
Wojtek Pulcyn (b)
Shiva Wojcicki (bendir, ud)
Polonya Varşova'da yaşayan müzisyen Alpago Polat'ın da içinde bulunduğu Alamut projesinin yeni çalışması Alamut Avrupa'da piyasada. Albümde yer alan 7 parçanın tamamı grubun bestesi. Düzenlemeler de ortak çalışmanın ürünü. Ayrıca bir kaç parçada konuk olarak Adam Rozanski (bendir), Bogusz Wekka (perc), Mothashipp (synth, keyb)'da yer alıyorlar. Albüm için www.alamut.pl adresini kullanabilirsiniz.

DUO
divan
TAHSİN İNCİRCİ
keman
WOLFGANG KÖHLER
piyano
KALAN

Tahsin İncirci

Divan
Kalan 401 (2007)

Müzisyenler
Tahsin İncirci (keman)
Wolfgang Köhler (p)
Bu albümde "Türk-Jazz" olarak sunulan eserlerde, kısa Anadolu halk müziği ezgileri "tema" olarak işlenmiştir. Ezgilerin sürekli tekrarlarla uzatılması yerine, piyano ile "caz" ve keman ile de "taksim" formları kullanılmıştır. Buna, ezgi temalarının, iki çalgıyla işlenmiş "varyasyonları" da diyebiliriz. Keman ve piyanonun doğaçlamaları, bazen ezgilerin usulü içinde, bazen de serbest olarak icra edilmektedir. Tahsin İncirci, otantik ezgileri "komşu-özgün" melodiler ekleyerek parçaları genişleterek zenginleştirmiştir. Piyano'nun eşlik partileri, Türk Müziğine özgü "koma sistemi"ni zedelemeyecek şekilde düşünülüp yazılmıştır. Kemanın, Türk Müziği seslendirmesiyle, Wolfgang Köhler"in piyanodaki jazz icrası bir "çatışma" değil, "bütünleşmiş" bir "tını" oluşturur. Bu CD"deki üç eser, "Horon" (2) , "Köçekçe" (10) ve "Bir Masaldır Hayat" (14) piyano-keman için yazılmış, Tahsin İncirci'nin özgün besteleridir.

Michel Camilo

Spirit of the Moment
Telarc 36532 (2007)

Müzisyenler
Michel Camilo (p)

TELARC
Michel Camilo
Spirit of the Moment

Charles Flores (b)
Dafnis Prieto (d)
Grammy ve 2 kez Latin Grammy ödüllü piyanist Michel Camilo solo ve büyük orkestra formatından sonra bu yıl trio formatına geri döndü. Jazz ve klasik piyanist olarak da tanınan sanatçı 2001'de bir de Triangolo adlı çalışma ile trio olarak çalmıştı. 12 parçanın yer aldığı bu albümde bestelerden başka Wayne Shorter'ın Nefertiti'si, Miles Davis ve Bill Evans'ın Nardis'I, John Coltrane'in Giant Step ve Miles Davis'in Solar'ının da yorumları yer alıyor.

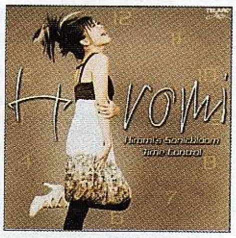

Hiromi

Hiromi's Sonicbloom - Time Control
Telarc 83655 (2007)

Müzisyenler
Hiromi (p)
David Fuczynski (g)
Tony Grey (b)
Martin Valihora (d)
Japon piyanist Hiromi Berklee Müzik okulundan mezun. Rock, jazz ve klasik etkileri her albümünde hissettiren sanatçı bu kez bestelerinden oluşan 9 parçanın yer aldığı bir çalışma ile karşınızda.

TELARC
Jacques Loussier Trio
Bach
The Brandenburgs

Jacques Loussier Trio

Bach – The Brandenburgs
Telarc 83644 (2006)

Müzisyenler
Jacques Loussier (p)
Benoit Dunoyer de Segonzac (b)
Andre Arpino (d)
Bach'ın Brandenburg konçertolarının en güzel jazz yorumu tabiki Jacques Loussier'den. 6 konçerto, 18 parça olarak yorumlanmış, hem jazz hem de klasik severlerin çok hoşlanacaklarını düşündüğümüz bir çalışma...

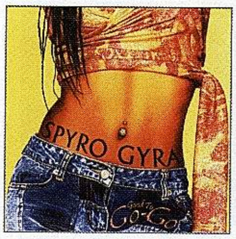

Spyro Gyra

Good to Go Go
Heads Up 3127 (2007)

Müzisyenler
Jay Beckenstein (s)
Tom Schuman (keyb)
Julio Fernandez (g)
Scott Ambush (b)
Bonny B (d)
Michael Brecker adına adanmış çalışmada 12 ortak beste yer alıyor. Albüm turnesi kapsamında İstanbul'da da dinleme imkanı bulduğumuz grup her zamanki sound'u ile sevenlerini mutlu ediyor.

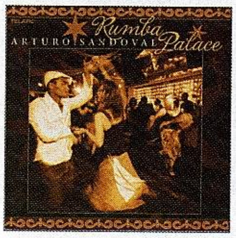

Arturo Sandoval

Rumba Palace
Telarc 83662 (2007)

Müzisyenler
Arturo Sandoval (vo, tp)
Latin müzik dünyasının önde gelen sanatçısı trompetçi Arturo Sandoval'ın kendi bestelerini topladığı yeni albümünde 10 parça var. Çok kalabalık bir orkestra ile kaydedilen bu parçalar (adı yanıltmasın diye özellikle belirtiyoruz) dansdan daha çok latin dinlemeyi sevenleri mutlu edecek.

TELARC
A Love Supreme
The Legacy Of John Coltrane
Turtle Island Quartet
ONE WAY

Turtle Island Quartet

A Love Supreme
Telarc 80684 (2007)

Müzisyenler
David Balakrishnan (vi, bvi)
Evan Price (vi)
Mads Tolling (vi)
Mark Summer (cello)
John Coltrane bestelerinin bir klasik dörtlüden yorumunu dinlemek isteyenlere önereceğimiz bir CD. Naima, So What, My Favorite Things, Round Midnight ve toplam 13 parça...

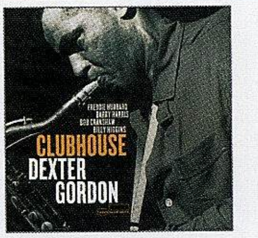
FREDDIE HUBBARD
BARRY HARRIS
BOB CRANSHAW
BILLY HIGGINS
CLUBHOUSE
DEXTER GORDON

Dexter Gordon

Clubhouse
Blue Note 74228 (2007)

Müzisyenler
Freddie Hubbard (tp), Dexter Gordon (ts), Barry Harris (p), Ben Tucker (b), Bob Cranshaw (b), Billy Higgins (d)
Orijinali 27 Mayıs 1965'de New Jersey'deki Rudy Van Gelder stüdyolarında kaydedilmiş, 1979'da Blue Note etiketiyle daha önce yayınlanmış olan bu albümde 6 parça yer alıyor.

ANDREW HILL
COMPULSION!!!!!

Andrew Hill

Compulsion
Blue Note 7423028 (2007)

Müzisyenler
Freddie Hubbard (tp, flg), John Gilmore (ts), Andrew Hill (p), Cecil McBee (b), Richard Davis (b), Joe Chambers (d), Nadi Qamar (perc), Renaud Simmons (perc)
Orijinali 8 Ekim 1965'de New Jersey'deki Rudy Van Gelder stüdyolarında kaydedilmiş, 2001'de remaster edilen ve daha önce yayınlanmış olan bu albümde 14 ve 10'ar dakika süren 4 uzun parça yer alıyor. Bu kayıtları arşiv sahibi olmak isteyenlere öneriyoruz. Biliyorsunuz sanatçıyı geçtiğimiz günlerde kaybettik.

TRAINCHA
METROPOLE ORCHESTRA
THE LOOK OF LOVE
BURT BACHARACH

Traincha

The Look of Love
Blue Note 3844202 (2007)

Müzisyenler
Traincha (vo)
Metropole Orchestra Traincha, Blue Note etiketli yepyeni albümünde en sevilen caz şarkılarını yorumluyor! Dusty Springfield, Aretha Franklin, The Carpenters, Petula Clark, Tom Jones, Michael McDonald, Dionne Warwick gibi ölümsüz seslere şarkılarını vermiş efsanevi besteci Burt Bacharach'ın şarkılarını seslendiren sanatçının albümünde "I'll Never Fall In Love Again", "Walk On By", "A House Is Not A Home" gibi birbirinden ünlü 15 şarkı yeralıyor.

Keren Ann

Keren Ann
Blue Note 51032 (2007)

Müzisyenler
Keren Ann (vo)
Françoise Hardy, Nico, Mazzy Star, Suzanne Vega gibi isimlerle karşılaştırılan, singer-songwriter akımının son temsilcilerinden son derece huzurlu bir ses: Keren Ann! İsrail'de doğan, uzun yıllar Paris'te kalan ve şu anda Paris ve New York'ta ikamet eden müzisyen kendi ismini taşıyan yeni albümü ile geri dönüyor. Prodüktör koltuğunda Joe Barresi'nin (Tool, Queens of the Stone Age, Alanis Morissette) oturduğu albüm, önceki Keren Ann albümlerinden farklı olmayarak yine akustik enstrümanlarla kaydedilmiş.

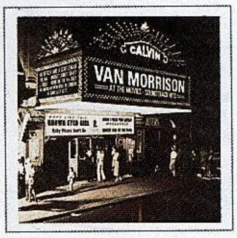
CALVIN
VAN MORRISON
AT THE MOVIES

Van Morrison

At The Movies
Blue Note (2007)

Van Morrison'dan sinema severler için arşivlik bir albüm! One Fine Day, Born On The Fourth Of July, As Good Is It Gets, An Officer and A Gentleman gibi filmlerin müzikleri bu albümde.

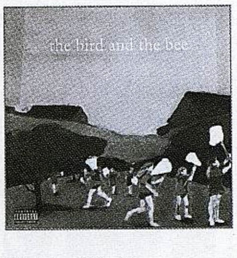
the bird and the bee

The Bird And The Bee

The Bird And The Bee
Blue Note (2007)

Daha önceleri Beck, The Flaming Lips, Lily Allen, Peaches gibi isimlerle çalışmış olan Inara George ve Greg Kurstin'dan oluşan The Bird And The Bee bossa-nova ve jazz'ı modern tınılarla birleştirerek pop müzikle buluşturuyor. Bu çalışm ikilinin kendi adını taşıyan ilk albümleri.

Robert Glasper

In my Element
Blue Note 7811122 (2007)

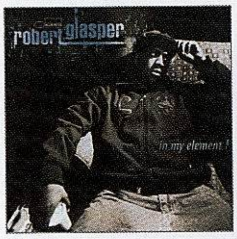
robert glasper
in my element

Müzisyenler
Rober Glasper (p), Vicente Archer (b), Damion Reid (d)
Yeni kuşak jazz piyanistleri arasında hatırı sayılır bir yeri olan Robert Glasper'den yeni bir albüm; "In My Element" adını taşıyan albümde hip-hop öğelerine de sıklıkla yerveren Glasper'a davulda Damion Reid ve bas gitarda Vicente Archer eşlik ediyor. 11 şarkının yeraldığı kayıttaki tüm parçaların best eve aranjmanları sanatçıya ait.

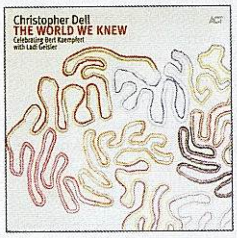
Christopher Dell
THE WORLD WE KNEW
Celebrating Bert Kaempfert
with Ladi Geisler
ACT

Christophe Dell

The World We Knew
ACT 9449-2 (2007)

Müzisyenler
Chrsitophe Dell (vib), Ladi Geisler (g), Christof Lauer (s), Carsten Daerr (p), Oliver Potratz (b), Eric Schafer (d)

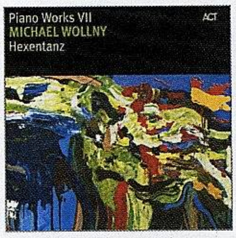
Piano Works VII
MICHAEL WOLLNY
Hexentanz
ACT

Michael Wollny

Piano Works VII
ACT 9756-2 (2007)

Müzisyenler
Michael Wollny (p) solo

ACT
MEET ME
IDA SAND AROUND MIDNIGHT

Ida Sand

Meet Me Around Midnight
ACT 9716-2 (2207)

Müzisyenler
Ida Sand (vo, p), Jan Lundgren (p), Nils Landgren (tb, vo), Ulf Wakenius (g), Hanrik Janson (g), Lars Danielsson (b), Rasmus Kihlberg (d)

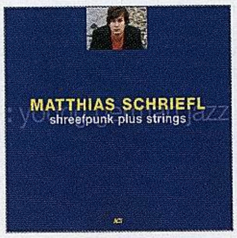
MATTHIAS SCHRIEFL
shreefpunk plus strings
ACT

Matthias Schriefl

Shreefpunk plus Strings
ACT 9657 (2007)

Müzisyenler
Matthias Schriefl (tp, flg)
Johannes Behr (g)
Robert Landfermann (b)
Jens Düppe (d)

Carsten Daerr & Daniel Erdmann
BERLIN CALLING
DAERR / ERDMANN / KOCH / GRAUPE / POTRATZ / MERK
ACT

Carste Daerr & Daniel Erdmann

Berlin Calling
ACT 9656 (2007)

Müzisyenler
Carsten Daerr (p)
Daniel Erdmann (s)
Ritsche Koch (tp)
Ronny Graupe (7 telli g)
Oliver Potratz (b)
Sebastian Merk (d)

pink martini
HEY EUGENE!

Pink Martini

Hey Eugene!
Naïve 00302 (2007)

Müzisyenler
China Forbes (vo), Timothy Nishimoto (vo, perc), Gavin Bondy (tp), Robert Taylor (tb, tp)
1994'te topluluğu kuran klasik piyano eğitimli ve Harvard mezunu olan Thomas M. Lauderdale "Amerika'nın yönetim şeklinin dünyada yarattığı karışıklık karşısında dehşete düşüyoruz. Bir müzik grubu olarak, "güzellik, iyilik ve romantizm dolu bir dünya" yaratma konusunda çaba gösteren gönüllü elçiler olmayı umuyoruz." diyor. "Müziğimizi 1940'lı yılların Hollywood müzikalleri ile Birleşmiş Milletler'in en başta hayal edildiği şekli arasındaki köprü gibi görüyorum" Lauderdale, şimdi Pink Martini'nin seksi vokalisti olan China Forbes ile Harvard yıllarında tanıştı. Thomas edebiyat ve tarih okurken, China görsel sanatlar, İngiliz Edebiyatı ve ve tiyatro eğitimi alıyordu. Akşamları China Verdi ve Puccini aryaları söylerken Thomas kendisine piyanoda eşlik ediyordu. 1994'te topluluğu kurduğu sırada Thomas, o

zamanlar kendi folk-rock projesi için şarkı sözleri yazıp gitar çalan China'yı Pink Martini'ye katılarak New York'tan Portland'a taşınması konusunda ikna etti. Birlikte şarkı yazmaya başlayan ikili aralarında Forbes'un uzaktan kuzeni olan başkan adayı John Kerry'nin de bulunduğu politika camiasına çalmaya başladı. Grup kendi müzik zevkini oturttukça ve repertuarını genişlettikçe Lauderdale bir çok senfoni orkestrasından yetenekli müzisyenleri gruba katılmaları konusunda ikna etti. Böylece 5 kişiden oluşan Pink Martini müzisyen sayısını 12'ye çıkarttı. Kendi yapım şirketleri olan Heinz Records'tan ilk albümleri "Sympathique"i yayınlayan Pink Martini, ilk single'ları "Je Ne Veux Pas Travailler"yi (Çalışmak İstemiyorum) Citroen'in Picasso reklamlarında kullanmasının da etkisiyle Avrupa'da büyük kitlelere ulaşarak yoğun bir ilgi gördü. 7 uzun seneden sonra İtalyanca, Hırvatça, Fransızca, İspanyolca, İngilizce ve Japonca şarkılar içeren ikinci albümleri "Hang On Little Tomato"yu çıkaran grup, bu albümleriyle Amazon'un en çok satanlar listesinde hemen bir numaraya oturdu. Pink Martini'nin bazı şarkıları "The Sopranos" ve "The West Wing" gibi televizyon dizilerinin orijinal dizi müzikleri albümlerine dahil edildi. Grubun yeni çalışması "Hey Eugene"in de aynı ilgiyi görmesi bekleniyor.

nina
simone
remixed&
reimagined

Nina Simone

Remixed & Reimagined
Legacy 59272 (2007)

Nine Simone 1959'da I Loves You Porgy ile Amerika'da pop listelerindeydi, Avrupa'da ise I Put a Spell on You ile. Siyah ya da beyaz tüm kitleler onu dinledi. Şimdi günümüz dinleyicisine onu dinletmenin yolları aranıyor. Daha doğrusu onun sesi ile dans ettirmek isteniyor. Bu albüm stüdyo dahileri François K ve Tony Humphries tarafından yeniden mixlenerek 14 parça oluşturulmuş. Biz her türlü Nina Simone severiz diyenlere...

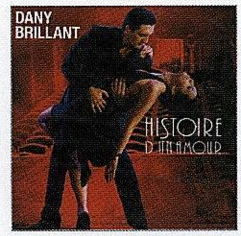

Dany Brillant

Histoire D'un Amour
Sony 81372-3 (2007)

50'lerin rock tınılarını, swing, mambo ve kulak okşayıcı Küba ritmleriyle harmanlayan Dany Brillant Fransa'nın önde gelen ses sanatçıları arasındadır. Bugüne kadar 8 albüme imza atan sanatçı ilk büyük çıkışını "Suzette" adlı parçasıyla yaptı. "Vient A Saint Germain", "Quand Je Vois Tes Yeux", "Parfums De L'Orient", "Ma Fiancée, Elle Est Partie" ve "Fille Comme Ça" gibi onlarca hit parçayla şöhretini dünya çapına yayan Dany Brillant, Frank Sinatra ve Charles Aznavour karışımı sesi ile bu albümünde 12 parçayı yorumlamış. Albüm tanıtım konserleri çerçevesinde İstanbul'da da konserler veren sanatçıyı dinlemediyseniz bu albüm sizin için.

PRIMAVERA EN NUEVA YORK
MARTIRIO

Martirio

Primavera En Nueva York
Calle 54 Rec. 05182 (2006)

Martirio (vo), Kenny Drew Jr. (p), George Mraz (b)
Dafnis Prieto (d), Claudio Roditi (tp), Edgardo Miranda (g), Paquito D'Rivera (clt), Houston Person (ts)

Martirio, çeşitli müzik tarzlarını birleştirme konusunda hem öncü, hem de çok başarılı bir sanatçı. Şimdi de Nat Chediak ve Fernando Trueba destekli yeni bir albümle karşımızda: "Primavera en Nueva York". Albüm, piyanoda Kenny Drew Jr., basta George Mraz davulda Dafnis Prieto gibi çok değerli jazz müzisyenleri eşliğinde New York'ta kaydedilen sıradışı bolero şarkıları içeriyor. Bu önemli isimlerin yanısıra klarinette Paquito D'Rivera, trompette Claudio Roditi ve saksofonda Houston Person da albüme katkıda bulunuyor. Albümde yer alan "Ese sentimiento", "No puedo callar", "Primera lluvia", "Qué me importa", "No pidas imposibles", "Si te contara", "Tengo", "Son cosas que pasan", "Y entonces", "Alma libre", "Mi ayer" ve " Me faltabas tú" şarkılarıyla Martirio dinlenmesi gereken bir albümle karşınızda.

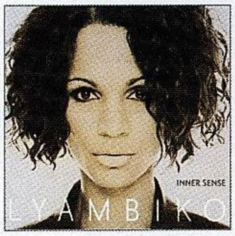

Lyambiko

Inner Sense
Sony 60032 (2007)

Lyambiko jazz dünyasının en yeni sanatçılarından. 2000 yılında canlı jazz performanslarına başlayan Lyambiko, kendi adını taşıyan grubuyla birlikte 4 albüm kaydetti, Almanya, Avusturya, İsviçre, Fransa, Çek Cumhuriyeti, Polonya, ve Amerika'da 400'ün üzerinde konser verdi. Son iki albümü "Lyambiko" ve "Love... and Then" ise Jazz Ödülü'ne layık görüldü. Şimdi de son albümleri "Inner Sense" ile piyasada. 6 sene boyunca aynı ekiple çalışan ve geleneksel jazz'a ağırlık veren Lyambiko şimdi kendi tarzına dönüyor. Bu albümde Marque Lowenthal ve Robin Draganic imzalı şarkılarla birlikte Lyambiko'nun kendi şarkıları da bulunuyor. Heinrich Koebberling davulda müziğe ayrı bir coşku katıyor, bunlara ek olarak Finn Wiesner'in iki bestesi bulunuyor.

Anjani

Blue Alert
Sony 69462-7 (2006)

ANJANI
BLUE ALERT
LEONARD COHEN

Honolulu doğumlu şarkıcı-söz yazarı Anjani'nin hikayesi heyecan verici cinsten. Yıllarca New York kulüplerinde çaldıktan sonra ünlü Kanada'lı şair, yazar ve besteci Leonard Cohen ile tanıştırılıyor Anjani. Bu genç bayanın yeteneklerinden etkilenen Cohen, kendi sahnesinde hem klaviyede hem de vokalde yer almasını sağlıyor ve birçok albümünün altyapısında kendisiyle çalışıyor. Anjani bir gün Leonard Cohen'in masasında karalama defterinden bir kaç satır görür; genç sanatçı bu satırlardan sadece etkilenmez, gördüğü sözlerin onuruna kendi şarkı sözlerini yazacak ilhamı bulur ve albüme adını veren "Blue Alert"i yazar. Anjani'nin yazdığı sözlerden etkilenen Cohen, onun yayımlananların yanı sıra hiç bir yerde yayımlanmamış el yazmalarından da faydalanmasına izin verir. Ortaya çıkan sonuç; Anjani'nin buğulu sesiyle okuduğu şarkılardan oluşan, Leonard Cohen-Anjani yapımı "Blue Alert" albümü. Leonard Cohen hayranları bu albümde onun ritimlerini Anjani'nin eşsiz yorumuyla dinlemekten büyük keyif alacaklar.

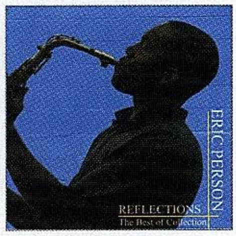

Eric Person

Reflections
DR 4003 (2005)

Müzisyenler
Eric Person (as), Dave Holland (b), Dave Douglas (tp)
John Esposito (p), Kenny Davis (b), Cary Denigris (g)
Peter O'Brian (d), E.J.Strickland (d)

Eric Person, 20 senedir aktif olduğu müzikal kariyeri sırasında Dave Holland, McCoy Tyner, Chico Hamilton, Ben Harper, World Saxophone Quartet gibi tanınmış müzisyenlerle konserler verdi ve albümler yaptı. Basçı Joe Fonda ise Archie Shepp, Ken McIntyre, Lou Donaldson, Kenny Barron, Leo Smith, Dave Douglas, Curtis Fuller gibi isimlerle albümler yaparak, turnelere çıktı. Geçtiğimiz günlerde İstanbul'da bulunan sanatçı Yavuz Akyazıcı ile birlikte konserler verdi. Sanatçı ve albümle ilgili daha geniş bilgi için www.ericperson.com sayfasını ziyaret ediniz.

Aydın Karlıbel

Uyarlamalar ve Özgün Eserler
Kalan 405 (2007)

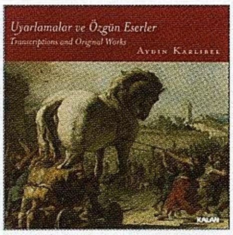
Uyarlamalar ve Özgün Eserler
Transcriptions and Original Works
AYDIN KARLIBEL
KALAN

Piyanist Aydın Karlıbel "Uyarlamalar ve Özgün Eserler" adlı çalışmasında, Mozart, Rachmaninhoff, Berlioz, Moussorgsky, Lehar gibi büyük bestecilerin eserlerinin yanı sıra, kendi yazdığı eserleri başarıyla yorumluyor. Genel olarak Türk tarihinden izler taşıyan eserlerin büyük çoğunluğu piyano için uyarlanmış yorumlardan oluşuyor.

Ryland
Angel

Ryland Angel

Ryland Angel
Manhattan Rec.713221 (2007)

Müzisyenler
Ryland Angel (vo)
Craig Leon Orchestra

İngiliz countertenor Ryland Angel'ı eğer hiç dinlemediyseniz melek gibi sesi karşısında hayretler içinde kalacaksınız. Albümdeki tüm şarkı sözlerini kendisinin yazdığı Ryland Angel, George Michael ya da Sting gibi modern şarkı yazarı kisvesiyle ortaya çıkmakta. Bu çalışmayı progressive opera sound'lu, adult-pop kategorisi içine alabiliriz.

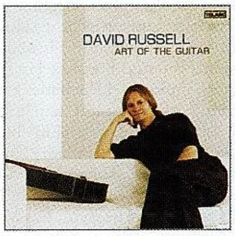

David Russell

Art of the Guitar
Telarc 80672 (2007)

Müzisyenler
David Russell (g)

Klasik gitar sevenlere hitap eden bu çalışmada 21 parça kaydedilmiş. Isaac Albeniz (1860-1909), Julian Arcas (1832-1882), Hector Villa Lobos (1887-1959), Stanley Myers (1930-1993), Edvard Grieg (1843-1907), Claude Debussy (1862-1918), Abel Carlevaro (1918-2001), Johann Kasper Mertz (1806-1856), Fernando Sor (1778-1839), Vicente Emilio Sojo (1887-1974), Jose Broca (1805-1882), Eduardo Sainz de la Maza (1903-1982)'nın besteleri seslendirilmiş.

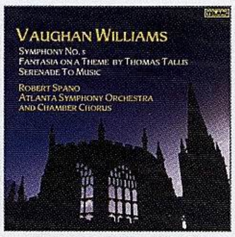

Vaughan Williams

Serenade to Music
Telarc 80676 (2007)

Müzisyenler
Robert Spano
Atlanta Symphony Orchestra

Klasik müzik sevenlere önereceğimiz bir çalışma. Fanstasia on a Theme by Thomas Tallis Symphony No.5. Jessica Rivera (soprano), Kelley O'Connor (mezzo-soprano), Thomas Studebaker (tenor), Nmon Ford (baritone) yer alan diğer müzisyenler.

ORIGIN
EMRE KARTARI QUARTET

Emre Kartarı

Origin
RecJazz 300545 (2007)

Müzisyenler
David Liebman (ss, flt)
John D'earth (tp)
Howard Curtis (perc)
Emre Kartarı (d)

Emre Kartarı Ankara'da doğdu. Ailesi de sanatçı olan Emre Kartarı 10 yaşındayken ABD'ye gitti. Gidişinin hemen ardından davul çalmaya başladı ve bu ilgisi onu Virginia Commonwealth University'de T. Howard Curtis ile perküsyon çalışmalarına yöneltti. Bu süre boyunca Jazz Poets Society grubuyla turnelerde katıldı. Virginia'daki eğitimini tamamladıktan sonra New York'a gidip burada eğitimin sürdürdü. Adam Nussbaum, John Riley, Toney Moreno, Jamey Haddad ve Billy Hart gibi isimlerle çalıştı. Charlie Byrd, Jim McNeely, George Coleman, Ralph Lalama, Vic Juris, Ron McClure gibi sanatçılarla ve Jack DeJohnette'in "Oneness" grubuyla performanslarda bulundu. New York University'de performans ve kompozisyon alanında master derecesini sahip olan Emre Kartarı 2003 yılında Barney Josephson ödülünün de sahibi oldu

Bill Charlap Trio

Live at the Village Vanguard
Blue Note 70442 (2007)

Müzisyenler
Bill Charlap (p)
Peter Washington (b)
Kenny Washington (d).

Piyanist Bill Charlap'ın 2003 yılında New York'taki Village Vanguard jazz kulübünde verdiği konserin kaydı olan bu albümde jazz dünyasının en iyi ritm eşlikçileri arasında gösterilen Peter Washington (bas) ve Kenny Washington (davul) ile birlikte çalıyor. Albüm, sanatçının çalmaktan hoşlandığı parçalardan seçilmiş bir repertuardan oluşuyor. 9 parçanın yer aldığı kayıtta "Autumn in New York", "Lady is a Tramp", "It's only a Papermoon", gibi standartlar da var.

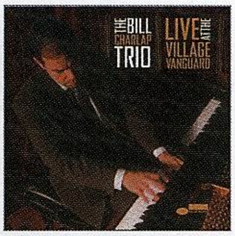

frank foster
manhattan fever

Frank Foster

Manhattan Fever
Blue Note 85191 (2007)

Müzisyenler
Marvin Stamm (tp)
Garnett Brown (tb),
Frank Foster (ts),
Richard Wynds (p),
Bob Cranshaw (b),
Mickey Roker (d).

Tenor saksofoncu Frank Foster'in 1968 ve 1969'da kaydettiği parçalardan oluşan 2 farklı grupla çaldığı kayıtlarının yeniden basımı bu albümde toplanmış. Arşivlik olan bu CD'de 7-11. parçalarda yer alan sanatçılar Burt Collins (tp), Jimmy Cleveland (tb), Ed Pazant (as), Frank Foster (ts), George Cables (p), Buster Williams (b), Mickey Rocker (d).

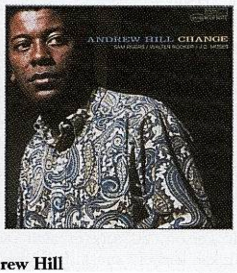

Andrew Hill

Change
Blue Note 85190 (2007)

Müzisyenler
Sam Rivers (ts)
Andrew Hill (p)
Walter Booker (b)
J.C Moses (d)

Yeni kaybettiğimiz piyanist Andrew Hill'in 1966'da kaydettiği parçalardan oluşan kayıtlarının yeniden basımı, arşivlik CD'lerden. 8 parça yer alıyor.

Stanley Turrentine

A Bluish Bag
Blue Note 85193 (2007)

a bluish bag
stanley turrentine

Müzisyenler
Donald Byrd (tp)
Julian Priester (tb)
Jerry Dodgion (as, flt)
Joe Ferrell (ts, flt)
Stanley Turrentine (ts)
Pepper Adams (bs, clt)
Kenny Barron (p)
Bucky Pizzarelli (g)
Ron Carter (b)
Mickey Rocker (d)

Yukarıdaki kadro ile 1967'de ve aşağıda sayacağımız kadro ile de 1967'de yapılan kayıtların toplandığı bu çalışma yine arşivcilere... 8-12. parçalarda çalanlar ise; Blue Mitchell (tp), Tommy Turrentine (tp), Julian Priester (tb), Jerry Dodgion (as, flt), Al Gibbons (ts, clt), Stanley Turretine (ts), Pepper Adams (bs, clt), McCoy Tyner (p), Walter Booker (b), Mickey Rocker (d). Toplam 12 parça var. Manha Da Carnaval, Here's that Rainy Day, Days of Wine and Roses bunlar arasında yer alıyor.

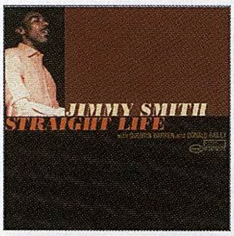

Jimmy Smith

Straight Life
Blue Note 85192 (2007)

Müzisyenler
Jimmy Smith (Ham.B3)
Quentin Warren (g)
Donald Bailey (d)

Sanatçının 1961'de Rudy Van Gelder Stüdyolarında kaydettiği çalışmanın yeniden basımı. 10 parça var. Dönemin müziğini en güzel yansıtan, sanatçının performansının en üst düzeyde olduğu dönemden...

INTRODUCING
KENNY COX

Kenny Cox

Introducing Kenny Cox
Blue Note 85189 (2007)

Müzisyenler
Charles Moore (tp)
Leon Henderson (ts)
Kenny Cox (p)
Ron Brooks (b)
Danny Spancer (d)

Jazz dünyasının fazla tanınmamış piyanistlerinden Kenny Cox'un 1968 kaydının yeniden basımı, isimler yeni ama müzik tanıdık. Sanatçının ve trompetçi Charles Moore bestelerinden oluşan kayıtta 12 parça yer alıyor.

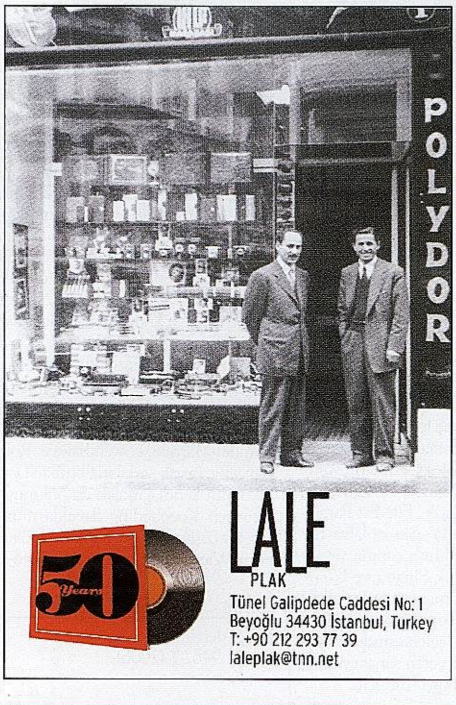

LALE
PLAK
Tünel Galipdede Caddesi No: 1
Beyoğlu 34430 İstanbul, Turkey
T: +90 212 293 77 39
laleplak@tnn.net

HEADS UP
INTERNATIONAL

www.telarc.com
www.headsup.com

TELARC®

everything you hear is true

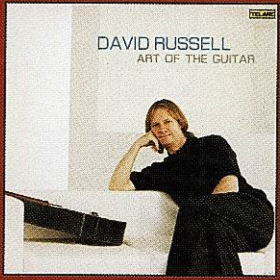
DAVID RUSSELL
ART OF THE GUITAR
TELARC

DAVID RUSSELL /
ART OF THE GUITAR
CD 80672 - SACD 60672

TELARC
Michel Camilo
Spirit of the Moment

MICHEL CAMILO /
SPIRIT OF THE MOMENT
CD 83653
SACD63653

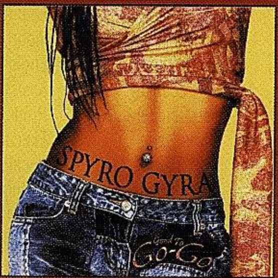
SPYRO GYRA
Good to Go-Go

SPYRO GYRA /
GOOD TO GO-GO
HUCD 3127

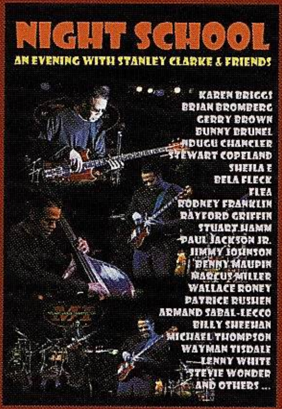
NIGHT SCHOOL
AN EVENING WITH STANLEY CLARKE & FRIENDS
KAREN BRIGGS
BRIAN BROMBERG
GERRY BROWN
BUNNY BRUNEL
NDUGU CHANCLER
STEWART COPELAND
SHEILA E
BELA FLECK
FLEA
RODNEY FRANKLIN
RAYFORD GRIFFIN
STUART HAMM
PAUL JACKSON JR.
JIMMY JOHNSON
BENNY MAUPIN
MARCUS MILLER
WALLACE RONEY
PATRICE RUSHEN
ARMAND SABAL-LECCO
BILLY SHEEHAN
MICHAEL THOMPSON
WAYMAN TISDALE
LENNY WHITE
STEVIE WONDER
AND OTHERS...

STANLEY CLARKE & FRIENDS /
NIGHT SCHOOL
DVD - HUDV7118

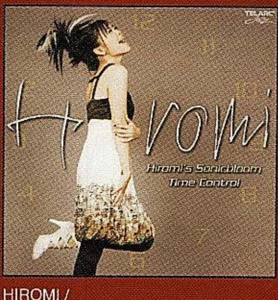
TELARC
Hiromi
Hiromi's Sonicbloom
Time Control

HIROMI /
TIME CONTROL
CD 83655 - SACD 63655

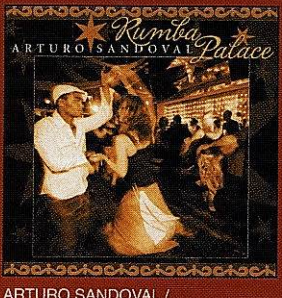
Rumba Palace
ARTURO SANDOVAL

ARTURO SANDOVAL /
RUMBA PALACE
CD 83662

equinox music & entertainment
ortabahçe cad. şair leyla sok. mizan apt.
13/1 beşiktaş 34353 istanbul

t +90 212 327 24 45/46
f +90 212 227 48 98

www.equinox-music.com

Artık Telarc bizimle...

EQUINOX
MUSIC & ENTERTAINMENT

Seda Binbaşgil
esintiler@tnn.net

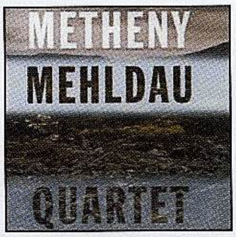

Metheny Mehldau Quartet
Metheny Mehldau Quartet
Mar 20, 2007
Nonesuch

Jeff Ballard	Drums
Karina Benznicki	Production Supervisor
Eli Cane	Production Coordination
Carolyn Chrzan	Guitar Technician
Ariid Danielseon	Photography, Cover Photo
Rob Eaton	Mixing
Larry Grenadier	Bass
Robert Hurwitz	Executive Producer
Ted Jensen	Mastering
Hyomin Kang	Assistant Engineer
Pete Karam	Engineer, Mixing
Brad Mehldau	Piano, Duet
Pat Metheny	Guitar (Acoustic), Guitar, Producer, Guitar Synth, Duet
David Oakes	Production Assistant
Doyle Partners	Design
Justin Shturtz	Assistant Engineer
Angie Teo	Assistant Engineer
Robert Edridge Waks	Editorial Coordinator
Michael "Mick" Wilson	Photography

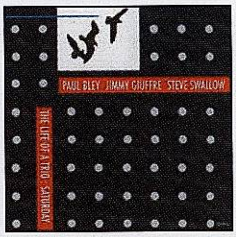
PAUL BLEY JIMMY GIUFFRE STEVE SWALLOW
THE LIFE OF A TRIO · SATURDAY

The Life of a Trio: Saturday
Jimmy Giuffre 3
Dec 16, 1989

Bernard Amiard	Art Direction, Design
David Baker	Engineer, Mixing
Paul Bley	Piano
Pascal Bod	Preparation
Philippe Carles	Liner Notes
Jimmy Giuffre	Clarinet, Sax (Soprano), Sax (Tenor)
Bryce Goggin	Assistant Engineer
Jean Marie Guérin	Remastering
Francois LeMaire	Producer
Mephisto	Photography

Third Quartet
The John Abercrombie Quartet
Apr 3, 2007
ECM

John Abercrombie	Guitar (Acoustic), Guitar (Electric)
Joey Baron	Drums
Manfred Eicher	Producer
James Farber	Engineer
Mark Feldman	Violin
Max Franosch	Cover Photo
Marc Johnson	Double Bass
Sascha Kleis	Design
Brian Montgomery	Assistant
Chris Tribble	Photography

John Abercrombie · The Third Quartet

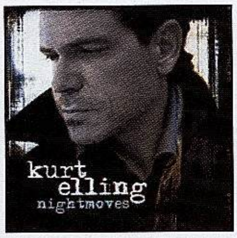

Nightmoves
Kurt Elling
Apr 3, 2007
Concord

Rob Amster	Bass
Abbey Anna	Art Direction
James Auwater	Engineer, Pro-Tools
Adam Barnett-Hart	Violin, Group Member
Craig Bauer	Engineer, Mixing
Jeff Breakey	Assistant Engineer
Joe Chiccarelli	Producer
Chris Dunn	Executive Producer
Kurt Elling	Vocals, Producer
Escher String Quartet	Strings
Laurence Hobgood	Piano, Arranger, Producer, String Arrangements
Mary Hogan	A&R
Andrew Janns	Cello, Group Member
Wu Jie	Violin, Group Member
Willie Jones III	Drums, Shaker
Christian Lantry	Photography
Pierre Lapointe	Viola, Group Member
Howard Levy	Harmonica
Losi	Grooming
Howard Mandel	Liner Notes
Gregoire Maret	Harmonica
Christian McBride	Bass, Arranger
Bob Mintzer	Sax (Tenor)
Guilherme Monteiro	Guitar
Brian Montgomery	Assistant Engineer
Rob Mounsey	Arranger, Keyboards, Piano (Electric)
Sangwook "Sunny" Nam	Mastering
Dave O'Donnell	Engineer
Andrew Pham	Art Direction, Package Design
Seth Presant	Pro-Tools
Doug Sax	Mastering
Don Sumada	Stylist
May Ann Topper	Executive Producer

Time and Time Again
Paul Motian/Bill Frisell/Joe Lovano
Feb 26, 2007
ECM

Manfred Eicher	Producer
James Farber	Engineer
Bill Frisell	Guitar
Sascha Kleis	Cover Design
Joe Lovano	Sax (Tenor)
Paul Motian	Drums
Arne Reimer	Photography
Anthony Ruotolo	Assistant

Paul Motian · Time and Time Again · Bill Frisell · Joe Lovano

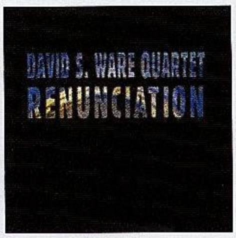

Renunciation
David S. Ware
Apr 10, 2007
Aum Fidelity

Manfred Eicher	Producer
James Farber	Engineer
Bill Frisell	Guitar
Sascha Kleis	Cover Design
Joe Lovano	Sax (Tenor)
Paul Motian	Drums
Arne Reimer	Photography
Anthony Ruotolo	Assistant

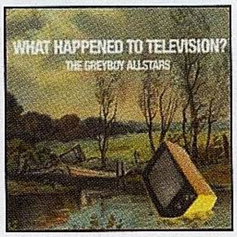

What Happened to Television?
Greyboy Allstars
Apr 17, 2007
Sci Fidelity

Bryan Cook	Engineer, Mixing
Karl Denson	Flute, Percussion, Saxophone, Vocals
Russell Elevado	Mixing
Inara George	Performer, Guest Appearance
Josh Hassin	Artwork, Design
Eleni Mandell	Performer, Guest Appearance
Becky Stark	Performer, Guest Appearance
Chris Stillwell	Bass, Vocals
Robert Walter	Keyboards

Prezens
David Torn
Apr 17, 2007
ECM

Tim Berne	Sax (Alto)
Héctor Castillo	Engineer

Matt Chamberlain	Drums
Manfred Eicher	Executive Producer
Sascha Kleis	Design
Robert "RX Lord" Lewis	Photography
Tom Rainey	Drums
Craig Taborn	Organ (Hammond), Mellotron, Fender Rhodes
David Torn	Guitar, Producer, Sampling, Mixing
Munkh Orgil Turbold	Assistant

From the River to the Ocean
Fred Anderson & Hamid Drake
Apr 24, 2007
Thrill Jockey

Josh Abrams	Bass, Guimbri
Harrison Bankhead	Bass, Piano, Cello
Hamid Drake	Drums, Frame Drum, Help
John McEntire	Engineer
Jim Newberry	Photography
Jeff Parker	Guitar
Azita Youssefi	Design

Back East
Joshua Redman Trio
Apr 24, 2007
Nonesuch

Brian Blade	Drums
Greg Calbi	Mastering
Chris Cheek	Sax (Soprano), Guest Appearance
John Coltrane	Author
James Farber	Engineer, Mixing
Johnny Gall	Design
Larry Grenadier	Bass
Eric Harland	Drums
Ali Muhammed Jackson	Drums
Eddie Jackson	Assistant Engineer
Rudyard Kipling	Author
Joe Lovano	Sax (Tenor), Guest Appearance
Christian McBride	Bass
Brian Montgomery	Editing, Assistant Engineer
Dewey Redman	Arranger, Sax (Alto), Sax (Tenor), Guest Appearance
Joshua Redman	Arranger, Sax (Soprano), Sax (Tenor), Producer, Editing
Reuben Rogers	Bass
Anthony Ruotolo	Assistant Engineer
Edward Said	Author
Henry David Thoreau	Author
Michael "Mick" Wilson	Photography

PROG
The Bad Plus
May 8, 2007
Heads Up

Reid Anderson	Bass, Group Member
Mark Angelo	Mixing
Ethan Iverson	Piano, Group Member
Tom "TK" Kelly	Assistant
David King	Drums, Art Direction, Group Member
Dustin Miller	Assistant
Darryl Pitt	Executive Producer
Tony Platt	Producer, Engineer, Mixing
Bill Sadler	Tuning
Brent Sigmeth	Assistant
Ray Staff	Mastering

Kids: Duets Live at Dizzy's Club Coca-Cola
Joe Lovano & Hank Jones
May 8, 2007
Angel

Todd Barkan	Coordination
Bill Commerford	Cover Art
Michael Cuscuna	Producer
Perry Greenfield	Product Manager
Gordon Jee	Creative Director
Hank Jones	Piano
Keith Karwelies	A&R
Carla Leighton	Art Direction, Design
Joe Lovano	Sax (Soprano), Sax (Tenor), Producer
Kurt Lundvall	Mastering
Rob Macomber	Engineer, Mixing
Jeff Rothman	Assistant Engineer
Loren Schoenberg	Liner Notes
Eli Wolf	A&R

Bad Blood in the City: The Piety Street Sessions
James Blood Ulmer
May 8, 2007
Hyena

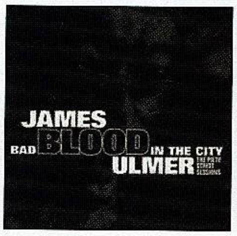

David Barnes	Harmonica, Photography
Mark Bingham	Engineer
Charles Burnham	Mandolin, Electric Fiddle
Kevin Calabro	Executive Producer, Photography
Irene Datcher	Vocals (bckgr)
Aubrey Dayle	Percussion, Drums, Photography
Bill Douthart	Photography
Leon Gruenbaum	Clarinet, Piano, Organ (Hammond), Mellotron, Fender Rhodes
Gene Paul	Mastering
Mark Peterson	Bass (Electric), Bass (Upright), Photography
Jamie Polaski	Mastering Assistant
Vernon Reid	Guitar (Acoustic), Guitar (Electric), Producer
Matthew Rifino	Mixing
Marty Rosamond	Graphic Design
James Blood Ulmer	Guitar, Arranger, Vocals
Drew Vonderhaar	Assistant Engineer
Ted Young	Mixing

Re: Pasolini
Stefano Battaglia
May 15, 2007
ECM

Stefano Amerio	Engineer, Mixing
Stefano Battaglia	Piano, Producer, Liner Notes, Mixing, Prepared Piano
Bruno Chevillon	Double Bass
Vincent Courtois	Cello
Roberto Dani	Drums
Manfred Eicher	Producer, Mixing
Lawrence Ferlinghetti	Translation
Michael Gassmann	Trumpet
Sascha Kleis	Design
Salvatore Majore	Double Bass
Mirco Mariottini	Clarinet
Pier Paolo Pasolini	Artwork
Dominique Pifarély	Violin
Michele Rabbia	Percussion
Aya Shimura	Cello
Francesca Valente	Translation
Aldo Venga	Photography

The Man from Planet Jazz
Buddy Rich
Apr 16, 2007 (Mar 22, 1980)
Fivefour/Cherry Red

Pete Beltran	Trombone (Bass)
Bob Coassin	Trumpet
Bob Doll	Trumpet

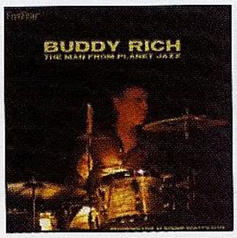

Glenn Franke	Trombone
Andy Fusco	Sax (Alto)
Roger Homefield	Trombone
Howard Kilgour	Engineer
Jack Leibowitz	Sax (Alto)
Steve Marcus	Sax (Soprano), Sax (Tenor)
Bob Mintzer	Sax (Baritone)
Jimmy Parsons	Producer
Wayne Pedziwiatr	Bass
Mike Plumleigh	Trumpet
Buddy Rich	Drums, Leader

STEVE LACY · ROSWELL RUDD QUARTET
Early and Late

Early and Late
Steve Lacy/Roswell Rudd
May 21, 2007 (Oct 9, 1962-Aug 9, 2002)
Cuneiform

Jean-Jacques Avenel	Bass
John Betsch	Drums
Bob Cunningham	Bass
Miki Dandy	Assistant
Bill Ellsworth	Artwork, Design
Michael King	Mastering
Steve Lacy	Sax (Soprano)
Roswell Rudd	Trombone
Jason Weiss	Producer, Liner Notes, Research, Release Coordinator

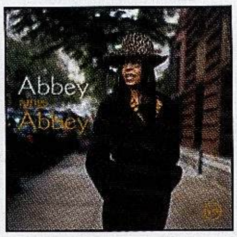

Abbey Sings Abbey
Abbey Lincoln
May 22, 2007
Verve

Jean-Philippe Allard	Producer
Patrice Beausejour	Art Direction
Dominique Bernard	Production Assistant
Scott Colley	Bass
Joey d'Ambrosio	Production Coordination
Dave Eggar	Cello
Gil Goldstein	Accordion, Cello Arrangement, Accordion Arranger
Lisa Hansen	Release Coordinator
Cameron Mizell	Release Coordinator
Brian Montgomery	Assistant Engineer
John Newcott	Release Coordinator
Jay Newland	Producer, Engineer, Mixing
Shawn Pelton	Drums
Daniel Richard	Executive Producer
Mark Wilder	Mastering

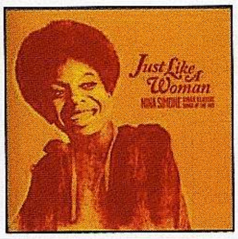

Just Like a Woman: Sings Classic Songs of the 60's
Nina Simone
May 22, 2007 (Jan 5, 1967-Jan 21, 1978)
Sony Legacy

Don Alias	Percussion, Drums
Lamar Alsop	Viola
John Beal	Bass
Steven Berkowitz	A&R
Alfred Brown	Viola
Ben Edmonds	Liner Notes
Mandana Eidgah	Project Director
Max Ellen	Violin
Barry Finclair	Violin
Eric Gale	Guitar
Harry Glickman	Violin
Ernie Hayes	Organ
Michelle Holme	Art Direction, Design
Weldon Irvine	Organ
Matt Kelly	Tape Research
Emile Latimer	Guitar
Guy Lequerrec	Photography
Charles Libove	Violin
Harry Lookofsky	Violin
Buddy Lucas	Harmonica
Jimmy Madison	Drums
Nicky Marrero	Percussion
Charles McCracken	Cello
Homer Mensch	Bass
Marvin Morgenstern	Violin
David Nadien	Violin
Gene Perla	Bass
Bernard "Pretty" Purdie	Drums
Nadi Qamar	Percussion
Joe Rene	Producer
Emedin Rivera	Percussion, Conga
Jack Robinson	Photography
Al Schackman	Guitar, Music Direction
Stuart Scharf	Guitar
Alan Schulman	Cello
Richard Seidel	Compilation Producer
Nat Shapiro	Producer
Nina Simone	Piano, Arranger, Conductor, Vocals, Producer
Tom L. Smith	Guitar
Herbert Sorkin	Violin
Richard Sortomme	Violin
David Spinozza	Guitar
Rudy Stevenson	Guitar
Creed Taylor	Producer
Gene Taylor Band	Bass
Emanuel Vardi	Viola
Samuel Waymon	Organ
Harold Wheeler	Arranger, Conductor, Producer
Mark Wilder	Mastering
Doris Willingham	Vocals, Vocals (bckgr)
Henry Young	Guitar

Being There
Tord Gustavsen Trio
Apr 30, 2007
ECM

Manfred Eicher	Producer
Tord Gustavsen	Piano
Harald Johnsen	Double Bass
Sascha Kleis	Design
Jos L. Knaepen	Photography
Jan Erik Kongshaug	Engineer
Bill Shoemaker	Author
Jarle Vespestad	Drums

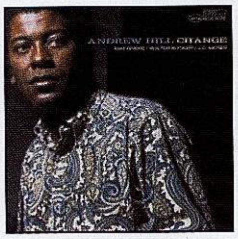

Change
Andrew Hill
Jun 5, 2007 (Mar 7, 1966)
Blue Note

Walter Booker	Bass
Michael Cuscuna	Producer, Liner Notes
Andrew Hill	Piano
Alfred Lion	Producer
Ron McMaster	Mastering
J.C. Moses	Drums
Rudy Van Gelder	Engineer
Francis Wolff	Photography, Cover Photo

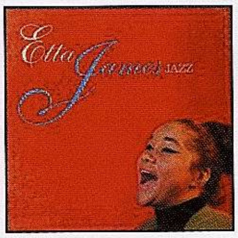

Jazz
Etta James
Jun 5, 2007 (Sep 1965-Aug 1968)
Verve

Sachico Asano	Design
Ralph Bass	Producer
Ellen Fitton	Mastering
Rick Hall	Arranger, Producer
Riley Hampton	Conductor, Orchestral Arrangements
Hollis King	Art Direction
Monique McGuffin	Production Coordination
Ryan Null	Photo Coordination
Richard Seidel	Compilation Producer

Tom Terrell	Liner Notes
Harry Weinger	Compilation Producer

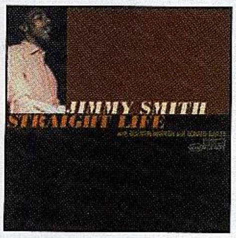

Straight Life
Jimmy Smith
Jun 5, 2007 (Jun 22, 1961)
Blue Note

Donald Bailey	Drums
Michael Cuscuna	Producer
Alfred Lion	Producer
Ron McMaster	Mastering
Patrick Roques	Reissue Art Director, Reissue Design
Jimmy Smith	Organ
Rudy Van Gelder	Engineer
Quentin Warren	Guitar
Francis Wolff	Photography

WE ALL LOVE ELLA
CELEBRATING THE FIRST LADY OF SONG

We All Love Ella: Celebrating the First Lady of Song
Various Artists
Jun 5, 2007
Verve

Kevin Axt	Bass
Diane Barere	Cello
Elena Barere	Violin, Concert Master
Dave Bargeron	Euphonium
Curt Bisquera	Drums
Virgil Blackwell	Contra-Alto Clarinet
John Boylan	Producer
Alan Broadbent	Piano, Arranger
Eva Burmeister	Violin
Dahlia Ambach Caplin	A&R
Regina Carter	Violin
David Chan	Violin
Billy Childs Trio	Piano, Arranger, Conductor
Gerald Clayton	Piano
John Clayton	Bass, Arranger, Conductor
Timothy Cobb	Bass
Roberta Cooper	Cello
Barry Danielian	Trumpet
Jill Dell'Abate	Production Coordination, Contractor
Jonathan Dinklage	Violin
Brian Dozoretz	Digital Editing, Assistant Engineer
Karen Dreyfus	Viola
Eugene Drucker	Violin
Bruce Eidem	Trombone (Tenor)
Desiree Elsevier	Viola
John Fedchock	Trombone (Tenor)
Gregg Field	Drums
Frank Filipetti	Engineer
David Finck	Bass
Katherine Fong	Violin
Vesselin Gellev	Violin
Steve Genewick	Digital Editing, Assistant Engineer
Lawrence Glazener	Bass
Ron Goldstein	Executive Producer
Frank Greene	Trumpet
Jeff Hamilton	Drums
Lisa Hansen	Release Coordinator
Kenneth Hitchcock	Flute, Sax (Alto)
Bob Hurst	Bass
Birch Johnson	Trombone (Tenor)
Hank Jones	Piano
Rodney Jones	Guitar
Tony Kadleck	Trumpet, Flugelhorn, Soloist
Karen Karlsrud	Violin
Jeff Kievit	Trumpet, Flugelhorn
Hollis King	Art Direction
Nathaniel Kunkel	Engineer
Ann Leathers	Violin
Jeanne LeBlanc	Cello
Anne Lehmann	Violin
Matthew Lehmann	Violin
Herman Leonard	Photography
Vince Lionti	Viola
Tommy LiPuma	Producer
Richard Locker	Cello
Russell Malone	Guitar
Dave Mann	Flute
George Massenburg	Producer, Engineer, Mixing
Kazumi Matsumoto	Graphic Design
Christian McBride	Bass
Jeff Mironov	Guitar
Tim Mitchell	Assistant Engineer
Cameron Mizell	Release Coordinator
Evelyn Morgan	A&R
Rob Mounsey	Piano, Arranger, Conductor
Craig Mumm	Viola
Lewis Nash	Drums
John Newcott	Release Coordinator
Dean Parks	Guitar
Charles Pillow	Flute (Alto), Sax (Tenor)
Kevin Porter	Assistant Engineer
Brian Pugh	Digital Editing
Jim Pugh	Trombone (Tenor)
B.J. Ramone	Digital Engineer
Phil Ramone	Producer, Author
Catherine Ro	Violin
Roger Rosenberg	Sax (Baritone)
Doug Sax	Mastering
Al Schmitt	Engineer, Mixing
Tom Scott	Sax (Tenor), Soloist
Stacy Shames	Harp
Josh Sklair	Guitar
Pamela Sklar	Flute (Alto)
Richard Sortomme	Violin
Angie Teo	Assistant Engineer
Terry Trotter	Piano
Jeremy Turner	Cello
Mark Valentine	Engineer
German Villacorta	Assistant Engineer
Yuri Vodovoz	Violin
Missy Webb	Digital Editing, Assistant Engineer
Walt Weiskopf	Sax (Tenor)
Ellen Westerman	Cello
Ted Williams	Photography
Anthony Wilson	Guitar
Sheldon Yellowhair	Assistant Engineer
Robert Zimmitti	Vibraphone

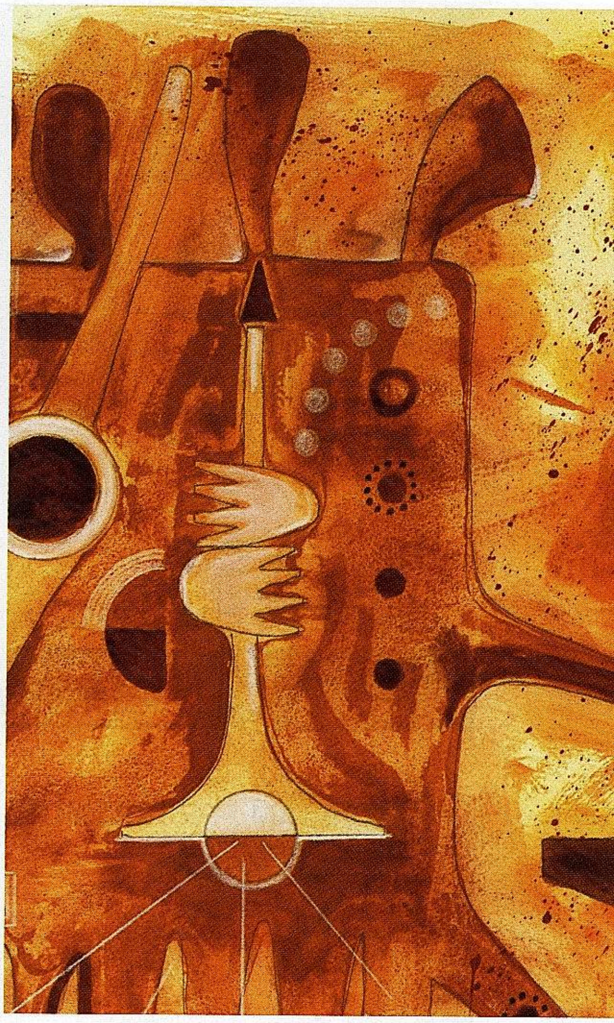

RADYO OXİ-GEN 95.9 **NTV RADYO** 102.8 **AÇIK RADYO** 94.9 **TRT RADYO-3** 88.2 **RADYO ÜNİVERSİTE** 91.5
İTÜ RADYOSU 103.8 **RADYO ODTÜ** 103.1 **DİNAMO** 103.8 **RADYO BOĞAZİÇİ** 107.9 **RADYO BİLKENT** 96.6

	PROGRAM SAATİ	PROGRAMIN ADI	HAZIRLAYAN SUNAN	RADYO ADI
PAZARTESİ	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	01:00-02:00	Caz Basamakları	Umut Pelit	TRT Radyo-3
	04:00-05:00	21.Yüzyılda Caz		TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	11:00-14:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	12:00-13:00	Dj Barthez	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Elektro-akustik	Groove Zone	Açık Radyo
	15:00-17:00	DJ Yakuza	DJ Yakuza	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Caz Panoraması	Ahmet Berker	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	18:00-21:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	20:00-22:00	Caz Mavisi	Batuhan Aytaç, Baraz Uran	Radyo Bilkent
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Caz Kulübü	Hamdi Ünlü	TRT Radyo-3
SALI	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	01:00-02:00	Genç Cazcılarımız	Hakan Çorbalı	TRT Radyo-3
	03:15-04:15	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	04:00-05:00	Caz Panoraması	Ahmet Berker	TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Dj Barthez	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Öğlen Açık	Deniz Koloğlu	Açık Radyo
	15:00-17:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	15:00-17:00	Basic Soul	Simon Harrison	Dinamo 103.8
	16:00-17:00	Yirmiyedinci Boylam	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	17:00-19:00	Jazz Corner		Radyo Boğaziçi
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	21:00-22:00	Gitaresk	Jak Kohen	Açık Radyo
	22:00-23:00	Esintiler	Seda Binbaşıgil	Açık Radyo
	22:00-23:00	Blue Random	DJ Ngt	Radyo Oxi-Gen
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Blues'un tonları		TRT Radyo-3
ÇARŞAMBA	01:00-02:00	Cazda Modern Kavramlar		TRT Radyo-3
	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:15-04:15	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	04:00-05:00	Yirmiyedinci Boylam	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	09:00-12:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	12:00-13:00	Dj Barthez	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Pop Caz	Faruk Onur	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	17:00-20:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	22:00-23:00	Ayın Karanlık Yüzü	Yosi Falay	Açık Radyo
	22:00-23:00	Bizzare Z	DJ Bizzare Z	Radyo Oxi-Gen
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Caz Ustaları	Umut Pelit	TRT Radyo-3
	23:00-00:00	Caz Portreleri	Mustafa Aykın	Açık Radyo

Filiz Küçük
filizkucuk@yahoo.com

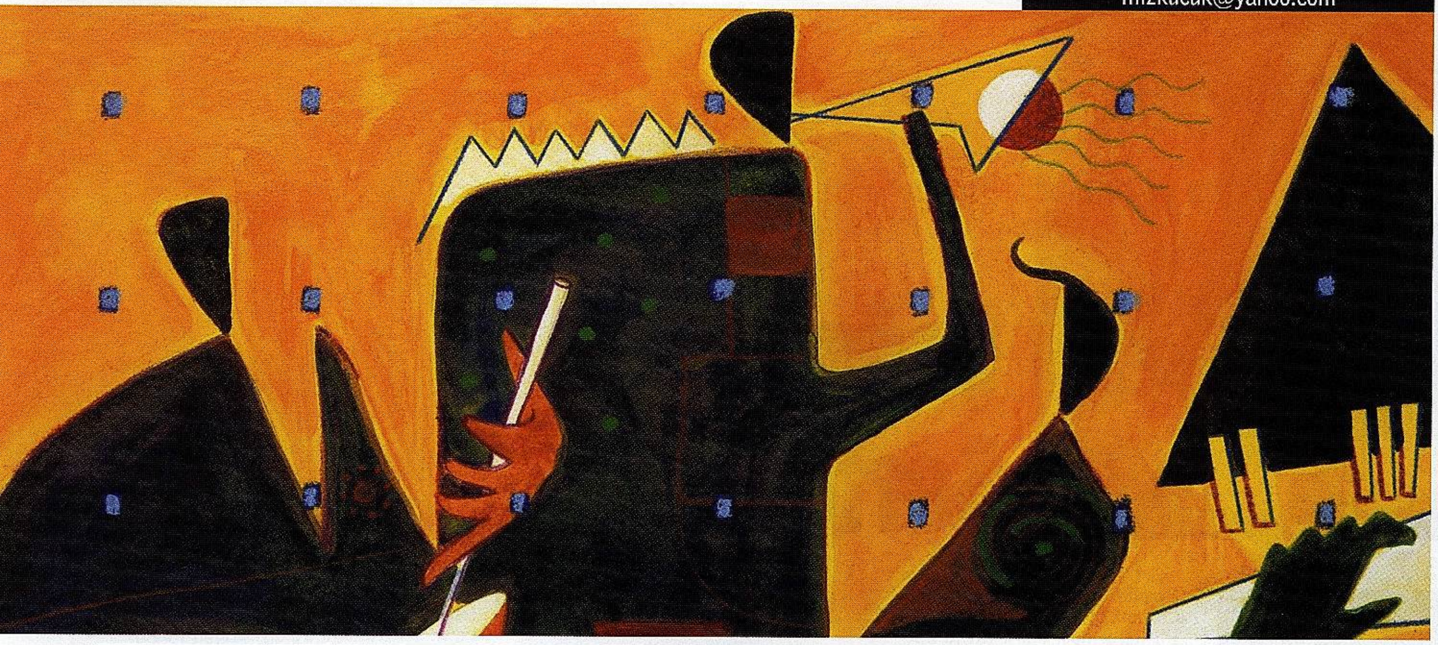

	PROGRAM SAATİ	PROGRAMIN ADI	HAZIRLAYAN SUNAN	RADYO ADI
PERŞEMBE	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:15-04:15	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	04:00-05:00	Pop Caz	Faruk Onur	TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	13:00-15:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	20:00-21:00	Mavi Tren	Güven İlter	Açık Radyo
	20:00-21:00	Aksak	Mr.Pink	Dinamo 103.8
	22:00-23:00	Cazkolik		Açık Radyo
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
CUMA	01:00-02:00	Caz Koleksiyonu	Ali Güngör	TRT Radyo-3
	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:15-04:15	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	04:00-05:00	Cazda Kadın Portreleri		TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Caz Türbülans	Recep Şencan	Açık Radyo
	15:00-17:00	DJ Yakuza	DJ Yakuza	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Cazın Rüyası		TRT Radyo-3
	16:00-18:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	17:15-18:00	TRT İstanbul Hafif Müzik ve Caz Orkestrası	Caner Beklim	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
CUMARTESİ	03:15-04:15	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	04:00-05:00	Cazın Panoraması		TRT Radyo-3
	05:00-10:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	10:00-12:00	DJ Barthez	DJ Barthez	Radyo Oxi-Gen
	13:10-14:00	Evde Çalamadıklarım	Tuncel Gülsoy	NTV Radyo
	14:00-15:00	Caz Atak	Nejat Emrah Yörük	Açık Radyo
	16:00-17:00	Sesler ve Düşler	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	16:00-19:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	17:00-18:00	Mavi Nota	Cengiz Işılay	Açık Radyo
	19:00-20:00	Latino Time	Ayhan Sicimoğlu	Radyo Oxi-Gen
	22:00-00:00	Gilles Peterson Worldwide	Gilles Peterson	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Günümüzde Caz	Hülya Tunçağ	TRT Radyo-3
PAZAR	04:00-11:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	09:00-10:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	12:00-17:00	Oxi-Gen Sunday	Rick The Reeder	Radyo Oxi-Gen
	13:00-16:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	15:05-16:00	Caz'ın Ustalarından	Sevin Okyay	NTV Radyo
	16:00-17:00	21.Yüzyılda Caz		TRT Radyo-3
	17:15-18:00	Kırık Çerçeve	Hamdi Ünlü	TRT Radyo-3
	18:00-20:00	Fuji Sunday	Mehmet C.Garan	Radyo Oxi-Gen
	18:00-20:00	Beyond Jazz	Lennart Schoors & Jurriaan Persyn	Dinamo 103.8
	19.00 – 20.00	Caz Bistro	Banu Şahin	Radyo ODTÜ
	20:00-22:00	Dj Yakuza	Dj Yakuza	Radyo Oxi-Gen
	20:00-21:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	21:00-22:00	Mavi Tını	Arda Bayoğlu	Radyo ODTÜ
	21:00-00:00	Jazzmatass	İ.Can Sezgin-Tuna Baycan	Radyo Üniversite
	23:00-00:00	Cazın Şarkısı	S.Teoman Baber	TRT Radyo-3

Serdar Karabatı
skarabati@bilgi.edu.tr

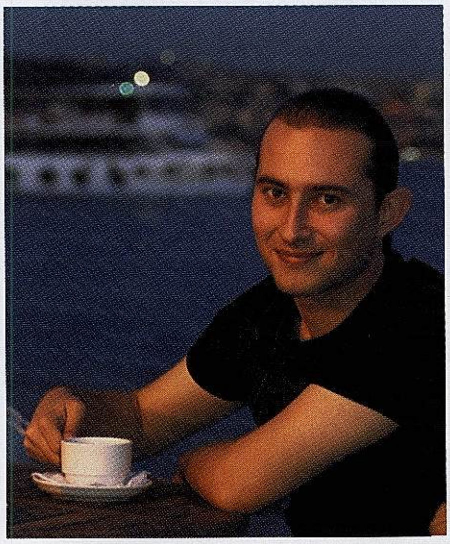

Çağrı Sertel

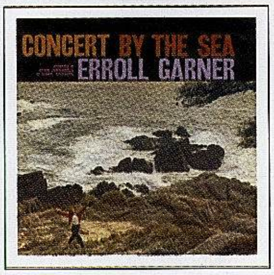

Erroll Garner
Concert by the Sea | Columbia 1956
I'll Remember April (Raye/De Paul/Johnson)
Erroll Garner (p), Eddie Calhoun (b), Denzil Best (d)

Piyanisti teknik açıdan Oscar Peterson'a benzettim, ama kimdir tahmin edemiyorum. Eski bir kayıt. Bebop cümleleri duyuyorum epeyce. Jazz müziğiyle dört yıl evvel tanıştığımdan ve genel anlamda seksenler sonrasını dinlemeye başladığımdan ellilerdeki insanları çok iyi bilmiyorum. Ama diyebilirim ki piyanist çok fazla ön planda, doğrudan gruba hükmediyor. Piyanistin bu kadar baskın olmasından dolayı basçıyı pek duyamadım desem yeridir. Günümüzde artık pek kabul gören bir durum değil bu. Ancak tabii ki çok güzel yapanlar var ve dinlemek keyif verici. Ayrıca phrasing açısından da bu stilin her jazz müzisyeni tarafından en azından 'koklanmış' olması çok faydalı olur diye düşünüyorum, çünkü günümüzde çalınan cümlelerin temelleri burada yatıyor. Ancak trio müziğinde piyanistin körü körüne basın alanında çalması benim çok duymayı ve yapmayı tercih ettiğim bir durum değil.

KENNY WERNER
Lawn Chair Society

Kenny Werner
Lawn Chair Society | Blue Note 2007
Lawn Chairs (and Other Foreign Policy) (Werner)
Kenny Werner (p), Dave Douglas (tp), Chris Potter (ts, bcl), Lenny Picket (fl), Scott Colley (b), Brian Blade (d)

Girişteki yazım teknikleri çok güzeldi. Elektroniklerin olduğu bölümde bası aralara çok güzel koymuş, aranjmanda elektroniklerin yaptığı arpejlerin arasına çok iyi oturtmuş. Müziği bir sıkıştırdı önce, ondan sonra rahatlattı. Bazı cümlelerini Chick Corea'ya benzettim. Dokunuşu da bazen Brad Mehldau gibi. Çalımında eskilerden etkilenme var, ama eskilerin tuşesi daha serttir genelde. Armonik açıdan da çok alışılagelmiş bir yazım değil, yani bir arayış söz konusu. (Ortalara doğru) Yalnız parçanın başından buralara gelmesi çok ilginç oldu, bu kadar birbirinden kopması rahatsız etti. Pek organik veya başka bir değişle samimi gelmedi açıkçası. Üzerinde uğraşılmış bir iş, tavır var, ama kararsızlık da var sanki. Senfonik aranjmanlar, elektronikler... Ama tabii insanlar deniyorlar, keşke biz de bu kadar fazla iş yapabilsek. Ne yazık ki bu işler ülkemizde meraklısı çok az olan işler ve bu yüzden de bu tarz deneyleri çok yapamıyoruz. Şöyle bir kaydı yapabilecek durumda değiliz.
(Albüm kitapçığı uzatıyorum)
Brian Blade çalıyormuş, belli zaten. Ne çalarsa çalsın müziğin çok içinde çalıyor. Hem var, hem yokmuş gibi.

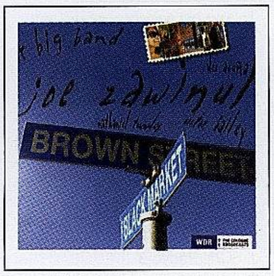

Joe Zawinul
Brown Street | Heads Up 2007
In a Silent Way (Zawinul)
Joe Zawinul (keyb, vocoder), Alex Acuña (perc), Victor Bailey (b), Nathaniel Townsley (d), WDR Big Band Köln: Paul Shigihara (g), Andy Haderer, Kenny Rampton, Rob Bruynen, Klaus Osterlah, John Marshall (tp, flh), Ludwig Nuss, Dave Horler, Bernt Laukamp (tb), Mattis Cederberg (btb, tuba), Heiner Wiberny, Karolina Strassmayer (as, fl, cl), Olivier Peters, Paul Heller (ts, ss, fl, cl), Jens Neufang (bs, bass sax, bcl)

Bas klarineti çok severim. Orkestra sound'undan da çok keyif alırım, çok 'fena' bir şeydir önünde çalmak. Özellikle de kendin yazdığın zaman. Bu da yeni bir kayıt galiba. Wayne Shorter'ın dörtlüsüyle yanlarına senfoni alarak verdikleri bir konseri vardır, biraz onu çağrıştırdı.
(Albüm kitapçığını gördükten sonra)
Joe Zawinul! Çok uzun zamandır dinlemiyordum, yeni bir albüm bu. Sound'lar yenilenmiş. Yine var tabii Weather Report sound'u. Heyecanlı bir müzik, epeydir de takip etmiyordum iyi oldu. Alex Acuña da inanılmaz bir müzisyendir, onu da görünce söylemek istedim. Davuldaki Nathaniel Townsley'ye de bayılırım. Richard Bona'nın da davulcusudur, böyle çaldığını bilmiyordum.

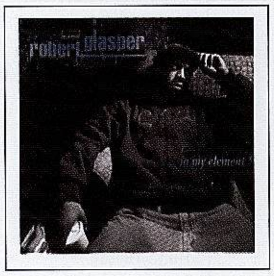

Robert Glasper
In My Element | Blue Note 2007
Silly Rabbit (Glasper)
Robert Glasper (p), Vicente Archer (b), Damion Reid (d)

Davulcunun çalımı Roy Haynes'i andırıyor. Piyanisti de biraz Danilo Perez'e benzettim, o da sık sık çaldığı cümleleri iki el ünison çalar. Cecil Taylor'dan da bir takım izler duydum. Kontrbasçıyı anlayamadım ama. Yeni bir grup olduğu belli. Samimi bir müzik çalıyorlar, çok çok güzel geliyor kulağa. Sound olarak çok başarılı buldum. Ayrıca en önem verdiğim şeylerden biri, kayıt. Burada çalıyorlar gibi. Müzik ve müziğin kaydı ayrılmaz ve ayrılmaması gereken bir bütün. Yapılan müziğin kaydı kötü olunca bu durum müzisyenin ve müziğinin tavrını da ne yazık ki zedeliyor. Çünkü müzisyenin, dinleyiciye kendi tavrını ifade ederken duyurmak istediği veya keyif aldırmak istediği ses gitmemiş oluyor. İstediğin kadar iyi müzik çalıyor ol, kayıt kötüyse müzik güme gidiyor. Bu artık işin arayüzü.

Türkiye'nin Tek JAZZ Dergisi

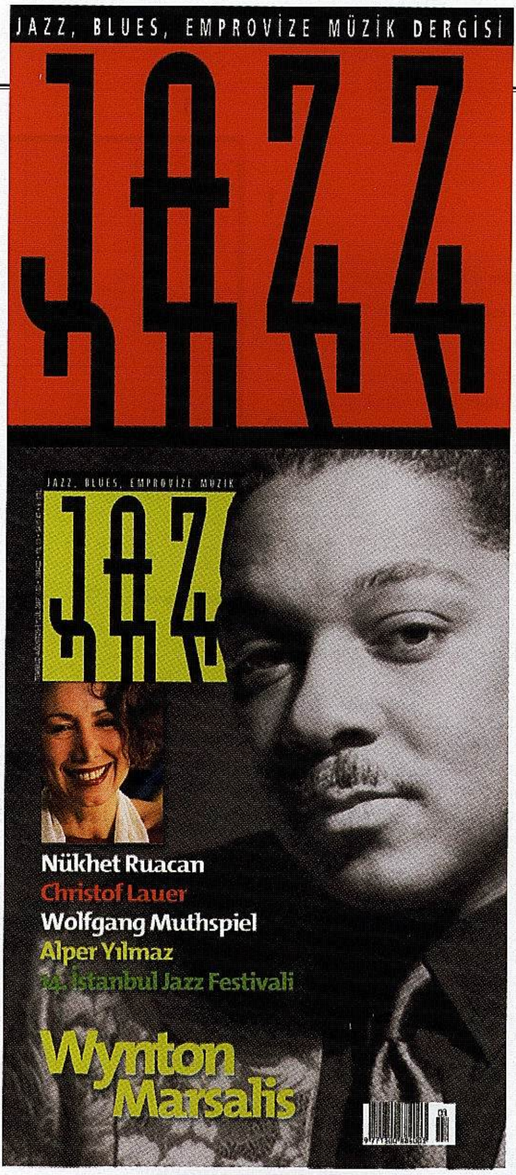
JAZZ, BLUES, EMPROVİZE MÜZİK DERGİSİ
JAZZ
JAZZ, BLUES, EMPROVİZE MÜZİK
JAZZ
Nükhet Ruacan
Christof Lauer
Wolfgang Muthspiel
Alper Yılmaz
14. İstanbul Jazz Festivali
Wynton Marsalis

Jazz müziği, diğer müzik türlerinden farklı olarak kalıplara ve sınırlamalara kendini hapsetmemiş, özgürlükçü bir müziktir... Dinleyicisinin yaşı yoktur...

Jazz müziği ile ilgili Türkiye'de kaynak, bilgi ve belge kolay kolay, hatta hiç bulunamadığı için, bu alandaki boşluğu yine jazz müziğini ve dinleyicisini destekleyen kuruluşlarla birlikte **Jazz** dergisi kapatıyor...

ABONE FORMU

Yılda dört sayı yayınlanan **Jazz** dergisine abone olmak istiyorum.

ADI SOYADI

ADRESİ

POSTA KODU

ŞEHİR TEL FAKS

KREDİ KARTI İLE

Kredi kartı hesabıma 24 YTL'yi borç kaydediniz

☐ VISA ☐ MASTERCARD ☐ EUROCARD ☐ DINERS CLUB

Kredi Kartı No:

Adı Soyadı:

Geçerlilik Tarihi: İMZA:

Şirket ise vergi dairesi ve no.su:

HAVALE İLE

Abone bedeli olan 24 YTL'yi Boyut Yayıncılık A.Ş.'nin

- ☐ İŞ BANKASI HARBİYE ŞB. 396883 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.
- ☐ YAPI KREDİ MASSİT ŞB. 1001177 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.
- ☐ GARANTİ BANKASI YENİBOSNA ŞB. 6298375 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

■ Bu formu doldurduktan sonra 212.413 33 34 no'lu fax'a ya da Boyut Yayın Grubu Matbaacılar Sitesi, 1. Cad. No: 115 (Milliyet Gazetesi arkası) 34204 Bağcılar-İstanbul adresine gönderiniz. Tel.0212.413 33 33

SUBSCRIBE TO JAZZ

☐ Yes, I want to subscribe to the JAZZ

☐ One year (4 issues) 24.00 $

☐ Check enclosed

☐ Charge my ☐ VISA ☐ MASTERCARD
☐ EUROCARD ☐ DINERS CLUB

Account number:

Expiration Date:

Signature:

PLEASE PRINT

NAME

STREET

CITY, STATE, PROVINCE

COUNTRY, ZIP/ POSTAL CODE

■ After filling completely, please send this form to the fax number or to the address mentioned below:
Adress: Boyut Yayın Grubu Matbaacılar Sitesi, 1. Cad. No: 115 (Milliyet Gazetesi arkası) 34560 Bağcılar-İstanbul
Phone: +90.212.413 33 33 - Fax: +90.212.413 33 34

Serdar Karabatı

skarabati@bilgi.edu.tr

Soldan sağa:

1-Bu yaz orkestrasıyla İstanbul'a konuk olacak müzisyenin adı.

2-Bir Allan Holdsworth albümü/Avrupa'nın önemli orkestralarındandır.

3-Bir Steps Ahead albümü/Bir çalgı (tersi).

4-Bir piyanist: ______ Grolnick (1947-1996)/Zildjian'ın bir zil serisi/İlk sorudaki müzisyenin bir albümü: ______ Mood/Bir Weather Report albümü: ______ Sing the Body Electric.

5-Bir şaheser: Mingus Ah ______/Bir Steely Dan albümü/Do notasının harf karşılığı.

6-Flamenko gitarın ünlü isimlerinden: ______ ___ Lucia.

Yukarıdan aşağıya:

1-Night Ark'ın Moments kaydında açılış parçası/Bir Pat Metheny Group albümü: The Way ______.

2-Ünlü bir çellist.

3-Meksika'nın doksanlarda popüler olmuş bir turistik caz festivali (tersi).

4-Bir Dave Brubeck bestesi: Blue Rondo a la ______/Swing ve bop döneminde davulculuğun yönünü değiştirmiş bir isim: ______ Jones (1911-1985).

5-Bir hoparlör markası (tersi)/Serbest ifade ve doğaçlamayı gösteren müzik terimi: ______ lib.

6-Bir John Coltrane bestesi: Moment's ______.

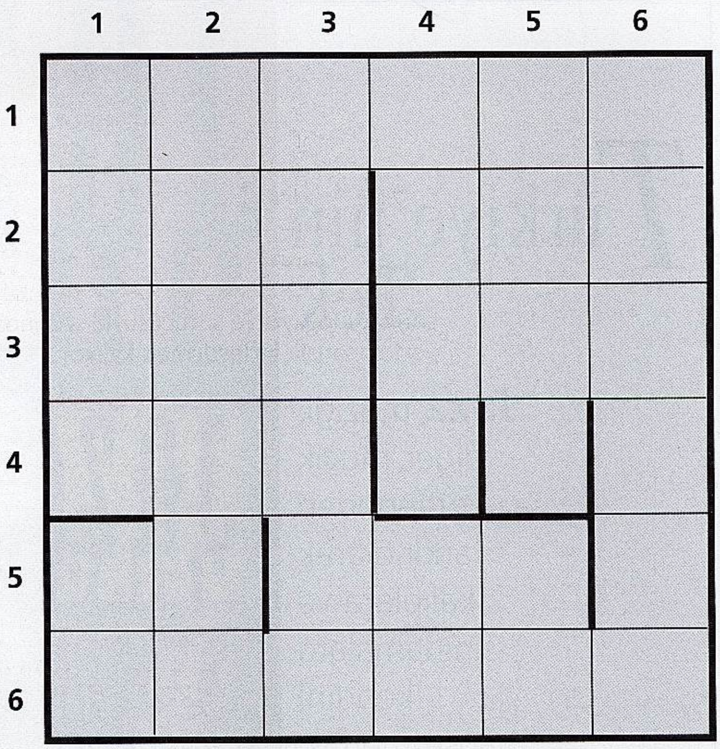

14. Uluslararası İstanbul Caz Festivali
14th International Istanbul Jazz Festival
July 3-18 Temmuz 2007
J

Bulmacamızı doğru olarak cevaplayan aşağıda isimleri olan okurlarımız bizden CD kazanmışlardır.

Burak Palan / Cağaloğlu-İstanbul
Çağatay Afyon / Erenköy - İstanbul
Nurkut Nuray Urgan / Diyarbakır
Hazar Emre Tez / Kuyubaşı - İstanbul

Bu sayıdaki bulmacayı doğru olarak yanıtlayanlar CD kazanıyor!

İsim, adres ve telefonlarınızı yazmayı e-mail'lerinizi unutmayın!

Jazz/Bulmaca
Matbaacılar Sitesi
No. 115 Bağcılar
34560 / İstanbul

GEÇEN SAYININ DOĞRU CEVABI

	1	2	3	4	5	6
1	A	Z	R	U	S	S
2	L	E	E	N	A	T
3	O	N	E	S	M	A
4	N	A	C	E	P	C
5	G	F	E	E	L	E
6	D	M	P	N	E	Y

CAZGIR

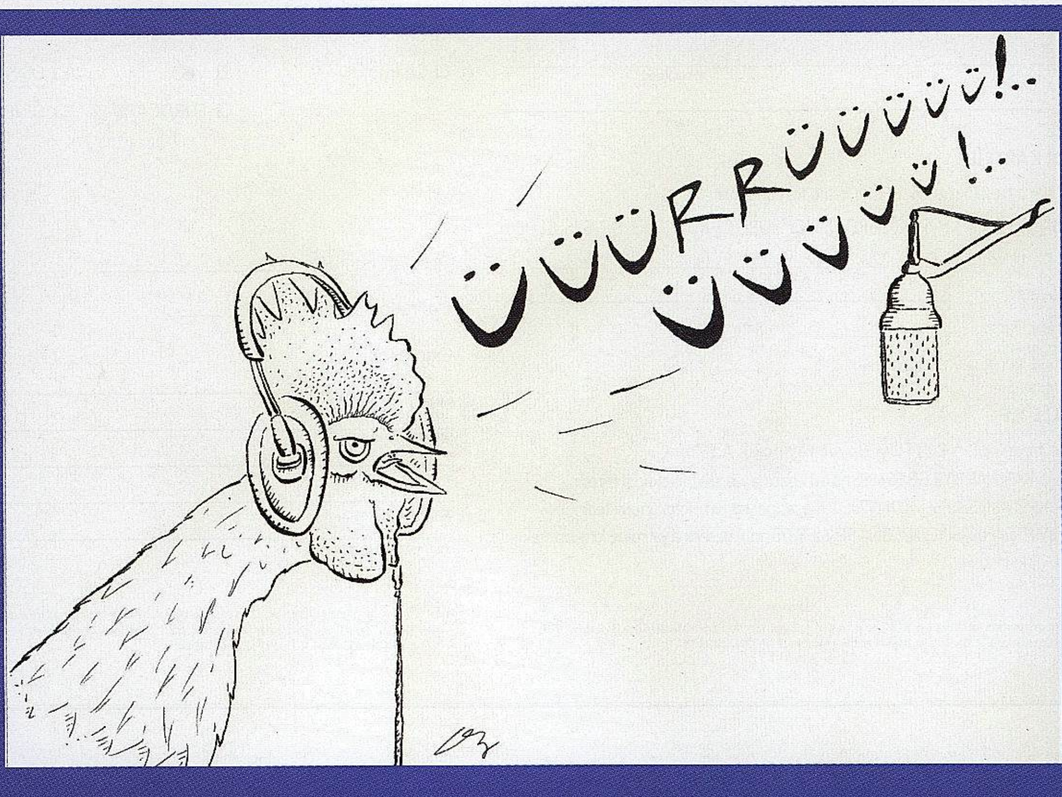
ÜÜÜRRÜÜÜÜÜ!..
ÜÜÜÜÜ!..

Özgen Özman

Bu performans ayakta alkışlanır.

Müzisyenle enstrümanı arasındaki o mükemmel uyumu ilk andan itibaren sihirli bir şekilde hissedersiniz. Ardından ilk tınılar dökülmeye başlar ve sahnelenen performans sizi adeta esir alır. Oysa cazın damarlarında özgürlük vardır. Yalın ve içten bir anlatımla akıp giden caz müziği tıpkı İskandinavya'nın kusursuz minimalizmi gibidir. 1947'den beri yaratıcı tasarımı ve havacılık geçmişinden miras kalan özgür ruhuyla yola çıkan her Saab otomobili de aynı geleneğin ürünüdür. Tam 60 yıldır yükselen üstün performansını imzası haline getiren Saab, benzersiz bir teknikle yenilikçi fikirler geliştirmeye devam ediyor. Doğayla ve sürücüsüyle arasındaki uyumu ise asla kaybetmiyor. Size de yalnızca sürüş tutkunuzu performansla birleştirmek kalıyor.

www.saab.com.tr

SAAB 9-3
1.9TiD
Saab 93 Sport Sedan
SAAB
move your mind

marantz®

Kararınızı vermeden önce, test edin.

because music matters

DV 7001

SR 8001

extremeaudio

"Ses ve Görüntü Teknolojileri"

Merkez:
Eski Üsküdar İçerenköy Yolu Aydoğan Ap.
No:14/A 34752 İçerenköy, İstanbul
Tel: 0216 574 38 77 **Faks:** 0216 574 38 46

Showroom:
Büyükdere cad. Yeniçeri Sk. Hedef İş Mer.
No:2 Kat:5 34416 4.Levet, İstanbul
Tel: 0212 278 25 44 Faks:0212 317 93 76

EXTREME AUDIO By FE :
Hatboyu Cd. No:14 Kat:1 Yeşilköy, İstanbul
Tel: 0212 662 00 84

Bayilerimiz:
İstanbul: **ACTIVO**: 0216 428 81 13 **AKMERKEZ BENTEK**: 0212 282 10 17 **AKMERKEZ-ÜÇEL**: 0212 282 04 27 **ALEV**: 0216 567 93 74 **ATA ELEKTRONİK**: 0212 356 74 14 **ATALAY ELEKTRONİK**: 0212 352 80 75 **CAN HI-FI**: 0212 259 10 10 **CUSTOM ELEKTRONİK**: 0212 287 26 82 **DERTEC**: 0212 528 82 65 **DİKMEN**: 0212 512 19 10 **EGESS SES**: 0216 330 95 97 **ELEKTRO HOME**: 0216 413 43 27 **MAVİ HI-FI**: 0216 355 42 00 **MODERN MÜZİK**: 0212 248 29 42 **OPTIMUS**: 0212 280 31 70 **PROKARE**: 0216 363 09 90 **SES ELEKTRONİK**: 0216 546 08 63 **STAGE HI-FI**: 0212 263 88 02 **TEKNİK SAAT**: 0216 348 03 39
Ankara: **DEMİR TİCARET**: 0312 441 72 93
İzmir: **BAYKAL**: 0232 368 93 10 **EGEMEN**: 0232 482 10 10 **PERSONA**: 0232 463 00 07
Bursa: **BURSA CD BANK**: 0224 221 60 26 *Kocaeli:* **SRC ELEKTRONİK**: 0262 412 02 80
Eskişehir: **ABACI 1**: 0222 220 26 26 **ABACI 2**: 0222 220 20 20 *Adana:* **OMEGA**: 0 322 359 72 92

Serviste problem yaşamamak için aldığınız ürünün bandrollü ve garanti belgeli olmasına lütfen dikkat ediniz.

www.extreme-audio.com **info@extreme-audio.com**

t.s. iletişim